SCRIPTORUM CLASSICORUM

BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

LONDINI ET NOVI EBORACI

APUD HENRICUM FROWDE

ARISTOPHANIS

COMOEDIAE

RECOGNOVERVNT
BREVIQVE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXERVNT

F. W. HALL
COLL. DI. IO. BAPT. SOCIVS

W. M. GELDART
EIVSDEM COLLEGII NVPER SOCIVS

TOMVS II

LYSISTRATAM, THESMOPHORIAZVSAS
RANAS, ECCLESIAZVSAS, PLVTVM
FRAGMENTA, INDICEM NOMINVM
CONTINENS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII

Excudebat Horatius Hart

Typographus academicus

ORDO FABVLARVM

SIGLA

R	= cod. Ravennas 137. 4 a.	saec. xi
V	= cod. Venetus inter Marcianos 474	saec. xii
A	= cod. Parisinus inter Regios 2712	saec. xiii
Γ	= { cod. Laurentianus plut. 31. 15 cod. Leidensis Voss. Gr. F. 52 }	saec. xiv
Θ	= cod. Laurentianus 2779. 140	saec. xiv
B	= cod. Parisinus inter Regios 2715	saec. xvi
C	= cod. Parisinus inter Regios 2717	saec. xvi
Δ	= cod. Laurentianus plut. 31. 16	saec. xvi

Ald. = editio Aldina (A. D. 1498)
γρ. = scriptura signo γρ(άφεται) addito adscripta
vulg. = plerique codices

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησιν τῶν πολιτίδων καὶ τῶν Πελοποννησίων ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν. ὀμόσαι δὲ ἀναπείσασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλων παύσωνται τὰς μὲν † ἐξω-
5 πίους ἐμπριλὰς † καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφυίας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ᾽ ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὁρμήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπυνθανο-
10 μένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέπουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπληγεὶς τὸ θράσος ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας, οἱ δὲ
15 γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίως δι᾽ ἀκρασίαν ὡς τοὺς ἄνδρας ἁλίσκονται, ἐγκαρτεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἱκετευούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικὸς παραγίνεται. ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μέν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει.
20 ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων, περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν ⟨οἱ Ἀθηναῖοι⟩ πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ δὲ γέροντες εἰς ταὐτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι. καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ

4 ἀλλήλοις Brunck fort. τὰς μὲν ἐξαποστέλλει, ὁμήρους καταλιπούσας, ὀπίσω 10 φασιν] φησιν Wilamowitz 13 τὸ θράσος corr. ex τοῦ θράσους R 18 χυτροτομοῦσα] κερτομοῦσα Brunck: ἐχυροφρονοῦσα Rutherford 21 τὰς προτέρας] τὰ περὶ τὰς σφετέρας Ruth. 22 οἱ Ἀθηναῖοι add. Kuster 24 fort. συστέλλουσι (cf. v. 1042)

Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει, καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης ⟨εὐνοίας⟩ διαλλάττει ἐν φανερῷ, καὶ ξενίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἑκάστοις ἄγεσθαι.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. 5
εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

II

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας,
ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν,
ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου, 10
τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ
μένωσί τ' οἴκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο,
τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἵ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
ταὐτὸν διεβουλεύοντο. κῆρυξ ἔρχεται 15
λέγων περὶ τούτων. τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης,
σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον † ἐξέρρησαν. †

2 εὐνοίας add. Kuster   17 ἐξώρισαν Brunck

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

Λυσιστρατη
Καλονικη
Μυρρινη
Λαμπιτω
Χορος Γεροντων
Χορος Γυναικων
Προβουλος
Γυναικες Τινες
Κινησιας
Παις Κινησιου
Κηρυξ Λακεδαιμονιων
Πρεσβεις Λακεδαιμονιων
Αθηναιοι Τινες

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

'Αλλ' εἴ τις ἐς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ 'ς Πανὸς ἢ 'πὶ Κωλιάδ' ἢ 's Γενετυλλίδος,
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·
πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται. 5
χαῖρ' ὦ Καλονίκη.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ

καὶ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη.
τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ' ὦ τέκνον.
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

Λυ. ἀλλ' ὦ Καλονίκη κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, 10
ὁτιὴ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι— Κα. καὶ γάρ ἐσμεν νὴ Δία.

Λυ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
εὕδουσι κοὐχ ἥκουσιν. Κα. ἀλλ' ὦ φιλτάτη 15
ἥξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος.
ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
ἡ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἡ δὲ παιδίον
κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλουσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.

Λυ. ἀλλ' ἕτερά τἄρ' ἦν τῶνδε προὐργιαίτερα 20
αὐταῖς. Κα. τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη Λυσιστράτη,

Codd. hos citavimus. RΓBC 5 ἥ γ' ἐμὴ] εἴ γε μὴ Suid.
20 τἄρ' Herm.: γὰρ codd.

ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; Λυ. μέγα. Κα. μῶν καὶ παχύ;
Λυ. καὶ νὴ Δία παχύ. Κα. κᾆτα πῶς οὐχ ἥκομεν;
Λυ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν. 25
ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πρᾶγμ' ἀνεζητημένον
πολλαῖσί τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
Κα. ἦ πού τι λεπτόν ἐστι τοὐρριπτασμένον.
Λυ. οὕτω γε λεπτὸν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία. 30
Κα. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γ' ὠχεῖτ' ἄρα.
Λυ. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους—
Κα. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νὴ Δία.
Λυ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι. 35
Κα. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγχέλεις.
Λυ. περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
ἢν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε
αἵ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἵ τε Πελοποννησίων 40
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
Κα. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίατο
ἢ λαμπρόν, αἳ καθήμεθ' ἐξηνθισμέναι,
κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
καὶ Κιμμερίκ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας; 45
Λυ. ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κἄσθ' ἃ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαἰ περιβαρίδες
χἤγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
Κα. τίνα δὴ τρόπον ποθ'; Λυ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα

24 καὶ νὴ] νὴ τὸν B C : νὴ Γ 31 γ' ὠχεῖτ' ἄρα Dobr. : γὰρ (vel γ' ἄρ') εἴχετο codd. 38 ἀλλ' Brunck 42 ἐργασαίμεθα Clemens Alexandrinus 43 ἐξανθισμέναι Cl. Alex. 44 κροκωτὰ φοροῦσαι R 45 καὶ . . . περιβαρίδας;] τί . . . περιβάριδες; Bentl. κιμβερινκορθοστάδια R 47 χαἰ Reisig : καὶ codd. 48 ante v. 46 habet R

ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἴρεσθαι δόρυ— 50
Κα. κροκωτὸν ἄρα νὴ τὼ θεὼ 'γὼ βάψομαι.
Λυ. μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν— Κα. Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
Λυ. μηδὲ ξιφίδιον. Κα. κτήσομαι περιβαρίδας.
Λυ. ἆρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
Κα. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι. 55
Λυ. ἀλλ' ὦ μέλ' ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς 'Αττικάς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. Κα. ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθριαι. 60
Λυ. οὐδ' ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼ
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς 'Αχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. Κα. ἡ γοῦν Θεογένους
ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θοὐκάταιον ἤρετο.
ἀτὰρ αἵδε καὶ δή σοι προσέρχονταί τινες. 65
αἱδί θ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰού,
πόθεν εἰσίν; Λυ. 'Αναγυρουντόθεν. Κα. νὴ
τὸν Δία·
ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ

μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὦ Λυσιστράτη;
τί φῄς; τί σιγᾷς; Λυ. οὔ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη 70
ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
Μυ. μόλις γὰρ ηὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
Λυ. μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὕνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων 75
γυναῖκας ἐλθεῖν. Μυ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτὼ προσέρχεται.

52 *κιμβερικὸν* R 62–131 desunt in Γ B C 63 *θεαγένους* codd. : rectum habet schol. Rav. 64 *τ' ἀκάτιον* R : corr. Bentl. ex Suid. 66 *αἵδ' αὖθ' ἕτεραι* R : corr. Dobr. 70 *οὔ σ'* Pökel : *οὐκ* codd. *μυρρίνηι* R : *Μυρρίνην* Invernizi

Λυ. ὦ φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῖ.
οἷον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου. 80
κἂν ταῦρον ἄγχοις.

ΛΑΜΠΙΤΩ

μάλα γ' οἰῶ ναὶ τὼ σιώ·
γυμνάδδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι.
Λυ. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.
Λα. ᾇπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.
Λυ. ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα; 85
Λα. πρέσβειρά τοι ναὶ τὼ σιὼ Βοιωτία
ἵκει ποθ' ὑμέ. Λυ. νὴ μὰ Δία Βοιωτία,
καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. Κα. καὶ νὴ Δία
κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.
Λυ. τίς δ' ἡτέρα παῖς; Λα. χαΐα ναὶ τὼ σιώ, 90
Κορινθία δ' αὖ. Λυ. χαΐα νὴ τὸν Δία
δήλη 'στὶν οὖσα ταυταγὶ τἀντευθενί.
Λα. τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον
τὸν τᾶν γυναικῶν; Λυ. ἥδ' ἐγώ. Λα. μύσιδδέ τοι
ὅ τι λῇς ποθ' ἁμέ. Μυ. νὴ Δί' ὦ φίλη γύναι, 95
λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστί σοι.
Λυ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. πρὶν λέγειν ⟨δ'⟩, ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαί τι μικρόν. Μυ. ὅ τι βούλει γε σύ.
Λυ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι 100
πάσαισιν ὑμῖν ἐστιν ἀποδημῶν ἀνήρ.
Κα. ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὦ τάλαν
ἄπεστιν ἐπὶ Θρᾴκης φυλάττων Εὐκράτη.
Μυ. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.

79 ὦ γλυκυτάτη R : corr. Biset 81 μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ σιὼ R : corr. Reisig 82 γὰρ Halbertsma : γε R 83 τῶν τιτθίων R : corr. Bentl. 87 νὴ μὰ Δία Mein. : νὴ Δί' ὦ codd. 89 τὴν Bentl. : τὰν R 90 ναὶ Bentl. : μὲν ναὶ R 94 ἥδ' Brunck : ἅδ' R μύσιδδέ τοι Bentl. : μυσιδδέτω R 97 δ' add. Brubachiana

Λα. ὁ δ' ἐμός γα καἴ κ' ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκά, 105
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
Λυ. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία. 110
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὕροιμ' ἐγώ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; Μυ. νὴ τὼ θεώ·
ἔγωγ' ἂν ⟨οὖν⟩ κἂν εἴ με χρείη τοὔγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
Κα. ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ 115
δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θἤμισυ.
Λα. ἐγὼ δὲ καί κα ποττὸ Ταΰγετόν γ' ἄνω
ἔλσοιμ' ὅπᾳ μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
Λυ. λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
ἡμῖν γὰρ ὦ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν 120
ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἀφεκτέ' ἐστὶ— Μυ. τοῦ; φράσον. Λυ. ποιήσετ' οὖν;
Μυ. ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέῃ.
Λυ. ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ἡμῖν τοῦ πέους.
τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε; 125
αὗται τί μοιμυᾶτε κἀνανεύετε;
τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
ποιήσετ' ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
Μυ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.
Κα. μὰ Δί' οὐδ' ἐγὼ γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω. 130
Λυ. ταυτὶ σὺ λέγεις ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
ἔφησθα σαυτῆς κἂν παρατεμεῖν θἤμισυ.
Κα. ἄλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κἂν με χρῇ διὰ τοῦ πυρὸς
ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.

105 *καἴ κ' ἐκ* Blaydes : *κὰν ἐκ* R 106 *πορπατισάμενος* R : corr. Kuster 113 *οὖν* add. Dobr. *χρείη* Dawes : *χρεῖ' ᾖ* Suid. : *χρὴ ᾗ* R 116 *παρταμοῦσα* R : corr. Elmsl. 117 *γ' ἄνω* R : *κ' ἄνω* Elmsl. 124 *ἡμῖν ἐστὶν* R : corr. Bentl. 130 *ἐγὼ γάρ* R : *ἔγωγ' ἄν* Reisig

οὐδὲν γὰρ οἷον ὦ φίλη Λυσιστράτη. 135
Λυ. τί δαὶ σύ;

ΑΛΛΗ

κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
Λυ. ὦ παγκατάπυγον θἠμέτερον ἅπαν γένος,
οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.
οὐδὲν γάρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
ἀλλ' ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένῃ 140
μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ⟨ἄν⟩,
ξυμψήφισαί μοι. Λα. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὼ σιὼ
γυναῖκάς ἐσθ' ὑπνῶν ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
ὅμως γα μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
Λυ. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή. 145
Κα. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὗ σὺ δὴ λέγεις,
ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογὶ
γένοιτ' ἂν εἰρήνη; Λυ. πολύ γε νὴ τὼ θεώ.
εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμμέναι,
κἀν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς Ἀμοργίνοις 150
γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι,
στύοιντο δ' ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,
ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
σπονδὰς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
Λα. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πᾳ 155
γυμνᾶς παραϊδὼν ἐξέβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος.
Κα. τί δ' ἢν ἀφιῶσ' ἄνδρες ἡμᾶς ὦ μέλε;
Λυ. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
Κα. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ 160

136 Ἄλλη Γ: Λα. vulg. 137 παγ- Reiske: πᾶν codd. 141 ἂν σωσαίμεσθ' R ἔτ' ἄν Brunck: ἔτι codd. 143 ὑπνῶν ἐστ' codd.: corr. Dawes 144 γα Scaliger: γε codd. ὅμως γα μὰν δεῖ· δεῖ γὰρ Toup 149 καθήμεθ' vulg.: corr. Brunck 152 στύοιντο δ' Bothe: στύοιντ' ἂν codd. σπλεκοῦν Dind.: πλεκοῦν codd.: σπεκλοῦν Scaliger quod agnoscunt Pollux et Hesychius 153 προσίοιμεν] προσείμεθ' Halbertsma 156 παραϊδὼν Mein.: παρευιδὼν R Γ: παρενιδὼν B C 157 ἀφίωσιν codd.: corr. Kuster

ἕλκωσιν ἡμᾶς; Λυ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
Κα. ἐὰν δὲ τύπτωσιν; Λυ. παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.
οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
κἄλλως ὀδυνᾶν χρή· κἀμέλει ταχέως πάνυ
ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται 165
ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
Μυ. εἴ τοι δοκεῖ σφῷν ταῦτα, χἠμῖν ξυνδοκεῖ.
Λα. καὶ τὼς μὲν ἁμῶν ἄνδρας ἁμὲς πείσομες
παντᾷ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ῥυάχετον 170
πᾷ κά τις ἀμπείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν;
Λυ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
Λα. οὐχ ἇς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες,
καὶ τὠργύριον τὤβυσσον ᾖ πὰρ τᾷ σιῷ.
Λυ. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον· 175
καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
Λα. παντᾷ κ' ἔχοι, καὶ τᾷδε γὰρ λέγεις καλῶς. 180
Λυ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστ' ὦ Λαμπιτοῖ
ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχῃ;
Λα. πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμιόμεθα.
Λυ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα, 185
καί μοι δότω τὰ τόμιά τις. Κα. Λυσιστράτη
τίν' ὅρκον ὁρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; Λυ. ὅντινα;
εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,

170 *ῥυάχετον* Hesychius : *ῥυγχάχετον* R : *ῥυχάχετον* vulg. 171 *κά* Dobr. : *καὶ* codd. *ἀμπείσειεν* Hirschig : *ἂν πείσειεν* codd. 173 *ἇς πόδας κ' ἔχωντι* Bergk post Valck. : *ας σπουδὰς ἔχοντι* R : *ἁς σποδᾶς γ' ἔχοντι* Γ C : *ὧς σποδὰς ἔχοντι* B 174 *τἀργύριον* codd. : corr. Enger *πὰρ* Koen : *παρὰ* codd. 176 *καταληψόμεσθα τὴν πόλιν γὰρ* Cobet 179 *τὴν πόλιν καταλαμβάνειν* Cobet 183 *ὀμιώμεθα* codd. : corr. Elmsl. 188 *φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ* R : *φασιν* (*φησὶν* B) *Αἰσχύλος* Γ B C : *φασὶν ἕπτ' ἐν Αἰσχύλῳ* (om. *ποτέ*) Bentl.

μηλοσφαγούσας. Κα. μὴ σύ γ' ὦ Λυσιστράτη
εἰς ἀσπίδ' ὀμόσῃς μηδὲν εἰρήνης πέρι. 190
Λυ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὅρκος; Κα. εἰ λευκόν ποθεν
ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
Λυ. ποῖ λευκὸν ἵππον; Κα. ἀλλὰ πῶς ὀμούμεθα
ἡμεῖς; Μυ. ἐγώ σοι νὴ Δί', ἢν βούλῃ, φράσω.
θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν, 195
μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον
ὀμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
Λα. φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
Λυ. φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
Κα. ὦ φίλταται γυναῖκες, ⟨ὁ⟩ κεραμεὼν ὅσος. 200
ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.
Λυ. καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
Κα. εὔχρων γε θαἶμα κἀποπυτίζει καλῶς. 205
Λα. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.
Μυ. ἐᾶτε πρώτην μ' ὦ γυναῖκες ὀμνύναι.
Κα. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὔκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.
Λυ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὦ Λαμπιτοῖ·
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἅπερ ἂν κἀγὼ λέγω· 210
ὑμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταὐτὰ κἀμπεδώσετε.
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ—
Κα. οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνήρ—
Λυ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. λέγε.
Κα. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἐστυκώς. παπαῖ 215
ὑπολύεταί μου τὰ γόνατ' ὦ Λυσιστράτη.
Λυ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
Κα. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—
Λυ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,—

200–267 desunt in Γ B C 200 ὁ add. Tyrwhitt ⟨ὁ⟩ κεραμὼν Reiske 201 Myrrhinae dat Hamaker 202 μοι Brunck : μου R 212, 213 οὐδὲ . . . οὐδ' R : corr. Bekker

Κα. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,— 220
Λυ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
Κα. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·
Λυ. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
Κα. κοὐδέποθ' ἑκοῦσα τἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι.
Λυ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ,— 225
Κα. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ,—
Λυ. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
Κα. κακῶς παρέξω κοὐχὶ προσκινήσομαι.
Λυ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ Περσικά.
Κα. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὼ Περσικά. 230
Λυ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
Κα. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
Λυ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
Κα. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
Λυ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῇθ' ἡ κύλιξ. 235
Κα. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλῇθ' ἡ κύλιξ.
Λυ. συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; Μυ. νὴ Δία.
Λυ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. Κα. τὸ μέρος γ' ὦ φίλη,
ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλαι.
Λα. τίς ὡλολυγά; Λυ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον· 240
αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὦ Λαμπιτοῖ
σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει 245
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.
Κα. οὔκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει
τοὺς ἄνδρας εὐθύς; Λυ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ

221, 222 μου] μοι Lenting 235, 236 ἐμπλῇθ' ἡ Dawes: ἐμπλησθῇ R 240 τοῦτ' edd.: ταῦτ' R οὑγὼ Kuster: οὐκ ἐγὼ R 241 ἀκρόπολιν] πόλιν τὴν Hirschig 243 ὑμῶν] ὑμῖν Reisig 244 κατάλειφ' R: corr. Pors. 249 οὐδ' . . . οὐδὲ R: corr. Bekker

ἥξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας 250
ταύτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.

Κα. μὰ τὴν 'Αφροδίτην οὐδέποτέ γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλῄμεθ' ἄν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὦμον ἀλγεῖς
κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας. 255

ἦ πόλλ' ἄελπτ' ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ, [στρ.
ἐπεὶ τίς ἄν ποτ' ἤλπισ' ὦ Στρυμόδωρ' ἀκοῦσαι
γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν 260
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
κατὰ μὲν ἅγιον ἔχειν βρέτας,
κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν
μοχλοῖς δὲ καὶ κλῄθροισι
τὰ προπύλαια πακτοῦν; 265

ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὦ Φιλοῦργε,
ὅπως ἄν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος. 270

οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται· [ἀντ.
ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ' 275
ὅμως Λακωνικὸν πνέων
ᾤχετο θὤπλα παραδοὺς ἐμοί,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πινῶν ῥυπῶν ἀπαράτιλτος,
ἑξ ἐτῶν ἄλουτος. 280

255 φέρων βάρος χλωρᾶς R : corr. Bentl. 256 ἔνεστιν Reisig : ἐστὶν R 259 Στρυμόδωρ' Pors. (cf. schol. ad v. 254) : στυμμόδωρ' R 263 δ' Dind. : τ' R 264 μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλῄθροισιν R : corr. Brunck 267 αὐτὰς Reisig 277 ᾤχετ' ὅπλα R

οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς
ἐφ' ἑπτακαίδεκ' ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσούτου;
μή νυν ἔτ' ἐν ⟨τῇ⟩ τετραπόλει τοὐμὸν τροπαῖον εἴη. 285

ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ [στρ.
λοιπόν ἐστι χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἷ σπουδὴν ἔχω·
χὤπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου. 290
ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπώκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ φῦ.
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ. 295

ὡς δεινὸν ὦναξ Ἡράκλεις [ἀντ.
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυττῶσα τὠφθαλμὼ δάκνει·
κἄστιν γε Λήμνιον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ. 300
οὐ γὰρ ⟨ἄν⟩ ποθ' ὧδ' ὀδὰξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν
καὶ βοήθει τῇ θεῷ.
ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν ὦ Λάχης ἀρήξομεν;
φῦ φῦ.
ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ. 305

τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῇ.
οὔκουν ἄν, εἰ τὼ μὲν ξύλω θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,

281 ὠμῶς B : ὅμως vulg. 282 ἀσπίδας lemma schol. 285 τῇ add. Mein. ἐν τετραπτόλει Brunck 301 οὐ γὰρ ἄν Brunck : οὐ γάρ vulg. : οὐδὲ γάρ R 304 ἢ πότ' Bothe : εἴ ποτ' codd.

τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες
ἅψαντες εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
κἂν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,
ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν. 311
θώμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ.
τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατη-
γῶν;
ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπαυται.
σὸν δ' ἔργον ἐστὶν ὦ χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἐξεγείρειν, 315
τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσοίσεις.
δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν
τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὦ γυναῖκες
ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θᾶττον. 320

πέτου πέτου Νικοδίκη, [στρ.
πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην
τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
†ὑπό τε νόμων† ἀργαλέων
ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων. 325
ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.
νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου
χυτρείου,
δούλαισιν ὠστιζομένη 330
. . . .
στιγματίαις θ', ἁρπαλέως
ἀραμένη ταῖσιν ἐμαῖς
δημότισιν καομέναις
φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.

316 ὅπως πρώτιστ' Enger: ὅπως πρῶτον R: πρῶτος (vel πρώτως) ὅπως vulg. προσοίσεις] συνοίσεις Γ B C 330 δούλῃσιν codd.: corr. Dind. 331 στιγματίαις θ' R: μαστιγίαις θ' vulg.

ἤκουσα γὰρ τυφογέρον- [*ἀντ.*
τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη 336
φέροντας ὥσπερ βαλανεύσοντας
ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν
ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν· 340
ἃς ὦ θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα *καὶ πολίτας,*
ἐφ' οἷσπερ ὦ χρυσολόφα
πολιοῦχε σὰς ἔσχον ἕδρας. 345
καί σε καλῶ ξύμμαχον ὦ
Τ*ριτογένει', εἴ τις ἐκεί-*
νας ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

ἔασον ὦ. τουτὶ τί ἦν; ὦνδρες πόνῳ πόνηροι· 350
οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων οὐδ' εὐσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.

Χο.[γε] *τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἥκει·*
ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.

Χο.[γυ] *τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὔ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;*
καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾶτ' οὔπω τὸ μυριοστόν. 355

Χο.[γε] *ὦ Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;*
οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐταῖς;

Χο.[γυ] *θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χἠμεῖς χαμᾶζ', ὅπως ἂν*
ἢν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.

Χο.[γε] *εἰ νὴ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἢ δὶς ἢ τρὶς* 360
ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.

Χο.[γυ] *καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,*

338 *ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος*] *δεῦρο τριτάλαντόν τι βάρος* Reisig 340 *γυναῖκας*] *τὰς κύνας* Mein. metri gratia 345 *σὰς πολιοῦχ'* Bentl. 347 *εἴ* Reisig : *ἤν* codd. 348 *ὑποπί(μ)πρησιν* B C 357 *αὐταῖς* schol. : *αὐτὰς* codd. 361 *εἶχον*] *ἔσχον* R B : *εὗρον* C : *εὗρε* (*γρ. εἶχον*) Γ

κοὐ μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.
Χο.[γε] εἰ μὴ σιωπήσει, θενών σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας.
Χο.[γυ] ἅψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών. 365
Χο.[γε] τί δ' ἢν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
Χο.[γυ] βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τἄντερ' ἐξαμήσω.
Χο.[γε] οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής·
οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν ὡς γυναῖκες.
Χο.[γυ] αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοὔδατος τὴν κάλπιν ὦ 'Ροδίππη. 370
Χο.[γε] τί δ' ὦ θεοῖς ἐχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
Χο.[γυ] τί δαὶ σὺ πῦρ ὦ τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
Χο.[γε] ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
Χο.[γυ] ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.
Χο.[γε] τοὐμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις; Χο.[γυ] τοὔργον τάχ'
αὐτὸ δείξει. 375
Χο.[γε] οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
Χο.[γυ] εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν ⟨γ'⟩ ἐγὼ παρέξω.
Χο.[γε] ἐμοὶ σὺ λουτρὸν ὦ σαπρά; Χο.[γυ] καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
Χο.[γε] ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; Χο.[γυ] ἐλευθέρα γάρ εἰμι.
Χο.[γε] σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. Χο.[γυ] ἀλλ' οὐκέθ'
ἡλιάζει. 380
Χο.[γε] ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. Χο.[γυ] σὸν ἔργον ὦχελῷε.
Χο.[γε] οἴμοι τάλας. Χο.[γυ] μῶν θερμὸν ἦν;
Χο.[γε] ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾷς;
Χο.[γυ] ἄρδω σ' ὅπως ἂν βλαστάνῃς.
Χο.[γε] ἀλλ' αὖός εἰμ' ἤδη τρέμων. 385
Χο.[γυ] οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ

ἆρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ
χὠ τυμπανισμὸς χοἰ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὑπὶ τῶν τεγῶν,

364 σου post γῆρας codd. : transp. Reisig 365 ἅψαι] ἅπτου R 366 κονδύλοις] δακτύλοις R 369 οὕτω] ὧδὶ R 377 γ' add. Bentl. 380 ἡλιάζεις B : ἡλιάξεις vulg. : corr. Cobet 384 ἀναβλαστάνῃς codd. : corr. Brunck 388 χῳ τυμπανισμοὶ Lex. Messanense

οὗ 'γώ ποτ' ὢν ἤκουον ἐν τἠκκλησίᾳ; 390
ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη
'αἰαῖ Ἄδωνιν' φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος
ἔλεγεν ὁπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ' ἡ γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους 395
'κόπτεσθ' Ἄδωνιν' φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο
ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύγης.
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ᾄσματα.

Χο.[γε] τί δῆτ' ἂν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
αἳ τἄλλα θ' ὑβρίκασι κἀκ τῶν καλπίδων 400
ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαἰματίδια
σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.

Πρ. νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἁλυκὸν δίκαιά γε.
ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα
ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν, 405
τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
οἳ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
'ὦ χρυσοχόε τὸν ὅρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας
ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος. 410
ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·
σὺ δ' ἢν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.'
ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν· 415
'ὦ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς
τὸ δακτυλίδιον ξυμπιέζει τὸ ζυγὸν
ἅθ' ἁπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ.'
τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα, 420
ὅτε γ' ὢν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως

398 ἀπ'] ὑπ' R ἀκολαστάσματα Dobr. 416 μου τῆς Mein.: τῆς μου codd. 417 ξυμπιέζει Dobr.: πιέζει codd.

κωπῆς ἔσονται, τἀργυρίου νυνὶ δέον,
ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλῃμαι ταῖς πύλαις.
ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι. φέρε τοὺς μοχλούς,
ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω. 425
τί κέχηνας ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσετ'; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
ξυνεκμοχλεύσω. Λυ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε· 430
ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
Πρ. ἄληθες ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
ξυλλάμβαν' αὐτὴν κὠπίσω τὼ χεῖρε δεῖ.
Λυ. εἴ τἄρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι 435
ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὤν, κλαύσεται.
Πρ. ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσετον;

ΓΥΝΗ Α

εἴ τἄρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος. 440
Πρ. ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὁτιὴ καὶ λαλεῖ.

ΓΥΝΗ Β

εἴ τἄρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
Πρ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου. 445
παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.

ΓΥΝΗ Γ

εἴ τἄρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
Πρ. οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.

423 ταῖς πύλαις Hamaker : τῶν πυλῶν codd. 448 ἐκκοκκιῶ] ἐγὼ 'κποκιῶ Blaydes

ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ᾽ ἔσθ᾽ ἡττητέα 450
ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὦ Σκύθαι
ξυνταξάμενοι. Λυ. νὴ τὼ θεὼ γνώσεσθ᾽ ἄρα
ὅτι καὶ παρ᾽ ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

Πρ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὦ Σκύθαι. 455

Λυ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες ἐκθεῖτ᾽ ἔνδοθεν,
ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
οὐχ ἕλξετ᾽, οὐ παιήσετ᾽, οὐκ ἀράξετε;
οὐ λοιδορήσετ᾽, οὐκ ἀναισχυντήσετε; 460
παύσασθ᾽, ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.

Πρ. οἴμ᾽ ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.

Λυ. ἀλλὰ τί γὰρ ᾤου; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἥκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἴει
χολὴν ἐνεῖναι; Πρ. νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα 465
πολλήν γ᾽, ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ᾖ.

Χο.[γε] ὦ πόλλ᾽ ἀναλώσας ἔπη πρόβουλε τῆσδε ⟨τῆς⟩ γῆς,
τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις συνάπτεις;
οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἷον αἴδ᾽ ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ᾽ ἄνευ κονίας; 470

Χο.[γυ] ἀλλ᾽ ὦ μέλ᾽ οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
τὴν χεῖρ᾽· ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
ἐπεὶ ᾽θέλω ᾽γὼ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
λυποῦσα μηδέν᾽ ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ. 475

Χο.[γε] ὦ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνωδάλοις; [στρ.
οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἀνεκτὰ τάδε γ᾽, ἀλλὰ βασανιστέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ᾽ ἐμοῦ

476–483 = 541–548

459 ἀρήξετε codd.: corr. Wakefield 461 παύεσθ᾽ Suid.
467 τῆς add. Bentl. 468 ἐς λόγον R 475 κἀρεθίζειν R
477 τάδε γ᾽ C: τάδ᾽ vulg.

ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν 480
Κραναὰν κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
ἱερὸν τέμενος.

ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐὰν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας. 485

Πρ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλῄσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.

Λυ. ἵνα τἀργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.

Πρ. διὰ τἀργύριον πολεμοῦμεν γάρ; Λυ. καὶ τἆλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοἰ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες, 490
ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων
ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.

Πρ. ἀλλὰ τί δράσεις; Λυ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.

Πρ. ὑμεῖς ταμιεύσετε τἀργύριον; Λυ. τί ⟨δὲ⟩ δεινὸν τοῦτο νομίζεις; 494
οὐ καὶ τἄνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν ὑμῖν;

Πρ. ἀλλ' οὐ ταὐτόν. Λυ. πῶς οὐ ταὐτόν; Πρ. πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.

Λυ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. Πρ. πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;

Λυ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. Πρ. ὑμεῖς; Λυ. ἡμεῖς μέντοι. Πρ. σχέτλιόν γε.

486 αὐτῶν] πάντων Hamaker 487 ἡμῶν] οὕτως ἡμῶν B τοῖς μοχλοῖς R: μοχλοῖς vulg.: corr. Fl. Christianus 494 δὲ add. Bentl.

Λυ. ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλῃ. Πρ. δεινόν ⟨γε⟩ λέγεις.
Λυ. ἀγανακτεῖς,
ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ᾽ ἐστὶν ὅμως. Πρ. νὴ τὴν Δήμητρ᾽
ἄδικόν γε. 500
Λυ. σωστέον ὦ τᾶν. Πρ. κεἰ μὴ δέομαι; Λυ. τοῦδ᾽
οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
Πρ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ᾽ εἰρήνης ἐμέλησεν;
Λυ. ἡμεῖς φράσομεν. Πρ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάῃς,
Λυ. ἀκροῶ δή,
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. Πρ. ἀλλ᾽ οὐ
δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. Γυ.ᵃ κλαύσει τοίνυν
πολὺ μᾶλλον. 505
Πρ. τοῦτο μὲν ὦ γραῦ σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.
Λυ. ταῦτα ποιήσω.
ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον †καὶ τὸν χρόνον ἠνε-
σχόμεθα†
ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἅττ᾽ ἐποιεῖτε.
οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ᾽ ἡμᾶς. καίτοὐκ ἠρέσκετέ γ᾽ ἡμᾶς.
ἀλλ᾽ ᾐσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἂν
οὖσαι 510
ἠκούσαμεν ἄν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα
πρᾶγμα·
εἶτ᾽ ἀλγοῦσαι τἄνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ᾽ ἂν γελάσασαι,
'τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ παρα-
γράψαι
ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν;' 'τί δὲ σοὶ ταῦτ᾽;' ἦ δ᾽ ὃς ἂν ἁνήρ.
'οὐ σιγήσει;' κἀγὼ 'σίγων. Γυ.ᵃ ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἐγώ
ποτ᾽ ἐσίγων. 515
Πρ. κἂν ᾤμωζές γ᾽, εἰ μὴ 'σίγας. Λυ. τοιγὰρ ἔγωγ᾽
ἔνδον ἐσίγων.

499 γε add. Brunck 507 καὶ χρόνον ἠνεσχόμεθ᾽ ὑμῶν Pors. 508 ἅττ᾽ ἐποιεῖτε B: ἅττ᾽ ἂν ποιεῖτε (vel ποῆτε) vulg. 509 καίτοὐκ Reiske: κᾆτ᾽ οὐκ vel similia codd. 514 ταῦτ᾽] τοῦτ(ο) ΓBC 516 ᾤμωξας codd. praeter R p. h. v. unus versus excidisse videtur

. . . ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν·
εἶτ' ἠρόμεθ' ἄν· 'πῶς ταῦτ' ὦνερ διαπράττεσθ' ὧδ' ἀνοήτως;'
ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ⟨ἂν⟩ ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,
ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· 'πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.' 520
Πρ. ὀρθῶς γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος. Λυ. πῶς ὀρθῶς ὦ κακόδαιμον,
εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;
ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἠκούομεν ἤδη,
'οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ;' 'μὰ Δί' οὐ δῆτ',' ⟨εἶφ'⟩ ἕτερός τις· 524
μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ
ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;
ἢν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι
κἀντισιωπᾶθ' ὥσπερ χἠμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς.
Πρ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοὐ τλητὸν ἔμοιγε. Λυ. σιώπα.
Πρ. σοί γ' ὦ κατάρατε σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ 530
περὶ τὴν κεφαλήν; μή νυν ζῴην. Λυ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,
παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,
κᾆτα σιώπα
καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον. 535
κᾆτα ξαίνειν ξυζωσάμενος

517 δήπου ante βούλευμα add. B 519 ἂν ἔφασκ' εἰ Pors.: ἔφασκε κ' εἰ R: εἰ vel κεἰ (om. ἔφασκε) vulg. εὐθὺς ἔφασκεν ὑποβλέψας Valckenaer νήσεις B 524 εἶφ' add. Dobr.: ἔφη in marg. R 528 κἀντισιωπᾶνKuster 535 τοῦτον] τουτονὶ R: τουτονγὶ Elmsl.

κυάμους τρώγων·
πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

Χο.γυ. αἰρώμεθ' ὦ γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
ἐν τῷ μέρει χἠμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν. 540

ἔγωγε γὰρ ⟨ἂν⟩ οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη, [ἀντ.
†οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἕλοι μου καματηρός†·
ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἰέναι
μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἕνεχ', αἷς
ἔνι φύσις, ἔνι χάρις, ἔνι θράσος, 545
ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι ⟨δὲ⟩ φιλόπολις
ἀρετὴ φρόνιμος.

ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,
χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια
θεῖτε. 550

Λυ. ἀλλ' ἤνπερ ὅ ⟨τε⟩ γλυκύθυμος Ἔρως χἠ Κυπρογένει'
Ἀφροδίτη
ἵμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,
κᾆτ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,
οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.

Πρ. τί ποιησάσας; Λυ. ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν
ξὺν ὅπλοισιν 555
ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. Γυ.α νὴ τὴν Παφίαν
Ἀφροδίτην.

539 αἰρώμεθ' Bentl. : αἴρεσθ' codd. : αἴροισθ' ἂν Mein. 541 ἔγωγε γὰρ ἂν Enger : ἐγὼ γὰρ codd. 542 οὐδὲ R : οὔτε vulg. ἕλοι B : ἑλεῖ R C : εἷλε legisse videtur schol. οὐδὲ γόνατ' ἂν κόπος ἕλοι με καματηρὸς ἂν Enger καματηφόρος schol. Rav. 545 ἔνι χάρις om. Zonaras et Suid. 546 δὲ alterum add. Reisig 549 ἀνδρειοτάτων codd. (λείπει παῖδες schol. Rav.) : ἀνδρειοτάτη Athenaeus et Suid. 551 τε add. Pors. 553 ἐντήξῃ B : ἐντέξῃ R Γ C : ἐνστάξῃ Hirschig

Λυ. νῦν μὲν γὰρ δὴ κἀν ταῖσι χύτραις κἀν τοῖς λαχάνοισιν
ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὅπλοις ὥσπερ Κορύ-
βαντες.
Πρ. νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. Λυ. καὶ μὴν τό
γε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾆτ' ὠνῆται κορα-
κίνους. 560
Γυ.ᵃ νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ'
ἵππου
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·
ἕτερος δ' ⟨αὖ⟩ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον ὥσπερ ὁ
Τηρεύς,
ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.
Πρ. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα
πολλὰ 565
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; Λυ. φαύλως πάνυ.
Πρ. πῶς; ἀπόδειξον.
Λυ. ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ᾖ τεταραγμένος, ὧδε λα-
βοῦσαι,
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ'
ἐκεῖσε, 568
οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἤν τις ἐάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.
Πρ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ
παύσειν οἴεσθ' ὦ ἀνόητοι; Λυ. κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις
ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα.
Πρ. πῶς δή; φέρ' ἴδω. Λυ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν, ὥσπερ
πόκου ἐν βαλανείῳ

557 κἀν utroque loco Brunck: καὶ codd. 563 δ' αὖ Brunck: δὲ codd. Τήρης Kaehler 564 ἐδεδίττετο Maltby δρυπέτεις ΒΓ γρ. 565 δυναταὶ Pors.: δύνασθαι Γ: δύνασθε vulg. 568 ἐπενεγκοῦσαι ΓΒ ἐνταυθὶ R 570 ἐνταυθὶ R 574 πόκου Kuster: πόκον codd.

ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης 575
ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,
καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας
ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτῖλαι·
εἶτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν, ἅπαντας
καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεἴ τις ξένος ἢ φίλος
ὑμῖν, 580
κεἴ τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμεῖξαι·
καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν
ἄποικοι,
διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· κᾆτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα
λαβόντας 584
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἕν, κἄπειτα ποιῆσαι
τολύπην μεγάλην κᾆτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν
ὑφῆναι.

Πρ. οὔκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,
αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου; Λυ. καὶ μὴν ὦ
παγκατάρατε
πλεῖν ἤ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε
τεκοῦσαι
κἀκπέμψασαι παῖδας ὁπλίτας. Πρ. σίγα, μὴ
μνησικακήσῃς. 590

Λυ. εἶθ' ἡνίκα χρῆν εὐφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,
μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θὴμέτερον μὲν
ἐᾶτε,
περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν
ἀνιῶμαι.

Πρ. οὔκουν χἄνδρες γηράσκουσιν; Λυ. μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ
εἶπας ὅμοιον.

577 τοὺς om. Γ C πιλοῦντας Γ Suid.: πωλοῦντας B C: θλίβοντας R
592 κἀθ' καθ' R ἡμέτερον codd.: corr. Dind. 594 κἄνδρες vulg.:
γ' ἄνδρες R: corr. Reisig

ὁ μὲν ἥκων γάρ, κἂν ᾖ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γε-
γάμηκεν· 595
τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, κἂν τούτου μὴ 'πιλά-
βηται,
οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.

Πρ. ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς—

Λυ. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνῄσκεις;
†χωρίον ἐστί·† σορὸν ὠνήσει· 600
μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.
λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

Γυ.[α] καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.

Γυ.[β] καὶ τουτονγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.

Λυ. τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 's τὴν ναῦν· 605
ὁ Χάρων σε καλεῖ,
σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

Πρ. εἶτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω. 610

Λυ. μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὐθέμεσθά σε;
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῴ πάνυ
ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

Χο.[γε] οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος, [στρ.
ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῳὶ τῷ πράγματι. 615
ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος·
καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς 620
δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ

598 ἔτι Fl. Christianus : ἐστὶ codd. 600 χωρίον ἐστί] καιριόν ἐστι ed. Zanetti : ὥριόν ἐστιν Bentl. : χοιρίον ἔσται Elmsl. 601 μάζω R 604 τουτονγὶ Elmsl. : τουτονὶ codd. 605 δεῖ Bentl. : δέε vel δέη codd. 615 ἄνδρες Γ B C : ἄνθρωποι R 621 ἐκ κλεισθένους R

καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
ἔνθεν ἔζων ἐγώ. 625

δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μή περ λύκῳ κεχηνότι.
ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι. 630
ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἑξῆς Ἀριστογείτονι,
ὧδέ θ' ἑστήξω παρ' αὐτόν· †αὐτὸς† γάρ μοι γίγνεται
τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον. 635

Χο.[γυ] οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται. [ἀντ.
ἀλλὰ θώμεσθ' ὦ φίλαι γρᾶες ταδὶ πρῶτον χαμαί.
ἡμεῖς γὰρ ὦ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
τῇ πόλει χρησίμων·
εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με. 640
ἑπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθὺς ἠρρηφόρουν·
εἶτ' ἀλετρὶς ἦ δεκέτις οὖσα τἀρχηγέτι·
κᾆτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἦ Βραυρωνίοις· 645
κἀκανηφόρουν ποτ' οὖσα παῖς καλὴ 'χουσ'
ἰσχάδων ὁρμαθόν·

ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων. 650
τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω,
τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν
εἶτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,
ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν. 655

634 αὐτὸς] αὐτὸ Scaliger: ταὐτὸ Blaydes 636 οὐκ ἄρ' Dobr.: οὐ γὰρ codd. εἰσιόντας codd.: corr. Bentl. 645 κατέχουσα Γ B C: καταχέουσα R: corr. Bentl. 653 λεγόμενον] γενόμενον Geel

ἆρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
τῳδέ γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρνῳ τὴν γνάθον.

Χο.[γε] ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ [στρ.
πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον. 660
ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον ἤλθο-
μεν ὅτ' ἦμεν ἔτι, 665
νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερῶσαι
πᾶν τὸ σῶμα κἀποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε. 670

εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαροῦς χειρουργίας,
ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία· 675
ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱππέας.
ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή,
κοὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
ἀλλὰ τούτων χρῆν ἁπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον 680
ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

Χο.[γυ] εἰ νὴ τὼ θεώ με ζωπυρήσεις, [ἀντ.
λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὗν ἐγὼ δή, καὶ ποιήσω
τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον. 685
ἀλλὰ χἠμεῖς ὦ γυναῖκες θᾶττον ἐκδυώμεθα,
ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα μή ποτε φάγῃ σκόροδα, μηδὲ
κυάμους μέλανας. 690
ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
αἰετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι. 695

657 τῷδε τἀψήκτῳ Cobet 665 λυκόποδες codd. : corr. Herm.
676 διαγράφω lemma schol. : διαγράψω R : διαγράψαι vulg.

οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ᾽ ἄν, ἢν ἐμοὶ ζῇ Λαμπιτὼ
ἥ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενὴς Ἰσμηνία.
οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ᾽ ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
ὅστις ὦ δύστην᾽ ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
ὥστε κἀχθὲς θἠκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ 700
τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ᾽ ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων. 705

ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,
τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;
Λυ. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
ποιεῖ μ᾽ ἄθυμον περιπατεῖν τ᾽ ἄνω κάτω.
Χο.[γυ] τί φῄς; τί φῄς; 710
Λυ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.
Χο.[γυ] τί δ᾽ ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.
Λυ. ἀλλ᾽ αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.
Χο.[γυ] μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.
Λυ. βινητιῶμεν, ᾗ βράχιστον τοῦ λόγου. 715
Χο.[γυ] ἰὼ Ζεῦ.
Λυ. τί Ζῆν᾽ ἀυτεῖς; ταῦτα δ᾽ οὖν οὕτως ἔχει.
ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
οἵα τ᾽ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· διαδιδράσκουσι γάρ.
τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν 720
κατέλαβον ᾗ τοῦ Πανός ἐστι ταὐλίον,
τὴν δ᾽ ἐκ τροχιλείας αὖ κατειλυσπωμένην,
τὴν δ᾽ αὐτομολοῦσαν, τὴν δ᾽ ἐπὶ στρούθου †μίαν†
ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω
ἐς Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα. 725

699 πᾶσι] παισὶ Bentl. 705 φέρων] θέλων Suid.: θενών Bentl. 719 ἀποδιδράσκουσι R 720 πρώτην] πρώην Bachmann 722 τροχ(ε)ιλίας codd.: corr. ex titulis 725 ἀνέσπασα Mein.

πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε
ἕλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.
αὕτη σὺ ποῖ θεῖς; Γυ.ᵃ οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.
οἴκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια 729
ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. Λυ. ποίων σέων;
οὐκ εἶ πάλιν; Γυ.ᵃ ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τὼ θεὼ
ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.
Λυ. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῇ.
Γυ.ᵃ ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τἄρι'; Λυ. ἢν τούτου δέῃ.
Γυ.ᵝ τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς Ἀμοργίδος, 735
ἣν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'. Λυ. αὑθητέρα
ἐπὶ τὴν Ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
χώρει πάλιν δεῦρ'. Γυ.ᵝ ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρον
ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.
Λυ. μή μἀποδείρῃς. ἢν γὰρ ἄρξῃς τοῦτο σύ, 740
ἑτέρα γυνὴ ταὐτὸν ποιεῖν βουλήσεται.
Γυ.ᵞ ὦ πότνι' Εἰλείθυι' ἐπίσχες τοῦ τόκου,
ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον.
Λυ. τί ταῦτα ληρεῖς; Γυ.ᵞ αὐτίκα μάλα τέξομαι.
Λυ. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές. Γυ.ᵞ ἀλλὰ τήμερον.
ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν ὦ Λυσιστράτη 746
ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. Λυ. τίνα λόγον λέγεις;
τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; Γυ.ᵞ ἄρρεν παιδίον.
Λυ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίον
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγώ. 750
ὦ καταγέλαστ' ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν
κυεῖν ἔφασκες; Γυ.ᵞ καὶ κυῶ γε νὴ Δία.
Λυ. τί δῆτα ταύτην εἶχες; Γυ.ᵞ ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί. 755

727 ἕλκουσιν] πλέκουσιν Wakefield ἤδη] ἤδ' Elmsl. 730 κατακαπτόμενα Brunck 735 ἀμόργιδος C 737 ἀμοργίδα B 739 ἀνέρχομαι Enger : ἀπέρχομαι R B : ἐπέρχομαι C 740 ἄρξῃ codd. : corr. Cobet 742 εἰλήθυ' R : Ἰλείθυα legitur in titulis

Λυ. τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.
οὐ τἀμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;
Γυ.ζ' ἀλλ' οὐ δύναμαι 'γωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.
Γυ.α' ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι 760
ταῖς ἀγρυπνίαισι κακκαβαζουσῶν ἀεί.
Λυ. ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἴει
ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ' εὖ οἶδ' ὅτι
ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ' ὦγαθαί, 765
καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν
μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὑτοσί.
Γυ.α' λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. Λυ. σιγᾶτε δή.
ἀλλ' ὁπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον, 770
τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης— Γυ.α' ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;
Λυ. ἢν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
ἐξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει 775
ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.
Γυ.α' σαφής γ' ὁ χρησμὸς νὴ Δί'. Λυ. ὦ πάντες θεοί,
μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
ἀλλ' εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογὶ
ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν. 780

Χο.γε' μῦθον βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκουσ' [στρ.
αὐτὸς ἔτι παῖς ὤν.
οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, 785
ὃς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·

760 γε del. Bentl. 761 κακκαβαζουσῶν Γ B²: κακκαβιζουσῶν R Γ² B C 764 γ' Dobr.: τ' R: om. vulg. 777 Λυ. add. Beer 788 ᾤκει] ἐνῴκει Γ B C

κᾆτ᾽ ἐλαγοθήρει
πλεξάμενος ἄρκυς, 790
καὶ κύνα τιν᾽ εἶχεν,
κοὐκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ᾽ ὑπὸ μίσους.
οὕτω τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
᾽κεῖνος, ἡμεῖς τ᾽ οὐδὲν ἧττον 795
τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.

Γε. βούλομαί σε γραῦ κύσαι—
Γυ. κρόμμυόν τἄρ᾽ οὐκ ἔδει.
Γε. κἀνατείνας λακτίσαι.
Γυ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς. 800
Χο.[γε] καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
ὣς δὲ καὶ Φορμίων. 804

Χο.[γυ] κἀγὼ βούλομαι μῦθόν τιν᾽ ὑμῖν ἀντιλέξαι [ἀντ.
τῷ Μελανίωνι.
Τίμων ἦν ἀίδρυτός τις ἀβάτοισιν
ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος, 810
᾽Ερινύων ἀπορρώξ.
οὗτος οὖν ὁ Τίμων

. . . .

ᾤχεθ᾽ ὑπὸ μίσους
πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς. 815
οὕτω ᾽κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
τοὺς πονηροὺς ἄνδρας ἀεί,
ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος. 820

Γυ. τὴν γνάθον βούλει θένω;
Γε. μηδαμῶς· †ἔδεισά γε.†
Γυ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;

798 κρομμύων ἄρ᾽ Blaydes 799 τὸ σκέλος ante λακτίσαι codd. : del. Bentl. 809 ἦν τις ἀΐδρυτος Γ B C Suid. : τις ἦν ἀΐδρυτος vulg. : corr. Bentl. 810 τὰ πρόσωπα Herm. : fort. ἀπρόσικτα 820–889 desunt in Γ B C

Γε. τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
Χο.[γυ] ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις 825
καίπερ οὔσης γραὸς ὄντ' αὐ-
τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.

Λυ. ἰοὺ ἰοὺ γυναῖκες ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ 829
ταχέως. Γυ. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
Λυ. ἄνδρ' ⟨ἄνδρ'⟩ ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
ὦ πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν ἥνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.
Γυ. ποῦ δ' ἐστὶν ὅστις ἐστί; Λυ. παρὰ τὸ τῆς Χλόης.
Γυ. ὢ νὴ Δί' ἔστι δῆτα. τίς κἀστίν ποτε; 836
Λυ. ὁρᾶτε· γιγνώσκει τις ὑμῶν; Μυ. νὴ Δία
ἔγωγε· κἀστὶν οὑμὸς ἀνὴρ Κινησίας.
Λυ. σὸν ἔργον ἤδη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν
κἀξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν, 840
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.
Μυ. ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. Λυ. καὶ μὴν ἐγὼ
ξυνηπεροπεύσω ⟨σοι⟩ παραμένουσ' ἐνθαδί,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ

οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει 845
χὠ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
Λυ. τίς οὗτος οὑντὸς τῶν φυλάκων ἑστώς; Κι. ἐγώ.
Λυ. ἀνήρ; Κι. ἀνὴρ δῆτ'. Λυ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδών;
Κι. σὺ δ' εἶ τίς ἡκβάλλουσά μ'; Λυ. ἡμεροσκόπος.
Κι. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην. 850
Λυ. ἰδοὺ καλέσω 'γὼ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;
Κι. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

824 σάκανδρον Suid. : σάκανδρ' R 831 ἄνδρ' iteravit Fl. Christianus 832 εἰλυμμένον R : corr. Kuster 839 ἤδη Dobr. : εἴη R 843 σοι add. Pors. 852 Πεονίδης Bentl. ex schol.

Λυ. ὦ χαῖρε φίλτατ᾽· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοὔνομα
τὸ σὸν παρ᾽ ἡμῖν ἐστιν οὐδ᾽ ἀνώνυμον.
ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ᾽ ἔχει διὰ στόμα. 855
κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβῃ, ‘ Κινησίᾳ
τουτὶ γένοιτο,’ φησίν. Κι. ὢ πρὸς τῶν θεῶν.
Λυ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ᾽ ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκ᾽ εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ
ὅτι λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς Κινησίαν. 860
Κι. ἴθι νυν κάλεσον αὐτήν. Λυ. τί οὖν; δώσεις τί μοι;
Κι. ἔγωγέ ⟨σοι⟩ νὴ τὸν Δί᾽, ἢν βούλῃ γε σύ·
ἔχω δὲ τουθ᾽· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.
Λυ. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. Κι. ταχύ νυν
πάνυ.
ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν, 865
ἐξ οὗπερ αὕτη ᾽ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
ἀλλ᾽ ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις
χάριν οὐδεμίαν οἶδ᾽ ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.
Μυ. φιλῶ φιλῶ ᾽γὼ τοῦτον· ἀλλ᾽ οὐ βούλεται 870
ὑπ᾽ ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ᾽ ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.
Κι. ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾷς;
κατάβηθι δεῦρο. Μυ. μὰ Δί᾽ ἐγὼ μὲν αὐτόσ᾽ οὔ.
Κι. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;
Μυ. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ. 875
Κι. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.
Μυ. ἄπειμι. Κι. μὴ δῆτ᾽, ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
ὑπάκουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;

ΠΑΙΣ ΚΙΝΗΣΙΟΥ

μαμμία, μαμμία, μαμμία.
Κι. αὕτη τί πάσχεις; οὐδ᾽ ἐλεεῖς τὸ παιδίον 880
ἄλουτον ὂν κἄθηλον ἕκτην ἡμέραν;
Μυ. ἔγωγ᾽ ἐλεῶ δῆτ᾽· ἀλλ᾽ ἀμελὴς αὐτῷ πατὴρ

862 σοι add. Bentl. 866 ᾽ξῆλθεν Fl. Christianus: ξυνῆλθεν R

ἔστιν. Κι. κατάβηθ' ὦ δαιμονία τῷ παιδίῳ.
Μυ. οἷον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
Κι. ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ 885
πολλῷ γεγενῆσθαι κἀγανώτερον βλέπειν·
χἃ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δή 'σθ' ἃ κἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
Μυ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ. 890
Κι. τί ὦ πονήρα ταῦτα ποιεῖς χἀτέραις
πείθει γυναιξί, κἀμέ τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
αὐτή τε λυπεῖ; Μυ. μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
Κι. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τἀμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατίθης. Μυ. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
Κι. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης 896
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων; Μυ. ἔμοιγε νὴ Δία.
Κι. τὰ ⟨δὲ⟩ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
Μυ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἢν μὴ διαλλαχθῆτέ γε 900
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. Κι. τοιγάρ, ἢν δοκῇ,
ποιήσομεν καὶ ταῦτα. Μυ. τοιγάρ, ἢν δοκῇ,
κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
Κι. σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
Μυ. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ. 905
Κι. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὦ Μύρριον;
Μυ. ὦ καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
Κι. μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ' ὦ Μανῆ φέρε.
ἰδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδών, 909
σὺ δ' οὐ κατακλίνει. Μυ. ποῦ γὰρ ἄν τις καὶ τάλαν
δράσειε τοῦθ'; Κι. ὅπου; τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.
Μυ. καὶ πῶς ἔθ' ἁγνὴ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
Κι. κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.

898 δὲ addidimus 901, 902 ἢν Dind.: ἂν codd. 904 κατακλίθητι codd.: corr. Elmsl. 906 ὦ μυρρίον Γ B C: ὦ μυρρίνιον R: Μυρρινίδιον Dobr. 913 τῇ] 'ν τῇ Dobr.

Μυ. ἔπειτ᾽ ὀμόσασα δῆτ᾽ ἐπιορκήσω τάλαν;
Κι. εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὅρκου φροντίσῃς. 915
Μυ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῷν. Κι. μηδαμῶς.
ἀρκεῖ χαμαὶ νῷν. Μυ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ᾽ ἐγὼ
καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαί.
Κι. ἥ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη ᾽στὶν καλῶς.
Μυ. ἰδοὺ κατάκεισ᾽ ἀνύσας τι, κἀγὼ ᾽κδύομαι. 920
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ᾽ ἐξοιστέα.
Κι. ποία ψίαθος; μὴ ᾽μοί γε. Μυ. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. Κι. δός μοί νυν κύσαι.
Μυ. ἰδού. Κι. παπαιάξ· ἧκέ νυν ταχέως πάνυ.
Μυ. ἰδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ ᾽κδύομαι. 925
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
Κι. ἀλλ᾽ οὐδὲ δέομ᾽ ἔγωγε. Μυ. νὴ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἐγώ.
Κι. ἀλλ᾽ ἦ τὸ πέος τόδ᾽ Ἡρακλῆς ξενίζεται.
Μυ. ἀνίστασ᾽, ἀναπήδησον. Κι. ἤδη πάντ᾽ ἔχω.
Μυ. ἅπαντα δῆτα. Κι. δεῦρό νυν ὦ χρύσιον. 930
Μυ. τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησό νυν·
μή μ᾽ ἐξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
Κι. νὴ Δί᾽ ἀπολοίμην ἆρα. Μυ. σισύραν οὐκ ἔχεις.
Κι. μὰ Δί᾽ οὐδὲ δέομαί γ᾽, ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
Μυ. ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι. 935
Κι. ἅνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
Μυ. ἔπαιρε σαυτόν. Κι. ἀλλ᾽ ἐπῆρται τοῦτό γε.
Μυ. βούλει μυρίσω σε; Κι. μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ ᾽μέ γε.
Μυ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ᾽ ἤν τε μή.
Κι. εἴθ᾽ ἐκχυθείη τὸ μύρον ὦ Ζεῦ δέσποτα. 940
Μυ. πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβών.
Κι. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
εἰ μὴ διατριπτικόν γε κοὐκ ὄζον γάμων.

927 οὐδὲ] οὐ R B ἔγωγε Bentl. : οὐδὲν ἔγωγε codd. 934 οὐδὲ δέομαί γ᾽ Dobr. : οὐδὲ δέομαι Γ C : οὐ δέομαί γ᾽ R : οὐ δέομαι δῆτ᾽ B 940 ὦ Ζεῦ] ὦ Βδεῦ Bentl. coll. περὶ κωμῳδ. (ix a Dübn.) 941 νυν] δὴ R

Μυ. τάλαιν' ἐγὼ τὸ Ῥόδιον ἤνεγκον μύρον. 944
Κι. ἀγαθόν· ἔα αὔτ' ὦ δαιμονία. Μυ. ληρεῖς ἔχων.
Κι. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἑψήσας μύρον.
Μυ. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. Κι. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.
ἀλλ' ᾠζυρὰ κατάκεισο καὶ μή μοι φέρε
μηδέν. Μυ. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε 950
σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. Κι. βουλεύσομαι.
ἀπολώλεκέν με κἀπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
τά τ' ἄλλα πάντα κἀποδείρασ' οἴχεται.
οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς; 955
πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
ποῦ Κυναλώπηξ;
μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
Χο. γε. ἐν δεινῷ γ' ὦ δύστηνε κακῷ
τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθείς. 960
κἄγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ.
ποῖος γὰρ ἂν ἢ νέφρος ἀντίσχοι,
ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὄρχεις,
ποία δ' ὀσφῦς, ποῖος δ' ὄρρος
κατατεινόμενος 965
καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;
Κι. ὦ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
Χο. γε. ταυτὶ μέντοι νυνί σ' ἐποίησ'
ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
Χο. γυ. μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά. 970
Χο. γε. ποία γλυκερά; μιαρὰ μιαρά.
Κι. ⟨μιαρὰ⟩ δῆτ' ὦ Ζεῦ ὦ Ζεῦ·
εἴθ' αὐτὴν ὥσπερ τοὺς θωμοὺς
μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι

944 ῥόδινον Bergk 946 πρῶτον R 950 ὑπολύομαι] ἀποδύομαι B 956 ταυτηνὶ Reisig: ταύτην codd. 958 τὴν] τινα Seager τίτθην Γ C : τίθην B : κύστη̈ν R (ϊ supr.) 964 ποῖος δ' schol. ad Ran. 224 : ποῖος ἂν Γ C : ποῖος δ' ἂν R B 972 μιαρὰ add. Elmsl.

ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας 975
οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
κᾆτ' ἐξαίφνης
περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ

πᾷ τᾶν 'Ασανᾶν ἐστιν ἁ γερωχία 980
ἢ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.

Πρ. σὺ δ' εἶ πότερον ἄνθρωπος ἢ κονίσαλος;

Κη. κᾶρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνιε ναὶ τὼ σιὼ
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τᾶν διαλλαγᾶν.

Πρ. κἄπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων; 985

Κη. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα. Πρ. ποῖ μεταστρέφει;
τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἦ βουβωνιᾷς
ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; Κη. παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
ὤνθρωπος. Πρ. ἀλλ' ἔστυκας ὦ μιαρώτατε.

Κη. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα· μηδ' αὖ πλαδδίη. 990

Πρ. τί δ' ἐστί σοι τοδί; Κη. σκυτάλα Λακωνικά.

Πρ. εἴπερ γε χαὔτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότ' ἐμὲ σὺ τἀληθῆ λέγε.
τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστι τὰν Λακεδαίμονι;

Κη. ὀρσὰ Λακεδαίμων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι 995
ἅπαντες ἐστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.

Πρ. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
ἀπὸ Πανός; Κη. οὔκ, ἀλλ' ἆρχεν οἰῶ Λαμπιτώ,
ἔπειτα τἄλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἅμα
γυναῖκες ᾇπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος 1000
ἀπήλααν τὼς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.

Πρ. πῶς οὖν ἔχετε; Κη. μογίομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν

975 ξυγγογγυλίσας codd.: corr. Cobet 980 γερωχία R Γ C: γερωσία B: γερωϝία Valckenaer 982 τίς post εἶ add. R: unde σὺ δ' εἶ τί: πότερ' Bentl. 988 πάλαι ὄργα R: παλεός γα Γ B 998 ἆρχεν Elmsl.: ἀρχὰ μὲν codd. 999 τἄλλαι Elmsl.: δ' ἄλλαι vel ἄλλαι codd. 1001 ἀπήλασαν B: ἀπήλαον vel ἀπήλων vulg.: corr. Elmsl.

ᾇπερ λυχνοφορίοντες ἐπικεκύφαμες.
ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω σιγεῖν
ἐῶντι, πρίν γ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω 1005
σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.

Πρ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί. 1010
ἐγὼ δ' ἑτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω
πρέσβεις ἑλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.

Κη. ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντᾷ λέγεις.

Χο.[γε] οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις. 1015

Χο.[γυ] ταῦτα μέντοι ⟨σὺ⟩ ξυνιεὶς εἶτα πολεμεῖς ἐμοί,
ἐξὸν ὦ πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;

Χο.[γε] ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.

Χο.[γυ] ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὔ σε περιόψομαι
γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὁρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ. 1020
ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.

Χο.[γε] τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.

Χο.[γυ] πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.
κεἴ με μὴ 'λύπεις, ἐγώ σου κἂν τόδε τὸ θηρίον 1025
τοὐπὶ τὠφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἂν ὃ νῦν ἔνι.

Χο.[γε] τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοὐπιτρῖβον, δακτύλιος οὑτοσί·
ἐκσκάλευσον αὐτό, κᾆτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·
ὡς τὸν ὀφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.

Χο.[γυ] ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ. 1030

1003 ἐπικεκύφαμες Reiske: ἀποκεκύφαμες codd. 1004 σιγεῖν ΓBC: θιγῆν R 1005 πρίν γ'] πρίν χ' Elmsl. 1013 πωτάομαι R 1016 σὺ add. Bentl. ἐμοί Herm.: εἰπέ μοι codd. 1017 βεβαίαν μ' ἔχειν codd.: corr. Herm. 1020 ὁρῶ] ὅρα Dobr. 1025 κεἴ με μὴ 'λύπεις Dobr. et Fl. Christianus: κἂν μή με λυπῇς (-εῖς C) codd. 1030 δύσκολός γ' codd.: corr. Fl. Christianus

ἦ μέγ' ὦ Ζεῦ χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;

Χο.[γε] νὴ Δί' ὤνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,
ὥστ' ἐπειδὴ 'ξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.

Χο.[γυ] ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ, 1035
καὶ φιλήσω. Χο.[γε] μὴ φιλήσῃς. Χο.[γυ] ἤν τε
βούλῃ γ' ἤν τε μή.

Χο.[γε] ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,
κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς κοὐ κακῶς εἰρημένον,
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.
ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι 1040
οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

Χο. οὐ παρασκευαζόμεσθα [στρ.
τῶν πολιτῶν οὐδέν' ὦνδρες
φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἕν. 1045
ἀλλὰ πολὺ τοὔμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖ- 1050
ται λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
ὡς †πόλλ' ἔσω 'στὶν†
κἄχομεν βαλλάντια.
κἄν ποτ' εἰρήνη φανῇ,
ὅστις ἂν νυνὶ δανείση- 1055
ται παρ' ἡμῶν,
ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῷ.

ἑστιᾶν δὲ μέλλομεν ξέ-
νους τινὰς Καρυστίους, ἄν-
δρας καλούς τε κἀγαθούς. 1060

1043–1071 = 1189–1215 (1043–1057 = 1058–1071)

1034 hic desinit Γ 1035 *καίτοι γε* codd.: corr. Fl. Christianus
1037 *ὥρας* codd.: corr. Dind. 1052 *ὡς πλέα 'στὶν* | *ἄχομεν* Burges

κἄστιν ⟨ἔτ'⟩ ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,
καὶ τοῦτο τέθυχ', ὡς τὰ κρέ' ἔδεσθ' ἁπαλὰ καὶ καλά.
ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῲ δὲ χρὴ
τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὐ-
τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἶτ' εἴ- 1065
σω βαδίζειν,
μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν
γεννικῶς, ὡς 1070
ἡ θύρα κεκλῄσεται.

καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἱδὶ πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας
χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
εἶτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε. 1075

ΛΑΚΩΝ

τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἵκομες.

Χο. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
δεινῶς, †τεθερμῶσθαί γε† χεῖρον φαίνεται.

Λα. ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπᾳ σέλει 1080
παντᾷ τις ἐλσὼν ἁμὶν εἰράναν σέτω.

Χο. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαἰμάτι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος. 1085

ΑΘΗΝΑΙΟΣ

τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στιν ἡ Λυσιστράτη;

1061 ἔτ' add. Reisig 1062 ἔδεσθ' Reisig: ἔξεσθ' vulg.: γένεσθ' C et schol. 1070 ὡς BC: ἴσως δ' R 1076 δεῖ] δή R ὑμὲ Enger: ὑμῆν C: ὕμμε vel ὔμμε vulg. 1077 ἵκομες Elmsl.: ἠκόμεσθα (θ del.) R: ἥκομες (vel -μεν) vulg. 1079 ἀντὶ τοῦ χεῖρον τῆς τάσεως τοῦ Ἑρμοῦ φαίνεται schol. 1080 κα Enger: καὶ vel κἂν codd. 1082 ὁρῶ καὶ R: ὁρῶ γε vulg. 1083 ἄνδρας R: παῖδας vulg.

ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὑτοιὶ τοιουτοιί.

Χο. χαὔτη ξυνᾴδει χἠτέρα ταύτῃ νόσῳ.

ἦ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

Αθ. μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα. 1090

ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.

Χο. εἰ σωφρονεῖτε, θαἰμάτια λήψεσθ', ὅπως

τῶν Ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται.

Αθ. νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις. Λα. ναὶ τὼ σιὼ

παντᾷ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα. 1096

Αθ. ὦ χαίρετ' ὦ Λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.

Λα. ὦ Πολυχαρείδα δεινά κ' αὖ 'πεπόνθεμες,

αἰ εἶδον ἁμὲ τὤνδρες ἀμπεφλασμένως.

Αθ. ἄγε δὴ Λάκωνες αὔθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν. 1100

ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; Λα. περὶ διαλλαγᾶν

πρέσβεις. Αθ. καλῶς δὴ λέγετε· χἠμεῖς τουτογί.

τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,

ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη;

Λα. ναὶ τὼ σιὼ κἂν λῆτε τὸν Λυσίστρατον. 1105

Χο. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·

αὐτὴ γάρ, ὡς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.

χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι

δεινὴν ⟨δειλὴν⟩ ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολύ-
πειρον· 1109

ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴυγγι

συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τἀγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.

1088 χἀτέρα R νόσῳ] νόσος Reisig 1093 θοἰμάτια codd.: 1096 γα corr. Dawes 1095 ναὶ editores: καὶ R: νὴ vulg. 1096–Reisig: γε codd. ἐμβαλώμεθα codd.: corr. Brunck 1098–1236 desunt in B C 1098 πολυχαρίδα R: corr. Mein. γ' αὖ πεπόνθαμες R: corr. Enger 1099 αἰ εἶδον Ahrens: αἴ κ' ἴδον R ἁμὲ Enger: ἀμὲς R ἄνδρες R: corr. Elmsl. ἀναπεφασμένως R: ἀναπεφλασμένως ed. Zanetti (cf. schol.): corr. Blaydes fort. γ' αὖ πεπόνθαμες· (αἴκιδδον (i.e. ᾔκιζον) ἁμὲ τὤνδρες ἀμπεφασμένως. 1102 τουτογί] οὑτοιί Cobet 1105 κἂν λῆτε R[2] cum schol.: καλεῖτε R[1] τὰν Λυσιστράταν Hirschig 1108 πολυχ. praef. R 1109 δειλὴν add. Bentl.

Λυ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοὔργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ 'κπειρωμένους.
τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς, 1115
καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ,
ἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς 'Αθηναίους ἄγε, 1120
οὗ δ' ἂν διδῶσι πρόσαγε τούτους λαβομένη.
ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω, 1125
τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
κοινῇ δικαίως, οἳ μιᾶς ἐκ χέρνιβος
βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς 1130
'Ολυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ (πόσους
εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;)
ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
Ἕλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται. 1135
Αθ. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
Λυ. εἶτ' ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
ὁ Λάκων 'Αθηναίων ἱκέτης καθέζετο
ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι 1140
στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
ὑμῖν ἐπέκειτο χὠ θεὸς σείων ἅμα.

1117 μηδ' Dind.: μήθ' R 1121 τούτους R: τούτου Dobr. 1123 δ' Bergk: τ' R 1129 ἐκ Bentl.: τε R 1138 περικλείδης (α supra) R 1142 ἅμα] μέγα schol.

ἐλθὼν δὲ σὺν ὁπλίταισι τετρακισχιλίοις
Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὕπο 1145
δῃοῦτε χώραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;

Αθ. ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί' ὦ Λυσιστράτη.

Λα. ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.

Λυ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους ⟨μ'⟩ οἴει;
οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ 1150
κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππίου καὶ ξυμμάχους,
ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
κἠλευθέρωσαν κἀντὶ τῆς κατωνάκης 1155
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἠμπέσχον πάλιν;

Λα. οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.

Αθ. ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.

Λυ. τί δῆθ' ὑπηργμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
μάχεσθε κοὐ παύεσθε τῆς μοχθηρίας; 1160
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τοὐμποδών;

Λα. ἁμές γε λῶμες, αἴ τις ἁμὶν τὤγκυκλον
λῇ τοῦτ' ἀποδόμεν. Λυ. ποῖον ὦ τᾶν; Λα. τὰν Πύλον,
ἇσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.

Αθ. μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε. 1165

Λυ. ἄφετ' ὦγάθ' αὐτοῖς. Αθ. κᾆτα τίνα κινήσομεν;

Λυ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.

Αθ. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ

1148 ἀδικιοῦμες R: corr. Dind. ἄφατον ὡς Bentl.: ἄφατος καὶ R
1149 μ' add. Dobr. 1151 ἐλθόντας R: corr. in ed. Junt.
1153 Ἱππίου Suid.: ἱππίους R 1156 ἤμπισχον R: corr. Blaydes
1159 γε Reisig: τε R 1162 λώμεσθ' R: corr. Bentl. τοὔγκυκλον R: corr. Ahrens 1163 ἀποδῶμεν R: corr. Brunck
1164 ἇσπερ Elmsl.: ὥσπερ R βλιμάδδομες Brunck 1165 δράσομεν Cobet 1167 χωρίον Fl. Christianus: τοῦ χωρίου R

κόλπον τὸν ὄπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη. 1170
Λα. οὐ τὼ σιὼ οὐχὶ πάντα γ' ὦ λισσάνιε.
Λυ. ἐᾶτε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
Αθ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
Λα. ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γα †πρῶτα† ναὶ τὼ σιώ.
Λυ. ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε. 1175
ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
Αθ. ποίοισιν ὦ τᾶν ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
οὐ ταὐτὰ δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν
βινεῖν ἅπασιν; Λα. τοῖσι γῶν ναὶ τὼ σιὼ 1180
ἁμοῖσι. Αθ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
Λυ. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἁγνεύσετε,
ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
ὅρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε. 1185
κἄπειτα τὴν αὑτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
ἄπεισ' ἕκαστος. Αθ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
Λα. ἄγ' ὅπᾳ τυ λῇς. Αθ. νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

Χο. στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ [ἀντ.
χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ 1190
χρυσίων, ὅσ' ἐστί μοι,
οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
τοῖς παισίν, ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ 1195
μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν-
θαι τὸ μὴ οὐχὶ
τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,

1171 λυσσάνιε R : corr. I. Voss ex Hesych. 1172 τοῖν ante σκελοῖν add. Bentl. 1174 κοπραγωγεῖν scripsimus : κοπραγωγῆν R πρῶτα] πρῶτον schol. : πρῴ Biset : λῶ Reisig 1180 γῶν Ahrens : γοῦν R 1188 τάχιστά γε R : corr. Beer 1193 κανηφορεῖ R : corr. Brunck 1198 ῥύπους R : τύπους ed. Zanetti

χἄττ' ⟨ἂν⟩ ἔνδον ᾖ φορεῖν.
ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ 1200
μή τις ὑμῶν
ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν
ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
σμικρὰ πολλὰ παιδία, 1205
ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν,
ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.
ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἴτω
εἰς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ
κωρύκους, ὡς λήψεται πυ- 1210
ρούς· ὁ Μανῆς δ'
οὑμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
πρός γε μέντοι τὴν θύραν
προαγορεύω μὴ βαδίζειν
τὴν ἐμήν, ἀλλ'
εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα. 1215

Αθ.ᵃ ἄνοιγε τὴν θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;
ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν. 1220

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Β

χἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
Αθ.ᵃ οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;
Αθ.ᵝ οὔπω τοιοῦτον συμπόσιον ὄπωπ' ἐγώ. 1225
ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί·

1199 ἂν add. Elmsl. 1212 αὐτοῖς οὑμὸς R: transp. Bentl. 1216 οὐ παραχωρεῖν R: transp. Scaliger 1220 χαρίζεσθαι, προσταλαιπωρήσαιμεν R: corr. Bentl.

ἡμεῖς δ᾽ ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.
Αθ.[a] ὀρθῶς γ᾽, ὁτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν·
ἢν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες ἀεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν. 1230
νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν·
ὥσθ᾽ ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
ἃ δ᾽ οὐ λέγουσι, ταῦθ᾽ ὑπονενοήκαμεν,
ἀγγέλλομεν δ᾽ οὐ ταὐτὰ τῶν αὐτῶν πέρι. 1235
νυνὶ δ᾽ ἅπαντ᾽ ἤρεσκεν· ὥστ᾽ εἰ μέν γέ τις
ᾄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ᾄδειν δέον,
ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
ἀλλ᾽ οὑτοιὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
ἐς ταὐτόν. οὐκ ἐρρήσετ᾽ ὦ μαστιγίαι; 1240
Αθ.[β] νὴ τὸν Δί᾽ ὡς ἤδη γε χωροῦσ᾽ ἔνδοθεν.
Λα. ὦ Πολυχαρείδα λαβὲ τὰ φυσατήρια,
ἵν᾽ ἐγὼ διποδιάξω τε κἀείσω καλὸν
ἐς τὼς Ἀσαναίως τε †καὶ ἐς ἡμᾶς ἅμα†.
Αθ. λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν, 1245
ὡς ἥδομαί γ᾽ ὑμᾶς ὁρῶν ὀργουμένους.

Χο.[λα] ὅρμαον
τὼς κυρσανίως ὦ Μναμοῦνα
τάν τ᾽ ἐμὰν Μῶαν, ἅτις
οἶδεν ἁμὲ τώς τ᾽ Ἀσαναίως, 1250
ὅκα τοὶ μὲν ἐπ᾽ Ἀρταμιτίῳ
πρώκροον σιοείκελοι
ποττὰ κᾶλα τὼς Μήδως τ᾽ ἐνίκων,

1228 ὁτιὴ Bentl.: ὅτε R 1230 πανταχοῦ R: corr. Brunck 1243 τε Bergk: γε codd. κἀείσω] καὶ κινήσω B C 1244 καὶ ἐς ἡμᾶς ἅμα B C: καὶ ἡμᾶς ἅμα R: χἄμ᾽ ἄεισμ᾽ ἁμᾷ Mein. 1246 ὁρῶν ὑμᾶς R: ὑμᾶς (om. ὁρῶν) B C: corr. Bentl. 1248 τοῖς κυρσανίοις Mein. μναμόνα R: μναμοσύνα B C: corr. Enger 1249 τάν τ᾽ ἐμὰν] τὰν τεὰν R 1250 τούς τ᾽ ἀσαναίους codd.: corr. Brunck 1252 πρόκροον codd.: corr. Ahrens σιοείκελοι Mein.: θείκελοι codd. 1253 τοὺς μήδους codd.: corr. Kuster

ἁμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
ἆγεν ᾇπερ τὼς κάπρως 1255
θάγοντας οἰῶ τὸν ὀδόντα·
πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρὸς †ἤνσει†,
πολὺς δ' ἁμᾷ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς ἵετο.
ἦν γὰρ τὤνδρες οὐκ ἐλάσσως 1260
τᾶς ψάμμας τοὶ Πέρσαι.
ἀγροτέρα σηροκτόνε
μόλε δεῦρο παρσένε σιὰ
ποττὰς σπονδάς,
ὡς συνέχῃς πολὺν ἁμὲ χρόνον. 1265
νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὔπορος εἴη
ταῖς συνθήκαις,
καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων παυσαίμεθα.
ὢ δεῦρ' ἴθι δεῦρ' ὦ
κυναγὲ παρσένε. 1270

Λυ. ἄγε νυν ἐπειδὴ τἄλλα πεποίηται καλῶς,
ἀπάγεσθε ταύτας ὦ Λάκωνες, τάσδε τε
ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνὴ 1275
στήτω παρ' ἄνδρα, κᾆτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
τὸ λοιπὸν αὖθις μὴ 'ξαμαρτάνειν ἔτι.

Χο.$^{\alpha\theta}$ πρόσαγε χορόν, ἔπαγε ⟨δὲ⟩ Χάριτας,
ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν, 1280
ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον
Ἰήιον
εὔφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,
ὃς μετὰ μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι δαίεται,

1257 ἤνσει] ἤρσει C 1259 ἁμᾷ Mein.: ἅμα codd. καττῶν Reisig: καὶ κατῶν B: καὶ κατὰ τῶν R C 1261 ψάμμω Elmsl. 1262 ἀγροτέρα Ἄρτεμι codd.: corr. Dind. 1266 τ' αἰὲς Schäfer: δ' αἰὲς codd. 1279 δὲ add. Enger 1281 ἄγε χορὸν R: ἄγετε χορὸν B C: corr. Bergler 1284 Βάκχιος Burges: βάκχειος R: βακχείοις B C

Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπί τε 1285
πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν·
εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
Ἡσυχίας πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις. 1290
ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων·
αἴρεσθ' ἄνω ἰαί,
ὡς ἐπὶ νίκῃ ἰαί.
εὐοῖ εὐοῖ, εὐαί εὐαί.

Λυ. πρόφαινε δὴ σὺ Μοῦσαν ἐπὶ νέᾳ νέαν. 1295

Χο.[λα] Ταΰγετον αὖτ' ἐραννὸν ἐκλιπῶα
Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἁμὶν
κλέωα τὸν 'Αμύκλαις σιὸν
καὶ χαλκίοικον 'Ασάναν, 1300
Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
τοὶ δὴ πὰρ Εὐρώταν ψιάδδοντι.
εἶα μάλ' ἔμβη
ὢ εἶα κοῦφα πάλλων,
ὡς Σπάρταν ὑμνίωμες, 1305
τᾷ σιῶν χοροὶ μέλοντι
καὶ ποδῶν κτύπος,
ᾇ τε πῶλοι ταὶ κόραι
πὰρ τὸν Εὐρώταν
ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν 1310
ἀγκονίωαι,
ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ᾇπερ Βακχᾶν
θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν.

1289 ἀγανόφρονος Reisig: μεγαλόφρονος codd. 1291 παιών BC 1295 Λάκων πρόφαινε codd. : corr. Bergk 1299 'Αμύκλαις 'Απόλλω codd. : corr. Valckenaer 1300 'Ασάναν] ἄνασσαν schol. 1311 ἀγκονίωαι Reisig: ἀγκονέουσαι C: ἀγκονεύουσαι vulg. 1313 παιδδωᾶν BC : παδδοᾶν R : παδωᾶν Enger

ἁγεῖται δ᾽ ἁ Λήδας παῖς
ἁγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής. 1315
ἀλλ᾽ ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε χερί, ποδοῖν τε πάδη
ᾇ τις ἔλαφος· κρότον δ᾽ ἁμᾷ ποίει χορωφελήταν.
καὶ τὰν σιὰν δ᾽ αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὕμνει 1320
τὰν πάμμαχον.

1314 ἁγεῖται scripsimus: ἁγῆται vel ἀγῆται codd. 1316 παραμπυκίδδετε codd.: corr. Herm. 1318 ἁμᾷ Herm.: ἅμα codd. 1319 ποίει scripsimus: ποίη vel πόη codd. χωροφελέταν R: χορωφελέταν B C schol.: corr. Herm.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ ΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΑΓΑΘΩΝ
ΧΟΡΟΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ
ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ
ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ
ΠΡΥΤΑΝΙΣ
ΤΟΞΟΤΗΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ

Ὦ Ζεῦ χελιδὼν ἆρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἅνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἷόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι ποῖ μ' ἄγεις ὠὐριπίδη;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα 5
ὄψει παρεστώς. Μν. πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; Ευ. οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλῃς ὁρᾶν.
Μν. οὐδ' ἆρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; Ευ. οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκούειν δέῃ.
Μν. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φῄς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὁρᾶν; 10
Ευ. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις.
Μν. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν; Ευ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
Μν. πῶς χωρίς; Ευ. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο
καὶ ζῷ' ἐν αὑτῷ ξυνετέκνου κινούμενα, 15
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,

Duobus tantum codicibus continetur haec fabula, Ravennate et apographo eius Augustano: quorum hunc perraro, illum identidem citavimus.

3 οἷόν τε Caninius: οἷόν τι R 5 πάνθ'] ταῦθ' Hamaker
16 πρῶτα μηχανήσατο R: corr. Kuster

ἀκοῇ δὲ χοάνην ὦτα διετετρήνατο.
Μν. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρῶ;
νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών. 20
οἷόν γέ που 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
Ευ. πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. Μν. πῶς ἂν οὖν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροιμ' ὅπως
ἔτι προσμάθοιμι χωλὸς εἶναι τὼ σκέλει;
Ευ. βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Μν. ἰδού. 25
Ευ. ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο; Μν. νὴ τὸν Ἡρακλέα
οἶμαί γε. Ευ. σίγα νυν. Μν. σιωπῶ τὸ θύριον;
Ευ. ἄκου'. Μν. ἀκούω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;
Ευ. ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγῳδοποιός. Μν. ποῖος οὗτος Ἀγάθων; 30
Ευ. ἔστιν τις Ἀγάθων— Μν. μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;
Ευ. οὔκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑόρακας πώποτε;
Μν. μῶν ὁ δασυπώγων; Ευ. οὐχ ἑόρακας πώποτε;
Μν. μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ' ὥστε καί μέ γ' εἰδέναι.
Ευ. καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως. 35
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας·
προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

ΘΕΡΑΠΩΝ

εὔφημος πᾶς ἔστω λαός,
στόμα συγκλῄσας· ἐπιδημεῖ γὰρ 40
θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω

18 ἀκοῇ δὲ χοάνην Dobr.: ἀκοὴν δεχοάνης R: δίκην δὲ χοάνης Reiske 21 γέ πού'στιν lemma schol.: τε π' οὔστιν R: γέ τοὔστιν Fritzsche 23 ἐξεύροις Reiske 24 προσμάθοιμι Wellauer: προσμάθοι μὴ R 28 ἀκούσω R: corr. Brunck 38 eicit Rutherford 39 λαός schol. et Suid.: λεὼς R

γλαυκόν· Μν. βομβάξ. Ευ. σίγα. Μν. τί
λέγει; 45
Θε. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων. Μν. βομβαλοβομβάξ.
Θε. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων
πρόμος ἡμέτερος— Μν. μῶν βινεῖσθαι; 50
Θε. τίς ὁ φωνήσας; Μν. νήνεμος αἰθήρ.
Θε. δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν,
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει 55
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χοανεύει. Μν. καὶ λαικάζει.
Θε. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
Μν. ὃς ἕτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς κατὰ τοῦ θριγκοῦ 60
συγγογγύλας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.
Θε. ἦ που νέος γ' ὢν ἦσθ' ὑβριστὴς ὦ γέρον.
Ευ. ὦ δαιμόνιε τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ. 65
Θε. μηδὲν ἱκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον,
ἢν μὴ προΐῃ θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.
Ευ. τί οὖν ἐγὼ δρῶ; Θε. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται. 70
Ευ. ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
Μν. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;

50 πράμος R: corr. Scaliger 53 ἁψῖδας Suid.: ἀσπίδας R 56 γογγύλλει Pors.: γογγυλίζει R 58 ἀγριώτας R: corr. Bentl. 61 συγγογγύλας Enger: γογγυλίσας R 67–8 χειμῶνος . . . στροφὰς eicit Rutherford 68 οὐ] κοὐ Ruth. 69 θύραζε Zanetti

οὐ χρῆν σε κρύπτειν ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.
Ευ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον. 75
Μν. ποῖόν τι; Ευ. τῇδε θἠμέρᾳ κριθήσεται
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
Μν. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἐσθ' ἕδρα,
ἐπεὶ τρίτη 'στὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση. 80
Ευ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κἀπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύκασί μοι
κἀν Θεσμοφόροιν μέλλουσι περί μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. Μν. τιὴ τί δή;
Ευ. ὁτιὴ τραγῳδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω. 85
Μν. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά ⟨γ'⟩ ἂν πάθοις.
ἀτὰρ τίν' ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;
Ευ. Ἀγάθωνα πεῖσαι τὸν τραγῳδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. Μν. τί δράσοντ'; εἰπέ μοι.
Ευ. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξὶ κἂν δέῃ 90
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. Μν. πότερα φανερῶς ἢ λάθρᾳ;
Ευ. λάθρᾳ, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.
Μν. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Ευ. σίγα. Μν. τί δ' ἔστιν; Ευ. Ἀγάθων ἐξέρχεται. 95
Μν. καὶ ποῖός ἐστιν; Ευ. οὗτος οὐκκυκλούμενος.
Μν. ἀλλ' ἦ τυφλὸς μέν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ.
Ευ. σίγα· μελῳδεῖν γὰρ παρασκευάζεται.
Μν. μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινύρεται; 100

74 ἐμόν] ἐμέ Brunck 83 περὶ εμοῦ R : corr. Brunck 86 γ' add. Scaliger 87 ἐκ τούτων Bergler : ἐκ ταύτης R 90 κἂν] χἂν Markland 91 φανερὸν R : corr. Cobet 96 καὶ ποῖος ἐστὶν Augustanus : καὶ ποῖο ἐστὶν R : καὶ ποῦ 'σθ'; Ευ. ὅπου 'στίν; Mein. 99 γὰρ Bergk : ἂν R 100 διαμινυρίζεται R : corr. Dawes

ΑΓΑΘΩΝ

ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
πατρίδι χορεύσασθε βοάν.

ΧΟΡΟΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ

τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος;
λέγε νυν. εὐπίστως δὲ τοὐμὸν 105
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

Αγ. ἄγε νυν ὄλβιζε Μοῦσα
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἱδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμουντίδι γᾷ. 110

Χοᵃ. χαῖρε καλλίστας ἀοιδᾶς
Φοῖβ' ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.

Αγ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
κόραν ἀείσατ' 115
Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.

Χοᵃ. ἕπομαι κλῄζουσα σεμνὸν
γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.

Αγ. Λατώ τε κρούματά τ' Ἀσιάδος 120
ποδὶ †παράρυθμ' εὔρυθμα Φρυγίων
διανεύματα Χαρίτων†.

Χοᵃ. σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν
κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
ἄρσενι βοᾷ δόκιμον, 125
τᾷ φάος ἔσσυτο δαιμονίοις ⟨θεοῦ⟩ ὄμμασιν

103 χορεύσασθαι R: corr. Bentl. πάτρια χορεύσασθε βοᾷ Mein. 106 δαίμονας] μάκαρας Ritschl ἔχει Suid.: ἔχεις R 107 ὄλβιζε Bentl.: ὅπλιζε R: ὦ κλῆζε Mein. 115 ἀείσαντ' R: corr. Kuster 121 παράρυθμ' εὔρυθμα] παρ' εὔρυθμα Dind.: παράρρυθμα Herm.: παρ' ἔρρυθμα Enger Φρυγίων] Φρυγίῳ Herm., Enger 122 διὰ νεύματα Herm.: δινεύματα Bentl. 125 δόκιμον schol.: δοκίμῳ R 126 φάος Fritzsche: φῶς R θεοῦ add. Mein. ὄμμασιν] οἴμασιν Bergk

ἁμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός. ὧν χάριν
ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον τιμᾷ.
χαῖρ' ὄλβιε παῖ Λατοῦς.

Μν. ὡς ἡδὺ τὸ μέλος ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες 130
καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μανδαλωτόν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
καί σ' ὦ νεανίσχ' ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι. 135
ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῷ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.
τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία; 140
τίς δ' αὐτὸς ὦ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'· εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῄς; τί σιγᾷς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδή γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι; 145

Αγ. ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην·
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.
χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα
ἃ δεῖ ποιεῖν πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν. 150
αὐτίκα γυναικεῖ' ἢν ποιῇ τις δράματα,
μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.

Μν. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;

Αγ. ἀνδρεῖα δ' ἢν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κεκτήμεθα, 155
μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

128 τιμᾷ eicit Dindorf 129 post h. v. ὀλολύζεις γέρων add. R : ὀλολύζει ὁ γέρων Suid. 134 νεᾶνις Pors. ὅστις Zanetti : εἴ τις R : ἥτις Pors. 135 λυκουργίας R : corr. Dobr. 141 τίς δ'] σύ τ' v. l. apud schol.

Μν. ὅταν σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,
ἵνα συμποιῶ σοὔπισθεν ἐστυκὼς ἐγώ.
Αγ. ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι 160
Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήιος
κἀλκαῖος, οἳ περὶ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκλῶντ' Ἰωνικῶς,
καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπέσχετο· 165
διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα.
ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
Μν. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχρῶς ποιεῖ,
ὁ δ' αὖ Ξενοκλέης ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ. 170
Αγ. ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γάρ τοι γνοὺς ἐγὼ
ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. Μν. πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
Ευ. παῦσαι βαΰζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
ὢν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν.
Μν. μὰ τὸν Δί' οὐ ζηλῶ σε τῆς παιδεύσεως. 175
Ευ. ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. Αγ. λέγε.
Ευ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. Αγ. τοῦ χρείαν ἔχων;
Ευ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον 181
τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
Αγ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστιν ὠφέλειά σοι;
Ευ. ἡ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρᾳ
ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκῶν εἶναι γυνή, 185
ὑπεραποκρίνῃ μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.

162 κἀλκαῖος] κἀχαιός v. l. apud schol. οἳ περὶ] οἵπερ Suid. 163 καὶ διεκλῶντ' Toup: καὶ διεκίνων R : κἀχλίδων Mein. 178 οἷός τε Suid.: οἷόν τε R 179 καινῇ Biset coll. schol.: κοινὴ R

Αγ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;
Ευ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι·
ἔπειτα πολιός εἰμι καὶ πώγων' ἔχω, 190
σὺ δ' εὐπρόσωπος λευκὸς ἐξυρημένος
γυναικόφωνος ἁπαλὸς εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
Αγ. Εὐριπίδη— Ευ. τί ἔστιν; Αγ. ἐποίησάς ποτε,
'χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;'
Ευ. ἔγωγε. Αγ. μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν 195
ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν.
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σόν ἐστιν οἰκείως φέρε.
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Μν. καὶ μὴν σύ γ' ὦ κατάπυγον εὐρύπρωκτος εἶ 200
οὐ τοῖς λόγοισιν ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Ευ. τί δ' ἔστιν ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
Αγ. κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ. Ευ. πῶς; Αγ. ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερείσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν. 205
Μν. ἰδού γε κλέπτειν· νὴ Δία βινεῖσθαι μὲν οὖν.
ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νὴ Δί' εἰκότως ἔχει.
Ευ. τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα; Αγ. μὴ δόκει γε σύ.
Ευ. ὦ τρισκακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
Μν. ὦ φίλτατ' ὦ κηδεστὰ μὴ σαυτὸν προδῷς. 210
Ευ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα; Μν. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.
Ευ. ἄγε νυν ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,
ἀπόδυθι τουτὶ θοἰμάτιον. Μν. καὶ δὴ χαμαί.
ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ'; Ευ. ἀποξυρεῖν ταδί, 215
τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. Μν. ἀλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ.
ἢ μὴ 'πιδοῦν' ἐμαυτὸν ὤφελόν ποτε.
Ευ. 'Αγάθων σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἑκάστοτε,

196 γὰρ ἂν Suid. : γὰρ R 204 νυκτερείσια de verbo ἐρείδειν finxit poeta : νυκτερήσια Dobr. 216 εἴ σοι Junt. : εἴσω R 217 ἢ] ὡς Hamaker 'πιδοῦναι 'μαυτὸν Dawes : διδόναι γ' αὐτὸν R

χρῆσόν τί νυν ἡμῖν ξυρόν. Αγ. αὐτὸς λάμβανε
ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. Ευ. γενναῖος εἶ. 220
κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
Μν. ὤμοι. Ευ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἢν μὴ σιωπᾷς. Μν. ἀτταταῖ ἰατταταῖ.
Ευ. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; Μν. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
οὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρά γ' ἐνταυθοῖ μενῶ 225
τεμνόμενος. Ευ. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων;
Μν. ὀλίγον μέλει μοι. Ευ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
προδῷς με· χώρει δεῦρο. Μν. κακοδαίμων ἐγώ.
Ευ. ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκυπτε· ποῖ στρέφει; 230
Μν. μυμῦ. Ευ. τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.
Μν. οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.
Ευ. μὴ φροντίσῃς· ὡς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνυ.
βούλει θεᾶσθαι σαυτόν; Μν. εἰ δοκεῖ, φέρε.
Ευ. ὁρᾷς σεαυτόν; Μν. οὐ μὰ Δί' ἀλλὰ Κλεισθένη.
Ευ. ἀνίστασ', ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε. 236
Μν. οἴμοι κακοδαίμων δελφάκιον γενήσομαι.
Ευ. ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν δᾷδ' ἢ λύχνον.
ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.
Μν. ἐμοὶ μελήσει νὴ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι. 240
οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ ὦ γείτονες.
πρὶν ἀντιλαβέσθαι †πρωκτὸν τῆς φλογός.†
Ευ. θάρρει. Μν. τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;
Ευ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
ἀποπεπόνηκας. Μν. φῦ ἰοὺ τῆς ἀσβόλου. 245
αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
Ευ. μὴ φροντίσῃς· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σφογγιεῖ.

223 ἀττατα' ατταται R: corr. Bentl. 225 Δήμητρά γ'] Δήμητρ' ἔτ' Pors. 230 ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ Dobr. 234 θεάσασθαι R: corr. Pors. 242 secl. Cobet, τοῦ γε πρωκτοῦ τὴν φλόγα Dind. 245 φεῦ R: corr. Dind.

Μν. οἰμώξεταἄρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.
Ευ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς,
ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῳὶ 250
καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.
Αγ. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ. Μν. τί οὖν λάβω;
Αγ. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρῶτον ἐνδύου λαβών.
Μν. νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.
σύζωσον ἀνύσας. αἶρε νῦν στρόφιον. Ευ. ἰδού.
Μν. ἴθι νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὼ σκέλει. 256
Ευ. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. Αγ. ἡδὶ μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
Ευ. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεία πάνυ.
Μν. ἆρ' ἁρμόσει μοι; Ευ. νὴ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει. 260
φέρ' ἔγκυκλον· Αγ. τουτὶ λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
Ευ. ὑποδημάτων δεῖ. Αγ. τἀμὰ ταυτὶ λάμβανε.
Μν. ἆρ' ἁρμόσει μοι; Ευ. χαλαρὰ γοῦν χαίρεις φορῶν.
Αγ. σὺ τοῦτο γίγνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει,
εἴσω τις ὡς τάχιστά μ' ἐσκυκλησάτω. 265
Ευ. ἁνὴρ μὲν ἡμῖν οὑτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ
τό γ' εἶδος· ἢν λαλῇς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. Μν. πειράσομαι.
Ευ. βάδιζε τοίνυν. Μν. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὔκ, ἤν γε μὴ
ὀμόσῃς ἐμοί— Ευ. τί χρῆμα; Μν. συσσώσειν ἐμὲ
πάσαις τέχναις, ἤν μοί τι περιπίπτῃ κακόν. 271
Ευ. ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.
Μν. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἱπποκράτους ξυνοικίαν;
Ευ. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.
Μν. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, 275
ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὀμώμοκ'· οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.

248 οἰμώξετ' ἄρ' R: corr. Dind. εἴ τις Pors.: εἰσ R 260 ἆρ' Kuster: ἦρ R 261 λάβ' Bentl.: λάμβαν' R ἔγκυκλόν τι· Αγ. λάμβαν' Reisig 267 τό γ' Kuster: τόδ' R 273 τὴν] τῶν Enger Ἱπποκράτους schol.: ὑποκράτους R 276 post h. v. parepigraphe ὀλολύζουσί τε (ὀλολύζουσι· τὸ Fritzsche) ἱερὸν ὠθεῖται R

Ευ. ἔκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορείῳ φαίνεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι. Μν. δεῦρό νυν ὦ Θρᾷτθ' ἕπου.
ὦ Θρᾷττα θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων 280
ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.
ἀλλ' ὦ περικαλλεῖ Θεσμοφόρω δέξασθέ με
ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο ⟨καὶ⟩ πάλιν οἴκαδε.
ὦ Θρᾷττα τὴν κίστην κάθελε, κᾆτ' ἔξελε
τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω τοῖν θεοῖν. 285
δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη
καὶ Φερρέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μάλλα νῦν λαθεῖν.
καὶ τοῦ θυγατρίου χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
πλουτοῦντος, ἄλλως δ' ἠλιθίου κἀβελτέρου, 290
καὶ ποσθαλίσκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
ποῦ ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων
ἵν' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ' ὦ Θρᾷττ' ἐκποδών.
[δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.]

ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ

εὐφημία 'στω, εὐφημία 'στω. εὔχεσθε τοῖν 295
Θεσμοφόροιν τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ καὶ τῷ
Πλούτῳ καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ καὶ τῇ Κουροτρόφῳ
τῇ Γῇ καὶ τῷ Ἑρμῇ καὶ Χάρισιν ἐκκλησίαν 300
τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ ἄριστα
ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθη-
ναίων τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς. καὶ τὴν δρῶσαν 305
τήν ⟨τ'⟩ ἀγορεύουσαν τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον

277 ἔκσπευδε] καὶ σπεῦδε Hamaker 281 ἀνέρχεθ' ὑπὸ] ἀνέρχεται Reiske 282 περικαλλῆ R : correximus 283 καὶ add. Bentl. 284 κάθελε] κατάθου Herwerden 285 τὰ πόπαν' ὅπως Pors. 289 τοῦ θυγατρίου Mein. : τὴν θυγατέρα(ν) R 290 δ' Herm. : τ' R 291 ποσθαλίσκον Dind. coll. schol. : προσθάληκον R 294 spurium esse suspicatus est Mein. 298 Πλούτῳ] Πλούτωνι Enger ex schol. 300 τῇ Γῇ eicit Dobree 306 τ' add. Reiske

τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν ταύτην
νικᾶν. ταῦτ' εὔχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τἀγαθά. 310
ἰὴ παιὼν ἰὴ παιὼν ἰὴ παιών. χαίρωμεν.

Χο. δεχόμεθα καὶ θεῶν γένος
λιτόμεθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι.
Ζεῦ μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε 315
Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν,
καὶ σὺ παγκρατὲς κόρα γλαυ-
κῶπι χρυσόλογχε πόλιν οἰ-
κοῦσα περιμάχητον, ἐλθὲ δεῦρο.
καὶ πολυώνυμε θηροφόνη παῖ 320
Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος,
σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον
ἁλιμέδον προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον,
Νηρέος ἐναλίου τε κόραι 325
Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.
χρυσέα τε φόρμιγξ
ἰαχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ'
ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων 330
εὐγενεῖς γυναῖκες.

Κη. εὔχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι καὶ τοῖς Πυθίοις
καὶ ταῖσι Πυθίαισι καὶ τοῖς Δηλίοις
καὶ ταῖσι Δηλίαισι τοῖς ⟨τ'⟩ ἄλλοις θεοῖς,
εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν 335
τῷ τῶν γυναικῶν ἢ 'πικηρυκεύεται
Εὐριπίδῃ Μήδοις ⟨τ'⟩ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ

307 τῶν ἀθηναίων R : corr. Dind. 312–3 δεχόμεσθα . . . λιτόμεσθα R : corr. Herm. 320 θηροφόνε R : corr. Herm. παῖ secl. Herm. 325 εἰναλίου vel εἰνάλιοι Brunck 334 τοῖς τ' Scaliger : καὶ τοῖς R 337 τ' add. Scaliger

τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ
ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης κατεῖπεν, ἢ δούλη τινὸς 340
προαγωγὸς οὖσ᾽ ἐνετρύλλισεν τῷ δεσπότῃ
ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων
καὶ μὴ δίδωσιν ἃν ὑπόσχηταί ποτε,
ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή, 345
ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ᾽ ἑταίρα τὸν φίλον,
κεἴ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοῶς
ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κῳκίαν
ἀρᾶσθε, ταῖς δ᾽ ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς 350
εὔχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κἀγαθά.

Χο. ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
πόλει τέλεα δὲ δήμῳ
τάδ᾽ εὔγματα γενέσθαι,
τὰ δ᾽ ἄρισθ᾽ ὅσαις προσήκει 355
νικᾶν λεγούσαις· ὁπόσαι δ᾽
ἐξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
ὅρκους τοὺς νενομισμένους
κερδῶν οὕνεκ᾽ ἐπὶ βλάβῃ, 360
ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
ζητοῦσ᾽ ἀντιμεθιστάναι,
τἀπόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ᾽,
ἢ Μήδους ἐπάγουσι γῇ 365
κερδῶν οὕνεκ᾽ ἐπὶ βλάβῃ,
ἀσεβοῦσιν ἀδικοῦσίν τε τὴν πόλιν.
ἀλλ᾽ ὦ παγκρατὲς

340 κατεῖπεν Bentl. : κατεῖπέν τις R 346 ἑταίρα v. l. apud schol.
350 ὑμῖν] ἡμῖν Augustanus 352 ξυνευχόμεθα R : corr. Bothe
365 γῇ Velsen : τῆς R 366 κερδῶν Reiske : χώρας R

Ζεῦ ταῦτα κυρώσειας, ὥσθ'
ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν 370
καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

Κη. ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεστάτει,
Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη· 375
ἐκκλησίαν ποιεῖν ἕωθεν τῇ μέσῃ
τῶν Θεσμοφορίων, ᾗ μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
ὅ τι χρὴ παθεῖν ἐκεῖνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
ἡμῖν ἁπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται; 379

ΓΥΝΗ Α

ἐγώ. Κη. περίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
Χο. σίγα σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη
ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.
Γυ.ᵃ φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ μὰ τὼ θεὼ
λέξουσ' ἀνέστην ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον 385
προπηλακιζομένας ὁρῶσ' ἡμᾶς ὑπὸ
Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἔμβραχυ 390
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί,
τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν·
ὥστ' εὐθὺς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων 395
ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς σκοποῦνταί τ' εὐθέως

383 γυ.ᵃ] καλλιλεξία γυνὴ R² Augustanus 386 ἡμᾶς Cobet: ὑμᾶς R 390 ποῦ] πῶς schol. in Plat. Theag. 127 c 391 τραγῳδοὶ καὶ] τραγῳδικοὶ idem scholiasta 392 μοιχοτρόπους Suid.: μυχοτρόπους R ἀνδρεραστρίας Pollux: ἀνδρεαστρίας R 393 οἰνοπίπας schol. et Suid.

μὴ μοιχὸς ἔνδον ᾖ τις ἀποκεκρυμμένος.
δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ' ἐάνπερ τις πλέκῃ 400
γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
σκεῦός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
ἀνὴρ ἐρωτᾷ, 'τῷ κατέαγεν ἡ χύτρα;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.'
κάμνει κόρη τις, εὐθὺς ἁδελφὸς λέγει, 405
'τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.'
εἶεν, γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται
ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον·
πρὸς τοὺς γέροντάς θ' οἳ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας 410
ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρων
γαμεῖν ἐθέλει γυναῖκα διὰ τοὔπος τοδὶ
'δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.'
εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
σφραγῖδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς 415
τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ
αὐταῖς ταμιεῦσαι καὶ προαιρούσαις λαθεῖν
ἄλφιτον ἔλαιον οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι 420
ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλῄδια
αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ κακοηθέστατα
Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου, 425
νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ᾠκότριψ Εὐριπίδης
ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια

400 ἐάνπερ Mein. : ἐὰν R 412 ἐθέλει Bachmann : θέλει R
419 ταμιεῦσαι καὶ Reiske : ταμιεύεσθαι R . λαθεῖν Scaliger : λαβεῖν R

ἐξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἁμωσγέπως,
ἢ φαρμάκοισιν ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ, 430
ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερῶς λέγω,
τὰ δ' ἄλλα μετὰ τῆς γραμματέως συγγράψομαι.

Χο. οὔπω ταύτης ἤκουσα [στρ.
πολυπλοκωτέρας γυναικὸς 435
οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.
πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
†πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασεν,
πάντα δ' ἐβάστασεν φρενὶ πυκνῶς τε†
ποικίλους λόγους ἀνηῦρεν
εὖ διεζητημένους·
ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν 440
Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου, δο-
κεῖν ἂν αὐτόν, ὡς ἐγᾦμαι,
πᾶσιν ὑμῖν
ἄντικρυς μηδὲν λέγειν. 442

ΓΥΝΗ Β

ὀλίγων ἕνεκα καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγόρηκεν εὖ·
ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι. 445
ἐμοὶ γὰρ ἁνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ
παιδάρια πέντε καταλιπών, ἁγὼ μόλις
στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
τέως μὲν οὖν ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην·
νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγῳδίαις ποιῶν 450
τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἥμισυ.

434–442 = 520–530

434 οὔπω τε R : οὐπώποτε R² Augustanus : corr. Herm. 436 δεινότερα Herm. 437 ἰδέας Suid. : ειδέας R 440 παρ' αὐτῆς R : corr. Scaliger 443 ἕνεκ' αὐτῇ R : corr. Pors.

νῦν οὖν ἁπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὕνεκα·
ἄγρια γὰρ ἡμᾶς ὦ γυναῖκες δρᾷ κακά, 455
ἅτ' ἐν ἀγρίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφείς.
ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσιν.

Χο. ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον 460
ἀναπέφηνεν.
οἷα κατεστωμύλατο
οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα
καὶ πολύπλοκον νόημ', οὐδ'
ἀσύνετ' ἀλλὰ πιθανὰ πάντα.
δεῖ δὲ ταύτης τῆς ὕβρεως ἡ- 465
μῖν τὸν ἄνδρα
περιφανῶς δοῦναι δίκην.

Μν. τὸ μὲν ὦ γυναῖκες ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα 466
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακά,
οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολήν.
καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι. 470
ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοὐδεμί' ἔκφορος λόγου.
τί ταῦτ' ἔχουσαι 'κεῖνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία; 475
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μἄλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ ⟨δείν'·⟩ ἐκεῖνο δ' οὖν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,

456 τοῖς Plutarchus et Gellius : om. R 462 οἷα κἀστωμύλατο Dind. 463 πολύπλοκον] πολύστροφον Herm. 467 ἀκουούσαις R : corr. edd. 471 ἀλλήλοισι R : corr. Brunck 474 εἰ edd. : ἢ R 477 δείν' add. Dawes

ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθηῦδεν· ἦν δέ μοι φίλος,
ὅσπερ με διεκόρησεν οὖσαν ἑπτέτιν. 480
οὗτος πόθῳ μου 'κνυεν ἐλθὼν τὴν θύραν·
κᾆτ' εὐθὺς ἔγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρᾳ.
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ 'ποῖ σὺ καταβαίνεις'; 'ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ' ὦνερ κὠδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι.' 'βάδιζέ νυν·' 485
κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβε κεδρίδας ἄννηθον σφάκον·
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
παρὰ τὸν Ἀγυιᾶ κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὁρᾶτ', Εὐριπίδης· 490
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κὠρεωκόμων
σποδούμεθ', ἢν μὴ 'χωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡς ὅταν μάλισθ' ὑπό του ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἕωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
ἵν' ὀσφρόμενος ἁνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιὼν 495
μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὁρᾷς,
οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τἀνδρὶ τοὔγκυκλον
†ὑπ' αὐγὰς† οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον 500
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
ἑτέραν δ' ἐγᾦδ' ἣ 'φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
ὁ δ' ἀνὴρ περιέτρεχ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον, 505
ἵνα μὴ βοῴη, κηρίῳ βεβυσμένον·
εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ,

479 καθεύδειν R : corr. Scaliger 480 διεκόρευσεν ἑπτέτιν οὖσαν R : rectum apud Pollucem 493 ληκώμεθα Suid. : κινώμεθα (κιν in rasura) R 494 σκορόδια μασώμεθα R : corr. Bentl. 495 ὀσφραινόμενος R : corr. Bentl. ἀπὸ Bentl. : ἀπὸ τοῦ R 500 ὑπ' αὐγὰς] ὑπ' ὄρθρον Dind. 504 περιέτρεχ' Hamaker : περιήρχετ' R : περιῆρρεν Elmsl. ὠκυτόκεια R : corr. Schäfer ex Polluce

‘ἄπελθ’ ἄπελθ’, ἤδη γὰρ ὡνέρ μοι δοκῶ
τέξειν.’ τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν·
χὡ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ’ ἐξέσπασεν 510
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ’ ἀνέκραγεν.
εἶθ’ ἡ μιαρὰ γραῦς, ἣ ’φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
‘λέων λέων σοι γέγονεν, αὔτ’ ἔκμαγμα σόν,
τά τ’ ἄλλ’ ἁπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον 515
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.’
ταῦτ’ οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νὴ τὴν Ἄρτεμιν
ἡμεῖς γε. κᾆτ’ Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μεῖζον ἢ δεδράκαμεν;

Χο. *τουτὶ μέντοι θαυμαστόν,* [*ἀντ.*
ὁπόθεν ηὑρέθη τὸ χρῆμα, 521
χἤτις ἐξέθρεψε χώρα
τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερὸν ὧδ’ ἀναιδῶς 525
οὐκ ἂν ᾠόμην ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τολμῆσαί ποτ’ ἄν.
ἀλλ’ ἅπαν γένοιτ’ ἂν ἤδη·
τὴν παροιμίαν δ’ ἐπαινῶ
τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
παντί που χρὴ
μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν. 530

ἀλλ’ οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ’ εἰ γυναῖκες.
Γυ.ª *οὔ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον ὦ γυναῖκες εὖ φρονεῖτε,*
ἀλλ’ ἢ πεφάρμαχθ’ ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ’ ἄλλο,
ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν 535

509 *τέξειν*] *τίκτειν* Hirschig 511 *τοῦ παιδίου*] *τὸ κηρίον* Hirschig 533 *Ἄγραυλον* R : corr. Brunck

ἡμᾶς ἁπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς
αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι
ταύτης ἀποψιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
γυνὴ γυναῖκας οὖσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

Μν. μὴ δῆτα τόν γε χοῖρον ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὔσης 540
παρρησίας κἀξὸν λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,
εἶτ' εἶπον ἁγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;

Γυ.ª οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέδρακεν
ἐπίτηδες εὑρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ 546
ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνελόπην δὲ
οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.

Μν. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταἴτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἁπαξαπάσας.

Γυ.ª ἀκούετ' ὦ γυναῖκες οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος 551
ἡμᾶς ἁπάσας αὖθις αὖ. Μν. καὶ νὴ Δί' οὐδέπω γε
εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἴπω;

Γυ.ª ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ᾔδησθ' ἐξέχεας ἅπαντα.

Μν. μὰ Δί' οὐδέπω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποιοῦμεν. 555
ἐπεὶ τάδ' οὐκ εἴρηχ', ὁρᾷς, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον. Γυ.ª ἐπιτριβείης.

Μν. ὥς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς διδοῦσαι
ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμεν— Γυ.ª τάλαιν' ἐγώ·
φλυαρεῖς.

Μν. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν, 560
οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμηνεν,
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ'— Γυ.ª ἐξόλοιο.

Μν. Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. Γυ.ª ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;

Μν. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ

537 αὐταί τε Reiske: αὐτοί γε R 546 ἐξεπίτηδες R: corr. Bentl. 555 οὐδέπω Dobr.: οὐδε R 556 ἐπεὶ τάδ' Dind.: ἔπειτά γ' R 557 οἶνον Pollux: σῖτον R 560 τὸν] ἑταίρα τὸν Suid.: ἑτέρα τὸν Pors. γυνὴ om. Suid. et Pors.

τοῦθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας αὐτῇ.
Γυ.ª οὔ τοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτί, 566
ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. Μν. οὐ δὴ μὰ
Δία σύ γ' ἅψει.
Γυ.ª καὶ μὴν ἰδού. Μν. καὶ μὴν ἰδού. Γυ.ª λαβὲ
θοἰμάτιον Φιλίστη.
Μν. πρόσθες μόνον, κἀγώ σε νὴ τὴν Ἄρτεμιν— Γυ.ª τί
δράσεις;
Μν. τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν ποιήσω.
Χο. παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν 571
ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

φίλαι γυναῖκες ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου·
ὅτι μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις· 575
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγῳ τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἥκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέσῃ 580
ὑμῖν ἀφάρκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
Χο. τί δ' ἔστιν ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
Κλ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὑτοῦ γέροντα δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον. 585
Χο. πρὸς ποῖον ἔργον ἢ τίνος γνώμης χάριν;
Κλ. ἵν' ἅττα βουλεύοισθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.
Χο. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξὶν ὢν ἀνήρ;
Κλ. ἀφηῦσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Εὐριπίδης 590

567 πλοκάδας v.l. apud schol. οὐ δὴ Bothe : οὐ δὲ R 569 πρόσθες] πρόσιθι Cobet 575 tanquam politicum versum eicit Cobet
580 σκοπεῖτε καὶ τηρεῖτε R : corr. Kuster μὴ καὶ Pors. : καὶ μὴ R
584 φάσ' editores : ἔφασ' R 590 κ' ἀπετιλλ' R : corr. Bekker

καὶ τἄλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.
Μν. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
ἠλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετο;
οὐκ οἴομαι 'γωγ' ὦ πολυτιμήτω θεώ.
Κλ. ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν, 595
εἰ μὴ 'πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων.
Χο. τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἀλλ' ὦ γυναῖκες οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
λέληθεν ἡμᾶς κρυπτὸς ἐγκαθήμενος. 600
καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν
ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς ὦ πρόξενε.
Κλ. φέρ' ἴδω· τίς ἡ πρώτη σύ; Μν. ποῖ τις τρέψεται;
Κλ. ζητητέαι γάρ ἐστε. Μν. κακοδαίμων ἐγώ.
Γυ.α ἔμ' ἥτις ⟨εἴμ'⟩ ἤρου; Κλεωνύμου γυνή. 605
Κλ. γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἥτις ἔσθ' ἥδ' ἡ γυνή;
Χο. γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
Κλ. ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ἡ τὸ παιδίον
ἔχουσα; Γυ.α τίτθη νὴ Δί' ἐμή. Μν. διοίχομαι.
Κλ. αὕτη σὺ ποῖ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν; 610
Μν. ἔασον οὐρῆσαί μ'. Κλ. ἀναίσχυντός ⟨τις⟩ εἶ.
σὺ δ' οὖν ποίει τοῦτ'· ἀναμενῶ γὰρ ἐνθάδε.
Χο. ἀνάμενε δῆτα καὶ σκάπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
μόνην γὰρ αὐτὴν ὦνερ οὐ γιγνώσκομεν.
Κλ. πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. Μν. νὴ Δί' ὦ μέλε·
στραγγουριῶ γάρ· ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα. 616
Κλ. τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;
Μν. τί δῆτά μ' ἕλκεις ἀσθενοῦσαν; Κλ. εἰπέ μοι,
τίς ἔστ' ἀνήρ σοι; Μν. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;
τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν; 620

593 ἠνείχετ' ἂν Brunck 594 οἴομαι 'γωγ' Bentl.: οἴομ ἐγωγ' R 596 ταῦτα Bentl.: ταυτὶ R 605 ἥτις εἴμ' Pors.: εἴτις R 606 ἥδ' ἡ Augustanus: ἧδε R 611 τις add. Kuster 612 ἀναμένω R: corr. Kuster 615 πολύν editores: πολύ R

Κλ. τὸν δεῖνα; ποῖον; Μν. ἔσθ' ὁ δεῖν', ὃς καί ποτε
τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα— Κλ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.
ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον; Μν. νὴ Δία
ὁσέτη γε. Κλ. καὶ τίς σοὔστὶ συσκηνήτρια;
Μν. ἡ δεῖν' ἔμοιγ'. Κλ. οἴμοι τάλας, οὐδὲν λέγεις.
Γυ.ᵃ ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς 626
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
ἵνα μὴ 'πακούσῃς ὢν ἀνήρ. σὺ δ' εἰπέ μοι
ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.
Μν. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. 630
Γυ.ᵃ τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; Μν. προὐπίνομεν.
Γυ.ᵃ ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δαὶ τρίτον;
Μν. σκάφιον Ξένυλλ' ᾔτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμίς.
Γυ.ᵃ οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐλθὲ δεῦρ' ὦ Κλείσθενες·
ὅδ' ἐστὶν ἁνὴρ ὃν λέγεις. Κλ. τί οὖν ποιῶ; 635
Γυ.ᵃ ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
Μν. κἄπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα;
Κλ. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον ὦναίσχυντε σύ.
Γυ.ᵃ ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
καὶ νὴ Δία τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει. 640
Μν. στερίφη γάρ εἰμι κοὐκ ἐκύησα πώποτε.
Γυ.ᵃ νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.
Κλ. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
Γυ.ᵃ τοδὶ διέκυψε καὶ μάλ' εὔχρων ὦ τάλαν.
Κλ. καὶ ποῦ 'στιν; Γυ.ᵃ αὖθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.
Κλ. οὐκ ἐνγεταυθί. Γυ.ᵃ μἀλλὰ δεῦρ' ἥκει πάλιν. 646
Κλ. ἰσθμόν τιν' ἔχεις ὤνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
Γυ.ᵃ ὦ μιαρὸς οὗτος· ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. Μν. κακοδαίμων ἐγώ, 650
εἰς οἷ' ἐμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.

625 *οἴμοι τάλας* Mnesilocho tribuit Schaefer 631 *μετὰ* Suid.: *με* R 632 *δαὶ* Bentl.: *δὲ* R 640 *τιτθούς* editores: *τίτθος* R 644 *τὸ δὶ δὴ ἔκυψε* R: corr. Dobr. 646 *μἀλλὰ* Bentl.: *ἀλλὰ* R

Γυ.ª ἄγε δὴ τί δρῶμεν; Κλ. τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγὼν οἰχήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ. 654
Χο. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἁψαμένας χρὴ
ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας
ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἀνελήλυθε, καὶ περιθρέξαι
τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηνὰς καὶ τὰς διόδους διαθρῆσαι.
εἶα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμᾶν πόδα
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ 660
μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρός ἐστι μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρῆν ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ.
εἶά νυν ἴχνευε καὶ μάτευε ταχὺ πάντ',
εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος
ἄλλος αὖ λέληθεν ὤν.
πανταχῇ δὲ ῥῖψον ὄμμα, 665
καὶ τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο
πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.

ἢν γάρ με λάθῃ δράσας ἀνόσια, [στρ.
δώσει τε δίκην καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἀνδράσιν ἔσται
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων 670
ἀθέων τε τρόπων·
φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,
δείξει τ' ἤδη
πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας . . . .
†δικαίως τ' ἐφέποντας† ὅσια καὶ νόμιμα 675

668–687 = 707–727

653 οἰχήσεται Bentl. : οἴχεται R 657 ἐσεληλυθεν R : corr. Fritzsche 658 ἀθρῆσαι R : corr. Kuster 660 μόνον δε χρὴ πανταχῆ R : corr. Kuster 662 χρῆν Bentl. : χρὴ R 665 δὲ ῥῖψον Herm. : διάρριψον R 668 με Bergk : μὴ R 669 ἀνδράσιν Bergk : ἅπασιν R

μηδομένους ποιεῖν ὅ τι καλῶς ἔχει.
κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνόσιόν τι δρῶν,
†μανίαις† φλέγων λύσσῃ παράκοπος, 680
†εἴ τι δρῴη†
πᾶσιν ἐμφανὴς ὁρᾶν ἔσται γυναιξὶ καὶ βροτοῖσιν,
ὅτι τά ⟨τε⟩ παράνομα τά τ' ἀνόσια ⟨παρὼν⟩
θεὸς ἀποτίνεται. 685

ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

Γυ.ª ἆ ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος οὐ μενεῖς;
τάλαιν' ἐγὼ τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον 690
ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

Μν. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,
ἢν μή μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων
πληγὲν μαχαίρᾳ τῇδε φοινίας φλέβας
καθαιματώσει βωμόν. Γυ.ª ὦ τάλαιν' ἐγώ. 695
γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοὴν
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

Χο. ἔα ἔα.
ὦ πότνιαι Μοῖραι τί τόδε δέρκομαι 700
νεοχμὸν αὖ τέρας;
ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης μεστὰ κἀναισχυντίας.
οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ φίλαι τόδε.

Μν. οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

Χο. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαιτέρω; 705

Γυ.ª δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου 'ξαρπάσας τὸ παιδίον.

679 ἀνόσιόν τι Herm.: ὅσια R 680 μανιάσιν φλέγων λύσσαις Mein. 682 ἔσται Reisig: ἐστὶν R βροτοῖς codd.: corr. Enger 684 τε add. Herm. παρὼν add. Mein. 685 post h. v. παραχρῆμά τε τίνεται add. R 689 ἆ Bergler: ἅ α R 691 μοι] μου Hamaker 697 καὶ schol. ad Plut. 453: om. R 700 τόδε Dobr.: δε R 702 ἅπαντ' ἄρ' Bergler: ἅπαν γάρ R μεστὰ Pors.: ἔργα R: πλέα Suid. 704 ἐξαράξω Toup: ἐξάρξω R 706 ὅστις Pors.: ὅτι R

Χο. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε [ἀντ.
τοιαῦτα ποιῶν ὅδ᾽ ἀναισχυντεῖ;
Μν. κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι.
Γυ.ᵃ ἀλλ᾽ οὖν ἥκεις γ᾽ ὅθεν οὐ φαύλως γ᾽ 710
ἀποδρὰς λέξεις
οἷον δράσας διέδυς ἔργον,
λήψει δὲ κακόν.
Μν. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.
Χο. τίς οὖν σοι, τίς ἂν σύμμαχος ἐκ θεῶν 715
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις;
Μν. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ᾽ ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
Χο. ἀλλ᾽ οὐ μὰ τὼ θεὼ τάχ᾽ οὐ χαίρων ἴσως
ἐνυβριεῖς λόγους λέξεις τ᾽ ἀνοσίους 720
⟨ἐπ᾽⟩ ἀθέοις ἔργοις·
⟨καὶ⟩ γὰρ ἀνταμειψόμεσθά σ᾽ ὥσπερ εἰκὸς ἀντὶ τῶνδε.
τάχα δὲ μεταβαλοῦσ᾽ ἐπὶ κακὸν ἑτερότρο- 724
πον ἐπέχει τύχη.

ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ᾽ ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον πυρπολεῖν θ᾽ ὅσον τάχος.
Γυ.ᵃ ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας ὦ Μανία.
κἀγώ σ᾽ ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
Μν. ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν 730
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ᾽ ὦ παιδίον
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἔστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ᾽ ἡ κόρη
οἴνου πλέως καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
ὦ θερμόταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταται 735
κἀκ παντὸς ὑμεῖς μηχανώμεναι πιεῖν,

710-11 ἀλλ᾽ οὖν ἥκεις τ᾽ (γ᾽ Suid.) ὅθεν ἥκεις· | φαύλως τ᾽ ἀποδρὰς οἱ λέξεις R Suid. : corr. Reisig 716 ξὺν] σοῖς Mein. 720 ἐνυβρίσεις R : corr. Reisig λέξεις τ᾽ Fritzsche : τε λέξεις R 721 ἐπ᾽ add. Enger 722 καὶ add. Herm. 724 δὲ Fritzsche : δέ σε codd. 725 τύχη Bergk : τις τύχη codd. 726 σ᾽ om. Enger 730 σὺ δὲ Suid. : σὺ τόδε R

ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθὸν ἡμῖν δ' αὖ κακόν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκῃ.
Γυ.ᵃ παράβαλλε πολλὰς κληματίδας ὦ Μανία.
Μν. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί, 740
τουτὶ τεκεῖν φῄς; Γυ.ᵃ ⟨καὶ⟩ δέκα μῆνας αὔτ' ἐγὼ
ἤνεγκον. Μν. ἤνεγκας σύ; Γυ.ᵃ νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
Μν. τρικότυλον ἢ πῶς; εἰπέ μοι. Γυ.ᵃ τί μ' ἠργάσω;
ἀπέδυσας ὦναίσχυντέ μου τὸ παιδίον
τυννοῦτον ὄν. Μν. τυννοῦτο; Γυ.ᵃ μικρὸν νὴ Δία.
Μν. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς Χοᾶς ἢ τέτταρας; 746
Γυ.ᵃ σχεδὸν τοσοῦτον χὤσον ἐκ Διονυσίων.
ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. Μν. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
Γυ.ᵃ ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. Μν. πάνυ γ' ἐμπίμπρατε·
αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα. 750
Γυ.ᵃ μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρῄζεις ποίει
ὑπέρ γε τούτου. Μν. φιλότεκνός τις εἶ φύσει.
ἀλλ' οὐδὲν ἧττον ἥδ' ἀποσφαγήσεται
Γυ.ᵃ οἴμοι τέκνον. δός μοι σφαγεῖον Μανία,
ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοὐμοῦ λάβω. 755
Μν. ὕπεχ' αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ ἕν γε τοῦτό σοι.
Γυ.ᵃ κακῶς ἀπόλοι', ὡς φθονερὸς εἶ καὶ δυσμενής.
Μν. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
Γυ.ᵃ τί τῆς ἱερείας γίγνεται; Μν. τουτί. λαβέ.

ΓΥΝΗ Γ

ταλαντάτη Μίκκα τίς ἐξεκόρησέ σε; 760
[τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σοὐξηρήσατο;]
Γυ.ᵃ ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἃ πεποίηχ' οὗτος φράσω.
Μν. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας; 765

741 καὶ add. Kuster 754 σφαγεῖον Tyrwhitt: τὸ σφάγιον R: τὸ σφαγεῖον R² 758 pro spurio habet Blaydes 760 μικα R: corr. Lobeck 761 eicit Lobeck σου διεχρήσατο Mein.

τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος
κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὶ πράγματα
οὐ φαίνεταί πω. φέρε τίν' οὖν ⟨ἂν⟩ ἄγγελον
πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας 770
ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.
πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάται πόθεν; ⟨πόθεν;⟩
τί δ' ἂν εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κἀκεῖν' ἦν ξύλον. 775
ὦ χεῖρες ἐμαὶ
ἐγχειρεῖν χρῆν ἔργῳ πορίμῳ.
ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὁλκοὺς
κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἴμοι 780
τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν·
χώρει χώρει. ποίαν αὔλακα;
βάσκετ' ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοὺς
κείνᾳ ταύτᾳ· ταχέως χρή.

Χο. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι, 785
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ' ἀγορεύει,
ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις κἀξ ἡμῶν ἐστιν ἅπαντα,
ἔριδες νείκη στάσις ἀργαλέα λύπη πόλεμος. φέρε δή νυν,
εἰ κακόν ἐσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακόν ἐσμεν,
κἀπαγορεύετε μήτ' ἐξελθεῖν μήτ' ἐκκύψασαν ἁλῶναι, 790
ἀλλ' οὑτωσὶ πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυλάττειν;
κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κᾆθ' εὕρητ' αὐτὸ θύρασιν,

768 οὐ φαίνετ' οὔπω R: corr. Dobr. ἂν add. Pors. 772 γένοιτ' R: corr. Bentl. πόθεν alterum add. Bentl. 777 χρῆν Bentl.: χρὴ R 788 στάσις edd.: στάσεις R 789 εἰ edd.: εἰ καὶ R ἡμᾶς] ὑμεῖς Dobr. 790 ἐγκύψασαν R: corr. Reiske 792 εὕρητ' Pors.: εὕροιτ' R

μανίας μαίνεσθ', οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ
ἀληθῶς
ἔνδοθεν ηὕρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατελαμβάνετ'
ἔνδον. 794
κἂν καταδάρθωμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι,
πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας περινοστῶν.
κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι·
κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὖθις τὸ κακὸν παρακύψαν ἰδεῖν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
ὑμῶν ἐσμεν πολὺ βελτίους, βάσανός τε πάρεστιν ἰδέσθαι.
βάσανον δῶμεν πότεροι χείρους. ἡμεῖς μὲν γάρ φαμεν
ὑμᾶς, 801
ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς ἕκαστον,
παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρὸς τοὔνομ'
ἑκάστου.
Ναυσιμάχης μέν ⟨γ'⟩ ἥττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ
τἄργα.
καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σαλα-
βακχοῦς. 805
πρὸς 'Αριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν
Μαραθῶνι,
καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν.
ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτής ἐστιν ἀμείνων
παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε
φήσεις. 809
οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' εἶναι.
οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἢν τὰ μέγισθ' ὑφ-
έληται

793 χρῆν Brunck: χρὴ R 796 κλίνας] σκηνὰς Hamaker 797 ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι R: corr. Kaye apud Dobr. 799 παρακύψασαν παρακύψαν Kuster) ἰδεῖν τὸ κακὸν R: transposuit Pors. 803 ἕκαστος R: corr. Brubachiana 804 γ' add. Dobr. δηλαδὴ R: corr. editores 805 χείρων editores: χεῖρον R 809 φήσεις] φήσει Kuster

φορμὸν πυρῶν τἀνδρὸς κλέψασ', αὐθημερὸν αὔτ' ἀπέδωκεν.
ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας. 815
καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας
καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.
καὶ μὲν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσιν σῴζειν· 820
ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τἀντίον ὁ κανὼν οἱ καλαθίσκοι
τὸ σκιάδειον·
τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν 825
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγχῃ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς
ἔρριπται τὸ σκιάδειον.
πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν 830
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως, ἓν δ' ὑπερφυέστατον.
χρῆν γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμήν τινα,
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις
ἔν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἷσιν ἡμεῖς ἤγομεν· 835
εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν ἢ κυβερνήτην κακόν,
ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι σκάφιον ἀποκεκαρμένην
τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκὸς ὦ πόλις
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην 840
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ', ᾗ χρῆν, εἰ δανείσειέν τινι
καὶ τόκον πράττοιτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων τόκον,

815 ἀποδείξομεν R : corr. Bentl. ποιοῦντας Kuster : ποθοῦντας R
832 χρῆν Brunck : χρὴ R 834 Στηνίοισι schol. : τηνίοιοι R
836 εἰ Pors. : ἢν R 842 ᾗ Bentl. : ἣν R εἰ Brunck : ἢν R

ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ' εἰπόντας τοδί,
'ἀξία γοῦν εἶ τόκου τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον.' 845

Μν. ἴλλος γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.
τί δῆτ' ἂν εἴη τοὐμποδών; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;
ἐγᾦδα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι. 850
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.
Γυ.^γ τί αὖ σὺ κυρκανᾷς; τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἕξεις, ἕως ἂν τῶν πρυτάνεών τις φανῇ.
Μν. Νείλου μὲν αἵδε καλλιπάρθενοι ῥοαί, 855
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών.
Γυ.^γ πανοῦργος εἶ νὴ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.
Μν. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. Γυ.^γ σοί γ' ὤλεθρε
πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν. 861
Μν. Ἑλένη δ' ἐκλήθην. Γυ.^γ αὖθις αὖ γίγνει γυνή,
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;
Μν. ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις
ῥοαῖσιν ἔθανον. Γυ.^γ ὤφελες δὲ καὶ σύ γε. 865
Μν. κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἴμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις
οὑμὸς Μενέλαος οὐδέπω προσέρχεται.
τί οὖν ἔτι ζῶ; Γυ.^γ τῶν κοράκων πονηρίᾳ.
Μν. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν.
μὴ ψεῦσον ὦ Ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. 870
Ευ. τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

845 γοῦν] γὰρ Blaydes 851 πάντως δ' Bentl. 852 τί Bentl. : ἢ τί R 853 Ἑλένην Junt. : ἑλένη R 860 σοί editores : σί τ' R : σύ τ' R[2] 870 ἐλπίδος] ἡμέρας schol. ad Eur. Hec. 222 872 ξένους Brubachiana : ξένος R

Μν. Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα. Ευ. ποίου Πρωτέως;
Γυ.ª ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νὴ τὼ θεώ, 875
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.
Ευ. ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;
Μν. Αἴγυπτον. Ευ. ὢ δύστηνος οἳ πεπλώκαμεν.
Γυ.ª πείθει τι ⟨τούτῳ⟩ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφορεῖον τουτογί. 880
Ευ. αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος;
Γυ.ª οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾷς ἔτ' ὦ ξένε,
ὅστις ⟨γ'⟩ ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἔπειτ' ἐρωτᾷς 'ἔνδον ἔστ' ἢ 'ξώπιος;'
Ευ. αἰαῖ τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ; 885
Μν. τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
Γυ.ª κακῶς τ' ἄρ' ἐξόλοιο κἀξολεῖ γέ τοι,
ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.
Ευ. τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας
φάρει καλυπτὸς ὦ ξένη; Μν. βιάζομαι 890
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμεῖξαι λέχος.
Γυ.ª τί ὦ κακόδαιμον ἐξαπατᾷς αὖ τὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν ὦ ξένε
ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.
Μν. βάυζε τοὐμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ. 895
Ευ. ξένη τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;
Μν. αὕτη Θεονόη Πρωτέως. Γυ.ª μὰ τὼ θεὼ
εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·
σὺ δ' εἶ πανοῦργος. Μν. ὁπόσα τοι βούλει λέγε.
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῷ κασιγνήτῳ ποτὲ 900
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
Ευ. γύναι τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
Μν. αἰσχύνομαί σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
Ευ. τουτὶ τί ἔστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.

879 τούτῳ add. Brubachiana 883 γ' add. Scaliger 889 δὴ Bentl. : δε R 895 βαῦζα R : corr. editores τοὐμὸν βαΰζεις σῶμα Velsen 901 μενέλαον R : corr. Bentl.

ὦ θεοὶ τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ γύναι; 905
Μν. σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κἄμ' ἔχει λόγος.
Ευ. Ἑλληνὶς εἶ τις ἢ 'πιχωρία γυνή;
Μν. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
Ευ. Ἑλένῃ σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον γύναι.
Μν. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ σ' ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων. 910
Ευ. ἔγνως ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.
Μν. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐσχάρας
λαβέ με λαβέ με πόσι, περίβαλε δὲ χέρας.
φέρε σὲ κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με 915
λαβὼν ταχὺ πάνυ. Γυ.^{γ} κλαύσετ' ἄρα νὴ τὼ θεὼ
ὅστις σ' ἀπάξει τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
Ευ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ,
τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
Γυ.^{γ} οἴμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναί μοι δοκεῖς 920
καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἠγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χὠ τοξότης.
Ευ. τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
Μν. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρῶ; Ευ. μέν' ἥσυχος.
οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἤνπερ ἐμπνέω, 926
ἢν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναί.
Μν. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ

ὅδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
οὗτος τί κύπτεις; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων 930
ὦ τοξότ' ἐν τῇ σανίδι, κἄπειτ' ἐνθαδὶ
στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων

910 *μενέλαον* (om. *σ'*) R: corr. Kuster ex Eur. Hel. 570 *ἰφύων* schol. et Suid.: *ἀφύων* R 912 *ἐσχάρας* R (cf. Eq. 1286): *ἐς χέρας* Eur. Hel. 572 914 *περίβαλλε* R: corr. Biset 926 *σ' οὐδέποτ'*] *οὐδέποτέ σ'* Elmsl. 927 *προλείπωσ'* R: corr. Scaliger

παῖ' ἢν προσίῃ τις. Γυ. νὴ Δί' ὡς νῦν δή γ' ἀνὴρ
ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτὸν ἱστιορράφος. 935

Μν. ὦ πρύτανι πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥνπερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τί μοι καίπερ ἀποθανουμένῳ.

Πρ. τί σοι χαρίσωμαι; Μν. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην, 940
ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρων ἀνὴρ
γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.

Πρ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
ἵνα τοῖς παριοῦσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὤν.

Μν. ἰαππαπαιάξ· ὦ κροκώθ' οἷ' εἴργασαι· 945
κοὐκ ἔστ' ἔτ' ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας.

Χο. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι γυναιξίν,
ὅταν ὄργια σεμνὰ θεοῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν, ἅπερ καὶ
Παύσων σέβεται καὶ νηστεύει,
πολλάκις αὐτοῖν ἐκ τῶν ὡρῶν 950
ἐς τὰς ὥρας ξυνεπευχόμενος
τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.

ὅρμα χώρει·
κοῦφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον,
χειρὶ σύναπτε χεῖρα, 955
ῥυθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα·
βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν.
ἐπισκοπεῖν δὲ πανταχῇ
κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατάστασιν.

ἅμα δὲ καὶ [στρ. α
γένος Ὀλυμπίων θεῶν 960
μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.

934 δή γ' Dobr.: δῆτ' R 939 χαρίσομαι R: corr. Pors.
954 παροῦσι R: corr. Brunck 947 παίσωμεν schol.: πέσωμεν R
942 μέλειν Zanetti: μέλλειν R

εἰ δέ τις [ἀντ. α
προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὖσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.

ἀλλὰ χρῆν 966
ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν
πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν.

πρόβαινε ποσὶ τὸν εὐλύραν [στρ. β
μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον 970
Ἄρτεμιν ἄνασσαν ἁγνήν.
χαῖρ' ὦ ἑκάεργε,
ὄπαζε δὲ νίκην·
Ἥραν δὲ τὴν τελείαν
μέλψωμεν ὥσπερ εἰκός,
ἣ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζει τε καὶ 975
κλῇδας γάμου φυλάττει.

Ἑρμῆν τε νόμιον ἄντομαι [ἀντ. β
καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας
ἐπιγελάσαι προθύμως
ταῖς ἡμετέραισι 980
χαρέντα χορείαις.
ἔξαιρε δὴ προθύμως
διπλῆν χάριν χορείας. 982
παίσωμεν ὦ γυναῖκες οἷάπερ νόμος,
νηστεύωμεν δὲ πάντως.

ἀλλ' εἶα πάλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί, 985
τόρευε πᾶσαν ᾠδήν·
ἡγοῦ δέ γ' ὧδ' αὐτὸς σὺ

966 χρὴ R : corr. Bothe 967 ὥσπερ] ὡς ἐπ' Fritzsche 968 εὐφυῆ [illegible] : corr. Brunck (cf. Eq. 141) 969 ἐλύραν R : corr. Kuster [illegible] χάριν Bisct : χαίρειν R 984 νηστεύομεν Bentl. 985 εἶα [illegible]λ' Blaydes : ειαπάλλ' R : εἶ' ἐπ' ἄλλ' Junt. 986 τόρνευε Bentl. ἡγοῦ δέ γ' αὐτὸς ὧδε | σὺ Fritzsche

κισσοφόρε Βάκχειε
δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
σὲ φιλοχόροισι μέλψω.

εὔιον ὦ Διόνυσε [στρ. γ
Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ, 991
χοροῖς τερπόμενος
κατ' ὄρεα νυμφᾶν †ἐρατοῖς† ἐν ὕμνοις,
εὔιον εὔιον εὐοῖ 993b
. . . . ἀναχορεύων.

ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται [ἀντ. γ
Κιθαιρώνιος ἠχώ, 996
μελάμφυλλά τ' ὄρη
δάσκια καὶ νάπαι πετρώδεις βρέμονται·
κύκλῳ δὲ περὶ σὲ κισσὸς
εὐπέταλος ἕλικι θάλλει. 1000

ΤΟΞΟΤΗΣ

ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
Μν. ὦ τοξόθ' ἱκετεύω σε. Το. μή μ' ἱκετεῦσι σύ.
Μν. χάλασον τὸν ἧλον. Το. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶσ' ἐγώ.
Μν. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.
Το. ἔτι μᾶλλο βοῦλις; Μν. ἀτταταῖ ἰατταταῖ· 1005
κακῶς ἀπόλοιο. Το. σῖγα κακοδαίμων γέρον.
πέρ' ἐγὼ 'ξινίγκι πορμός, ἵνα πυλάξι σοι.
Μν. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
ἔα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλά μοι 1010
σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών,
ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι

990 Εὔιε ὦ Διὸς σὺ Enger 993 fort. ἐραννοῖς 993b ὦ Εὔι Εὔι' εὐοῖ Herm. 995 σοὶ editores: συὶ R 996 κιθαρώνιο[ς] R: corr. Zanetti 1001 οἰμώξει R: corr. Brunck 1002 ἱκετεῦ. Brunck: ἱκετεύση R 1005 μᾶλλον R: corr. Bentl. ἰατταταῖ Dind.: τατταταὶ R 1007 'ξινίγκι Enger: ξεινίγκι R: ξυν' Augustanus

τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν ⟨τοὖτ'⟩ ἔσθ' ὅτι
ἥξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτετο.

Ευ. φίλαι παρθένοι φίλαι, πῶς ἂν ⟨οὖν⟩ 1016
ἐπέλθοιμι καὶ
τὸν Σκύθην λάθοιμι;
κλύεις; ὦ πρὸς αἰδοῦς σὲ τὰν ἐν ἄντροις,
κατάνευσον, ἔασον ὡς 1020
τὴν γυναῖκά μ' ἐλθεῖν.

Μν. ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν
πολυστονώτατον βροτῶν·
μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
σαπρὰν ἀπωλόμην ὅμως. 1025
ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης πάλαι ⟨μοι⟩ φύλαξ
ἐφεστὼς ὀλοὸν ἄφιλον ἐκρέμασεν
κόραξι δεῖπνον. ὁρᾷς; οὐ
χοροῖσιν οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων 1030
κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ',
ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
κήτει βορὰ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι,
γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
παιῶνι δεσμίῳ δὲ 1035
γοᾶσθέ μ' ὦ γυναῖκες, ὡς
μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος,
ὦ τάλας ἐγὼ τάλας,
ἀπὸ δὲ συγγόνων τάλαν' ἄνομα πάθεα,
φῶτά ⟨τε⟩ λιτομέναν, πολυδάκρυτον Ἀΐ- 1040
δα γόον †φεύγουσαν†
αἰαῖ αἰαῖ ἒ ἔ,

1013 τοὖτ' add. Dobr. 1016 οὖν add. Herm. 1017 ἀπέλθοιμι R: corr. Brunck 1018 λάβοιμι R: corr. Brunck 1019 προσαιδουσσαι τὰς R: corr. Seidler 1023 πολυπονώτατον R: corr. Burges 1026 πάλαι μοι φύλαξ Enger: φύλαξ. πάλαι R 1027 ἐφέστηκ' R: corr. Mein. 1030 ὑφ' ἡλίκων] ἡλίκων ὑπὸ Herm. 1031 κημὸν Herm.: ψῆφον κημὸν R 1039 τάλαν' Herm.: ἀλλὰν R 1040 τε add. Herm. φῶτ' ἀντομένα(ν) v. l. apud schol. 1041 φεύγουσαν] φλέγουσαν Musgrave

ὅς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
ὅς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσεν·
ἐπὶ δὲ τοῖσδ' ⟨ἐς⟩ τόδ' ἀνέπεμψεν 1045
ἱερόν, ἔνθα γυναῖκες.
ἰώ μοι μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·
ὢ κατάρατος ἐγώ·
τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
εἴθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ— 1050
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,
λαιμότμητ' ἄχη δαιμόνων αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν. 1055

Ευ. χαῖρ' ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα
ὅς σ' ἐξέθηκεν ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

Μν. σὺ δ' εἶ τίς ἥτις τοὐμὸν ᾤκτιρας πάθος;

Ευ. Ἠχὼ λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια,
ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταὐτῷ χωρίῳ 1060
Εὐριπίδῃ καὐτὴ ξυνηγωνιζόμην.
ἀλλ' ὦ τέκνον σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρὴ ποιεῖν,
κλάειν ἐλεινῶς. Μν. σὲ δ' ἐπικλάειν ὕστερον.

Ευ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.

Μν. ὦ νὺξ ἱερὰ 1065
ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱερᾶς
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου;

Ευ. δι' Ὀλύμπου.

Μν. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν 1070

1044 ἐνέδυσεν R : ἀμφέδυσεν Herm. ex schol. 1045 ἐς add. Herm. 1047 ἄτεγκτε Zanetti : ἄνετικτε R 1051 βάρβαρον] δύσμορον Brunck 1054 λαιμοτόμητ' Dind. δαιμόνι' Fritzsche 1068 ἱρὰς Herm.

μέρος ἐξέλαχον— Ευ. μέρος ἐξέλαχον—
Μν. θανάτου τλήμων; Ευ. θανάτου τλήμων;
Μν. ἀπολεῖς μ' ὦ γραῦ στωμυλλομένη.
Ευ. στωμυλλομένη.
Μν νὴ Δί' ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας 1075
λίαν. Ευ. λίαν.
Μν. ὦγάθ' ἔασόν με μονῳδῆσαι,
καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι. Ευ. παῦσαι.
Μν. βάλλ' ἐς κόρακας. Ευ. βάλλ' ἐς κόρακας.
Μν. τί κακόν; Ευ. τί κακόν; Μν. ληρεῖς.
Ευ. ληρεῖς. 1080
Μν. οἴμωζ'. Ευ. οἴμωζ'. Μν. ὀτότυζ'.
Ευ. ὀτότυζ'.
Το. οὗτος σί λαλῖς; Ευ. οὗτος σί λαλῖς;
Το. πρυτάνεις καλέσω; Ευ. πρυτάνεις καλέσω;
Το. σί κακόν; Ευ. σί κακόν; 1085
Το. πῶτε τὸ πωνή; Ευ. πῶτε τὸ πωνή;
Το. σὺ λαλῖς; Ευ. σὺ λαλῖς; Το. κλαύσει.
Ευ. κλαύσει.
Το. κακκάσκι μοι; Ευ. κακκάσκι μοι;
Μν. μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη. 1090
Ευ. πλησίον αὕτη.
Το. ποῦ 'στ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ πεύγει.
ποῖ ποῖ πεύγεις; ⟨Ευ. ποῖ ποῖ πεύγεις;⟩
Το. οὐ καιρήσεις; ⟨Ευ. οὐ καιρήσεις;⟩
Το. ἔτι γὰρ γρύζεις; Ευ. ἔτι γὰρ γρύζεις; 1095
Το. λαβὲ τὴ μιαρά. Ευ. λαβὲ τὴ μιαρά.
Το. λάλο καὶ κατάρατο γύναικο.
Ευ. ὦ θεοὶ τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα

1073 γραῦ Brunck : γραῦς R 1080 τί τὸ κακὸν utroque loco : corr. Bentl. 1082 utroque loco σί Brunck : τί R 1087 utroque loco λαλῖς Dind. : λαλεις R utroque loco κλαύσει Brunck : κλαύσαιμι R 1092 ποῦ 'σθ' ἡ R : corr. Brunck 1092-3 φεύγει, φεύγεις R : corr. Enger 1093-4 iterata verba restituit Brunck

ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον πόδα τίθημ᾽ ὑπόπτερον 1100
Περσεὺς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν τὸ Γοργόνος
κάρα κομίζων. Το. τί λέγι; τὴ Γόργος πέρι
τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή; Ευ. τὴν Γοργόνος
ἔγωγε φημί. Το. Γόργο τοι κἀγὼ λέγι.
Ευ. ἔα· τίν᾽ ὄχθον τόνδ᾽ ὁρῶ καὶ παρθένον 1105
θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὡρμισμένην;
Μν. ὦ ξένε κατοίκτιρόν με τὴν παναθλίαν,
λῦσόν με δεσμῶν. Το. οὐκὶ μὶ λαλῆσι σύ;
κατάρατο τολμᾷς ἀποτανουμένη λαλᾷς;
Ευ. ὦ παρθέν᾽ οἰκτίρω σὲ κρεμαμένην ὁρῶν. 1110
Το. οὐ παρτέν᾽ ἐστίν, ἀλλ᾽ ἁμαρτωλὴ γέρων
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. Ευ. ληρεῖς ὦ Σκύθα.
αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
Το. σκέψαι τὸ κύστο· μή τι μικτὸν παίνεται;
Ευ. φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ᾽, ἵν᾽ ἅψωμαι κόρης· 1115
φέρε Σκύθ᾽· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασίν ἐστιν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρως εἴληφεν. Το. οὐ ζηλῶσί σε·
ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
οὐκ ἐπτόνησά σ᾽ αὐτὸ πυγίζεις ἄγων. 1120
Ευ. τί δ᾽ οὐκ ἐᾷς λύσαντά μ᾽ αὐτὴν ὦ Σκύθα
πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;
Το. εἰ σπόδρ᾽ ἐπιτυμεῖς τὴ γέροντο πύγισο,
τὴ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρώκτισον. 1124
Ευ. μὰ Δί᾽ ἀλλὰ λύσω δεσμά. Το. μαστιγῶ σ᾽ ἄρα.
Ευ. καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. Το. τὸ κεπαλή σ᾽ ἄρα

1101 ναυστολῶν editores: ναυτολῶν R 1102–3 om. R Augustanus: in marg. inferiore add. R^2 1102 Γόργος Fritzsche: γοργόνος R^2 1103 κεφαλη R^2: corr. Bothe 1108 λαλῆσι Brunck: λαλῆς R 1114 κύστο Scaliger: σκυτο R 1115 δεῦρό Bentl.: δεῦρο· δεῦρό R 1119 τῶ πρωκτῶ R: corr. Kuster 1122 ἐς Kuster: ἔσθ᾽ R: ἔστ᾽ R^2 1124 ἐξόπισθο R: corr. Brunck 1125 δεσμά Biset: δέμας R

τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψι τουτοΐ.

Ευ. αἰαῖ· τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐ ⟨γὰρ⟩ ἂν δέξαιτο βάρβαρος φύσις.
σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ — 1130
μάτην ἀναλίσκοις ἄν, ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.

Το. μιαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιζί μοι.

Μν. μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.

Το. ἔτι γὰρ σὺ τὴ μάστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν; — 1135

Χο. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορόν,
παρθένον ἄζυγα κούρην, — 1139

ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει — [στρ. α
καὶ κράτος φανερὸν μόνη
κληδοῦχός τε καλεῖται.

φάνηθ' ὦ τυράννους
στυγοῦσ' ὥσπερ εἰκός. — 1144

δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι- — [ἀντ. α
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.

ἥκετ' εὔφρονες ἵλαοι, — [στρ. β
πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον,
οὗ δὴ ἀνδράσιν οὐ θέμις εἰσορᾶν — 1150
ὄργια σεμνὰ θεοῖν, ἵνα λαμπάσι
φαίνετον ἄμβροτον ὄψιν.

μόλετον ἔλθετον, ἀντόμεθ' ὦ — [ἀντ. β
Θεσμοφόρω πολυποτνία, — 1156

1127 ἀποκέκοιψ' R : ἀποκεκόψοι R²: ἀποκεκοψο Augustanus: corr. Brunck 1129 οὐ γὰρ ἂν Lenting : οὐκ' ἂν R 1132 τούτῳ Kuster: τοῦτο R 1133 ἐπιτηκίζει R: corr. Blaydes 1139 κούρην Herm.: κόρην R 1142 post h. v. add. στυγνᾶς ὥσσε R : στυγνὰς ὡς ἐ Augustanus 1150 θέμις Herm.: θεμιτὸν R

εἰ καὶ πρότερόν ποτ᾽ ἐπηκόω
ἤλθετον, ⟨ἔλθετε⟩ νῦν, ἀφίκεσθ᾽ ἱκε-
τεύομεν ἐνθάδε χἠμῖν.

Ευ. γυναῖκες εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον 1160
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
ἐφ᾽ ᾧτ᾽ ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ᾽ ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπόν. ταῦτ᾽ ἐπικηρυκεύομαι.
Χο. χρείᾳ δὲ ποίᾳ τόνδ᾽ ἐπεσφέρεις λόγον;
Ευ. ὅδ᾽ ἐστὶν οὑν τῇ σανίδι κηδεστὴς ἐμός. 1165
ἢν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μή ποτε
κακῶς ἀκούσητ᾽· ἢν δὲ μὴ πίθησθέ μοι,
ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
Χο. τὰ μὲν παρ᾽ ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα· 1170
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πεῖθε σύ.
Ευ. ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν ὦλάφιον ἅ σοι
καθ᾽ ὁδὸν ἔφραζον ταῦτα μεμνῆσθαι ποιεῖν.
πρῶτον μὲν οὖν δίελθε κἀνακόλπασον.
σὺ δ᾽ ὦ Τερηδὼν ἐπαναφύσα Περσικόν. 1175
Το. τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγεῖρί μοι
Ευ. ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν ὦ τοξότα.
ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ᾽ ὡς ἄνδρας τινάς.
Το. ὀρκῆσι καὶ μελετῆσι, οὐ κωλύσ᾽ ἐγώ.
ὡς ἐλαπρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κῴδιο. 1180
Ευ. φέρε θοἰμάτιον ἄνωθεν ὦ τέκνον τοδί·
καθιζομένη δ᾽ ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου
τὼ πόδε πρότεινον, ἵν᾽ ὑπολύσω. Το. ναῖκι ναὶ
κάτησο κάτησο, ναῖκι ναῖκι τυγάτριον.
οἴμ᾽ ὡς στέριπο τὸ τιττί᾽, ὥσπερ γογγύλη. 1185
Ευ. αὔλει σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;

1157 ἔλθετε add. Reisig ἀφίκεσθον R : corr. Reisig 1159 ἐνθάδ᾽ ἡμῖν R : corr. Herm. 1167 ἀκούσαιτ᾽ R : corr. Elmsl. πείθησθέ R : corr. Hirschig 1171 πεῖθε Scaliger : πεῖσαι R 1174 κἀνακάλπασον Herm. 1184 ναῖκι ναῖκι Fritzsche : ναῖκι ναὶ R

Το. καλό γε τὸ πυγή. κλαῦσί γ' ἂν μὴ 'νδον μένῃς.
ἀνακύπτι καὶ παρακύπτι ἀπεψωλημένος· 1187[b]
εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.
Ευ. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοἰμάτιον· ὥρα 'στὶ νῷν
ἤδη βαδίζειν. Το. οὐκὶ πιλῆσι πρῶτά με; 1190
Ευ. πάνυ γε· φίλησον αὐτόν. Το. ὂ ὂ ὂ παπαπαπαῖ,
ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ 'Αττικὸς μέλις.
τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ; Ευ. χαῖρε τοξότα,
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. Το. ναὶ ⟨ναὶ⟩ γρᾴδιο.
ἐμοὶ κάρισο σὺ τοῦτο. Ευ. δώσεις οὖν δραχμήν;
Το. ναὶ ναῖκι δῶσι. Ευ. τἀργύριον τοίνυν φέρε. 1196
Το. ἀλλ' οὐκ ἔκὠδέν· ἀλλὰ τὸ συβήνην λαβέ.
Ευ. ἔπειτα †κομίζεις αὐτοῖς.† Το. ἀκολούτι τέκνον.
σὺ δὲ τοῦτο τήρει τὴ γέροντο, γρᾴδιο.
ὄνομα δέ σοι τί ἔστιν; Ευ. 'Αρτεμισία. 1200
Το. μεμνῆσι τοίνυν τοὔνομ'· 'Αρταμουξία.
Ευ. Ἑρμῆ δόλιε ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε παιδάριον τουτὶ λαβών·
ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς
ὅταν λυθῇς τάχιστα φεύξει καὶ τενεῖς 1205
ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.
Μν. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ' ἢν ἅπαξ λυθῶ.
Ευ. λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε πρὶν τὸν τοξότην
ἥκοντα καταλαβεῖν. Μν. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.
Το. ὦ γρᾴδι' ὡς καρίεντό σοι τὸ τυγάτριον, 1210
κοὐ δύσκολ' ἀλλὰ πρᾶο. ποῦ τὸ γρᾴδιο;
οἴμ' ὡς ἀπόλωλο· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γρᾴδι', ὦ γρᾶ'. οὐκ ἐπαινῶ γρᾴδιο.
'Αρταμουξία.

1187[b] ἀνακύπτη R: corr. Thiersch h.v. tanquam parepigraphen eicit Bentl. 1190 τί οὐκ ἐπιλήσει R: corr. Pors. ex schol. 1194 ναὶ add. Brunck 1195 σὺ Brunck: σ οὐ R 1197 συμβήνην R: corr. ex v. 1215 (sic etiam in titulis) 1198 κομίσι σ' αὐτός, (quod Scythae continuat) Enger 1201 μέμνησο τοίνυν τοὔνομ' (quod Euripidi continuat) Reiske 1208 λέλυσαι Bentl.

διέβαλλέ μ' ἡ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τάκιστα σύ·
ὀρτῶς δὲ συβήνη 'στί· καταβηνῆσι γάρ. 1215
οἴμοι,
τί δρᾶσι; ποῖ τὸ γρᾴδι'; Ἀρταμουξία.
Χο. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς ἣ 'φερεν τὰς πηκτίδας;
Το. ναὶ ναῖκι. εἶδες αὐτό; Χο. ταύτῃ γ' οἴχεται
αὐτή τ' ἐκείνη καὶ γέρων τις εἵπετο.
Το. κροκῶτ' ἔκοντο τὴ γέροντο; Χο. φήμ' ἐγώ. 1220
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.
Το. ὦ μιαρὸ γρᾶο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;
Ἀρταμουξία.
Χο. ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τῃδὶ διώξει; 's τοὔμπαλιν τρέχεις σύ γε.
Το. κακόδαιμον, ἀλλὰ τρέξι. Ἀρταμουξία. 1225
Χο. τρέχε νυν κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας, ⟨τρέχε.⟩
ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·
ὥσθ' ὥρα δή 'στι βαδίζειν
οἴκαδ' ἑκάστῃ. τὼ Θεσμοφόρω δ'
ἡμῖν ἀγαθὴν 1230
τούτων χάριν ἀνταποδοίτην.

1214 ἡ γραῦς] ἡ γραῦς Suid.: ὁ γραῦς R 1215 συβίνη . . . καταβινῆσι Brunck 1216 δρᾶσι Enger: δράσει R 1222 γρᾶο Brunck: γραῦ R 1227 πέπαισται Biset: πέπυσται R

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἅιδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρέχειν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς ᾗ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ᾤχετο, καὶ ὀλίγα
5 ἄττα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμᾶται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ πορεύεται. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ᾄδουσι
10 βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα ἐν Ἅιδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἵ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἴακχον ᾄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὅ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταὐτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν,
15 μέχρι μέν τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες ἀλεώρας τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χἀτέρων τινῶν πρὸς τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα, ἄλλως δὲ
20 τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Ἅιδῃ βραβεῖον ἔχοντος [καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου] τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν, ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους
25 πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσ-

Ὑπόθεσις I est in R V A Ald.] 8 λίμνην om. R V 10 πραγμάτων] βατράχων A 11 χωριζομένων A 16 παραχθέντες] παρελθόντες A 21 τραγικῆς] τραγωδίας A 22 βραβεῖον] τὸ πρωτεῖον A 22–24 καὶ τοῦ . . . Πλούτωνος om. A καὶ . . . θρόνου secl. Rutherford 24 διακούειν] ἀκροατὴν ἱδρυσαμένου A

αγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος τὸν Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν· Φρύνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. 5

οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος.

οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα. 10

II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβὼν
τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀνάγειν θέλων
Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω,
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός. 15
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν
ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον,
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἀγών,
καὶ δὴ στεφανοῦταί γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
Διόνυσος ἐς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην. 20

III

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ

Διόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἷός τ' ὢν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς Ἅιδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχῃ. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἐλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελεύσαντος Εὐρυσθέως, Κερβέρου χάριν εἰς Ἅιδου κατῄει. ἐλθὼν δὲ καὶ πυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ, ἤκουσε παρ' 25 αὐτοῦ, ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λεοντῆν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὡς οὖν ἤκουσε παρ' Ἡρακλέους

I 3 εὖ καὶ φιλοπόνως πάνυ A
Ὑπόθεσις II est in R V Ald.] 13 ἀναγαγεῖν Brunck
Ὑπόθεσις III est in Ald. et Baroccianis 43 et 127

περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν, ἐχώρει πρὸς Ἅιδην, καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ καὶ ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεῶτας εἰς Ἅιδου ἐπέρα. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινούσαις
5 ναυμαχῆσαι μάχην· πεζῇ δὲ περιῄει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβὰς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεραιοῦται καὶ αὖθις Ξανθίᾳ συγγίνεται· καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἁψάμενος τῆς ὁδοῦ εὑρίσκει, ἃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ Ἅιδου χορεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς
10 εἰσελθὼν καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα καὶ ὅτου χάριν ἧκεν, εἰπών, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ἵν' Εὐριπίδην ἀναγάγῃ, ἀλλ' ἵν' ἀγωνισαμένων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἄριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφὼς ἀνενέγκῃ πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου καὶ κρείττονος
15 ἀναφανέντος Αἰσχύλου Διόνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνῆλθε.

τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ καὶ φιλοπόνως πάνυ πεποιημένων. ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Ἀντιγένη. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος.

IV

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

20 Ὁ παρὼν ποιητής, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηνῶν ἄρχοντι ὁπωσδήποτε χαριζόμενος, τότε τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθούς· τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δρᾶμα κατὰ τὸ φαινόμενον γράψας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολέσχου καὶ φυσικοῦ. Σωκράτης γὰρ μετερ-
25 χόμενος τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντῃ ἀπείχετο· ὡς οὖν τὸ δρᾶμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἄρχοντος Ἀθηνῶν ἀσυμφανῶς ξυνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέσχου καὶ ψευδοτύφου τὸ δρᾶμα τῶν Νεφελῶν· οὕτω καὶ
30 τήνδε τὴν κωμῳδίαν τῶν Βατράχων κατὰ παντὸς ὑποψύχρου καὶ ὑποξύλου καὶ ἀφυοῦς καὶ ἀτεχνότατα γράφοντος, τῷ μεμηνέναι δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν ὄντα βάρβαρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ

11 καὶ . . . Πλούτωνα add. Brunck ex cod. Reg. Ὑπόθεσις IV est in cod. Ambros. L 39 et in Ald., pars prior in cod. Taur. 34] 24 Σωκράτης . . . Νεφελῶν solus habet Ambr.

τὰ κρείττονα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων. ὡς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὁμήρῳ τις ἀνώνυμος ἤριζε Σάτυρος, Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ, ἢ πλέον εἰπεῖν, Εὔρυτος μὲν τοξικῇ, Μαρσύας δὲ μουσικῇ τῷ Ἀπόλλωνι· Σειρῆσι δὲ καὶ Μούσαις Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὡς ὁ Αἰγύπτιος Σῶφις καὶ ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες 5 βρονταῖς καὶ τοῖς κεραυνοῖς δῆθεν ἀντιστράπτοντες. κατὰ τοιούτου παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν [ἐξυμνουμένου δὲ φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι, δίκην βατράχων βοῶσι θορυβωδέστατα,] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς ἐξέθετο δρᾶμα.

διασκευὴ δὲ καὶ ἔκθεσις τοιάδε τοῦ δράματος. πλάττεται τῷ ποιητῇ 10 δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητήν. ὅθεν καὶ βουληθεὶς κατιέναι εἰς Ἅιδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκεῖθεν ἀνάξειεν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόρνοις καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους μετὰ Ξανθίου οἰκέτου, ὄνῳ ἐποχουμένου, τοῖς ὤμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημω- 15 δεστέρως καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα, πόλιν τοῦ Ἄργους, ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδοὺς τὰς εἰς Ἅιδου χρῄζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπάς, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς Ἅιδου πρὶν κατελθόντος ἐπ' ἀναγωγῇ τοῦ Κερβέρου· εἰ καὶ δυσὶ γενεαῖς προγενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ' οὗ μαθὼν ὅσων ἔχρῃζεν, ἀπάρχεται 20 τῆς πορείας. παρὰ τὴν λίμνην δὲ πεφθακὼς τὴν Ἀχερουσίαν αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυσὶν ὀβολοῖς περαιοῦται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ' ἀνθ' ὧν τῇ περὶ Ἀργινούσας οὐκ ἐναυμάχησε ναυμαχίᾳ, τῷ Χάρωνι μὴ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνῃ 25 καὶ Πλούτωνι καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν, Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἄριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἀλλ' οὐκ Εὐριπίδην αὖθις ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται. [τοῖς δὲ γελοίοις τούτοις ὁ ποιήτης μεθόδῳ δεινότητος ἀνίει πάνυ γενναῖα καὶ σπουδαιότατα. τῇ γὰρ ἐξ Ἅιδου μετ' Αἰσχύλου πρὸς τοὺς ζῶντας 30 ἀναφορᾷ φησι προπεμπόμενος ὁ Διόνυσος, ἐντολὴν ἔσχε· Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης, καὶ τάχος τῶν αὐτῶν ὅπως τὴν πολιτείαν ἰσώσῃ τῶν Ἀθηναίων καὶ διαλύσῃ τὰς ἔχθρας καὶ τοὺς διὰ τὴν ἐν Ἀργεννούσαις μὴ γενομένην ἀναίρεσιν τῶν ἐχθρῶν φυγάδας γενομένους καὶ ἀτίμους, αὖθις πολίτας καὶ ἐντίμους ποιήσειν.] 35

2 Σάτυρος] Σάγαρις apud Diog. L. ii. 46 7 ἐξυμνουμένου] ἐξομοιουμένου Beck ἐξυμνουμένου . . . θορυβωδέστατα om. Taur. 28 τοῖς . . . ποιήσειν solus habet Ambr. 34 ἐχθρῶν] νεκρῶν Velsen

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ
ΝΕΚΡΟΣ
ΧΑΡΩΝ
ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ
ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ
ΑΙΑΚΟΣ
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ
ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ
ΠΛΑΘΑΝΗ
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΑΙΣΧΥΛΟΣ
ΠΛΟΥΤΩΝ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΞΑΝΘΙΑΣ

Εἴπω τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα,
ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

νὴ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν 'πιέζομαι,'
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.
Ξα. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; Δι. πλήν γ' 'ὡς θλίβομαι.'
Ξα. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω; Δι. νὴ Δία 6
θαρρῶν γε· μόνον ἐκεῖν' ὅπως μὴ 'ρεῖς, Ξα. τὸ τί;
Δι. μεταβαλλόμενος τἀνάφορον ὅτι 'χεζητιᾷς.'
Ξα. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι; 10
Δι. μὴ δῆθ', ἱκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.
Ξα. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κἀμειψίας; 14
Δι. μή νυν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θεώμενος, 16
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
Ξα. ὢ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὑτοσί,

Codd. R V A citavimus et ed. Ald.
7 γ'· ἐκεῖνο μόνον Ald. 14 post h. v. σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν (ἐν τῇ R) κωμῳδίᾳ legitur in codd., quod non agnoscit schol. qui adscribit περιλείπεται οὖν ἀκούειν ἁπλῶς ὧν οὗτοι εἰώθασι ποιεῖν

ὅτι θλίβεται μέν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ. 20
Δι. εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος υἱὸς Σταμνίου
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι; 24
Ξα. οὐ γὰρ φέρω 'γώ; Δι. πῶς φέρεις γὰρ ὅς γ' ὀχεῖ;
Ξα. φέρων γε ταυτί. Δι. τίνα τρόπον; Ξα. βαρέως
πάνυ.
Δι. οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ' ὃ σὺ φέρεις ὄνος φέρει;
Ξα. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω μὰ τὸν Δί' οὔ.
Δι. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
Ξα. οὐκ οἶδ'· ὁ δ' ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται. 30
Δι. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῂς σ' ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
Ξα. οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
ἦ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
Δι. κατάβα πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας 35
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἷ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἠμί, παῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ

τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὅστις· εἰπέ μοι τουτὶ τί ἦν;
Δι. ὁ παῖς. Ξα. τί ἔστιν; Δι. οὐκ ἐνεθυμήθης;
Ξα. τὸ τί; 40
Δι. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. Ξα. νὴ Δία μὴ μαίνοιό γε.
Ηρ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν·
καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτόν· ἀλλ' ὅμως γελῶ.
Δι. ὦ δαιμόνιε πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.
Ηρ. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων 45
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην;
ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; Δι. ἐπεβάτευον Κλεισθένει—

26–29 eicit Hamaker 33 ἐγὼ οὐκ Suid. Ald.: ἔγωγ' οὐκ vulg.

Ηρ. κἀναυμάχησας; Δι. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρεῖς καὶ δέκα. 50
Ηρ. σφώ; Δι. νὴ τὸν Ἀπόλλω. Ξα. κᾆτ' ἔγωγ'
ἐξηγρόμην.
Δι. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα.
Ηρ. πόθος; πόσος τις; Δι. μικρὸς ἡλίκος Μόλων. 55
Ηρ. γυναικός; Δι. οὐ δῆτ'. Ηρ. ἀλλὰ παιδός;
Δι. οὐδαμῶς.
Ηρ. ἀλλ' ἀνδρός; Δι. ἀπαπαῖ. Ηρ. ξυνεγένου
τῷ Κλεισθένει;
Δι. μὴ σκῶπτέ μ' ὦδέλφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς·
τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
Ηρ. ποῖός τις ὠδελφίδιον; Δι. οὐκ ἔχω φράσαι. 60
ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
Ηρ. ἔτνους; βαβαιάξ, μυριάκις γ' ἐν τῷ βίῳ.
Δι. ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς ἢ 'τέρᾳ φράσω;
Ηρ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω. 65
Δι. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου. Ηρ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
Δι. κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. Ηρ. πότερον εἰς Ἅιδου κάτω;
Δι. καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω. 70
Ηρ. τί βουλόμενος; Δι. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
Ηρ. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; Δι. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει. 75
Ηρ. εἶτ' οὐχὶ Σοφοκλέα πρότερον Εὐριπίδου

55 πόσος] ποῖός V σμικρὸς V 57 ἀπαπαῖ Fritzsche: ἀππαπαῖ R V: ἀτταταὶ A Ald. τῷ om. Ald. 76 οὐχὶ] οὐ Bentl. πρότερον Elmsl.: πρότερον ὄντ' codd. Bentl.: πρότερον ἀντ' Palmer

μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
Δι. οὐ πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
κἄλλως ὁ μέν γ' Εὐριπίδης πανοῦργος ὢν 80
κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ' εὔκολος δ' ἐκεῖ.
Ηρ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; Δι. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται,
ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
Ηρ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; Δι. ἐς Μακάρων εὐωχίαν. 85
Ηρ. ὁ δὲ Ξενοκλέης; Δι. ἐξόλοιτο νὴ Δία.
Ηρ. Πυθάγγελος δέ; Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα.
Ηρ. οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια
τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια, 90
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.
Δι. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
ἃ φροῦδα θᾶττον, ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ. 95
γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι
ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
Ηρ. πῶς γόνιμον; Δι. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγξεται
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα, 100
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
Ηρ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Δι. μάλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.
Ηρ. ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
Δι. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. 105
Ηρ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
Δι. δειπνεῖν με δίδασκε. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.

77 ἀναγαγεῖν A Ald. : ἀνάγειν R V εἴπερ γ' deteriores 81 κἂν Dobr. : καὶ codd. ἐπιχειρήσειεν ἂν A 83 ἀποίχεται] οἴχεται R V

Δι. ἀλλ' ὧνπερ ἕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ 110
ἐχρῶ τόθ', ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
τούτους φράσον μοι, λιμένας ἀρτοπώλια
πορνεῖ' ἀναπαύλας ἐκτροπὰς κρήνας ὁδοὺς
πόλεις διαίτας πανδοκευτρίας, ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος.
Ηρ. ὦ σχέτλιε τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε; 116
Δι. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπῃ τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Ἅιδου κάτω·
καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
Ηρ. φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα; 120
μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν. Δι. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.
Ηρ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη
ἡ διὰ θυείας. Δι. ἆρα κώνειον λέγεις;
Ηρ. μάλιστά γε. Δι. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον· 125
εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
Ηρ. βούλει κατάντη καὶ ταχεῖαν σοι φράσω;
Δι. νὴ τὸν Δί' ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
Ηρ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. Δι. κᾆτα τί;
Ηρ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν — Δι. τί δρῶ;
Ηρ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ, 131
κἄπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
'εἶναι,' τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. Δι. ποῖ;
Ηρ. κάτω.
Δι. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο. 134
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. Ηρ. τί δαί;
Δι. ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. Ηρ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς.
εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ

113 κρήνας] κρημνοὺς v. l. apud schol. 116 καὶ σύ γε Dionyso tribuit Seidler 118 ὅπῃ] ὅπως R A Ald. ἀφίξομ' V Ald. 127 ταχεῖαν καὶ κατάντη R A 129 κᾆτα V A Ald.: εἶτα R

ἄβυσσον. Δι. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;
Ηρ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳί σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών. 140
Δι. φεῦ,
ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε; Ηρ. Θησεὺς ἤγαγεν.
μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία
δεινότατα. Δι. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. Ηρ. εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους, 146
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
ἢ παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο,
ἢ μητέρ' ἠλόασεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ 'πίορκον ὅρκον ὤμοσεν, 150
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
Δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι κεἰ
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
Ηρ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισιν πνοή,
ὄψει τε φῶς κάλλιστον ὥσπερ ἐνθάδε, 155
καὶ μυρρινῶνας καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
Δι. οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; Ηρ. οἱ μεμυημένοι—
Ξα. νὴ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγω μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον. 160
Ηρ. οἵ σοι φράσουσ' ἁπαξάπανθ' ὧν ἂν δέῃ.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ' ὦδελφέ. Δι. νὴ Δία καὶ σύ γε
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε. 165
Ξα. πρὶν καὶ καταθέσθαι; Δι. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
Ξα. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα

147 ἠδίκηκε V 151 Dionyso post v. 153 tribuit Ritschl
159 ἄγω R V : ἄγων A Ald.

τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
Δι. ἐὰν δὲ μὴ εὕρω; Ξα. τότε μ' ἄγειν. Δι. καλῶς
λέγεις.
καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν, 170
οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε βούλει σκευάρι' εἰς Ἅιδου φέρειν;

ΝΕΚΡΟΣ
πόσ' ἄττα; Δι. ταυτί. Νε. δύο δραχμὰς
μισθὸν τελεῖς;
Δι. μὰ Δί' ἀλλ' ἔλαττον. Νε. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
Δι. ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι. 175
Νε. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μὴ διαλέγου.
Δι. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. Νε. ἀναβιοίην νυν πάλιν.

CORRIGENDUM

RANAE. Ad vs. 186 pro πλοκάς leg. πόκας.

Χα. τίς εἰς ἀναπαυλας ἐκ κακων και πραγματων,
τίς ἐς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ 's Ὄνου πλοκάς,
ἢ 's Κερβερίους, ἢ 's κόρακας, ἢ 'πὶ Ταίναρον;
Δι. ἐγώ. Χα. ταχέως ἔμβαινε. Δι. ποῖ σχή-
σειν δοκεῖς;
ἐς κόρακας ὄντως; Χα. ναὶ μὰ Δία σοῦ γ' οὕνεκα.

168 del. Hamaker 169 μὴ εὕρω] μὴ 'χω v. l. apud schol. 170 τιν' Elmsl.: τινες codd. ἐκφέρουσι Ald.: φέρουσι codd. 175 ἐὰν A: ἵνα R: ἵνα ἂν V 177 ἀναβιῴην codd.: corr. Cobet 180 post v. 182 transponit Ritschl 184 Δι. χαῖρ' ὦ Χάρων. Ξα. χαῖρ' ὦ Χάρων· Δι. καὶ Ξα. χαῖρ' ὦ Χάρων van Leeuwen 186 Ὄκνου πλοκάς Conze 187 Ταίναρον] Τάρταρον Mein.

ἄβυσσον. Δι. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;
Ηρ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳί σ᾽ ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει δύ᾽ ὀβολὼ μισθὸν λαβών. 140
Δι. φεῦ,
ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ᾽ ὀβολώ.
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε; Ηρ. Θησεὺς ἤγαγεν.
μετὰ ταῦτ᾽ ὄφεις καὶ θηρί᾽ ὄψει μυρία
δεινότατα. Δι. μή μ᾽ ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ᾽ ἀποτρέψεις. Ηρ. εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους, 146
εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
ἢ παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο,
ἢ μητέρ᾽ ἠλόασεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ ᾽πίορκον ὅρκον ὤμοσεν

ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον. 160
Ηρ. οἵ σοι φράσουσ᾽ ἁπαξάπανθ᾽ ὧν ἂν δέῃ.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ᾽ αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ᾽ ὦδελφέ. Δι. νὴ Δία καὶ σύ γε
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ᾽ αὖθις λάμβανε. 165
Ξα. πρὶν καὶ καταθέσθαι; Δι. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
Ξα. μὴ δῆθ᾽, ἱκετεύω σ᾽, ἀλλὰ μίσθωσαί τινα

147 ἠδίκηκε V 151 Dionyso post v. 153 tribuit Ritschl
159 ἄγω R V: ἄγων A Ald.

τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.

Δι. ἐὰν δὲ μὴ εὕρω; Ξα. τότε μ' ἄγειν. Δι. καλῶς λέγεις.

καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν, 170

οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·

ἄνθρωπε βούλει σκευάρι' εἰς Ἅιδου φέρειν;

ΝΕΚΡΟΣ

πόσ' ἄττα; Δι. ταυτί. Νε. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;

Δι. μὰ Δί' ἀλλ' ἔλαττον. Νε. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.

Δι. ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι. 175

Νε. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μὴ διαλέγου.

Δι. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. Νε. ἀναβιοίην νυν πάλιν.

Ξα. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώξεται;

ἐγὼ βαδιοῦμαι. Δι. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.

χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον.

ΧΑΡΩΝ

ὠὸπ παραβαλοῦ. 180

Ξα. τουτὶ τί ἔστι; Δι. τοῦτο; λίμνη νὴ Δία

αὕτη 'στὶν ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ.

Ξα. νὴ τὸν Ποσειδῶ κἄστι γ' ὁ Χάρων οὑτοσί.

Δι. χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.

Χα. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων; 185

τίς ἐς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ 's Ὄνου πλοκάς,

ἢ 's Κερβερίους, ἢ 's κόρακας, ἢ 'πὶ Ταίναρον;

Δι. ἐγώ. Χα. ταχέως ἔμβαινε. Δι. ποῖ σχήσειν δοκεῖς;

ἐς κόρακας ὄντως; Χα. ναὶ μὰ Δία σοῦ γ' οὕνεκα.

168 del. Hamaker 169 μὴ εὕρω] μὴ 'χω v. l. apud schol. 170 τιν' Elmsl.: τινες codd. ἐκφέρουσι Ald.: φέρουσι codd. 175 ἐὰν A: ἵνα R: ἵνα ἂν V 177 ἀναβιῴην codd.: corr. Cobet 180 post v. 182 transponit Ritschl 184 Δι. χαῖρ' ὦ Χάρων. Ξα. χαῖρ' ὦ Χάρων· Δι. καὶ Ξα. χαῖρ' ὦ Χάρων van Leeuwen 186 Ὄκνου πλοκάς Conze 187 Ταίναρον] Τάρταρον Mein.

ἔσβαινε δή. Δι. παῖ δεῦρο. Χα. δοῦλον οὐκ ἄγω, 190
εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
Ξα. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.
Χα. οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ;
Ξα. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; Χα. παρὰ τὸν Αὑαίνου λίθον
ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. Δι. μανθάνεις; Ξα. πάνυ μανθάνω. 195
οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιών;
Χα. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
οὗτος τί ποιεῖς; Δι. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἵζω 'πὶ κώπην, οὗπερ ἐκέλευές με σύ; 199
Χα. οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ γάστρων; Δι. ἰδού.
Χα. οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; Δι. ἰδού.
Χα. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων ἀλλ' ἀντιβὰς
ἐλᾷς προθύμως; Δι. κᾆτα πῶς δυνήσομαι
ἄπειρος ἀθαλάττωτος ἀσαλαμίνιος 204
ὢν εἶτ' ἐλαύνειν; Χα. ῥᾷστ'· ἀκούσει γὰρ μέλη
κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ, Δι. τίνων;
Χα. βατράχων κύκνων θαυμαστά. Δι. κατακέλευε δή.
Χα. ὢ ὀπὸπ ὢ ὀπόπ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ

βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. 210
λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
ξύναυλον ὕμνων βοὰν
φθεγξώμεθ', εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδάν,
κοὰξ κοάξ,
ἣν ἀμφὶ Νυσήιον 215
Διὸς Διόνυσον ἐν

190 ἔ(ι)σβαινε R V A: ἔμβαινε Ald. 191 κρεῶν] νεκρῶν A
193 κύκλῳ] τρέχων A Ald. 197 ἔτι πλεῖ Kuster: ἐπιπλεῖ codd.
201 h. v. om. R προβαλεῖς V 204 ἀθαλάττευτος Kock
207 βατραχοκύκνων Bothe

Λίμναισιν ἰαχήσαμεν,
ἡνίχ᾽ ὁ κραιπαλόκωμος
τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι
χωρεῖ κατ᾽ ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. 220
Δι. ἐγὼ δέ γ᾽ ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον ὦ κοὰξ κοάξ·
ὑμῖν δ᾽ ἴσως οὐδὲν μέλει.
Βα. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. 225
Δι. ἀλλ᾽ ἐξόλοισθ᾽ αὐτῷ κοάξ·
οὐδὲν γάρ ἐστ᾽ ἀλλ᾽ ἢ κοάξ.
Βα. εἰκότως γ᾽ ὦ πολλὰ πράττων.
ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πὰν ὁ καλαμόφθογγα παίζων· 230
προσεπιτέρπεται δ᾽ ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. 235
Δι. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ᾽ ἔχω,
χὠ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾆτ᾽ αὐτίκ᾽ ἐγκύψας ἐρεῖ—
Βα. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. ἀλλ᾽ ὦ φιλῳδὸν γένος 240
παύσασθε. Βα. μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ᾽, εἰ δή ποτ᾽ εὐ-
ηλίοις ἐν ἁμέραισιν
ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
πολυκολύμβοισι μέλεσιν, 245
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν

229 ἔστερξαν ⟨μὲν⟩ Herm. 232 ὑπολύριον] ὑποβρύχιον Bentl.
245 πολυκολυμβήτοισι μέλεσιν Fritzsche

αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασιν. 249

Δι. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ. 251
τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

Βα. δεινά τἄρα πεισόμεσθα.

Δι. δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι. 255

Βα. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.

Δι. οἰμώζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.

Βα. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ'
ὁπόσον ἡ φάρυξ ἂν ἡμῶν
χανδάνῃ δι' ἡμέρας. 260

Δι. βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.

Βα. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως. 263

Δι. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμὲ
οὐδέποτε· κεκράξομαι γὰρ
κἂν δέῃ δι' ἡμέρας 265
⟨βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ,⟩
ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοάξ,
βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.

Χα. ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τὼ κωπίω,
ἔκβαιν', ἀπόδος τὸν ναῦλον. Δι. ἔχε δὴ τὠβολώ.
ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθία. 271

Ξα. ἰαῦ. Δι. βάδιζε δεῦρο. Ξα. χαῖρ' ὦ δέσποτα.

Δι. τί ἔστι τἀνταυθοῖ; Ξα. σκότος καὶ βόρβορος.

Δι. κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; Ξα. σὺ δ' οὔ;

Δι. νὴ τὸν Ποσειδῶ 'γωγε, καὶ νυνί γ' ὁρῶ. 276
ἄγε δὴ τί δρῶμεν; Ξα. προϊέναι βέλτιστα νῷν,

263 eicit Dind. 265 δέῃ Cobet : με δῇ R V : με δέῃ A : με δεῖ Ald. 266 inseruit Reisig 267 τῷ A Ald. : τὸ R V : τοῦ codd. Parisini 2715, 2717 269 τῷ κωπίῳ codd. : corr. Blass 270 τὸ ναῦλον A 271 Ξανθία] ξανθίας R A Ald.

ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία
τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. Δι. ὡς οἰμώξεται.
ἠλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγώ, 280
εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.
ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
Ξα. νὴ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός. 285
Δι. ποῦ ποῦ; Ξα. 'ξόπισθεν. Δι. ἐξόπισθέν νυν ἴθι.
Ξα. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. Δι. πρόσθε νυν ἴθι.
Ξα. καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν Δία θηρίον μέγα.
Δι. ποῖόν τι; Ξα. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται
τοτὲ μέν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεύς, τοτὲ δ' αὖ γυνὴ 290
ὡραιοτάτη τις. Δι. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
Ξα. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
Δι. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. Ξα. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον. Δι. καὶ σκέλος χαλκοῦν
ἔχει;
Ξα. νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον, 295
σάφ' ἴσθι. Δι. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; Ξα. ποῖ
δ' ἐγώ;
Δι. ἱερεῦ διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
Ξα. ἀπολούμεθ' ὦναξ Ἡράκλεις. Δι. οὐ μὴ καλεῖς μ'
ὤνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοὔνομα.
Ξα. Διόνυσε τοίνυν. Δι. τοῦτό γ' ἧττον θατέρου. 300
ἴθ' ᾗπερ ἔρχει. Ξα. δεῦρο δεῦρ' ὦ δέσποτα.
Δι. τί δ' ἔστι; Ξα. θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν.
ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν,
'ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ.'

279 ⟨εἶναι⟩ τὰ δείν' ἔφασκεν (om. ἐκεῖνος) Hamaker 286 Δι. ποῦ ποῦ 'στιν; Ξα. ἐξόπισθεν. Δι. ἐξόπισθεν ἴθι. R νυν ἴθι] αὖ ἴθι V 295–6 Δι. καὶ βολίτινον θάτερον. | Ξα. σάφ' ἴσθι. Ambrosianus L 39 manu secunda 300 τοῦτο γ' R V: τοῦτο γ' ἔσθ' A: τοῦτ' ἔθ' Dind.: τοῦτο δέ γ' Ald. 304 αὖθις αὖ] ἀρτίως A

ἤμπουσα φρούδη. Δι. κατόμοσον. Ξα. νὴ
τὸν Δία. 305
Δι. καὖθις κατόμοσον. Ξα. νὴ Δί'. Δι. ὄμοσον.
Ξα. νὴ Δία.
Δι. οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών.
Ξα. ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρρίασέ σου.
Δι. οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
τίν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; 310
Ξα. αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα;
(αὐλεῖ τις ἔνδοθεν)
Δι. οὗτος. Ξα. τί ἔστιν; Δι. οὐ κατήκουσας;
Ξα. τίνος;
Δι. αὐλῶν πνοῆς. Ξα. ἔγωγε, καὶ δᾴδων γέ με
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
Δι. ἀλλ' ἠρεμὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα. 315

ΧΟΡΟΣ

Ἴακχ' ὦ Ἴακχε.
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε.
Ξα. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν' ὦ δέσποθ'· οἱ μεμυημένοι
ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῷν.
ᾄδουσι γοῦν τὸν Ἴακχον ὅνπερ Διαγόρας. 320
Δι. κἀμοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐσθ', ἕως ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

Χο. Ἴακχ' ὦ πολυτίμητ' ἐν ἕδραις ἐνθάδε ναίων, [στρ.
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε, 325
ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων
ὁσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσων

308 σου] μου A Ald. : που V 309 προσέπεσεν] προσέπτατο γρ. προσέμπεσε V 310 αἰτιάσωμαι Dind. 315 Δι. praef. van Leeuwen 320 δι' ἀγορᾶς V et Apollodorus Tarsensis teste schol. 322 ἐσθ' ἕως V : ἔστιν ὡς R A Ald. 323 πολυτιμήτοις ἐν codd. : πολυτιμήτοις Ald. : πολυτίμοις ἐν Herm. : corr. Reisig

περὶ κρατὶ σῷ βρύοντα
στέφανον μύρτων, θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων 330
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
φιλοπαίγμονα τιμάν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, ἁγνάν, ἱερὰν 335
ὁσίοις μύσταις χορείαν.

Ξα. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
Δι. οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις, ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς;

Χο. †ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ γὰρ ἥκει τινάσ-
σων†, [ἀντ.
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε, 341
νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
φλογὶ φέγγεται δὲ λειμών·
γόνυ πάλλεται γερόντων· 345
ἀποσείονται δὲ λύπας
χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς
ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς. 350
σὺ δὲ λαμπάδι †φλέγων†
προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἕλειον δάπεδον
χοροποιὸν μάκαρ ἥβαν.

εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει, 355
ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσεν,
μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης Βακχεῖ' ἐτε-
λέσθη,
ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,

332 φιλοπαίσμονα Herwerden τιμάν] τ' ἐμάν Bentl.: τ' ἀμάν Blaydes 335–6 ἱερὰν | ὁσίοις μύσταις] ὁσίοις | μετὰ μύσταισι Kock 340 ἥκεις A Ald. 344 φέγγεται R Ald.: φλέγεται V A 351 φλέγων] φαίνων Blaydes 355 γνώμην Ambrosianus L 39: γλώσσῃ Plutarchus 356 εἶδεν] ᾖσεν Plut. 357 μηδὲ lemma V Ald. Plut.: μήτε vulg.

ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει μηδ᾽ εὔκολός ἐστι πολίταις,
ἀλλ᾽ ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν, 360
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται,
ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τἀπόρρητ᾽ ἀποπέμπει
ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ὢν εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπί-
δαυρον,
ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ
πείθει, 365
ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων,
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ᾽ ἀποτρώγει,
κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου·
τούτοις αὐδῶ καὖθις ἀπαυδῶ καὖθις τὸ τρίτον μάλ᾽
ἀπαυδῶ 369
ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ᾽ ἀνεγείρετε μολπὴν
καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως [*στρ.*
ἐς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
λειμώνων ἐγκρούων
κἀπισκώπτων 375
καὶ παίζων καὶ χλευάζων,
ἠρίστηται δ᾽ ἐξαρκούντως.

ἀλλ᾽ ἔμβα χὤπως ἀρεῖς [*ἀντ.*
τὴν Σώτειραν γενναίως
τῇ φωνῇ μολπάζων, 380
ἢ τὴν χώραν
σῴζειν φήσ᾽ ἐς τὰς ὥρας,
κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται.

359 *πολίτης* A 365 *πείθων* V 366 *ὑπᾴδων*] *ἐπ ἄιδων* R
369 *τούτοις αὐδῶ* V : *τούτοις ἀπαυδῶ* R (*απ* expunct.) : *τούτοισιν ἀπαυδῶ* Ald. : *τούτοις μὲν ἀπαυδῶ* A 372 *νυν* Bentl. : *δὴ νῦν* vulg.
378 *ἀρεῖς* Scaliger : *αἱρεῖς* Ald. : *αἵρεις* R (*αἱρήσεις* in lemmate) : *αἱρήσεις* V : *αἵροις* A : *ἄρξει* Hamaker 382 *σῴζειν*] *σώσει* V : *σώσειν* Cobet

ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν
Δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε.

Δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων [στρ.
ἄνασσα συμπαραστάτει, 387
καὶ σῷζε τὸν σαυτῆς χορόν,
καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι· 390

καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ- [ἀντ.
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ
τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παίσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι. 395

ἄγ' εἶα
νῦν καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.

Ἴακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς [α.
ἥδιστον εὑρών, δεῦρο συνακολούθει 400
πρὸς τὴν θεὸν
καὶ δεῖξον ὡς ἄνευ πόνου
πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.

σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι [β.
κἀπ' εὐτελείᾳ τόδε τὸ σανδαλίσκον 406
καὶ τὸ ῥάκος,
κἀξηῦρες ὥστ' ἀζημίους
παίζειν τε καὶ χορεύειν.
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με. 410

385 θεὰν] θεῶν A ζαθέοις R 396 ἄγ'] ἀλλ' Bentl. 399 μέλος] τέλος Mein. 406 τόδε τὸ Blass : τόνδε τὸν codd. : τόν τε Bentl. 408 ἐξεῦρες R

καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης [γ.
νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου
συμπαιστρίας
χιτωνίου παραρραγέν-
τος τιτθίον προκύψαν. 415
Ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.

Δι. ἐγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλου-
θός εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι. Ξα. κἄγωγε πρός.

Χο. βούλεσθε δῆτα κοινῇ [α.
σκώψωμεν Ἀρχέδημον; 421
ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτερας,

νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ [β.
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κἀστὶν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας. 425

τὸν Κλεισθένους δ' ἀκούω [γ.
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·

κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς, [δ.
κἄκλαε κἀκεκράγει 430
Σεβῖνον ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.

καὶ Καλλίαν γέ φασι [ε.
τοῦτον τὸν Ἱπποβίνου
κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

Δι. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν 435
Πλούτων' ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.

414 διαρραγέντος R 418 μετ' αὐτῆς secl. Dobree 422 φρά-τορας codd.: corr. Dind. 434 κύσθῳ Bothe

Χο. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς,
μηδ᾽ αὖθις ἐπανέρῃ με,
ἀλλ᾽ ἴσθ᾽ ἐπ᾽ αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος. 440

Δι. αἴροι᾽ ἂν αὖθις ὦ παῖ.
Ξα. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
ἀλλ᾽ ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν.

Χο. χωρεῖτε
νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν᾽ ἄλσος 445
παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς·
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξίν,
οὗ παννυχίζουσιν θεᾷ, φέγγος ἱερὸν οἴσων.

χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους [στρ.
λειμῶνας ἀνθεμώδεις, 450
τὸν ἡμέτερον τρόπον
τὸν καλλιχορώτατον
παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσιν.

μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος [ἀντ.
καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν, 456
ὅσοι μεμυήμεθ᾽ εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.

Δι. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα; 460
πῶς ἐνθάδ᾽ ἄρα κόπτουσιν οὑπιχώριοι;
Ξα. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
καθ᾽ Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ᾽ ἔχων.
Δι. παῖ παῖ.

441 τὰ στρώματα post ὦ παῖ add. codd. praeter V 456 ἱλαρόν] ἱερόν R V 462 γεύσει Bekker : γεύσῃ R : γεῦσαι vulg.

ΑΙΑΚΟΣ

τίς οὗτος; Δι. Ἡρακλῆς ὁ καρτερός.

Αι.ᵃ ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ 465
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
ἀπῇξας ἄγχων κἀποδρὰς ᾤχου λαβών,
ὃν ἐγὼ 'φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα 470
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
ἔχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
διασπαράξει, πλευμόνων τ' ἀνθάψεται
Ταρτησία μύραινα· τὼ νεφρὼ δέ σου 475
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ᾑματωμένω
διασπάσονται Γοργόνες Τειθράσιαι,
ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα..

Ξα. οὗτος τί δέδρακας; Δι. ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.

Ξα. ὦ καταγέλαστ' οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ 480
πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; Δι. ἀλλ' ὡρακιῶ.
ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σφογγιάν.

Ξα. ἰδοὺ λαβέ, προσθοῦ. Δι. ποῦ 'στιν; Ξα. ὦ χρυσοῖ θεοὶ
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; Δι. δείσασα γὰρ
ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν. 485

Ξα. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. Δι. ἐγώ;
πῶς δειλὸς ὅστις σφογγιὰν ᾔτησά σε;
οὐκ ἂν ἕτερός γ' αὔτ' ἠργάσατ' ἀνήρ. Ξα. ἀλλὰ τί;

Δι. κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην. 490

Ξα. ἀνδρεῖά γ' ὦ Πόσειδον. Δι. οἶμαι νὴ Δία.
σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων

479 Δι. οὗτος. Ξα. τί δέδρακας; van Leeuwen 488 οὐκ ἂν V : οὔκουν vulg. : οὔ τἂν Elmsl.

καὶ τὰς ἀπειλάς; Ξα. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα.
Δι. ἴθι νυν ἐπειδὴ ληματίας κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν 495
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ·
ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.
Ξα. φέρε δὴ ταχέως αὔτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον ἐς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων. 500
Δι. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ὦ φίλταθ' ἥκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
ἡ γὰρ θεός ⟨σ'⟩ ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ', εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερεικτῶν χύτρας 505
ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον,
πλακοῦντας ὤπτα κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.
Ξα. κάλλιστ', ἐπαινῶ. Θε. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
περιόψομἀπελθόντ', ἐπεί τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα 510
ἔφρυγε, κῷνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. Ξα. πάνυ καλῶς. Θε. ληρεῖς ἔχων·
οὐ γάρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἤδ' ἔνδον ἔσθ' ὡραιοτάτη κὠρχηστρίδες
ἕτεραι δύ' ἢ τρεῖς. Ξα. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες;
Θε. ἡβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι. 516
ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἔμελλ' ἀφαιρεῖν χἠ τράπεζ' εἰσῄρετο.
Ξα. ἴθι νυν φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὅτι εἰσέρχομαι. 520
ὁ παῖς ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.

494 ληματίας V γρ.: ληματιᾷς vulg. 502 ἄρωμαι Cobet
504 σ' add. editores 507 ἀλλ'] δεῦρ' R 508 οὐ μή] μή Elmsl.
514 ἤδ' ἔνδον] ἤδη 'νδον Tyrwhitt 520 ὅτι] ὡς A

Δι. ἐπίσχες οὗτος. οὔ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
ὁτιή σε παίζων Ἡρακλέα 'νεσκεύασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων ὦ Ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα. 525
Ξα. τί δ' ἔστιν; οὔ τι πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἅδωκας αὐτός; Δι. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
κατάθου τὸ δέρμα. Ξα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. Δι. ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν 530
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;
Ξα. ἀμέλει καλῶς· ἔχ' αὔτ'. ἴσως γάρ τοί ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.

Χο. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι [στρ. 534
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
πολλὰ περιπεπλευκότος, 535
μετακυλίνδειν αὑτὸν ἀεὶ
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἓν
σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
πρὸς τὸ μαλθακώτερον
δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι 540
καὶ φύσει Θηραμένους.

Δι. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν ἐν
στρώμασιν Μιλησίοις
ἀνατετραμμένος κυνῶν ὀρ-
χηστρίδ' εἶτ' ᾔτησεν ἀμίδ', ἐ-
γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
τοὐρεβίνθου 'δραττόμην, οὗ- 545

534–548 = 590–604

523 'νεσκεύασα Elmsl. : γ' ἐσκεύασα A Ald. : γ' ἐσκεύακα V : ἐσκεύ-ασα R 524 φλυαρήσῃς V A 526 οὔ τι V : οὐ δὴ vulg.

τος δ' ἅτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος
εἶδε, κᾆτ' ἐκ τῆς γνάθου
πὺξ πατάξας μοὐξέκοψε
τοῦ χοροῦ τοὺς προσθίους; 548

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ

Πλαθάνη Πλαθάνη δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανοῦργος οὑτοσί,
ὃς ἐς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε 550
ἑκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν.

ΠΛΑΘΑΝΗ

νὴ Δία
ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. Ξα. κακὸν ἥκει τινί.
Πα. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
ἀν' ἡμιωβολιαῖα. Ξα. δώσει τις δίκην.
Πα. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. Δι. ληρεῖς ὦ γύναι 555
κοὐκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. Πα. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἂν γνῶναί σ' ἔτι;
τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.
Πλ. μὰ Δί' οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν τάλαν,
ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν 560
Πα. κᾄπειτ' ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν ἔς με δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.
Ξα. τούτου πάνυ τοὔργον· οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
Πα. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο μαίνεσθαι δοκῶν.
Πλ. νὴ Δία τάλαινα. Πα. νὼ δὲ δεισάσα γέ που 565
ἐπὶ τὴν κατῆλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν·
ὁ δ' ᾤχετ' ἐξᾴξας γε τὰς ψιάθους λαβών.
Ξα. καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον. Πλ. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
Πα. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
Πλ. σὺ δ' ἔμοιγ' ἐάνπερ ἐπιτύχῃς Ὑπέρβολον, 570
ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. Πα. ὦ μιαρὰ φάρυξ,
ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους

546 αὐτὸς om. R 548 τοὺς χοροὺς codd. : corr. Herwerden
557 ἂν γνῶναί Elmsl. : αὖ γνῶναι Borgianus : ἀναγνῶναί vulg.
572–3 'κκόπτοιμ' ⟨ἐγὼ⟩ | τοὺς γομφίους Tyrrell

κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
Πλ. ἐγὼ δέ γ' ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
Πα. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου 575
δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
Πλ. ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
Δι. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
Ξα. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου. 580
οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν. Δι. μηδαμῶς
ὦ Ξανθίδιον. Ξα. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν;
Δι. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς·
κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι. 585
ἀλλ' ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόρριζος αὐτός, ἡ γυνή, τὰ παιδία,
κάκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
Ξα. δέχομαι τὸν ὅρκον κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

Χο. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ [ἀντ.
τὴν στολὴν εἴληφας ἥνπερ 590
εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
ἀνανεάζειν . . .
καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινόν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει
κἀκβαλεῖς τι μαλθακόν, 595
αὖθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη
'σται πάλιν τὰ στρώματα.
Ξα. οὐ κακῶς ὦνδρες παραινεῖτ',

574 ἐς] ἂν ἐς Elmsl. 576 τὰς Schaefer ex Phrynicho: τοὺς codd. κόλικας codd.: corr. Schweighaüser 582 ὦ om. Mein. 592 ἀνανεάζειν] ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεὶ Ald.: ἀνανεάζειν ⟨πρὸς τὸ σοβαρὸν⟩ Mein. 595 κἀκβαλεῖς Herm.: κἀκβάλῃς V: καὶ βάλῃς R A Ald.: καὶ βαλεῖς dett. 596 'σται Dawes: 'στι V: τις Ald.: om. R A

ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοούμενος.
ὅτι μὲν οὖν, ἢν χρηστὸν ᾖ τι,
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει- 600
ράσεταί μ' εὖ οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

Αι.[a] ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον, 605
ἵνα δῷ δίκην· ἀνύετον. Δι. ἥκει τῳ κακόν.
Ξα. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. Αι.[a] εἶεν, καὶ μάχει;
ὁ Διτύλας χὠ Σκεβλύας χὠ Παρδόκας
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.
Δι. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ 610
κλέπτοντα πρὸς τἀλλότρια; Αι.[a] μᾶλλ' ὑπερφυᾶ.
Δι. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. Ξα. καὶ μὴν νὴ Δία
εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,
ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ· 615
βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών,
κἄν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
Αι.[a] καὶ πῶς βασανίσω; Ξα. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
δήσας κρεμάσας ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων, 620
πλίνθους ἐπιτιθείς, πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέῳ.
Αι.[a] δίκαιος ὁ λόγος· κἄν τι πηρώσω γέ σου
τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται.
Ξα. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών. 625
Αι.[a] αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.

600 ταῦτ'] τοῦτ' R V 618 βασανίζω R A Ald. Suid.

κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. Δι. ἀγορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μή,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. Αἰ.ª λέγεις δὲ τί; 630
Δι. ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός,
τοῦτον δὲ δοῦλον. Αἰ.ª ταῦτ' ἀκούεις; Ξα. φήμ'
ἐγώ.
καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
Δι. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεός, 635
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;
Ξα. δίκαιος ὁ λόγος· χὠπότερόν γ' ἂν νῷν ἴδῃς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
Αἰ.ª οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ· 640
χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.
Ξα. πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως; Αἰ.ª ῥᾳδίως·
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. Ξα. καλῶς λέγεις.
Αἰ.ª ἰδού. Ξα. σκόπει νυν ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.
Αἰ.ª ἤδη 'πάταξά σ'. Ξα. οὐ μὰ Δί'. Αἰ.ª οὐδ'
ἐμοὶ δοκεῖς.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. Δι. πηνίκα; 646
Αἰ.ª καὶ δὴ 'πάταξα. Δι. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;
Αἰ.ª οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.
Ξα. οὔκουν ἀνύσεις τι; ἀτταταῖ. Αἰ.ª τί τἀτταταῖ;
μῶν ὠδυνήθης; Ξα. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἐφρόντισα 650
ὁπόθ' Ἡράκλεια τἀν Διομείοις γίγνεται.
Αἰ.ª ἅνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. ἰοὺ ἰού. Αἰ.ª τί ἔστιν; Δι. ἱππέας ὁρῶ.
Αἰ.ª τί δῆτα κλάεις; Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
Αἰ.ª ἐπεὶ προτιμᾷς γ' οὐδέν. Δι. οὐδέν μοι μέλει. 655

649 *τί τατταταῖ· αἰακός τι τατταταῖ* V : *ἰατταττατταττατταττατταί* R : corr. Thiersch 655 *οὐδέν.*] *οὐδὲν*— Piccolomini sermonem interruptum indicans

Αἰ. βαδιστέον τἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
Ξα. οἴμοι. Αἰ. τί ἔστι; Ξα. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
Αἰ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἄπολλον—ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.
Ξα. ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας; Δι. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ 660
ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνῃσκόμην.
Ξα. οὐδὲν ποιεῖς γάρ· ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
Αἰ. μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
Δι. Πόσειδον Ξα. ἤλγησέν τις. 664
Δι. ὃς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις ἁλὸς ἐν βένθεσιν.
Αἰ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν 668
ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον·
ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται 670
χἠ Φερρέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεώ.
Δι. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον νοῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

Χο. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς
ἐμᾶς, [στρ. 675
τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφίαι
μυρίαι κάθηνται
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφι-
λάλοις
δεινὸν ἐπιβρέμεται 680
Θρῃκία χελιδὼν
†ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον·†
κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ὡς ἀπολεῖται,
κἂν ἴσαι γένωνται. 685

675–705 = 706–737

665 πρωνὸς Scaliger : πρῶνας ⟨ἔχεις⟩ Bergk 671 φερρέφατ' V : φερσέφατ' R : περσέφαττ' A 673 νοῆσαι V : ποιῆσαι vulg. 680 ἐπιβρέμεται ⟨τις⟩ Blass 682 ὑποβάρβαρον ἑζομένη κέλαδον Mein. 683 κελαδεῖ] κελαρύζει R Suid. : ῥύζει Mein. : τρύζει Fritzsche

τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας κἀφελεῖν τὰ δείματα,
κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε 690
αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
εἶτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει·
καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας.
κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν,
ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ 697
χοἰ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.
ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες ὦ σοφώτατοι φύσει 700
πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμνυνούμεθα,
τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν. 705

εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἔτ'
οἰμώξεται, [ἀντ.
οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
Κλειγένης ὁ μικρός,
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς ὁπόσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου
ψευδολίτρου κονίας 711
καὶ Κιμωλίας γῆς,
χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τάδ' οὐκ
εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μή ποτε κἀποδυθῇ μεθύων ἄ- 715
νευ ξύλου βαδίζων.

686 ἐστι] πολλὰ Vita Aristoph. 691 τὰς] τῆς Bergk. 699 αἰτουμένους R 700 φύσιν V 705 ὕστερον V 711 ψευδολίτρου V : ψευδολίτρου τε R : ψευδονίτρου τε A Ald. 714 ἰδὼν Bentl. : εἰδὼς codd.

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
ταὐτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον. 720
οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων
καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ
χρώμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι. 726
τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλούς τε κἀγαθοὺς
καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
προυσελοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις
καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα 731
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν ὠνόητοι μεταβαλόντες τοὺς τρόπους
χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
εὔλογον, κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου, 736
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

Αἰ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου. Ξα. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον; 740
Αἰ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.
Ξα. ᾤμωξε μέντἄν. Αἰ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
Ξα. χαίρεις, ἱκετεύω; Αἰ. μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρᾳ τῷ δεσπότῃ. 746
Ξα. τί δὲ τονθορύζων, ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν

718 γ' A Ald.: om. RV: δ' Herm. 723, 724 transponit Bergk 730 προυσελοῦμεν R: προσελοῦμεν V A Ald.: προυγελοῦμεν Stobaeus 741 ἐξελέγξαντ' Ald. 743 ᾤμωξε Brunck: οἴμωξε Monacensis 137: οἴμωζε vulg.

πολλὰς ἀπίῃς θύραζε; Αἰ. καὶ τοῦθ' ἥδομαι.
Ξα. τί δὲ πολλὰ πράττων; Αἰ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
Ξα. ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν 750
ἅττ' ἂν λαλῶσι; Αἰ. μᾶλλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.
Ξα. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; Αἰ. ἐγώ;
μὰ Δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κἀκμιαίνομαι.
Ξα. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον 755
πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὔνδον ἐστὶ θόρυβος καὶ βοὴ
χὠ λοιδορησμός; Αἰ. Αἰσχύλου κεὐριπίδου.
Ξα. ἆ. Αἰ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ. 760
Ξα. ἐκ τοῦ; Αἰ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς— Ξα. μανθάνω. 765
Αἰ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
Ξα. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;
Αἰ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. Ξα. νυνὶ δὲ τίς;
Αἰ. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο 771
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν Ἅιδου πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν 775
ὑπερεμάνησαν κἀνόμισαν σοφώτατον·
κἄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. Ξα. κοὐκ ἐβάλλετο;
Αἰ. μὰ Δί' ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν

748 τοῦθ'] τόθ' A Ald. 749 Ξα. οἶδ' ἐγὼ | ὁμόγνιε Piccolomini 753 κακμολύνομαι (κακμιαίνομαι lemm. schol.) V 772 τοῖς βαλαντιητόμοις Ald.

ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος. 780
Ξα. ὁ τῶν πανούργων; Αἰ. νὴ Δί' οὐράνιόν γ' ὅσον.
Ξα. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;
Αἰ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.
Ξα. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;
Αἰ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν 785
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. Ξα. κἄπειτα πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
Αἰ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου· 790
νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.
Ξα. τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται; Αἰ. νὴ Δί' ὀλίγον ὕστερον.
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται. 796
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται—
Ξα. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
Αἰ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν
καὶ πλαίσια ξύμπτυκτα— Ξα. πλινθεύσουσι γάρ;
Αἰ. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης 801
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.
Ξα. ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
Αἰ. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
Ξα. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; Αἰ. τοῦτ' ἦν δύσκολον·
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ηὑρισκέτην. 806
οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος—
Ξα. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
Αἰ. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι

786 αὐτοῖν V 795 τὸ R: τί vulg. ὀλίγον γ' V 796 δεῖνα Verrall 797 καὶ γὰρ] ἀλλ' ἢ Et. Mag. Photius Suid. 800 ξύμπτυκτα Suid. Pollux: ξύμπυκτα V: συυπτυκα R: σύμπηκτα A: ξύμπηκτα Ald. πλινθεύουσι V γάρ Kock: γε A Ald.: τε R V

πολλὰς ἀπίῃς θύραζε; Αἰ. καὶ τοῦθ' ἥδομαι.
Ξα. τί δὲ πολλὰ πράττων; Αἰ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
Ξα. ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν 750
ἅττ' ἂν λαλῶσι; Αἰ. μάλλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.
Ξα. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; Αἰ. ἐγώ;
μὰ Δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κἀκμιαίνομαι.
Ξα. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καί μοι φράσον 755
πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
τίς οὗτος οὔνδον ἐστὶ θόρυβος καὶ βοὴ
χὠ λοιδορησμός; Αἰ. Αἰσχύλου κεὐριπίδου.
Ξα. ἆ. Αἰ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ. 760
Ξα. ἐκ τοῦ; Αἰ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων
σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν
θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς— Ξα. μανθάνω. 765
Αἰ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
Ξα. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον;
Αἰ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. Ξα. νυνὶ δὲ τίς;
Αἰ. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο 771
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν Ἅιδου πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν 775
ὑπερεμάνησαν κἀνόμισαν σοφώτατον·
κἄπειτ' ἐπαρθεὶς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. Ξα. κοὐκ ἐβάλλετο;
Αἰ. μὰ Δί' ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν

748 τοῦθ'] τόθ' A Ald. 749 Ξα. οἶδ' ἐγὼ | ὁμόγνιε Piccolomini 753 κακμολύνομαι (κακμιαίνομαι lemm. schol.) V 772 τοῖς βαλαντιητόμοις Ald.

ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος. 780

Ξα. ὁ τῶν πανούργων; Αἰ. νὴ Δί' οὐράνιόν γ' ὅσον.

Ξα. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;

Αἰ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.

Ξα. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;

Αἰ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν 785
κἄλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. Ξα. κἄπειτα πῶς
οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;

Αἰ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου· 790
νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' Εὐριπίδην.

Ξα. τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται; Αἰ. νὴ Δί' ὀλίγον ὕστερον.
κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται. 796
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται—

Ξα. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;

Αἰ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν
καὶ πλαίσια ξύμπτυκτα— Ξα. πλινθεύσουσι γάρ;

Αἰ. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης 801
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.

Ξα. ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.

Αἰ. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

Ξα. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; Αἰ. τοῦτ' ἦν δύσκολον·
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ηὑρισκέτην. 806
οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος—

Ξα. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.

Αἰ. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο τοῦ γνῶναι πέρι

786 αὐτοῖν V 795 τὸ R: τί vulg. ὀλίγον γ' V 796 δεῖνα Verrall 797 καὶ γὰρ] ἀλλ' ἢ Et. Mag. Photius Suid. 800 ξύμπτυκτα Suid. Pollux: ξύμπυκτα V: συμπτυκα R: σύμπηκτα Λ: ξύμπηκτα Ald. πλινθεύουσι V γάρ Kock: γε A Ald.: τε R V

φύσεις ποιητῶν· εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ — 810
ἐπέτρεψαν, ὁτιὴ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
ἀλλ' εἰσίωμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

Χο. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἕξει,
ἡνίκ' ἂν ὀξύλαλον παρίδῃ θήγοντος ὀδόντα — 815
ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.

ἔσται δ' ἱππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη
σχινδαλάμων τε παραξόνια σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς — 820
ῥήμαθ' ἱπποβάμονα.

φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιαύχενα χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἥσει
ῥήματα γομφοπαγῆ πινακηδὸν ἀποσπῶν
γηγενεῖ φυσήματι· — 825

ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσφη
γλῶσσ' ἀνελισσομένη φθονεροὺς κινοῦσα χαλινοὺς
ῥήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
πλευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει. — 830
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.
Δι. Αἰσχύλε τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
Ευ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο.
Δι. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν μὴ μεγάλα λίαν λέγε. — 835
Ευ. ἐγᾦδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν αὐθαδόστομον,

818 ἱππολόφων] ὑψιλόφων Ald. 819 παραξόανα Herwerden
830 μεθείην R Ald. 833 ἅπερ] ὅπερ V

ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀπύλωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον κομποφακελορρήμονα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ

ἄληθες ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; 840
σὺ δή με ταῦτ' ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη
καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη;
ἀλλ' οὔ τι χαίρων αὔτ' ἐρεῖς. Δι. παῦ' Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.
Αἰ. οὐ δῆτα πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς 845
τὸν χωλοποιὸν οἷος ὢν θρασύνεται.
Δι. ἄρν' ἄρνα μέλανα παῖδες ἐξενέγκατε·
τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
Αἰ. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας,
γάμους δ' ἀνοσίους ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην. 850
Δι. ἐπίσχες οὗτος ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ' ὦ πόνηρ' Εὐριπίδη
ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδών, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θενὼν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον· 855
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν Αἰσχύλ' ἀλλὰ πρᾳόνως
ἔλεγχ' ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.
Ευ. ἕτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι, 860
δάκνειν δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας,
καὶ νὴ Δία τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
καὶ τὸν Μελέαγρον κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον.
Δι. τί δαὶ σὺ βουλεύει ποιεῖν; λέγ' Αἰσχύλε. 865
Αἰ. ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε·

838 ἀθύρωτον R Suid. 839 ἀπορολάλητον Ribbeck 847 μέλαιναν V A Ald. 853 ἄναγε R: ἄπαγε vulg. 855 θείνων A 857 πρέπει] θέμις Urbinas 865 τί δαὶ σὺ V: σὺ δὲ δὴ τί Ald.: σὺ δε τί R A

οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῷν. Δι. τί δαί;
Αἰ. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἕξει λέγειν.
ὅμως δ' ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή. 870
Δι. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπᾴσατε.

Χο. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἁγναὶ 875
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ' ἐποψόμεναι δύναμιν
δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι 880
ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.

Δι. εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι πρὶν τἄπη λέγειν. 885
Αἰ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
Δι. ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. Ευ. καλῶς·
ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
Δι. ἴδιοί τινές σοι, κόμμα καινόν; Ευ. καὶ μάλα. 890
Δι. ἴθι δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
Ευ. αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα καὶ γλώσσης στρόφιγξ
καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων. 894

Χο. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν [στρ.
παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι

895–904 = 992–1003

867 τί δαί] τιή V Ald. 883 σοφίας ὁ Herm.: σοφίας ὅδε codd.: ὅδε σοφίας Ald. 888 λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν] καὶ δὴ σὺ λιβανωτὸν λαβών R: λιβανωτὸν καὶ σὺ δὴ λαβών Fritzsche 889 θεοί A 890 σοι] σου R 891 δὴ] νῦν A Ald. 892 γλώττης R V

τίνα λόγων ἐμμέλειαν
 ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.
γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
 οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι 900
τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν
 καὶ κατερρινημένον,
τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
 τοῖς λόγοισιν
ἐμπεσόντα συσκεδᾶν πολ-
 λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

Δι. ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον 905
ἀστεῖα καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
Ευ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω,
ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ οἵοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα μώρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας. 910
πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.
Δι. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. Ευ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων. 915
Δι. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἧττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. Ευ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,
σάφ' ἴσθι. Δι. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;
Ευ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθοῖτο,
ὁπόθ' ἡ Νιόβη τι φθέγξεται· τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῄει. 920

901 λέξαι R A 907 μέν γε Ald.: γε R: καὶ V: μὲν καὶ A 911 ἂν V: om. vulg. 914 γ' Ald.: om. vulg. 919 καθῆτο Dobree (καθῆτο Ald.)

Δι. ὢ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ.
τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς; Ευ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχω.
κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δείν' ἄττα μορμορωπά, 925
ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. Αἰ. οἴμοι τάλας.
Δι. σιώπα.
Ευ. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἕν— Δι. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας.
Ευ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας
γρυπαιέτους χαλκηλάτους καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδι' ἦν. Δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ γοῦν 930
ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.
Αἰ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν ὦμαθέστατ' ἐνεγέγραπτο.
Δι. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ᾤμην Ἔρυξιν εἶναι.
Ευ. εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι; 935
Αἰ. σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἅττ' ἐποίεις;
Ευ. οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἅπερ σύ,
ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν·
ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν, 940
ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον
ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν·
εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις— Δι. Κηφισοφῶντα μιγνύς.
Ευ. εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ' οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον, 945
ἀλλ' οὑξιὼν πρώτιστα μέν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν εὐθὺς

925 *μορμορωπὰ* Ald. et schol.: *μορμυρωπὰ* V: *μορμουρωπὰ* R A
926 *ἄγνωστα* editores 930 *ῥᾴδι' ἦν*] *ῥᾴδιον ἦν* Ald.: *ῥᾴδιον* Bentl.
932 *ὁ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών* Lenting 942 *λευκοῖς*] *μικροῖς* A Ald.
943 *ἀπ' ἠθῶν* R A 944 *Δι.* add. Velsen

τοῦ δράματος. Δι. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ Δί' ἢ
 τὸ σαυτοῦ.
Ευ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν,
 ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χὠ δοῦλος οὐδὲν ἧττον,
 χὠ δεσπότης χἠ παρθένος χἠ γραῦς ἄν. Αἰ. εἶτα
 δῆτα 950
 οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; Ευ. μὰ
 τὸν Ἀπόλλω·
 δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ' ἔδρων. Δι. τοῦτο μὲν ἔασον
 ὦ τᾶν.
 οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
Ευ. ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα— Αἰ. φημὶ κἀγώ.
 ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελες μέσος διαρραγῆναι. 955
Ευ. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς,
 νοεῖν ὁρᾶν ξυνιέναι στρέφειν ἐρᾶν τεχνάζειν,
 κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα— Αἰ. φημὶ
 κἀγώ.
Ευ. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
 ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι 960
 ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν
 ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς,
 Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.
 γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοὺς ἑκατέρου μαθητάς.
 τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μανῆς, 965
 σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται,
 οὑμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.
Δι. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
 ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
 πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος ἀλλὰ Κεῖος. 970
Ευ. τοιαῦτα μέντοὐγὼ φρονεῖν

949 ἔλεγον A 957 στροφῶν ἐρᾶν Fritzsche 958 κάχ'] καθ' A Suid. 964 κἀμοὺς Dobr.: κἀμοῦ γ' V A Ald.: καμοῦ R 965 Μανῆς] μάγνης A 966 σαρκασμοπιτυοκάμπαι V A 970 Κεῖος] Κῷος Aristarchus apud schol. 971 τοιαῦτα μέντοι σωφρονεῖν R V

τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ᾽ ἤδη νοεῖν
ἅπαντα καὶ διειδέναι 975
τά τ᾽ ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ
κἀνασκοπεῖν, ‘πῶς τοῦτ᾽ ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ᾽ ἔλαβε;’

Δι. νὴ τοὺς θεοὺς νῦν γοῦν Ἀθη- 980
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε, ‘ποῦ ᾽στιν ἡ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον 985
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν;
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;’
τέως δ᾽ ἀβελτερώτατοι
κεχηνότες Μαμμάκυθοι 990
Μελιτίδαι καθῆντο.

Χο. τάδε μὲν λεύσσεις φαίδιμ᾽ Ἀχιλλεῦ· [ἀντ.
σὺ δὲ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις;
μόνον ὅπως . . .
μή σ᾽ ὁ θυμὸς ἁρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν· 995
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ᾽ ὅπως ὦ γεννάδα
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστείλας ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἱστίοις, 1000
εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις

987 χθεσινόν codd.: corr. Lobeck 991 Μελητίδαι Gaisford 993 σὺ δὲ Bentl.: σὺ δὲ δὴ V: σὺ δὴ vulg. τί om. R 1001 ᾄξεις Fritzsche: ἕξει Velsen

καὶ φυλάξεις,
ἡνίκ᾽ ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον
καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.

Δι. ἀλλ᾽ ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
Αἰ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καί μου τὰ σπλάγχν᾽ ἀγανακτεῖ, 1006
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ᾽ ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκῃ δ᾽ ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν;
Ευ. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. Αἰ. τοῦτ᾽ οὖν εἰ μὴ πεποίηκας, 1010
ἀλλ᾽ ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι; Δι. τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα.
Αἰ. σκέψαι τοίνυν οἵους αὐτοὺς παρ᾽ ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
μηδ᾽ ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους ὥσπερ νῦν μηδὲ πανούργους, 1015
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τρυφαλείας
καὶ πήληκας καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.
Δι. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ᾽ ἐπιτρίψει.
Ευ. καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;
Δι. Αἰσχύλε λέξον, μηδ᾽ αὐθάδως σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
Αἰ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. Δι. ποῖον; Αἰ. τοὺς ἕπτ᾽ ἐπὶ Θήβας· 1021

1009 βελτίστους V A 1011 μοχθηροτάτους Ald.: μοχθηροτέρους V: μοχθηροὺς R A 1019 γενναίους] ἀνδρείους V Ald.: ἀνδρείως A ἐξεδίδαξας Urbinas: ἐδίδαξας R A Ald.: ἐξέδειξας V

ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάιος εἶναι.

Δι. τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους ἐς τὸν πόλεμον, καὶ τούτου γ' οὕνεκα
τύπτου.

Αἰ. ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε. 1025
εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα
νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

Δι. ἐχάρην γοῦν, †ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,†
ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ συγκρούσας εἶπεν 'ἰαυοῖ.'

Αἰ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς 1030
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς, Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξεν, 1035
τάξεις ἀρετὰς ὁπλίσεις ἀνδρῶν; Δι. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα γε
ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρώην γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπεν,
τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.

Αἰ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρως·
ὅθεν ἡμὴ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν,
Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην 1041

1023 τοῦτο μὲν ⟨ἕν⟩ σοι A. Palmer 1026 ἐξεδίδαξα Bentl. : ἐδίδαξα codd. 1028 ἡνίκ' ἤκουσα περὶ] ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Marcianus 475 : ἡνίκ' ἐκωκύσας παῖ Tyrrell περὶ Μαρδονίου τεθνεῶτος Schoenemann τοῦ ante τεθνεῶτος add. Ald. 1030 λάσκειν Hamaker 1035 τοῦδ' Bentl. : τοῦθ' codd.

ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.
ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενε-
βοίας,
οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἥντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
Ευ. μὰ Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. Αἰ. μη-
δέ γ' ἐπείη. 1045
ἀλλ' ἐπί τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πικαθῆτο,
ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. Δι. νὴ τὸν
Δία τοῦτό γέ τοι δή.
ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγης.
Ευ. καὶ τί βλάπτουσ' ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν τὴν πόλιν ἁμαὶ
Σθενέβοιαι;
Αἰ. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας
κώνεια πιεῖν αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.
Ευ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαίδρας
ξυνέθηκα; 1052
Αἰ. μὰ Δί' ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν
τόν γε ποιητήν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδα-
ρίοισιν
ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖσιν δ' ἡβῶσι ποιηταί.
πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. Ευ. ἢν οὖν σὺ
λέγῃς Λυκαβηττοὺς 1056
καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ δι-
δάσκειν,
ὃν χρῆν φράζειν ἀνθρωπείως; Αἰ. ἀλλ' ὦ κακό-
δαιμον ἀνάγκη
μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.
κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι·
καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν.

1046 'πικαθῆτο Marcianus 472: 'πικαθοῖτο vulg.: 'πικαθῆστο Cobet
1047 κάτω 'νέβαλεν Ald. 1052 τοῦτον Urbinas: τοιοῦτον R V A
Ald. 1057 Παρνασσῶν] Παρνήθων Bentl. 1058 χρῆν Fritzsche:
χρὴ codd.

ἡμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. Ευ. τί
δράσας; 1062

Αἰ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχών, ἵν' ἐλεινοὶ
τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι. Ευ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψά τι δράσας; 1064

Αἰ. οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα,
ἀλλὰ ῥακίοις περιειλάμενος κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.

Δι. νὴ τὴν Δήμητρα χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθεν.
κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.

Αἰ. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας,
ἣ 'ξεκένωσεν τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψεν
τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς Παράλους ἀνέπεισεν 1071
ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ' ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ 'ῥυππαπαῖ' εἰπεῖν.

Δι. νὴ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι, 1074
καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον κἀκβάς τινα λωποδυτῆσαι·
νῦν δ' ἀντιλέγει κοὐκέτ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.

Αἰ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστ';
οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, 1080
καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
κᾆτ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
ὑπογραμματέων ἀνεμεστώθη
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων 1085

1063 ἐλεεινοὶ codd.: corr. Bentl. 1064 φαίνωντ(αι) V Ald. 1066 περιειλάμενος Photius: περιειλλόμενος R: περιειλόμενος A Ald.: περιίλλόμενος V 1068 περὶ τοὺς Urbinas 1073 καλέσαι] κάψαι Herwerden 1076 ἐλαύνων Fritzsche: ἐλαύνει | καὶ R V A Ald.: ἀντιλέγειν κοὐκέτ' ἐλαύνειν | καὶ πλεῖν codd. dett.

ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί,
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

Δι. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστ' ἐπαφαυάνθην
Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ 1090
βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
λευκὸς πίων ὑπολειπόμενος
καὶ δεινὰ ποιῶν· κᾆθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα πλευρὰς λαγόνας πυγήν, 1095
ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
ὑποπερδόμενος
φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγεν.

Χο. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἁδρὸς ὁ πόλεμος
ἔρχεται. [στρ.
χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, 1100
ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως,
ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ 'ν ταὐτῷ κάθησθον·
ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χἄτεραι σοφισμάτων.
ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν, 1105
λέγετον ἔπιτον ἀνά ⟨τε⟩ δέρετον
τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινά,
κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.

εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ [ἀντ.
τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ 1110
λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'· ὡς οὐκέθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.
ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι,
βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά·

1089 ἐπαφαυάνθην R Suid. : ἀπαφαυάνθην et similia vulg. : ἐπαφηυάνθην Bentl. 1106 τε add. Dobr. ἀνὰ δ' ἔρεσθον Bergk

αἵ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται, 1115
νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
πάντ' ἐπέξιτον θεατῶν γ' οὕνεχ' ὡς ὄντων σοφῶν.

Ευ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος 1120
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
Δι. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; Ευ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
Δι. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ' Αἰσχύλε. 1125
Αἰ. 'Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.'
Δι. τούτων ἔχεις ψέγειν τι; Ευ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
Δι. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία. 1130
Ευ. ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσίν γ' ἁμαρτίας.
Δι. Αἰσχύλε παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μή,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
Αἰ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
Ευ. εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιόν γ' ὅσον. 1135
Αἰ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; Δι. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
Αἰ. πῶς φῂς μ' ἁμαρτεῖν; Ευ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
Αἰ. 'Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.'
Ευ. οὔκουν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; Αἰ. οὐκ ἄλλως λέγω.
Ευ. πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο 1141
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' 'ἐποπτεύειν' ἔφη;
Αἰ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων 1145

1119 σου] σοι A 1122 secl. Mein. 1132–5 secl. Wilamowitz
1141 πότερ'] πότερον V 1144 ἐκεῖνος R

ὅτιη πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας—
Ευ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες ἢ 'γὼ 'βουλόμην·
εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας—
Δι. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
Αἰ. Διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν. 1150
Δι. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
Αἰ. 'σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι—
Ευ. δὶς ταὐτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος. 1154
Δι. πῶς δίς; Ευ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι φράσω.
'ἥκω γὰρ ἐς γῆν,' φησί, 'καὶ κατέρχομαι·'
'ἥκω' δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ 'κατέρχομαι.'
Δι. νὴ τὸν Δί' ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
'χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.'
Αἰ. οὐ δῆτα τοῦτό γ' ὦ κατεστωμυλμένε 1160
ἄνθρωπε ταὔτ' ἔστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
Ευ. πῶς δή; δίδαξον γάρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις;
Αἰ. 'ἐλθεῖν' μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας·
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·
φεύγων δ' ἀνὴρ 'ἥκει' τε καὶ 'κατέρχεται.' 1165
Δι. εὖ νὴ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις Εὐριπίδη;
Ευ. οὔ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
λάθρᾳ γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
Δι. εὖ νὴ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
Ευ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. Δι. ἴθι πέραινε σὺ 1170
Αἰσχύλ' ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
Αἰ. 'τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν ἀκοῦσαι.' Ευ. τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,
'κλύειν ἀκοῦσαι,' ταὐτὸν ὂν σαφέστατα.
Δι. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν ὦ μόχθηρε σύ, 1175
οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.

1147 μεῖζον] μᾶλλον R 1157 expunctus est in Ambros. L 39 ἥκω Aulus Gellius: ἥκειν codd. 1163 ἐλθεῖν] ἥκειν Hirschig μετῆν Elmsl. 1173 αὖθις] αὖ δὶς Bake 1175 Aeschylo dat Bergk

Αἰ. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; Ευ. ἐγὼ φράσω.
κἄν που δὶς εἴπω ταὐτόν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
Δι. ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γάρ μοὔστιν ἀλλ' ἀκουστέα 1180
τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
Ευ. 'ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ'—
Αἰ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὅντινά γε πρὶν φῦναι μὲν Ἀπόλλων ἔφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι· 1185
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ;
Ευ. 'εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.'
Αἰ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ, 1190
ἵνα μὴ 'κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε·
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος
καὶ πρός γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·
εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. Δι. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
εἰ κἀστρατήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου. 1196
Ευ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλοὺς ποιῶ.
Αἰ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ. 1200
Ευ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; Αἰ. ἑνὸς μόνου.
ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
καὶ κῳδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θύλακον,
ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.
Ευ. ἰδού, σὺ δείξεις; Αἰ. φημί. Δι. καὶ δὴ
χρὴ λέγειν. 1205
Ευ. 'Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,

1180 ἀκουστέον R 1182 εὐδαίμων R: εὐτυχὴς V A Ald.
1186 εὐδαίμων Brunck: εὐτυχὴς codd. 1197 καλῶς A Ald.
1200 σου] σοι A 1203 θύλακον apud schol.: θυλάκιον codd.

ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;
λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν. 1210
Ευ. 'Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα
πηδᾷ χορεύων— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
Ευ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ 1215
τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
'οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὢν'— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Εὐριπίδη— Ευ. τί ἔσθ'; Δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ·
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ. 1221
Ευ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμί γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
Δι. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.
Ευ. 'Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν 1225
Ἀγήνορος παῖς'— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. Ευ. τὸ τί;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
Ευ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν 1230
ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι ληκύθιον.
'Πέλοψ ὁ Ταντάλειος ἐς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις'— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ' ὠγάθ' ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ· 1235
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κἀγαθήν.
Ευ. μὰ τὸν Δί' οὔπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.
'Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς'— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

1216 ληκύθιον R 1220 δοκεῖς codd.: corr. Kuster 1235 ἀπόδου A

Ευ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
'Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν 1240
θύων ἀπαρχάς'— Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὔθ' ὑφείλετο;
Ευ. ἔα αὐτὸν ὦ τᾶν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
'Ζεύς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο'—
Δι. ἀπολεῖ σ'· ἐρεῖ γάρ, 'ληκύθιον ἀπώλεσεν.' 1245
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
Ευ. καὶ μὴν ἔχω γ' οἷς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταὔτ' ἀεί. 1250

Χο. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή- 1255
σαντι τῶν μέχρι νυνί.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπῃ
μέμψεταί ποτε τοῦτον
τὸν Βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ. 1260

Ευ. πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα.
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
Δι. καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών·
(διαύλιον προσαυλεῖ τις)

Ευ. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάικτον ἀκούων
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; 1265
Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.

1243 ἔα αὐτὸν] ἔασον R 1245 ἀπολεῖ σ'] ἀπολεῖς R A 1249 οἷς Dobr. : ὡς codd. 1256 μέχρι νυνί Mein. ex schol. : ἔτι νῦν ὄντων codd. 1257–60 secl. Kock : retractationi fabulae trib. Zielinski 1263 ταῦτα] γ' αὐτὰ Dobr. 1264 ἀχιλεῦ Ald.

ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Δι. δύο σοὶ κόπω Αἰσχύλε τούτω.
Ευ. κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; 1271
Δι. τρίτος ᾦσχύλε σοὶ κόπος οὗτος.
Ευ. εὐφαμεῖτε· μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; 1275
κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Δι. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι·
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ. 1280
Ευ. μὴ πρίν γ' ⟨ἂν⟩ ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
Δι. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει. 1283

Ευ. ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας, 1285
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ,
Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα, πέμπει,
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὄρνις,
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ, 1290
κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ,
τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι,
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ. 1295

Δι. τί τὸ 'φλαττοθρατ' τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος ἢ
πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;
Αἰ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὔθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ

1276 ὅδιον Aesch. Ag. 104 : ὃς δῖον R : ὅσιον vulg. 1281 ἂν add. Reisig 1283 ἔν τισι οὐ κεῖται schol. Ven. 1287 δυσαμερίαν codd. : corr. Dind. 1294 Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι ibid.

λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων· 1300
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων †μὲν φέρει, πορνιδίων†,
σκολίων Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων,
θρήνων, χορειῶν. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
λύρας ἐπὶ τούτων; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις 1305
αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη.

Δι. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.

Αἰ. ἀλκυόνες, αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
κύμασι στωμύλλετε, 1310
τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν
ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι·
αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἱειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ἱστόπονα πηνίσματα, 1315
κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελ-
φὶς πρῴραις κυανεμβόλοις
μαντεῖα καὶ σταδίους,
οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου, 1320
βότρυος ἕλικα παυσίπονον.
περίβαλλ' ὦ τέκνον ὠλένας.
ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; Δι. ὁρῶ.

Αἰ. τί δαί; τοῦτον ὁρᾷς; Δι. ὁρῶ.

Αἰ. τοιαυτὶ μέντοι σὺ ποιῶν 1325
τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;

1301 μὲν] μέλι A. Palmer πορνιδίων] πορνειδίων Blaydes: παροινίων Kock 1305 τούτων Cantab. 1: τοῦτον vulg. 1307 ταῦτ' Ald.: ταῦτ' ἔστ' VA: τά γ' ἔστ' R 1311 νοτεροῖς VA 1315 ἱστότονα codd. praeter R 1324 om. V

τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ᾿ ἔτι
τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον. 1330
ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς
ὄρφνα, τίνα μοι
δύστανον ὄνειρον
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
᾿Αίδα πρόμολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
μελαίνας Νυκτὸς παῖδα, 1335
φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανονεκυείμονα,
φόνια φόνια δερκόμενον,
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε
κάλπισί τ᾿ ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ᾿ ὕδωρ,
ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. 1340
ἰὼ πόντιε δαῖμον,
τοῦτ᾿ ἐκεῖν᾿· ἰὼ ξύνοικοι,
τάδε τέρα θεάσασθε.
τὸν ἀλεκτρυόνα μου συναρπάσασα
φρούδη Γλύκη.
Νύμφαι ὀρεσσίγονοι.
ὦ Μανία ξύλλαβε. 1345
ἐγὼ δ᾿ ἁ τάλαινα προσέχουσ᾿ ἔτυχον
ἐμαυτῆς ἔργοισι,
λίνου μεστὸν ἄτρακτον
εἱειειειλίσσουσα χεροῖν
κλωστῆρα ποιοῦσ᾿, ὅπως
κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν 1350
φέρουσ᾿ ἀποδοίμαν·

1330 *τρόπον*] *πόνον* V A 1333 *πρόμολον*] *πρόπολον* A[1] : *πρόπυλον* A[2] : *πρόσπολον* Ald. 1335 *Νυκτὸς παῖδα μελαίνας* Dind. 1339 *ὕδωρ*] *ἔνδον* Velsen 1342 *τέρα* L. Dindorf : *ἕτερα* R : *τέρατα* vulg. *θεᾶσθε* Dind. 1347 *ἔργοις* Herm.

ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς·
ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε,
δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων. 1355

ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδας τέκνα,
τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.
ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἄρτεμις καλὰ
τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῇ, 1360
σὺ δ' ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα
λαμπάδας ὀξυτάτας χεροῖν Ἑκάτα παράφηνον
ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν
εἰσελθοῦσα φωράσω.

Δι. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. Αἰ. κἄμοιγ' ἅλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι, 1365
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνον.
τὸ γὰρ βάρος νὼ βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.
Δι. ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.

Χο. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί.
τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας 1371
νεοχμόν, ἀτοπίας πλέων,
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;

. . . . .

μὰ τὸν ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων, 1375
ἐπιθόμην, ἀλλ' ᾠόμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

1370–1377 = 1482–1490 = 1491–1499

1361 διαπύρους A 1362 ὀξυτάταιν Ald. 1366 ὅπερ ἐξελέγξει RV: ὅσπερ ἐλέγξει A: ὅσπερ γ' ἐλέγξει Ald. μόνον] μόνος A 1367 secl. Bergk νὼ] νῶν A Ald. 1373 lacunam indicavit Herm.

Δι. ἴθι δὴ παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ', Αἰ. κ̧ Ευ. ἰδού.

Δι. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἴπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω. 1380

Αἰ. κ̧ Ευ. ἐχόμεθα. Δι. τοὔπος νῦν λέγετον ἐς τὸν σταθμόν.

Ευ. 'εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.'

Αἰ. 'Σπερχειὲ ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.'

Δι. κόκκυ, μέθεσθε· καὶ πολύ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. Ευ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταἴτιον; 1385

Δι. ὅτι εἰσέθηκε ποταμόν, ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια,
σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.

Ευ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.

Δι. λάβεσθε τοίνυν αὖθις. Αἰ. κ̧ Ευ. ἤν ἰδού. Δι. λέγε.

Ευ. 'οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.' 1391

Αἰ. 'μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.'

Δι. μέθεσθε μέθεσθε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει·
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακόν.

Ευ. ἐγὼ δὲ πειθώ γ' ἔπος ἄριστ' εἰρημένον. 1395

Δι. πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.

Ευ. φέρε ποῦ τοιοῦτον δῆτά μοὐστί; ποῦ; Δι. φράσω·
'βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.' 1400
λέγοιτ' ἄν, ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.

Ευ. 'σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.'

Αἰ. 'ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.'

Δι. ἐξηπάτηκεν αὖ σὲ καὶ νῦν. Ευ. τῷ τρόπῳ;

Δι. δύ' ἅρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρὼ δύο, 1405

1378 δὴ] νῦν A Ald. 1384 μέθεσθε Pors. : μεθεῖτε codd. 1393 μέθεσθε (bis) Pors. : μεθεῖτε (bis) codd. : μέθετε· μεθεῖτε Blass 1394 κακῶν A Ald. 1397 ζητεῖτε R A 1398 τε] τι Bamberg 1403 νεκρῷ] νεκρῶν Ambros. L 39 1405 εἰσέθηκε] εἰσήνεγκεν R

οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.
Αἰ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτὸς τὰ παιδί' ἡ γυνὴ Κηφισοφῶν
ἐμβὰς καθήσθω, συλλαβὼν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον. 1410
Δι. ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν τῷ δ' ἥδομαι.

ΠΛΟΥΤΩΝ

οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα;
Δι. ἐὰν δὲ κρίνω; Πλ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει, 1415
ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
Δι. εὐδαιμονοίης. φέρε πύθεσθέ μου ταδί.
ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. τοῦ χάριν;
ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσῃ 1420
μᾶλλόν τι χρηστόν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον
γνώμην ἑκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
Ευ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; Δι. τίνα;
ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν. 1425
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον εἴπατον τούτου πέρι.
Ευ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς πέφυκε μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὑτῷ τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
Δι. εὖ γ' ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις; 1430
Αἰ. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
[μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν,]
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
Δι. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα δυσκρίτως γ' ἔχω·

1406 οὓς] ὅσ' Dobr. 1410 μόνον] μόνα V A Ald. 1411 φίλοι R : σοφοὶ vulg. αὐτοὺς] αὐτὸς R 1418 τοῦ χάριν; Plutoni tribuit A 1428 πέφυκε] φανεῖται R Suid. : πέφανται Hamaker 1432 om. V A 1433 ἐκτρέφῃ Plutarchus

ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον 1435
περὶ τῆς πόλεως ἥντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
Ευ. εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
Δι. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
Ευ. εἰ ναυμαχοῖεν κᾆτ' ἔχοντες ὀξίδας 1440
ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. Δι. λέγε.
Ευ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. Δι. πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον. 1445
Ευ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.
εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τἀναντί' ⟨ἂν⟩ πράττοντες οὐ σῳζοίμεθ' ἄν; 1450
Δι. εὖ γ' ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς ηὗρες ἢ Κηφισοφῶν;
Ευ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.
τί δαὶ σύ; τί λέγεις; Αἰσ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
πρῶτον τίσι χρῆται· πότερα τοῖς χρηστοῖς; Δι. πόθεν;
μισεῖ κάκιστα. Αἰσ. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται; 1456
Δι. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
Αἰσ. πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ᾗ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα συμφέρει;
Δι. εὕρισκε νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν. 1460
Αἰσ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
Δι. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.

Versus 1437-41, 1451-53 alteri fabulae διασκευῇ, alteri vv. 1443 50 tribuunt nonnulli: vv. 1437-41 et 1452-53 obelo iam notaverant Aristarchus et Apollonius teste schol. 1436 σωτηρίας Wecklein 1448 ἴσως om. R σωθεῖμεν Mutinensis 1: σωθείημεν R V A: σωθῶμεν Ald. 1450 ἂν add. Dobr. πράττοντες] πράξαντες R 1460-66 secludit Kock

Αἰ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων,
πόρον δὲ τὰς ναῦς ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. 1465
Δι. εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
Πλ. κρίνοις ἄν. Δι. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται·
αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
Ευ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν οὓς ὤμοσας
ἦ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἱροῦ τοὺς φίλους. 1470
Δι. 'ἡ γλῶττ' ὀμώμοκ',' Αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
Ευ. τί δέδρακας ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; Δι. ἐγώ;
ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ;
Ευ. αἴσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
Δι. τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ; 1475
Ευ. ὦ σχέτλιε περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
Δι. τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κῴδιον;
Πλ. χωρεῖτε τοίνυν ὦ Διόνυσ' εἴσω. Δι. τί δαί;
Πλ. ἵνα ξενίσω ⟨'γὼ⟩ σφὼ πρὶν ἀποπλεῖν. Δι. εὖ λέγεις
νὴ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι. 1481

Χο. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων [στρ.
ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας 1485
πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖ,
ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,
διὰ τὸ συνετὸς εἶναι. 1490

χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει [ἀντ.
παρακαθήμενον λαλεῖν,

1474 προσβλέπεις μ' εἰργασμένος Marc. 475, Laur. 2779: εἰργασμένος προσβλεπεις R V: μ' εἰργασμένος προσβλέπεις A: μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις Ald. 1478 τὸ πνεῖν] πονεῖν cod. Elbingensis 1480 'γὼ add. Bergk 1486 αὖ Dind.: αὖθις codd.

ἀποβαλόντα μουσικὴν
τά τε μέγιστα παραλιπόντα
τῆς τραγῳδικῆς τέχνης. 1495
τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων
διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,
παραφρονοῦντος ἀνδρός.

ΠΛ. ἄγε δὴ χαίρων Αἰσχύλε χώρει, 1500
καὶ σῷζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
γνώμαις ἀγαθαῖς καὶ παίδευσον
τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσίν·
καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων
καὶ τουτὶ τοῖσι πορισταῖς 1505
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ,
τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·
καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ 1510
νὴ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
καὶ συμποδίσας
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

ΑΙ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον 1515
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν
καὶ διασῴζειν, ἢν ἄρ' ἐγώ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ 1520
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' ἐς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

1505 *τουτὶ* A: *τουτοὶ* (*γρ. τούτοις*) V: *τοῦτο* R Suid.: *τούτοις* Ald.
1515 *θᾶκον* Bentl.: *θῶκον* Urbinas: *θρόνον* vulg.

Πλ. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἱεράς, χἅμα προπέμπετε 1525
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

Χο. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας. 1530
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

1526 τούτου] ἑαυτοῦ Bentl.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασαι πεῖσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους ποιοῦνται καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολήν, προνοήσασαι καὶ προασκήσασαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι· μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησίν 'ὦ λαμπρὸν ὄμμα.' 5

II

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς
ἀνέρων προκαθίζειν γενομένης ἐκκλησίας
περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν. 10
ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς
ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων
τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξειν μυρίῳ.
ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα 15
καὶ χρῆσθ' ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις,
καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

Argumentis caret B
Ὑπόθεσις I] 4 ποιοῦνται om. R 5 προασκήσασαι καὶ προνοήσασαι codd.: corr. Ald.
Ὑπόθεσις II deest in R A] 9 προκαθίζειν Bergk : προκαθίζοντα vel προκαθέζοντα codd. 10 παραθέμενα Γ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΒΛΕΠΥΡΟΣ
ΑΝΔΡΕ ΔΥΟ
ΧΡΕΜΗΣ
ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ
ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ
ΝΕΑΝΙΣ
ΝΕΑΝΙΑΣ
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

Ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστ᾽ ἐν εὐστόχοισιν ἐξητημένον·
γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ὕπο
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις· 5
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
κἀν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς,
λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην 10
ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
λάμπεις ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
στοάς τε καρποῦ Βακχίου τε νάματος
πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς· 15
καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
ἀνθ᾽ ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα
ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
ἀλλ᾽ οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
καίτοι πρὸς ὄρθρον γ᾽ ἐστίν· ἡ δ᾽ ἐκκλησία 20
αὐτίκα μάλ᾽ ἔσται· καταλαβεῖν δ᾽ ἡμᾶς ἕδρας,

Codd. hos citavimus R A Γ B

2 εὐστόχοισιν] εὐσκόποισιν Α Β Γ ἐξητημένον codd. : corr. Dobr. 4 ὕπο Kuster : ἄπο codd. 9 πλησίον A Ald. : πλησίως R : πλησίος Γ B 17 συνοίσει codd. : corr. Biset

ἃς Φυρόμαχός ποτ᾽ εἶπεν, εἰ μέμνησθ᾽ ἔτι,
δεῖ τὰς ἑτέρας πως κἀγκαθεζομένας λαθεῖν.
τί δῆτ᾽ ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ᾽ ἔχειν; 25
ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλέψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ᾽ ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.

ΓΥΝΗ Α

ὥρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως 30
ἡμῶν προσιουσῶν δεύτερον κεκόκκυκεν.

Πρ. ἐγὼ δέ γ᾽ ὑμᾶς προσδοκῶσ᾽ ἠγρηγόρη
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
τήνδ᾽ ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν.
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ᾽ αὐτῆς λαθεῖν.

ΓΥΝΗ Β

ἤκουσά τοι 35
ὑποδουμένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
ἅτ᾽ οὐ καταδαρθοῦσ᾽. ὁ γὰρ ἀνὴρ ὦ φιλτάτη,
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ᾽ ἐγώ,
τὴν νύχθ᾽ ὅλην ἤλαυνέ μ᾽ ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ᾽ ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ ᾿λαβον. 40

Γυ.ᵃ καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
προσιοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

Πρ. οὔκουν ἐπείξεσθ᾽; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς
ἡμῶν ἀποτείσειν κἀρεβίνθων χοίνικα. 45

Γυ.ᵃ τὴν Σμικυθίωνος δ᾽ οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; Πρ. καίτοι δοκεῖ

22 σφυρόμαχος Α Β Γ : κλεόμαχος lemma schol. Rav. 23 ἑτέρας Junt. : ἑταίρας codd. πως κἀγκαθεζομένας ex schol. ad v. 1 : πως κωλαθιζομένας R : καθαγιαζομένας πῶς Α Β Γ : κἀγαθιζομένας Ald. 26 λαθεῖν] λαβεῖν Brunck 29 τυγχάνεις R Α Γ 31 προσιόντων codd. : corr. Faber 40 αὐτ᾽ οὔλαβον R[2] : αὐτοῦ λαβεῖν Ald. : αὐτοῦ λαβὼν R[1] et vulg. 42 προσιοῦσαν Ald. : παροῦσαν codd. : παριοῦσαν editores 45 ἡμῖν Naber 47 Πρ. καίτοι Cobet : καί μοι codd.

κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.
Γυ.ᵃ τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γευσιστράτην
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα; 50
Γυ.ᵝ καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου
ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥΝΗ Γ

καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ' ὦ φιλτάτη
ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην 55
ἔβηττε τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλήμενος.
Πρ. κάθησθε τοίνυν, ὡς ⟨ἂν⟩ ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.
Γυ.ᵃ ἔγωγε. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας 60
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
ἔπειθ' ὁπόθ' ἁνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
ἐχραινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
Γυ.ᵝ κἄγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας 65
ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη
καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.
Πρ. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;
Γυ.ᵃ νὴ τὴν Ἑκάτην καλόν γ' ἔγωγε τουτονί. 70
Γυ.ᵝ κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
Πρ. ὑμεῖς δὲ τί φατε; Γυ.ᵃ φασί· κατανεύουσι γάρ.
Πρ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπομεν. 75
Γυ.ᵃ ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρᾳ.

vv. 54–56 post v. 48 transp. Mein. 57 ἂν ἀνέρωμαι Dawes : ἀνείρωμαι R Ald. : ἂν εἴρωμαι vulg. 64 ἐχραινόμην Bergk : ἐχλιαινόμην codd. 69 ἡμῖν] ὑμῖν R 72 γάρ] γοῦν Ald.

Γυ.[β] τοῦτ' ἔστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται.
Πρ. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν
τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος 80
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸ δήμιον.
ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
ἡκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται. 85
Γυ.[α] νὴ τὸν Δί' ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.
Γυ.[β] ταυτί γέ τοι νὴ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
Πρ. πληρουμένης τάλαινα; Γυ.[β] νὴ τὴν Ἄρτεμιν 90
ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἄρα
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία.
Πρ. ἰδού γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι 95
ὁ δῆμος ὢν κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
ἢν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαἰμάτια· τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ, 100
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν;
Γυ.[α] Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυνὶ δ', ὁρᾷς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
Πρ. τούτου γε τοίνυν τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν 105
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὕνεκα,
ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα

78 ἐκείνων Suid.: ἐκεῖνο codd. ἐκεῖνο τὸ σκύταλον ᾧ Bothe 81 τὸ δήμιον Bothe: τὸν δημήμιον R: τὸν δήμιον vulg.: τὴν Δημιώ Velsen 82 ἀλλ' ἄγεθ' Dind.: γεθ' post lacunam R: λέγεθ' A Γ: λέγοιθ' B Ald. vv. 82-87 post v. 101 transp. Bergk et Mein., qui lacunam ante v. 88 statuit 92 μου] μοι R 105 τοίνυν Bothe: τοι νὴ codd.

δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.
Γυ.ª καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία   110
δημηγορήσει; Πρ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
Γυ.ª οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία.   115
Πρ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσωμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.
Γυ.ª τίς δ' ὦ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται;   120
Πρ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τί μοι δόξῃ λέγειν.
Γυ.ª δεῦρ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.   125
Πρ. πῶς καταγέλαστον; Γυ.ª ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
Πρ. ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες παῦσαι λαλῶν.
κάθιζε παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται;   130
Γυ.ª ἐγώ. Πρ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχἀγαθῇ.
Γυ.ª ἰδού. Πρ. λέγοις ἄν. Γυ.ª εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
Πρ. ἰδοὺ πιεῖν. Γυ.ª τί γὰρ ὦ μέλ' ἐστεφανωσάμην;
Πρ. ἄπιθ' ἐκποδών· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς ἠργάσω
κἀκεῖ. Γυ.ª τί δ'; οὐ πίνουσι κἀν τἠκκλησίᾳ;   135
Πρ. ἰδού γε σοὶ πίνουσι. Γυ.ª νὴ τὴν Ἄρτεμιν
καὶ ταῦτα γ' εὔζωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις

117 *προμελετήσαιμεν* K. ld   122 *τὸν στέφανον* Cobet   130 *κάθιζ' ὁ παριών* Mein.

ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ'· ἢ τίνος χάριν 140
τοσαῦτ' ἂν ηὔχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.

Πρ. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.

Γυ.ᵃ νὴ τὸν Δί' ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν· 145
δίψῃ γάρ, ὡς ἔοικ', ἀφαυανθήσομαι.

Πρ. ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; Γυ.ᵝ ἐγώ.

Πρ. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. 150

Γυ.ᵝ ἐβουλόμην μὲν ἂν ἕτερον τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἐάσω κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ. 155

Πρ. μὰ τὼ θεώ; τάλαινα ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

Γυ.ᵝ τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ᾔτησά σε.

Πρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας,
καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.

Γυ.ᵝ ὢ νὴ τὸν Ἀπόλλω. Πρ. παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ 160
ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.

Γυ.ᵝ φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι— 165

Πρ. γυναῖκας αὖ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις;

Γυ.ᵝ δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον· ἐπιβλέψασα γὰρ

141 τοσαῦτ' ἂν Herm. : τοσαῦτ' Γ Ald. : τοσαῦτά γ' vulg. ηὔχοντ'] ἐπεύχοντ' Ald. 142 ἐμπεπωκότες Ald. : ἐκπεπωκότες R : ἐμπεπτωκότες A : ἐκπεπτωκότες B Γ 150 διερεισμένη codd. : corr. Schaefer 158–168 versus pari numero perierunt ex A 159 εἰποῦσα] εἶπας σὺ Blaydes 161 ἐκκλησιάζουσ' codd. : corr. Kuster οὐκ] οὐδ' Suid. 167 ἐκεινονί· βλέψασα Elmsl.

ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.
Πρ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί·
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ 170
τονδὶ λαβοῦσα. τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὅσονπερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. 175
ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἑτέρῳ· πλείον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν, 180
οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.
ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων 185
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπῄνεσεν,
ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τἠκκλησίᾳ.
Γυ.[a] νὴ τὴν Ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
Πρ. τάλαιν' Ἀφροδίτην ὤμοσας; χαρίεντά γ' ἂν 190
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τἠκκλησίᾳ.
Γυ.[a] ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. Πρ. μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων 195
ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.

175 ἅπαντα] σαπέντα Palmer 190 ὤμοσας Bentl. : ὠνόμασας codd. 194 ἀπολεῖν] ἀπολεῖσθ' Bergk 197 τοῖς πένησι B

Κορινθίοις ἄχθεσθε, κἀκεῖνοί γέ σοι·
νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σύ νυν χρηστὸς γενοῦ. 200
Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἱερώνυμος σοφός·
σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὠρᾴζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
Γυ.ᵃ ὡς ξυνετὸς ἁνήρ. Πρ. νῦν καλῶς ἐπῄνεσας.
ὑμεῖς γάρ ἐστ' ὦ δῆμε τούτων αἴτιοι. 205
τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ,
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.
ἢν οὖν ἐμοὶ πίθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν 210
ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
Γυ.ᵃ εὖ γ' εὖ γε νὴ Δί' εὖ γε. Γυ.ᵝ λέγε λέγ' ὦγαθέ.
Πρ. ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες
ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια 215
βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἁπαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσῴζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιηργάζετο. 220
καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ· 225
αὑταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
οἶνον φιλοῦσ' εὔζωρον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·

199 ἤχθεσθε Reiske 202 ὠρᾴζεται Mein. : ορείζεται R : ὁρίζεται Ald. : οὐχ' ὁρίζεται A Γ : οὐ χρήζετε B 209 πείθησθε codd. : corr. Cobet 219 εἰ τοῦτο] εἴ πού τι Dobr. 227 τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ(ιν) codd. : corr. Hanov. Exercit. p. 137

βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
ταύταισιν οὖν ὦνδρες παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα. 230
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ
ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
σῴζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν; 235
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ·
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτ' ἐὰν πίθησθέ μοι,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε. 240
Γυ.ª εὖ γ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα καὶ δεξιῶς.
πόθεν ὦ τάλαινα ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;
Πρ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν πυκνί·
ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.
Γυ.ª οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὦ μέλ' ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή· 245
καί σε στρατηγεῖν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἱρούμεθ', ἢν ταῦθ' ἁπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τἠκκλησίᾳ;
Πρ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. Γυ.ª ἀλλὰ τοῦτό γε 250
ἴσασι πάντες. Πρ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.
Γυ.ª καὶ τοῦτ' ἴσασιν. Πρ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
Γυ.ª τί δ' ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;
Πρ. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν. 255
Γυ.ª τί δ' ἢν ὑποκρούωσίν σε; Πρ. προσκινήσομαι
ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.
Γυ.ª ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἤν σ' οἱ τοξόται

235 μᾶλλον] θᾶττον Suid. 235–249 versus impari numero perierunt ex A 239 ἐάσω· ταῦτ' ἐὰν Bergk: ἐάσω ταῦτα· κἂν codd. πείθησθε codd.: corr. Cobet 246 στρατηγὸν R Ald. 255 εἶπον] ἔργον Naber

ἕλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'. Πρ. ἐξαγκωνιῶ
ὡδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. 260
Γυ.[β] ἡμεῖς δέ γ', ἢν αἴρωσ', ἐὰν κελεύσομεν.
Γυ.[α] ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς·
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.
εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν αἴρειν τὼ σκέλει. 265
Πρ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὅμως δὲ χειροτονητέοι
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια·
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν 270
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἑκάστοτε.
ἔπειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἡνίκ' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβώσητε περιηρμοσμέναι,
καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖά γ' ἅπερ ἐκλέψατε 275
ἐπαναβάλεσθε, κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι βαδίζετ' ᾄδουσαι μέλος
πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. Γυ.[β] εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι 280
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἥξειν ἄντικρυς
γυναῖκας. Πρ. ἀλλὰ σπεύσαθ' ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ΧΟΡΟΣ

ὥρα προβαίνειν ὦνδρες ἡμῖν ἐστι· τοῦτο γὰρ χρὴ 285
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μήποτ' ἐξολίσθῃ
ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρός, ἢν ἁλῶμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.

274 ἀκριβῶς ἦτε Hirschig 275 γ' Toup: τ' vel θ' codd.
282 post h. v. cetera desunt in A 286 ὡς μήποτ'] μὴ καί ποτ' Dobr.
287 ὁ γὰρ κίνδυνος Suid. 288 ἐνδούμεναι codd.: corr. Faber

χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὦνδρες· ἠπείλησε γὰρ [στρ.
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν 290
μὴ πρῴ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος, 291
στέργων σκοροδάλμῃ
βλέπων ὑπότριμμα, μὴ 292
δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ' ὦ Χαριτιμίδη 293
καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης
ἕπου κατεπείγων,
σαυτῷ προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς 295
ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέῃ
τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους
γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.

ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως [ἀντ.
ἥκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
μέν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν 301
ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες 302
ἐν τοῖς στεφανώμασιν,
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.

289–299 = 300–310

291–2 *βλέπων ὑπότριμμα στέργων σκοροδάλμῃ, μὴ* codd. : corr. Pors. 293 *Χαριτιμίδη* Bentl. : *χάρι τιμία ἢ* codd. 301 *ἔδει λαβεῖν ἐλθόντ'* Dawes : *ελθόντα δει λαβεῖν* R[1] : *ελθόντ' ἔδει λαβεῖν* R[2] Ald. : *ἐλθόντας ἔδει λαβεῖν* B : *ἐλθόντες ἔδει λαβεῖν* Γ 302 *λαλοῦντες*] *λαλοῦσαι* B Γ *ἐν τοῖς στεφανώμασι* R : om. vulg.

ἀλλ᾽ οὐχί, Μυρωνίδης
ὅτ᾽ ἦρχεν ὁ γεννάδας,
    οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοι- 305
κεῖν ἀργύριον φέρων·
    ἀλλ᾽ ἧκεν ἕκαστος
ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν ἅμα τ᾽ ἄρτον αὐ- 307
τῷ καὶ δύο κρομμύω
    καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν
πράττωσί τι κοινὸν ὥσ-
    περ πηλοφοροῦντες. 310

ΒΛΕΠΥΡΟΣ

τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ᾽ ἡ γυνὴ φρούδη ᾽στί μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ᾽ ἔστιν, ἡ δ᾽ οὐ φαίνεται.
ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοἰμάτιον· ὅτε δὴ δ᾽ ἐκεῖνο ψηλαφῶν 315
οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ᾽ ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοίδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
ἀλλ᾽ ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι; 320
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ;
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ᾽ οὐδεὶς ὄψεται.
οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
γυναῖχ᾽· ὅσας εἴμ᾽ ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
οὐ γάρ ποθ᾽ ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν 325
δράσουσ᾽. ὅμως δ᾽ οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.

307 αὐτῷ Velsen : αὖ R Ald. : om. B Γ : αὖον Reiske 317 κοπραῖος B Γ : ὅδε Κοπρεῖος Lenting 319 ἀφέλκομαι Γ : ἀφειλόμην B

ΑΝΗΡ

τίς ἔστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;

Βλ. νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. Αν. εἰπέ μοι,

τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔτι που

Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεν; 330

Βλ. οὔκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα

τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος οὑνδύεται.

Αν. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν; Βλ. οὐκ ἔχω φράσαι.

ζητῶν γὰρ αὔτ' οὐχ ηὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.

Αν. εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι; 335

Βλ. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει,

ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·

ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.

Αν. νὴ τὸν Ποσειδῶ ταὐτὰ τοίνυν ἄντικρυς

ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ' ἐγὼ 340

φρούδη 'στ' ἔχουσα θοἰμάτιον οὑγὼ 'φόρουν.

κοὐ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.

οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.

Βλ. μὰ τὸν Διόνυσον οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς

Λακωνικάς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν, 345

ἐς τὼ κοθόρνω τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἵεμαι,

ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.

Αν. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ

κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; Βλ. γνώμην γ' ἐμήν.

Αν. οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅ τι κἄμ' εἰδέναι. 350

ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν' ἀποπατεῖς, ἐμοὶ δ'

ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,

ἤνπερ λάβω θοἰμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.

Βλ. κἄγωγ', ἐπειδὰν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου

ἀχράς τις ἐγκλῄσασ' ἔχει τὰ σιτία. 355

Αν. μῶν ἣν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;

332 κροκώτιον R : κροκώπιον B Γ Ald. : corr. Arnaldus 333 σου] σοι B Γ

Βλ. νὴ τὸν Διόνυσον ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος. 360
νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ἄνθρωπος ἀχραδούσιος.
τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
τίς τῶν κατὰ πρωκτὸν δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
ἀλλ' οἶδ', Ἀμύνων. ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται. 365
Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὦ πότνι' Εἰλείθυια μή με περιίδῃς
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον, 370
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

ΧΡΕΜΗΣ

οὗτος τί ποιεῖς; οὔτι που χέζεις; Βλ. ἐγώ;
οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
Χρ. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;
Βλ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών. 375
ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν; Χρ. ἐξ ἐκκλησίας.
Βλ. ἤδη λέλυται γάρ; Χρ. νὴ Δί' ὄρθριον μὲν οὖν.
καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος ὦ Ζεῦ φίλτατε
γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ.
Βλ. τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; Χρ. εἰ γὰρ ὤφελον.
ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι 381
μὰ τὸν Δί' οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.
Βλ. τὸ δ' αἴτιον τί; Χρ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν 385

364 καταπρώκτων R Ald.: κατὰ πρωκτῶν Γ 365 ἀλλ' Mein.: ἆρ' vel ἄρ' codd. 374 χιτώνιον] τριβώνιον B Γ Ald. 381 νῦν] νὴ δί' R 382 οὐδὲν ἄλλο B: οὐδὲν ἄλλο γ' Brunck 384 ἀθρόως R 385 πάντας R σκυτοτόμοι B Γ Ald.

ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡκκλησία·
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.

Βλ. οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; Χρ. πόθεν;
οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες ὅτε τὸ δεύτερον 390
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'. Βλ. οἴμοι δείλαιος.
'Αντίλοχ' ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον. τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; Χρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ 395
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως; κᾆτ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
'οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν, 400
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὃς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;'
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη,
'τί δαί με χρῆν δρᾶν;' Βλ. 'σκόροδ' ὁμοῦ τρί-
ψαντ' ὀπῷ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ 405
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας,'
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.

Χρ. μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτός γε μέντοὔφασκεν ἱμάτιον ἔχειν· 410
κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
'ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
ἢν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς 415

397 καθεῖναι] προθεῖναι Schoemann 404 χρῆν Ald. : χρὴ R B Γ
406 σαυτῷ B Γ Ald.

χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
πλευρῖτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.
ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μηδὲ στρώματα,
ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἢν δ' ἀποκλῄῃ τῇ θύρᾳ 420
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.'

Βλ. νὴ τὸν Διόνυσον χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν ἢ κλάειν μακρά, 425
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τἀγαθόν.

Χρ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησ' ὅμοιος Νικίᾳ
δημηγορήσων, κἀπεχείρησεν λέγειν
ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν. 430
εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος, οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν. Βλ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ Δία.

Χρ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ 435
πολλὰ κακά. Βλ. καὶ τί εἶπε; Χρ. πρῶτον μέν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον. Βλ. καὶ σέ; Χρ. μή πω τοῦτ' ἔρῃ.
κἄπειτα κλέπτην. Βλ. ἐμὲ μόνον; Χρ. καὶ νὴ Δία
καὶ συκοφάντην. Βλ. ἐμὲ μόνον; Χρ. καὶ νὴ Δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος. Βλ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;

Χρ. γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουβυστικὸν 441
καὶ χρηματοποιόν· κοὔτε τἀπόρρητ' ἔφη

420 ἀποκλίνῃ codd.: ἀποκλείῃ Faber: ἀποκλῄῃ Dind. τῇ θύρᾳ] τῆς θύρας B 427 μετὰ τοῦτον εὐθὺς B εὐτρεπὴς ΒΓ

ἐκ Θεσμοφόροιν ἑκάστοτ᾽ αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.

Βλ. καὶ νὴ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ᾽ οὐκ ἐψεύσατο. 445

Χρ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια χρυσί᾽ ἀργύριον ἐκπώματα
μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων ἐναντίον,
καὶ ταῦτ᾽ ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν,
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν. 450

Βλ. νὴ τὸν Ποσειδῶ μαρτύρων γ᾽ ἐναντίον.

Χρ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθά,
ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας ηὐλόγει.

Βλ. τί δῆτ᾽ ἔδοξεν; Χρ. ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν 455
ταύταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι. Βλ. καὶ δέδοκται; Χρ. φήμ᾽
ἐγώ.

Βλ. ἅπαντά τ᾽ αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; Χρ. οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει.

Βλ. οὐδ᾽ ἐς δικαστήριον ἄρ᾽ εἶμ᾽ ἀλλ᾽ ἡ γυνή; 460

Χρ. οὐδ᾽ ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις ἀλλ᾽ ἡ γυνή.

Βλ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ᾽ ἆρά μοι;

Χρ. μὰ Δί᾽ ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ᾽ ἤδη μέλει·
σὺ δ᾽ ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.

Βλ. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν, 465
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ᾽ ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν— Χρ. τί δρᾶν;

Βλ. κινεῖν ἑαυτάς. Χρ. ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα;

Βλ. ἄριστον οὐ δώσουσι. Χρ. σὺ δέ γε νὴ Δία
δρᾶ ταῦθ᾽, ἵν᾽ ἀριστᾷς τε καὶ κινῇς ἅμα. 470

Βλ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. Χρ. ἀλλ᾽ εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ᾽ ἄνδρα δρᾶν.

444 *βουλεύοντε* Junt. 2 : *βουλεύονται* R : *δουλεύοντε* B Γ Ald. 448 *μόναις*] *μόναις γ᾽* B Γ *μαρτύρων γ᾽* R Ald. 454 fortasse ante v. 452 ponendus, quod facit Bachmann 455 *γε* B : *σε* R Γ Ald.

Βλ. λόγος γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
ἀνόηθ' ὅσ' ἂν καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. 475
Χρ. καὶ ξυμφέροι γ' ὦ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
ἀλλ' εἶμι· σὺ δ' ὑγίαινε. Βλ. καὶ σύ γ' ὦ Χρέμης.
Χο. ἔμβα χώρει.
ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
στρέφου σκόπει, 480
φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
μή πού τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ.

ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε· [στρ.
ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνην φέροι 484
πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.
πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-
τὴν καὶ περισκοπουμένη
⟨τἀνθένδε καὶ⟩ τἀκεῖσε καὶ
τἀκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη,
ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὡρμώμεθ' ἡνίκ' ᾖμεν· 490
τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν, ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.

ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας [ἀντ.
πώγωνας ἐξηρτημένας,
μὴ καί τις †ὄψεθ' ἡμᾶς† χἠμῶν ἴσως κατείπῃ. 495
ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον
παραβλέπουσα θατέρῳ

483–492 = 493–503

473 γέ Suid.: τέ codd. 474 ὅσ' ἂν ἀνόητα καὶ (χ' ἢ R) μῶρα R Γ Ald.: ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα Bentl. 482 καταφυλάξῃ R Ald.: φυλάξῃ B Γ: παραφυλάξῃ Mein. 487 τἀνθένδε καὶ add. Cobet τἀκεῖσε Faber: κἀκεῖσε codd. 488 γενήσεται] γένηται B unde τὸ πρᾶγμά σοι γένηται Blaydes 490 ὁρμώμεθ' vel ὁρμώμεθα codd.: corr. Portus 495 ὄψεθ' ἡμᾶς] ἡμᾶς ὄψεται Herm.: fortasse ὀψωνῶν ἴδῃ

πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα, 499
καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς τοῖν γνάθοιν ἔχουσα·
χαὖται γὰρ ἥκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

Πρ. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ὦ γυναῖκες εὐτυχῶς
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἁβουλεύσαμεν. 505
ἀλλ' ὡς τάχιστα πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ῥιπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω,
χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς,
βακτηρίας ἄφεσθε. καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρέπιζ', ἐγὼ δὲ βούλομαι 510
εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν
ὅθενπερ ἔλαβον τἄλλα θ' ἁξηνεγκάμην.

Χο. κεῖται ⟨καὶ⟩ δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας, σὸν δ' ἔργον τἄλλα
διδάσκειν, 514
ὅ τί σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν.
οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμείξασ' οἶδα γυναικί.

Πρ. περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι,
ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.

Βλ. αὕτη πόθεν ἥκεις Πραξαγόρα; Πρ. τί δ' ὦ μέλε
σοὶ τοῦθ'; Βλ. ὅ τί μοι τοῦτ' ἔστιν; ὡς εὐηθικῶς.

Πρ. οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. Βλ. οὐκ ἴσως
ἑνός γε. Πρ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι. Βλ. πῶς; Πρ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

Βλ. τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου; 525

Πρ. οὐ δῆτα τάλαν ἔγωγε. Βλ. πῶς οὖν ὄρθριον
ᾤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου;

502 μίσει] μὴ θεῖ Nairn 503 πάλαι] πάλιν Dobr. τοῦτ' ἔχουσαι] μεταβαλοῦσαι Wecklein 504 ὦ γυναῖκες ἡμῖν R 514 καὶ add. Dobr. 515 ἐπακούειν Ald. 526 οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε codd.: corr. Reiske ὀρθρία Cobet 527 μου] μοι B Γ Ald.

Πρ. γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. Βλ. κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι; Πρ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
οὕτως ἐχούσης ὦνερ; Βλ. εἰποῦσάν γέ μοι. 531
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. Πρ. μὰ τὼ θεὼ
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην· ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.
Βλ. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν; 535
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ' ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον
ᾤχου καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
Πρ. ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής·
ἔπειθ' ἵν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπεσχόμην· 540
σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον ὦνερ. Βλ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χἠ βακτηρία;
Πρ. ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν 545
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
Βλ. οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα,
ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
Πρ. μὴ φροντίσῃς· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον. 549
Βλ. ἡκκλησία; Πρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἐφ' ἣν ἐγᾠχόμην.
ἀτὰρ γεγένηται; Βλ. ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ᾔδησθά με
φράσαντά σοι χθές; Πρ. ἄρτι γ' ἀναμιμνῄσκομαι.
Βλ. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; Πρ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν. 555
Πρ. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; Βλ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἄρχειν.
Πρ. τίνων;
Βλ. ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
Πρ. νὴ τὴν Ἀφροδίτην μακαρία γ' ἄρ' ἡ πόλις

530 οὐ] ἦν B 540 ἠμπισχημένον Γ: ἠμπισχόμην vulg.: corr. ex Bekk. Anecd. 381. 25

ἔσται τὸ λοιπόν. Βλ. κατὰ τί; Πρ. πολλῶν
οὕνεκα.
οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν 560
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν— Βλ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσῃς μηδ' ἀφέλῃ μου τὸν βίον.
Αν. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
Πρ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, 565
μὴ γυμνὸν εἶναι μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.
Αν. νὴ τὸν Ποσειδῶ μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
Πρ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ τέ μοι μαρτυρεῖν
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί. 570

Χο. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν
φροντίδ' ἐπισταμένην
ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
καινὴ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια πολίτην
δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα 575
μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου· δηλοῦν δ' ὅ τί περ δύνασαι
καιρός.
δεῖται γάρ τοι σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν.
ἀλλὰ πέραινε μόνον
μήτε δεδραμένα μήτ' εἰρημένα πω πρότερον·
μισοῦσι γὰρ ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται. 580
ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρῆν ταῖς
διανοίαις,

561 οὐδαμοῦ δὲ] οὐδάμ' οὐδὲ Blaydes 563 ἀφέλῃς Ald. 569 ὥστε σέ τε Bergk: ὥστε σε γέ R: ὅστις ἂν B: ὅστις γε Γ: ὥστ' ἔμοιγε Ald. 570 ἐμοί] ἔτι Cobet: ἔχειν Dind. 571 φιλόσοφον] φιλόδημον Dind. 572 ταῖσι] ταῖσι σαῖσι Dind. 573 καινὴ Blaydes: κοινὴ codd. 574 γλώττης] γνώμης Markland 576 ὠφελίαισι R: εὐτυχίαισι(ν) Γ B δύνασαι Blaydes: δύναται codd. δήλου δ' ὅτι περ δύναται· καιρὸς δὲ Mein. et Herm. 577 τοι] τοί γε R: τι Brunck 581 ἀλλ' ἅπτεσθαι] ἀλλὰ πέτεσθαι Bentl. τῆς διανοίας Faber

ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι
θεαταῖς.

Πρ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ θεατάς,
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν
τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα
δέδοικα. 585

Βλ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ
ἡμῖν
δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.

Πρ. μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέχοντας
κἀκ ταὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον
εἶναι, 591
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι,
μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ'
ἀκολούθῳ·
ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίοτον καὶ τοῦτον ὅμοιον.

Βλ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; Πρ. κατέδει πέ-
λεθον πρότερός μου. 595

Βλ. καὶ τῶν πελέθων κοινωνοῦμεν; Πρ. μὰ Δί' ἀλλ'
ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
κοινὴν πάντων καὶ τἀργύριον καὶ τἄλλ' ὁπόσ' ἐστὶν
ἑκάστῳ.
εἶτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσ-
έχουσαι. 600

Βλ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
καὶ Δαρεικοὺς ἀφανῆ πλοῦτον; Πρ. τοῦτ' ἐς τὸ
μέσον καταθήσει.

584 ἤθεσι B γρ. 587 ἀρχῆς] ἀρετῆς Bergk 595–6 σπέλεθον, σπελέθων codd. : corr. Bothe

καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. Βλ. κἀκτήσατο γὰρ
διὰ τοῦτο.

Πρ. ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. Βλ. κατὰ
δὴ τί; 604

Πρ. οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες,
ἄρτους τεμάχη μάζας χλαίνας οἶνον στεφάνους ἐρεβίν-
θους.
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπό-
δειξον.

Βλ. οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ' οἷς ταῦτα
πάρεστιν;

Πρ. πρότερόν γ' ὦταῖρ' ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς
προτέροισιν· 609
νῦν δ' ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι;

Βλ. ἢν μεῖρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
ἕξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι, τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει
ξυγκαταδαρθών. Πρ. ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ
ξυγκαταδαρθεῖν.
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατακεῖσθαι
καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. Βλ. πῶς οὖν οὐ
πάντες ἴασιν 615
ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν;

Πρ. αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθε-
δοῦνται·
κᾆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑπο-
κρούσει.

Βλ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἢν ταῖς αἰσχραῖσι
συνῶμεν,
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῂς ἀφι-
κέσθαι; 620

Πρ. οὐχὶ μαχοῦνται· περὶ σοῦ θάρρει· μὴ δείσῃς· οὐχὶ
μαχοῦνται.

609 ὦταῖρ'] ὦ τὰν B διεχρώμεθα] ἔτ' ἐχρώμεθα Mein.

Βλ. περὶ τοῦ; Πρ. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.

Βλ. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευται γάρ, ὅπως ἂν

μηδεμιᾶς ᾖ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει;

φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦνται. 625

Πρ. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας

ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν·

κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς ⟨καὶ τοῖς μεγάλοις⟩ καταδαρθεῖν

ταῖσι γυναιξὶ πρὶν ⟨ἂν⟩ τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται. 629

Βλ. ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.

Πρ. νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δημοτική γ' ἡ γνώμη καὶ καταχήνη

τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων,

ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπῃ πρότερος, 'παραχώρει κᾆτ' ἐπιτήρει,

ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.'

Βλ. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος 635

ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; Πρ. τί δὲ δεῖ; πατέρας ⟨γὰρ⟩ ἅπαντας

τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.

Βλ. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γέροντα

διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα

ἄγχουσι. τί δῆθ' ὅταν ἀγνὼς ᾖ; πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται; 640

622 Βλ. περὶ τοῦ; Πρ. τοῦ μὴ] περὶ τοῦ μή σοι (cont. Praxagorae) Dobr. ὑπάρξει Ald. 628 οἱ φαυλότεροι ante κοὐκ codd.: del. Tyrwhitt καὶ τοῖς μεγάλοις add. idem 629 ἂν add. Elmsl. 633 ἐμβάδ' ἔχων] Ἐμβαδίων D. Heinsius hoc versu carent ΒΓ 636 γὰρ add. Faber 638 οὐκοῦν ἑξῆς εὖ καὶ χρηστῶς ἄγξουσιν πάντα γέροντα Blaydes

Πρ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτρίων ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ δεδιὼς τοῖς δρῶσιν τοῦτο μαχεῖται.
Βλ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος
ἢ Λευκολόφας πάππαν με καλεῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι. 645
Πρ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι, Βλ. τὸ ποῖον;
Πρ. εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος φάσκων αὑτοῦ πατέρ' εἶναι.
Βλ. οἰμώζοι γ' ἂν καὶ κωκύοι. Πρ. σὺ δέ γ' ὄζοις ἂν καλαμίνθης,
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μή σε φιλήσῃ. Βλ. δεινὸν μένταν ἐπεπόνθη. 650
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; Πρ. οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρὸν χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.
Βλ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.
Πρ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
Βλ. ἓν ἔτι ζητῶ· πῶς ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ, 655
πόθεν ἐκτείσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.

643 μὴ αὐτὸν ἐκεῖνος Bergk : fort. μὴ αὐτὸν ἐκεῖνος 648 γ' ἂν] τἂν Lenting 652 λιπαρὸν B : λιπαρῶς R Γ : λιπαρῷ Bentl. 656 τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ] δὴ 'κ τῶν κοινῶν γε Cobet

Πρ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. Βλ. τουτὶ τοὔπος σ' ἐπιτρίψει.

Πρ. κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην· τοῦ γὰρ τάλαν οὕνεκ' ἔσονται;

Βλ. πολλῶν οὕνεκα νὴ τὸν Ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἑνὸς οὕνεκα δήπου,
ἤν τις ὀφείλων ἐξαρνῆται. Πρ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας 660
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος.

Βλ. νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι,
τῆς αἰκείας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτείσουσιν, ἐπειδὰν
εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.

Πρ. ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ, 665
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὖθις τῇ γαστρὶ κολασθείς.

Βλ. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; Πρ. πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ;

Βλ. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; Πρ. οὐκ ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς,
οὐδ' ἤν γε θύραζ' ὥσπερ πρότερον; βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
ἢν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι; 670
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου κομιεῖται.

Βλ. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἆρ' ἄνθρωποι; Πρ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;

Βλ. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; Πρ. κοινὴν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,

657 τοὔπος σ' Mein.: τ' οὗπος R: ποσσ' Γ: πάλιν B: πόσους Ald.: γε πόσους Bentl. 658 ταύτην] ταύτῃ Toup 665 ταύτης R: ταύτην B Γ Ald. 663 τὴν αἰκείας Dobr. 667 κλέψει Brunck: κλέψαι codd.

ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. Βλ. τὸ δὲ δεῖπνον
ποῦ παραθήσεις; 675

Πρ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.

Βλ. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; Πρ. τοὺς
κρατῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν 679
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. Βλ. νὴ τὸν Ἀπόλλω
χάριέν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; Πρ. εἰς τὴν ἀγορὰν
καταθήσω·
κᾆτα στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ·
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν
τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ
ταύτην, 685
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτό-
πωλιν.

Βλ. ἵνα κάπτωσιν; Πρ. μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν.
Βλ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ 'ξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν
ἅπαντες.

Πρ. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν·
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν, 690
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾷδα λαβών.
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου
τάδε λέξουσιν· 'δεῦρο παρ' ἡμᾶς· 695
ἐνθάδε μεῖράξ ἐσθ' ὡραία.'
'παρ' ἐμοὶ δ' ἑτέρα'

675 ὡς Γ Ald. : εἰς R B 685 τοὺς δ' ἐκ τοῦ θῆτα παρ' αὐτὴν B : τὸ δὲ θῆτ' ἐστι παρ' αὐτὴν Γ 688 ἅπαντας Ald.

φήσει τις ἄνωθ᾽ ἐξ ὑπερῴου,
‘καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη·
πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν 700
αὐτῆς παρ᾽ ἐμοί.᾽
τοῖς εὐπρεπέσιν δ᾽ ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
τοιάδ᾽ ἐροῦσιν· ‘ποῖ θεῖς οὗτος;
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς 705
ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,
ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας
διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι.᾽
φέρε νυν φράσον μοι, ταῦτ᾽ ἀρέσκει σφῷν; Βλ. πάνυ.
Πρ. βαδιστέον τἄρ᾽ ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί, 711
ἵν᾽ ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα.
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ᾑρημένην
ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια, 715
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.
Βλ. ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα; Πρ. φήμ᾽ ἐγώ.
ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
ἁπαξαπάσας. Βλ. ἵνα τί; Πρ. δῆλον τουτογί·
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς. 720
καὶ τάς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.
Βλ. φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον, 725
ἵν᾽ ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί,
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

702 τοῖς δ᾽ εὐπρεπέσιν codd.: corr. Bentl. 719 τουτογί Bentl.: τουτοτί codd. 724 κατωνάκη codd.: corr. Bentl. 727 post h. v. lacunam indicat Dind.

ΑΝΗΡ Α

ἐγὼ δ' ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν.

ΧΟΡΟΥ

Αν.ª χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς — 730
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.
ποῦ 'σθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
νὴ Δία μέλαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον — 735
ἕψουσ' ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
ἵστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ', ἡ κομμώτρια.
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν ὑδριαφόρε
ἐνταῦθα. σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν — 740
ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προΐτω· τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον.
τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε. — 745

ΑΝΗΡ Β

ἐγὼ καταθήσω τἀμά; κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ γ' οὐδέποτ', ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.
οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν — 750
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ⟨ἂν⟩ ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
οὗτος τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;

729 ἐξετῶ Cobet post h. v. Χοροῦ add. R unus, quod post v. 727 transponit Dind. 733 τρέψασ' Cobet 735 οὐδ'] ὡς Halbertsma 741 νύκτωρ R Suid. 742 λαχὼν Mein. 744 τὼ] τὸν B 746 ΑΝΗΡ Β Dind.: ἄλλος φειδωλὸς R² Γ: ἀνὴρ Ald.: om. R¹ B 748 Ποσειδῶ οὐδέποτέ γ' Pors. 752 ἂν add. Pors.

πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὔτ' ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; Αν.[a] οὐδαμῶς.
Αν.[β] τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως; οὔτι μὴ 756
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;
Αν.[a] μὰ Δί' ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
ἐς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.
Αν.[β] μέλλεις ἀποφέρειν; Αν.[a] πάνυ γε. Αν.[β] κακο-
δαίμων ἄρ' εἶ 760
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. Αν.[a] πῶς; Αν.[β] πῶς;
ῥᾳδίως.
Αν.[a] τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;
Αν.[β] ποίοισιν ὦ δύστηνε; Αν.[a] τοῖς δεδογμένοις.
Αν.[β] δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.
Αν.[a] ἀνόητος; Αν.[β] οὐ γάρ; ἠλιθιώτατος μὲν οὖν 765
ἁπαξαπάντων. Αν.[a] ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
Αν.[β] τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα;
Αν.[a] μάλιστα πάντων. Αν.[β] τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.
Αν.[a] σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; Αν.[β] φυλάξομαι,
πρὶν ἄν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλεύεται. 770
Αν.[a] τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν; Αν.[β] ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην.
Αν.[a] λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. Αν.[β] λέξουσι γάρ.
Αν.[a] καί φασιν οἴσειν ἀράμενοι. Αν.[β] φήσουσι γάρ.
Αν.[a] ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. Αν.[β] ἀπιστήσουσι γάρ.
Αν.[a] ὁ Ζεύς σέ γ' ἐπιτρίψειεν. Αν.[β] ἐπιτρίψουσι γάρ.
οἴσειν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει; 777
οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ νὴ Δία· καὶ γὰρ οἱ θεοί·
γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων· 780
ὅταν γὰρ εὐχώμεσθα διδόναι τἀγαθά,
ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν

756 οὔτι που Brunck 757 πομπῇ πέμπεται Ald. 772 ἐπειθόμην] ἂν ἐπιθόμην Brunck 773 λέξουσι Ald.: λέγουσι codd. 775 πάντ'] σύ γε B: om. Γ 780 γε Reiske: τε codd.

οὐχ ὥς τι δώσοντ' ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
Αν.[a] ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοὔσθ' ἱμάς; 785
Αν.[β] ὄντως γὰρ οἴσεις; Αν.[a] ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὖν
τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. Αν.[β] τῆς μωρίας,
τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
δράσουσιν εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη— Αν.[a] τί δρᾶν;
Αν.[β] ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι. 790
Αν.[a] ἵνα δὴ τί; Αν.[β] σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διᾴξειεν γαλῆ,
παύσαιντ' ἂν ἐσφέροντες ὦμβρόντητε σύ.
Αν.[a] χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἄν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι 794
ταῦτα καταθείμην. Αν.[β] μὴ γὰρ οὐ λάβῃς ὅποι·
θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἔνης ἔλθῃς. Αν.[a] τιή;
Αν.[β] ἐγᾦδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ,
ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.
Αν.[a] οἴσουσιν ὦ τᾶν. Αν.[β] ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
Αν.[a] ἀμέλει κομιοῦσιν. Αν.[β] ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί; 800
Αν.[a] μαχούμεθ' αὐτοῖς. Αν.[β] ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
Αν.[a] ἄπειμ' ἐάσας. Αν.[β] ἢν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;
Αν.[a] διαρραγείης. Αν.[β] ἢν διαρραγῶ δέ, τί;
Αν.[a] καλῶς ποιήσεις. Αν.[β] σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
Αν.[a] ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας 805
ὁρῶ φέροντας. Αν.[β] πάνυ γ' ἂν οὖν 'Αντισθένης
αὔτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
Αν.[a] οἴμωζε. Αν.[β] Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι; Αν.[a] πλείω Καλλίου. 810
Αν.[β] ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
Αν.[a] δεινά γε λέγεις. Αν.[β] τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὁρῶν

790 Αν.[a] ἔπειτα; Αν.[β] διατρίβειν ἔτι Mein. 795 καταθείην Brunck λάβοις codd.: corr. Heindorf 797 ταχύ] ταχεῖς B Γ Ald. 799 κομίσωσι] 'νέγκωσι Elmsl. 802 ἄπει μ' ἐάσας: Tyrwhitt 807 αὐτοῖς ἐνέγκοι Mein.

ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὔδοξε τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;
Αν.ᵅ ἔγωγε. Αν.ᵝ τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα 815
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα; Αν.ᵅ καὶ κακόν γέ μοι
τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς
μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον, 820
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκοῦν τὸ λοιπόν· 'ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.'
Αν.ᵝ τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης; 825
κεὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·
ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο
ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
Αν.ᵅ οὐ ταὐτὸν ὦ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν, 830
νῦν δ' αἱ γυναῖκες. Αν.ᵝ ἃς ἐγὼ φυλάξομαι
νὴ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.
Αν.ᵅ οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τἀνάφορον ὁ παῖς.

ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ

ὦ πάντες ἀστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ' ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος, 835
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε·
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενησμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων †νενασμέναι†, 840
κρατῆρα συγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες

822 χαλκὸν Pollux 826 κεὐθὺς Kuster: καὐθὺς codd. 836 ἡμῖν codd.: corr. Faber 837 ὅπου B 838 ἐπινενασμέναι codd.: corr. Brunck: ἐπινενημέναι Wecklein 840 νεναγμέναι Dind.: σεσαγμέναι Mein. 841 κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν Dawes

ἑστᾶσ' ἐφεξῆς, τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῴ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται. 845
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδε
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος. 850
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἕστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

Αν.[β] οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

Αν.[α] καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν; 855

Αν.[β] ἐπὶ δεῖπνον. Αν.[α] οὐ δῆτ', ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ,
πρίν γ' ἂν ἀπενέγκῃς. Αν.[β] ἀλλ' ἀποίσω.
Αν.[α] πηνίκα;

Αν.[β] οὐ τοὐμὸν ὦ τᾶν ἐμποδὼν ἔσται. Αν.[α] τί δή;

Αν.[β] ἑτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.

Αν.[α] βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; Αν.[β] τί γὰρ πάθω; 860
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας. Αν.[α] ἢν δὲ κωλύσωσι, τί;

Αν.[β] ὁμόσ' εἶμι κύψας. Αν.[α] ἢν δὲ μαστιγῶσι, τί;

Αν.[β] καλούμεθ' αὐτάς. Αν.[α] ἢν δὲ καταγελῶσι, τί;

Αν.[β] ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστώς— Αν.[α] τί δράσεις; εἰπέ μοι.

Αν.[β] τῶν ἐσφερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία. 866

Αν.[α] βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ' ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

Αν.[β] φέρε νυν ἐγώ σοι ξυμφέρω. Αν.[α] μὴ μηδαμῶς.
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι, 870
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.

843 *πόπανα*] *λάγανα* Athenaeus 848 *κονίποδα* codd. : corr. Dind. 857 *πρίν γ' ἂν* B : *πρίν γ'* vulg. : *πρὶν ἄν γ'* Pors. 862 *κωλύωσι* Herwerden 867 *Σίκων*] *σίμων* B

Αν.[β] νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω, τοισδεδὶ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον 875
ὁμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα κοὐ μελλητέον.

ΧΟΡΟΥ

ΓΡΑΥΣ Α

τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι·
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη
ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος, 880
παίζουσα. πῶς ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
παριόντα; Μοῦσαι δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα,
μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

ΝΕΑΝΙΣ

νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης ὦ σαπρά.
ᾤου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε 885
ἐμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξεσθαί τινα
ᾄδουσ'· ἐγὼ δ' ἢν τοῦτο δρᾷς ἀντᾴσομαι.
κεἰ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμῳδικόν.

Γρ.[α] τούτῳ διαλέγου κἀποχώρησον· σὺ δὲ 890
φιλοττάριον αὐλητὰ τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.

εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα-
θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν.
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν- 895
εστιν ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείραις·
οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι μᾶλλον ἢ 'γὼ

873 τοισδεδὶ Bergk: τοῖσδέ γε codd. 876 χοροῦ R: om. ΒΓ
877 ἥξουσιν codd.: corr. Brunck 881 παίζουσα. πῶς Dobr.: παίζουσ' ὅπως R Ald.: παίζουσ' ὅμως ΒΓ περιβάλοιμ' Dobr.
890 τούτῳ] τύμβῳ Mein. 896 πεπείροις Ald. Suid. 897 τις Β: τοι vulg.

τὸν φίλον ᾧπερ ξυνείην,
ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.

Νε. μὴ φθόνει ταῖσιν νέαισι. 900
τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἁπαλοῖσι μηροῖς
κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ· σὺ δ' ὦ γραῦ,
παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα. 905

Γρ. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα
τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοιο
βουλομένη σποδεῖσθαι,
κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὕροις
καὶ προσελκύσαιο . . .
βουλομένη φιλῆσαι. 910

Νε. αἰαῖ τί ποτε πείσομαι;
οὐχ ἥκει μοὐταῖρος·
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ'· ἡ
γάρ μοι μήτηρ ἄλλῃ
βέβηκε· †καὶ τἄλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν†.
ἀλλ' ὦ μαῖ' ἱκετεύομαι, κά- 915
λει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως
σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.

Γρ. ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
τρόπον τάλαινα κνησιᾷς·
. . . . .
. . . . .
δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους. 920

900–905 = 906–911
911–917 = 918–923

898 ᾧπερ] ὅτῳπερ Dobr. 900 ταῖσιν] ταῖς Herm. 904 fort. omittendum κἀντέτριψαι 907 ἀποβάλοις codd.: corr. Bothe 909 post ὄφιν add. ψυχρὸν Bergk post προσελκύσαιο add. σαυτῇ Blaydes 914 μετὰ] με Ald. δεῖ λέγειν om. ΒΓ 915 ἱκετεύομεν Herm. 917 σαυτῆς ἂν κατόναι' Herm.

ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
τἀμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
ὥραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.

Νε.[ις] ᾆδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ·
οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ. 925
Γρ.[α] οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε. Νε.[ις] καινόν γ' ὦ σαπρά.
Γρ.[α] οὐ δῆτα. Νε.[ις] τί γὰρ ἂν γραῒ καινά τις λέγοι;
Γρ.[α] οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. Νε.[ις] ἀλλὰ τί;
ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;
Γρ.[α] τί μοι διαλέγει; Νε.[ις] σὺ δὲ τί διακύπτεις; Γρ.[α] ἐγώ;
ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένει τὠμῷ φίλῳ. 931
Νε.[ις] σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης;
Γρ.[α] δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.
Νε.[ις] ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν. Γρ.[α] οὐ σοῦ γ' ὤλεθρε
δεόμενος οὐδέν. Νε.[ις] νὴ Δί' ὦ φθίνυλλα σὺ 935
δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
Γρ.[α] κἄγωγ', ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,
καὶ μὴ 'δει πρότερον διασποδῆσαι
ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν· 940
οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.

Γρ.[α] οἰμώζων ἄρα νὴ Δία σποδήσεις.
οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδ' ἐστίν.
κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα. 945

ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.
Νε.[ας] εἴθ' ὦ θεοὶ λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,

938–941 = 942–945

921 ὑφαρπάσαις Scaliger 923 ἀπολάψει Dind. 927-9 fortasse Νε.[ις] τί γὰρ ἂν ... γῆρας. Γρ.[α] ἀλλὰ τί; Νε.[ις] ἤγχουσα ... 933 δείξει Ald.: δόξει codd. 937 μεῖζον] μᾶλλον Mein. 939 μὴ 'δει Elmsl.: μηδὲν codd. 940 πρεσβύτερον codd.: corr. Bothe 946 δράσει Brunck: δράσεις R Ald.: δράσοι B Γ

ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.
Νε.[ις] ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γρᾴδιον·
φρούδη γάρ ἐστιν οἰομένη μ' ἔνδον μένειν. 950
ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ 'μεμνήμεθα.

δεῦρο δὴ δεῦρο δή,
φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι
πρόσελθε καὶ ξύνευνος
τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει.
πάνυ γάρ τις ἔρως με δονεῖ
τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων. 955
ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις
πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει
μέθες, ἱκνοῦμαί σ' Ἔρως,
καὶ ποίησον τόνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.

Νε.[ας] δεῦρο δὴ δεῦρο δή, 960
καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
σα τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ'· εἰ δὲ μή, καταπεσὼν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ
βούλομαι κόλπῳ πληκτίζεσθαι
μετὰ τῆς σῆς πυγῆς. 965
Κύπρι τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
μέθες, ἱκνοῦμαί σ' Ἔρως,
καὶ ποίησον τήνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι.

Νε.[ις] καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην
εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὦ ἱκετεύω, 970

952–959 = 960–968
969–972 = 973–976

948 πάλαι ποθῶν] ποθῶν πάλιν Β Γ 953 ξύνευνος Bothe: ξύνευνός μοι codd. ὅπως] ἐμὸς ὅπως τήνδ' Blaydes

ἄνοιξον ἀσπάζου με·
διά τοι σὲ πόνους ἔχω.

Νε^ας. ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος,
μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρόσωπον,
ἄνοιξον ἀσπάζου με·
διά τοι σὲ πόνους ἔχω. 975

Γρ^α. οὗτος τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; Νε^ας. πόθεν;
Γρ^α. καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. Νε^ας. ἀποθάνοιμ' ἄρα.
Γρ^α. τοῦ δαὶ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας;
Νε^ας. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. Γρ^α. τίνα;
Νε^ας. οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως. 980
Γρ^α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Νε^ας. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα.
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
Γρ^α. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν ὦ γλύκων· 985
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
Νε^ας. τῷ βουλομένῳ γε κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
Γρ^α. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.
Νε^ας. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τηνδεδί μοι κρουστέον.
Γρ^α. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν. 990
Νε^ας. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
Γρ^α. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
θύρασί μ' ηὗρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.
Νε^ας. ἀλλ' ὦ μέλ' ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου. Γρ^α. τίνα;
Νε^ας. τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. Γρ^α. οὗτος δ' ἔστι τίς;
Νε^ας. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους. 996
ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.
Γρ^α. οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. Νε^ας. καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ Δία.
Γρ^α. μὰ τὴν Ἀφροδίτην ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη,

973 θρύμμα R Suid. 980 οὐ τὸν] αὐτὸν Β Γ Ald. Σεβῖνον Bentl.: σὲ βινοῦνθ' R Ald.: σε κινοῦνθ' Β Γ 985 τῆς πρότερον Β 987–8 πεττοῖς] παιτοῖς R Ald. et apud schol.

μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. Νε.[ας] παραφρονεῖς ὦ γρᾴδιον.
Γρ.[α] ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα. 1001
Νε.[ας] τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνούμεθα,
ἐξὸν καθέντα γρᾴδιον τοιουτονὶ
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;
Γρ.[α] μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τάλαν ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμέ. 1005
Νε.[ας] ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοὐστίν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
Γρ.[α] νὴ τὴν Ἀφροδίτην δεῖ γε μέντοι ⟨σ'⟩. ὡς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι.
Νε.[ας] ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι, 1010
κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. Γρ.[α] ἀλλὰ νὴ Δία
ἀναγκάσει τουτί σε. Νε.[ας] τοῦτο δ' ἔστι τί;
Γρ.[α] ψήφισμα, καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
Νε.[ας] λέγ' αὐτὸ τί ποτε κἄστι. Γρ.[α] καὶ δή σοι λέγω.
ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἢν ἀνὴρ νέος 1015
νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ 'θέλῃ
πρότερον προκρούειν ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
ἕλκειν ἀνατεὶ λαβομένας τοῦ παττάλου. 1020
Νε.[ας] οἴμοι Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
Γρ.[α] τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
Νε.[ας] τί δ' ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθών τις; Γρ.[α] ἀλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι. 1025
Νε.[ας] ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; Γρ.[α] οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
Νε.[ας] ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. Γρ.[α] κλάων γε σύ.
Νε.[ας] τί δῆτα χρὴ δρᾶν; Γρ.[α] δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
Νε.[ας] καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὐστί; Γρ.[α] Διομήδειά γε.
Νε.[ας] ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου 1030

1002 ὠνούμεθα Cobet: ὠνοίμεθ' ἂν codd. 1005 τάλαν] τᾶν Bentl. 1006 ἐμῶν] ἐτῶν Tyrwhitt 1008 σ' add. Reisig 1026 στροφῆς] στροφῶν B

καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.
Γρ.[α] ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
Νε.[ας] νὴ τὸν Δί' ἤνπερ ᾖ γέ που τῶν κηρίνων· 1035
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
Νε.[ις] ποῖ τοῦτον ἕλκεις; Γρ.[α] τὸν ἐμὸν αὐτῆς εἰσάγω.
Νε.[ις] οὐ σωφρονοῦσά γ'· οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή. 1040
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
Γρ.[α] ὦ παμβδελυρὰ φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξηῦρες· ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
Νε.[ας] νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι 1045
ὦ γλυκύτατον τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἑσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

ΓΡΑΥΣ Β

αὕτη σὺ ποῖ τονδὶ παραβᾶσα τὸν νόμον
ἕλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων 1050
πρότερον καθεύδειν αὐτόν; Νε.[ας] οἴμοι δείλαιος.
πόθεν ἐξέκυψας ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
Γρ.[β] βάδιζε δεῦρο. Νε.[ας] μηδαμῶς με περιίδῃς
ἑλκόμενον ὑπὸ τῆσδ' ἀντιβολῶ σ'. Γρ.[β] ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
ἀλλ' ὁ νόμος ἕλκει σ'. Νε.[ας] οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' ἔμ-
πουσά τις 1056
ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.
Γρ.[β] ἕπου μαλακίων δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.

1035 κηρίνων R: κηρίων ΒΓ Ald.: κειρίων Bentl. 1037 τὸν ἐμὸν αὐτῆς nos: τὸν ἐμαυτῆς codd.: εἰς ἐμαυτῆς Mein. 1043 λόγον Faber: νόμον codd. 1049 τονδὶ παραβᾶσα Bothe: παραβᾶσα τόνδε codd.

Νε.^ας ἴθι νυν ἔασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν· εἰ δὲ μή, 1060
αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους. Γρ.^β θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.
Νε.^ας δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον γ' ἢ βούλομαι.
ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
ἀξιόχρεως. Γρ.^β μή μοι καθίστη.

ΓΡΑΥΣ Γ

ποῖ σὺ ποῖ 1065
χωρεῖς μετὰ ταύτης; Νε.^ας οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἕλκομαι.
ἀτὰρ ἥτις εἶ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις
ὦ Πᾶνες ὦ Κορύβαντες ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. 1070
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ' ἀντιβολῶ τουτί ποτε;
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
Γρ.^γ μὴ σκῶπτέ μ' ἀλλὰ δεῦρ' ἕπου. Γρ.^β δευρὶ μὲν οὖν.
Γρ.^γ ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτ'. Γρ.^β οὐδὲ μὴν ἐγώ.
Νε.^ας διασπάσεσθέ μ' ὦ κακῶς ἀπολούμεναι. 1076
Γρ.^β ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
Γρ.^γ οὐκ ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
Νε.^ας ἢν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι; 1080
Γρ.^γ αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
Νε.^ας ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;
Γρ.^β οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'. Νε.^ας ἀφέτω νύν μ' αὑτηί.
Γρ.^γ δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἔμ'. Νε.^ας ἢν ἡδί μ' ἀφῇ.
Γρ.^β ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. Γρ.^γ οὐδὲ μὴν ἐγώ.
Νε.^ας χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς. Γρ.^β τιή;
Νε.^ας ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε. 1087

1067 γε] σύ Cobet 1077 σ' ἔδει] σε δεῖ Cobet 1086 ἦστε] ἦτε Suid.

Γρ.^{β} σιγῇ βάδιζε δεῦρο. Γρ.^{γ} μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
Νε.^{ας} τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννωνοῦ σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον. 1090
πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;
Γρ.^{β} καλῶς, ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.
Νε.^{ας} οἴμοι κακοδαίμων ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἑλκόμενός εἰμ'. Γρ.^{γ} ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.
ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. Νε.^{ας} μὴ πρὸς θεῶν·
ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν. 1096
Γρ.^{γ} νὴ τὴν Ἑκάτην ἐάν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.
Νε.^{ας} ὦ τρισκακοδαίμων εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κἄπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν 1100
φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείρξομαι.
ὅμως δ' ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω 1105
ὑπὸ τοῖνδε τοῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' ἐσπλέων,
θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς,
καὶ τήνδ' ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιττώσαντες εἶτα τὼ πόδε
μολυβδοχοήσαντες κύκλῳ περὶ τὰ σφυρὰ 1110
ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὑμεῖς θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις
οἱ γείτονές τε πάντες οἵ τε δημόται, 1115

1104 *συνείρξομαι* Brubachiana : *συνείξομαι* codd. 1105 *ὅμως*] *ὑμεῖς* Herwerden 1108 *τήνδ'* Bergk : *τὴν* B : *τῶν* R Γ Ald. 1109 *καταπιττώσαντας* codd. praeter Γ 1110 *μολυβδοχοήσαντας* codd. : corr. Herwerden *τὼ σφυρὼ* Blaydes 1112 *δ' ἐγώ*] *δὲ γῆ* Dobr. 1114 *θ'* Dind. : *δ'* codd. 1115 *οἵ τε δημόται* Brunck : *οἱ τῶν δημοτῶν* codd.

ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν,
ἀγαθοῖσιν ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον· 1120
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτετο·
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ' ὦ θεοί.
κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐκλεγομένας ὅ τι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ.
ἀλλ' ὦ γυναῖκες φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, 1125
τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

Χο. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.

Θε. μάλισθ'· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
ὦ δέσποτ' ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.

Βλ. ἐγώ; Θε. σὺ μέντοι νὴ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ. 1130
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;

Χο. εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.

Θε. ποῖ ποῖ βαδίζεις; Βλ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι. 1135

Θε. νὴ τὴν 'Αφροδίτην πολύ γ' ἁπάντων ὕστατος.
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
οἶνος δὲ Χῖός ἐστι περιλελειμμένος
καὶ τἄλλ' ἀγαθά. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε, 1140
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.

Βλ. οὔκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως 1145
καλεῖς γέροντα μειράκιον παιδίσκον; ὡς

1117 *μεμύρισμαι* Athenaeus: *μεμύρωμαι* R Ald.: *μύρωμαι* ΒΓ 1127 *γ' ἂν* Brunck: *γὰρ* codd. 1135 h. v. desinunt ΒΓ 1145 *παραλείψῃς* codd.: corr. Brunck 1146 *καλεῖς* Cobet: *καλεῖν* R Ald.

τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον
ἁπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.
ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πείξομαι·
ἔχω δέ τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς. 1150
Χο. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
τασδὶ λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπᾴσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι,
τοῖς σοφοῖς μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ, 1155
τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ,
μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ'· ἀλλὰ πάντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
μὴ 'πιορκεῖν ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί, 1160
μηδὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
ὢ ὢ ὥρα δή,
⟨ὦ⟩ φίλαι γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπαποκινεῖν. κρητικῶς οὖν τὼ πόδε 1165
καὶ σὺ κίνει. Βλ. τοῦτο δρῶ. Χο. καὶ τάσδε
νῦν . . . .
. . . . . . λαγαρὰς τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν.
τάχα γὰρ ἔπεισι 1168
λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-
κρανιολειψανοδριμυποτριμματο- 1170
σιλφιοτυρομελιτοκατακεχυμενο-
κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα-
λεκτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
λειολαγῳοσιραιοβαφητραγα-

1159 ἀλλ' ἅπαντας Dobr. 1161 τὸν Brunck : τόν τε R : τόν γε Ald. 1164 ὦ add. Dind. 1165 ὑπαποκινεῖν Cobet : ὑπανακινεῖν R Ald. 1169 λεπαδο- Faber -τεμαχοσσελα- R : -τέμαχος σελα- Bergk 1171 -τυρο- Blaydes : -παραο- R Ald. 1172 -κιχλ- Faber : -κινκλ- R Ald. 1173 -εκεφαλλιο- Ald. : -εγκεφαλλιο- R : -εγκεφαλο- Dind.

νοπτερυγών· σὺ δὲ ταῦτ᾽ ἀκροασάμε- 1175
νος ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρύβλιον·
εἶτα λαβὼν κόνισαι
λέκιθον, ἵν᾽ ἐπιδειπνῇς·
ἀλλὰ λαιμάττουσί που.
αἴρεσθ᾽ ἄνω, ἰαὶ εὐαί. 1180
δειπνήσομεν, εὐοῖ εὐαί,
εὐαί, ὡς ἐπὶ νίκῃ·
εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί.

1179 λιμώττουσι Blaydes

ΠΛΟΥΤΟΣ

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

I

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοὔνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστόν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετά τινος αὐτῷ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρὴ τουτονὶ τρόπων 5 χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν, ὅτῳ δὲ ἐξιὼν ἐντύχῃ, τούτῳ ἕπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος, καὶ ἀκο- 10 λουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλοῦτός ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἥσθησάν τε καὶ βουλὴν 15 ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πήρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τάς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅ τι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέ- 20 γραπται δὲ τὸ δρᾶμα Πλοῦτος Ἀριστοφάνους.

II

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ· ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἁβρόν τε μετασταίη βίον. τοίονδε

Argumentis carent R A
'Υπόθεσις I] om. V : accessit ex Aldina et dett. aliquot 9 ἐντύχοι Kuster τούτῳ Kuster : τοῦτο Ald.
'Υπόθεσις II] habent V Ald. 23 ἐπερωτᾷ Ald.

δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμός. χρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἕπεσθαι, ᾧ πρώτῳ συντύχῃ. καὶ δὴ τυφλῷ γέροντι συντυχὼν εἵπετο πληρῶν τὸν χρησμόν· ἦν δὲ Πλοῦτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ εἰσάγει εἰς Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς
5 πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασι· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφυὴς γίνεται, συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς Πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε καὶ ἄλλων ἐπειστρεόντων ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερώσαντο
10 Πλούτου ἰνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως ταῦτα· προλογίζει δὲ θεράπων δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ᾐσχύνετο.

III

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἱόν, κατανοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τὸ τηνικαῦτα εὖ πράττουσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφι-
15 κνεῖται εἰς θεοῦ, χρησόμενος πότερον τὸν παῖδα σωφρόνως ἀναθρέψειε καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξειεν (ἦν γὰρ οὗτος χρηστός), ἢ φαῦλον, ὡς τῶν φαύλων τότε εὐπραγούντων. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὧν ἤρετο οὐδὲν ἤκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ, ᾧ τινι πρῶτον ἐξιὼν συντύχῃ, ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

IV

20 Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε,
25 Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

V

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρὰ τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἱμύλλω τὸ ἀπατῶ

II 9 *ἐπειστρεόντων ἐν* om. V
Ὑπόθεσις III] habent V Ald. 13 *τις* om. V 15 *ἀναθρέψει* V
Ὑπόθεσις IV] habent V Ald.
Ὑπόθεσις V] accessit e Junt. 2

εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἤτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἤτοι πτωχός, ὁ βλέπων ἀεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.

VI

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Μαντεύεται δίκαιος ὤν τις καὶ πένης 5
εἰ μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.
ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ᾧπερ ἂν
ἀνέρι περιτύχῃ. Πλοῦτος ὀπτάνεται τυφλός.
γνοὺς δ' αὐτὸν ἤγαγ' οἴκαδ', ἄλλους δημότας
καλέσας μετασχεῖν· εἶθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας 10
ἔσπευδον· εἰς Ἀσκληπιοῦ δ' ἀπήγαγον.
ἡ δ' ⟨ἀναφανεῖσ'⟩ ἄφνω Πενία διεκώλυεν.
ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ τῶν κακῶν
οὐδεὶς ἐπλούτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τἀγαθά.

V 3 *αἴσῃ* Bentl. : *ἄτῃ* Junt. 2
Ὑπόθεσις VI] habent V Ald. 8 Πλοῦτος δ' V Ald. : corr. Hemsterhuys 12 ἀναφανεῖσ' add. Blaydes

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ
ΧΡΕΜΥΛΟΣ
ΠΛΟΥΤΟΣ
ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ
ΠΕΝΙΑ
ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ
ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ
ΓΡΑΥΣ
ΝΕΑΝΙΑΣ
ΕΡΜΗΣ
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ

ΚΑΡΙΩΝ

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν. 5
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ,
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι 10
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφὸς
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοὐναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα, 15
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε
ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα. 20
οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.

Codd. hos citavimus R V A
4 ταὐτὰ A 17 ἀποκρινομένου V A : ἀποκρινόμενος Bentl.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ

μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. Κα. λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
πρὶν ἂν φράσῃς μοι τίς ποτ᾽ ἐστὶν οὑτοσί·
εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα. 25

Χρ. ἀλλ᾽ οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν· Κα. οἶδά τοι.

Χρ. ἕτεροι δ᾽ ἐπλούτουν ἱερόσυλοι ῥήτορες 30
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί· Κα. πείθομαι.

Χρ. ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ᾽ υἱόν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει, 35
πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ᾽ αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.

Κα. τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

Χρ. πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί· 40
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιών,
ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ᾽ ἔτι,
πείθειν δ᾽ ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

Κα. καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; Χρ. τουτῳί.

Κα. εἶτ᾽ οὐ ξυνίῃς τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ 45
φράζουσαν ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

Χρ. τῷ τοῦτο κρίνεις; Κα. δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ᾽, ὡς σφόδρ᾽ ἐστὶ συμφέρον

25 σε] τι R 27 καὶ κλεπτίστατον Carioni tribuit Coppello 32 ὡς] πρὸς R 39 δῆτα] δῆθ᾽ ὁ A 42 ἐκέλευσε V A 45 ξυνίεις R V 46 φράζοντος Cobet 48 τυφλὸς Hemsterhuys 49–50 secl. Rutherford 49 συμφέρον] σύμφορον Mein.

τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. 50
Χρ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὑτοσὶ καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδί,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ. 55
Κα. ἄγε δὴ σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἶ φράσεις,
ἢ τἀπὶ τούτοις δρῶ; λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. Κα. μανθάνεις
ὅς φησιν εἶναι; Χρ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί·
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει. 60
ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον. Πλ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Κα. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
Χρ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι. 64
εἰ μὴ φράσεις γάρ— Κα. ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.
Χρ. ὦ τᾶν— Πλ. ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. Χρ. πώ-
μαλα.
Κα. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ' ὦ δέσποτα.
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών. 70
Χρ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. Πλ. μηδαμῶς. Χρ. οὔκουν ἐρεῖς;
Πλ. ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅστις εἴμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τί μ' ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον.
Χρ. νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.
Πλ. μέθεσθε νῦν μου πρῶτον. Χρ. ἤν, μεθίεμεν. 75
Πλ. ἀκούετον δή· δεῖ γὰρ ὡς ἔοικέ με

50 χρόνῳ A: βίῳ R: ἔτει (γρ. γένει καὶ χρόνῳ) V 51 τοῦτο] τουτὶ V 56 σὺ πρότερον R[2]: πρότερον σὺ A φράσεις] φράσον VA 57 πάνυ ταχύ V 65–66 Κα. εἰ μὴ . . . κακῶς. Πλ. ὦ τᾶν . . . ἀπ' ἐμοῦ vulg.: personas corr. Rutherford 65 εἰ] ἢν A[2] φράσεις] φράσῃς A 67 βέλτιόν R 75 μέθεσθε νῦν μου] μέθεσθέ μου τὸ A: μέθετόν με νῦν V: fortasse μέθετόν με νυνὶ

λέγειν ἃ κρύπτειν ἦν παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος. Χρ. ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὤν;
Κα. σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος; 80
ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
καὶ Ζεῦ, τί φής; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; Πλ. ναί.
Χρ. ἐκεῖνος αὐτός; Πλ. αὐτότατος. Χρ. πόθεν οὖν φράσον
αὐχμῶν βαδίζεις; Πλ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο. 85
Χρ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.
Πλ. ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλόν, 90
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.
Χρ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους. Πλ. ὁμολογῶ σοι. Χρ. φέρε τί οὖν;
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ, 95
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. φήμ' ἐγώ.
Χρ. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; Πλ. πάνυ μὲν οὖν·
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑόρακά πω χρόνου.
Χρ. καὶ θαῦμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. ἄφετόν με νῦν. ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ. 100
Χρ. μὰ Δί' ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεσθά σου.
Πλ. οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; Χρ. καὶ σύ γ' ἀντιβολῶ πιθοῦ,
καὶ μή μ' ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα. 105
μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

98 πω R : που V : om. A : ἐγὼ Dawes 106 Κα. praef. V

Πλ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχωσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
Χρ. ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί. 110
Πλ. μὰ Δί' ἀλλ' ἁπαξάπαντες. Κα. οἰμώξει μακρά.
Χρ. σοὶ δ' ὡς ἂν εἰδῇς ὅσα παρ' ἡμῖν ἢν μένῃς
γενήσετ' ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γὰρ οἶμαι, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας 115
βλέψαι ποιήσας. Πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Χρ. τί φῄς;
Κα. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
Πλ. ὁ Ζεὺς †μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ' ἔμ' εἰ†
πύθοιτ' ἂν ἐπιτρίψειε. Χρ. νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ; 121
Πλ. οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
Χρ. ἄληθες ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου, 125
ἐὰν ἀναβλέψῃς σὺ κἂν σμικρὸν χρόνον;
Πλ. ἆ μὴ λέγ' ὦ πόνηρε ταῦτ'. Χρ. ἔχ' ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μεῖζον δυνάμενον. Πλ. ἐμὲ σύ; Χρ. νὴ τὸν
οὐρανόν.
αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν; 130
Κα. διὰ τἀργύριον· πλεῖστον γάρ ἐστ' αὐτῷ. Χρ. φέρε
τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; Κα. ὁδί.
Χρ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;
Κα. καὶ νὴ Δί' εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
Χρ. οὔκουν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος καὶ ῥᾳδίως 135
παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν; Πλ. ὅτι τί δή;

111 μακράν R V 119 εἰδὼς] οἶδ' ὡς Harl. 1 ἔμ' εἰ] ἔπη Mut. 2. 3: ἔπη εἰ Par. Reg. 2717 129 μείζω R 130 τίν'] τί Pors. 132 αὐτῷ] αὐτὸ R A 136 παύσειαν . . . ταῦτα R

Χρ. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἕν,
μὴ βουλομένου σοῦ. Πλ. πῶς; Χρ. ὅπως;
οὐκ ἔσθ' ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν 140
αὐτὸς διδῷς τἀργύριον· ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
Πλ. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; Χρ. φήμ' ἐγώ.
καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
ἢ χαρίεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται. 145
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.
Κα. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
Χρ. καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ, 150
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
Κα. καὶ τούς γε παῖδάς φασι ταὐτὸ τοῦτο δρᾶν
οὐ τῶν ἐραστῶν ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
Χρ. οὐ τούς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ 155
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. Κα. τί δαί;
Χρ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.
Κα. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
Χρ. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα 160
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισίν ἐσθ' ηὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ ἡμῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος·
Κα. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται·
Χρ. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών·
Κα. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ· 165

146 secl. Rutherford 148 διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως] πρότερον ὢν ἐλεύθερος Heimreich ex schol. 152 ὡς] ἐς R 153 ταὐτὸ] αὐτὸ R 157 θηρευτικούς R 162 ἡμῶν V: om. R: αὐτῶν A

Χρ. ὁ δὲ γναφεύει γ'· Κα. ὁ δέ γε πλύνει κῴδια·
Χρ. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ'· Κα. ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα·
Χρ. ὁ δ' ἁλούς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.
Πλ. οἴμοι τάλας ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.
Κα. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ; 170
Χρ. ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
Κα. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.
Χρ. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
Κα. ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
Χρ. ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου; 175
Κα. Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
Χρ. Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;
Κα. ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;
Χρ. ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;
Κα. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος— Χρ. ἐμπέσοι γέ σοι. 180
τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.
Κα. κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνον. 185
Πλ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν;
Χρ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα·
ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή,
ἔρωτος Κα. ἄρτων Χρ. μουσικῆς Κα. τραγη-
μάτων 190
Χρ. τιμῆς Κα. πλακούντων Χρ. ἀνδραγαθίας
Κα. ἰσχάδων
Χρ. φιλοτιμίας Κα. μάζης Χρ. στρατηγίας
Κα. φακῆς·
Χρ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.

166 κναφεύει RV: τις γναφεύει Brunck 168 που] γ' οὐ Valckenaer 172 τί δαί; R τὰς om. RV 179 Naΐs Athenaeus 185 μόνον] μόνος VA

ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα· 195
κἂν ταῦτ' ἀνύσηται, τετταράκοντα βούλεται,
ἤ φησιν εἶν' ἀβίωτον αὑτῷ τὸν βίον.
Πλ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ·
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. Χρ. φράζε τοῦ πέρι;
Πλ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατε 200
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
Χρ. νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότατόν ἐσθ' ὁ Πλοῦτος. Πλ. ἥκιστ', ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλ'. ἐσδὺς γάρ ποτε
οὐκ εἶχεν ἐς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν, 205
εὑρὼν ἅπαξάπαντα κατακεκλῃμένα·
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.
Χρ. μή νυν μελέτω σοι μηδέν· ὡς ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς ἐς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. 210
Πλ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν;
Χρ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.
Πλ. κἀκεῖνος οὖν σύνοιδε ταῦτα; Χρ. φήμ' ἐγώ.
Πλ. ὁρᾶτε. Χρ. μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦγαθέ. 215
ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κεἰ δεῖ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. Κα. κἂν βούλῃ γ', ἐγώ.
Χρ. πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι νῷν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα.
Πλ. παπαῖ πονηρούς γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους. 220
Χρ. οὐκ ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμὼν— Κα. τί δρῶ; λέγε.

196 ἀνύσῃ codd. : corr. Dawes 197 εἶν' ἀβίωτον αὑτῷ scripsimus : ἀβίωτον αὐτῶ A : οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ R V Ald. 203 δειλότατος R A 205 ἐκ τῆς οἰκίας Bothe 215–217 om. R[1] : in marg. add. R[2] 216 κεἰ δεῖ A : καὶ δεῖ V : κ' ἂν δεῖ R[2] : κἂν χρῇ Cobet

Χρ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὑρήσεις δ᾽ ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν 225
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

Κα. καὶ δὴ βαδίζω· τουτοδὶ τὸ κρεᾴδιον
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.

Χρ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ᾽· ἀλλ᾽ ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ᾽ ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων 230
εἴσω μετ᾽ ἐμοῦ δεῦρ᾽ εἴσιθ᾽· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη ᾽στὶν ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.

Πλ. ἀλλ᾽ ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ᾽ ἀλλοτρίαν πάνυ· 235
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ᾽ οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἢν μὲν γὰρ ὡς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατώρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
αἰτῶν λαβεῖν τι σμικρὸν ἀργυρίδιον, 240
ἔξαρνός ἐστι μηδ᾽ ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ᾽ ὡς παραπλῆγ᾽ ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
γυμνὸς θύραζ᾽ ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνου.

Χρ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε. 245
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πώς εἰμ᾽ ἀεί,
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
πάλιν τ᾽ ἀναλῶν, ἡνίκ᾽ ἂν τούτου δέῃ.
ἀλλ᾽ εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον, 250
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. Πλ. πείθομαι.

Χρ. τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;

227 τουτοδὶ] Elmsl.: τουτο δὴ R: τοῦτο δὴ V: τοῦτο δὲ A 228 λαβών] παρών V 231 ἐμοῦ] ἐμὲ R 237 ὡς Junt.: εἰς codd. 244 χρόνου Et. Mag.: χρόνῳ codd. 245 οὐκ ἐπέτυχες] ἐπέτυχες οὐδὲ V

Κα. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
ἴτ' ἐγκονεῖτε σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν, 255
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν.

ΧΟΡΟΣ

οὔκουν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη;
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι
ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο. 260

Κα. οὔκουν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.

Χο. ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;

Κα. ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν' ὦ πόνηροι 265
ῥυπῶντα κυφὸν ἄθλιον ῥυσὸν μαδῶντα νωδόν·
οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

Χο. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν πῶς φῄς; πάλιν φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Κα. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν. 270

Χο. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἔπειτ' ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

Κα. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον ἐς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

Χο. ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν 275
'ἰοὺ ἰού,' τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

Κα. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις, ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

Χο. διαρραγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,
ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν, 280
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες οὐκ οὔσης σχολῆς προθύμως

256 παρόντ' V: παρόντας R A 257 προθύμους A 258 ἄνδρας] ὄντας Mein. 260 μ' ὁ] χ' ὦ A κέκληκε δεῦρο] κέκληκεν ἡμᾶς A 271 ἔπειτ'] ἡμᾶς R A: μ' ἔπειτ' Mein. 277 λαχὼν V[1] 280 post h. v. repetunt v. 260 A Ald.

δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
Κα. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ ὧνδρες ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει. 285
Χο. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἡμῖν ἅπασιν εἶναι;
Κα. νὴ τοὺς θεοὺς Μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.
Χο. ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

Κα. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα 290
μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων
ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη
ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. 295

Χο. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραιπαλῶντα
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῇ δὲ καταδαρθόντα που 300
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

Κα. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς, 305
μιμήσομαι πάντας τρόπους·
ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

285 ἄγων] φέρων V ὑμᾶς] ἡμᾶς R 286 ἧμιν ἅπασιν V : ἅπασιν ἡμιν R A Ald. 287 μίδας codd. : corr. Kuster 293 βληχωμένων Bergk 297 βληχώμενόν V σὲ] τε V πινῶντα Brunck 300 καταδαρθέντα vel καταδραθέντα codd. : corr. Pors. 301 σφηνίσκον Bentl. 307 γρυλλίζοντες R A Ald.

Χο. οὐκοῦν σε τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους 310
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ' ὥσπερ τράγου
τὴν ῥῖνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
'ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.' 315

Κα. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρᾳ
βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας 320
μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

ΧΟΡΟΥ

Χρ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν ὦνδρες δημόται
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν·
ἀσπάζομαι δ' ὁτιὴ προθύμως ἥκετε
καὶ συντεταμένως κοὐ κατεβλακευμένως. 325
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.
Χο. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τἠκκλησίᾳ, 330
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.
Χρ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ

τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ 335
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.

312 τῶν] 'κ τῶν Cobet 316 ἄγ' εἶα V 335 πόθεν Ald.: καὶ πόθεν R V A

καίτοι λόγος γ' ἦν νὴ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως 340
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.

Χρ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ· νὴ τοὺς θεοὺς
ὦ Βλεψίδημ' ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἶ γὰρ τῶν φίλων. 345

Βλ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

Χρ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἔνι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

Βλ. ποῖός τις; Χρ. οἷος; Βλ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι φῄς ποτε.

Χρ. ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί· 350
ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρῖφθαι τὸ παράπαν.

Βλ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον
καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τό τ' αὖ δεδοικέναι
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου. 355

Χρ. πῶς οὐδὲν ὑγιές; Βλ. εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία
ἐκεῖθεν ἥκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

Χρ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

Βλ. παῦσαι φλυαρῶν ὠγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς. 360

Χρ. σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτονί.

Βλ. φεῦ,
ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.

Χρ. οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

Βλ. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. 365

338 ἐπὶ] ἐν Cobet 340 θαυμαστὸν R A 343 νὴ] μὰ A
361 τοιουτονί Pors. : τοιοῦτον vel τοιοῦτο vulg. 365 εἶχες R

Χρ. μελαγχολᾷς ὤνθρωπε νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.
Χρ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος 369
ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος;
Χρ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
Βλ. μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἥρπακας; Χρ. κακοδαιμονᾷς.
Βλ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
Χρ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. Βλ. ὦ Ἡράκλεις, φέρε ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι. 375
Χρ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
Βλ. ὦ τᾶν ἐγώ τοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
Χρ. καὶ μὴν φίλως γ' ἄν μοι δοκεῖς νὴ τοὺς θεοὺς 380
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
Βλ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικός, κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Παμφίλου. 385
Χρ. οὔκ ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας
ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Βλ. τί σὺ λέγεις;
οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; Χρ. οἴμοι τῶν κακῶν,
ἀπολεῖς. Βλ. σὺ μὲν οὖν σεαυτόν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Χρ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον ὦ μόχθηρε σὺ 391
ἔχω. Βλ. σὺ Πλοῦτον; ποῖον; Χρ. αὐτὸν
τὸν θεόν.
Βλ. καὶ ποῦ 'στιν; Χρ. ἔνδον. Βλ. ποῦ; Χρ. παρ'
ἐμοί. Βλ. παρὰ σοί; Χρ. πάνυ.

367 ἔχει A: ἔχεις R: ἔχεις γρ. μένει V 368 πεπανουργευκότι R: πεπανούργηχ' ὅτι Bergk 369 σὺ] σὲ Elmsl. 374 ἂν Kuster: οὖν codd. 375 ἐθέλει Mut. 1. 2: ἐθέλεις R V A Ald.

Βλ. οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί; Χρ. νὴ τοὺς θεούς.
Βλ. λέγεις ἀληθῆ; Χρ. φημί. Βλ. πρὸς τῆς Ἑστίας; 395
Χρ. νὴ τὸν Ποσειδῶ. Βλ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
Χρ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
Βλ. εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
Χρ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. Βλ. τί φῄς;
οὐ τῷ μεταδοῦναι; Χρ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα
Βλ. τί; 400
Χρ. βλέψαι ποιῆσαι νώ— Βλ. τίνα βλέψαι; φράσον.
Χρ. τὸν Πλοῦτον ὥσπερ πρότερον ἑνί γέ τῳ τρόπῳ.
Βλ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
Χρ. ἀλλ' ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται. 405
Βλ. οὔκουν ἰατρὸν εἰσάγειν ἐχρῆν τινά;
Χρ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἔστ' οὔθ' ἡ τέχνη.
Βλ. σκοπῶμεν. Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. Βλ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
Χρ. μὰ Δί' ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην 410
ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
κράτιστόν ἐστι. Βλ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
μή νυν διάτριβ' ἀλλ' ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
Χρ. καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. σπεῦδέ νυν. Χρ. τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΠΕΝΙΑ

ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον 415
τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε—
ποῖ ποῖ; τί φεύγετον; οὐ μενεῖτον; Βλ. Ἡράκλεις.
Πε. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·

396 γρ. βοιώτιον λέγεις V in marg. 406 εἰσαγαγεῖν RA
414 δὴ] μὴν R 417 φεύγετ' Vat.-Urb. 141

τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε 420
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος· ὥστ' ἀπολώλατον.

Χρ. σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.

Βλ. ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας·
βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.

Χρ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. Βλ. οὐκοῦν κλαύσεται.

Πε. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; Χρ. πανδοκεύτριαν 426
ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἀνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη.

Πε. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν; 430

Χρ. οὔκουν ὑπόλοιπον τὸ βάραθρόν σοι γίγνεται;
ἀλλ' ἥτις εἶ λέγειν σ' ἐχρῆν αὐτίκα μάλα.

Πε. ἣ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.

Βλ. ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡκ τῶν γειτόνων, 435
ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;

Πε. Πενία μὲν οὖν, ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.

Βλ. ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοί, ποῖ τις φύγῃ;

Χρ. οὗτος τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον·
οὐ παραμενεῖς; Βλ. ἥκιστα πάντων. Χρ. οὐ
μενεῖς; 440
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;

Βλ. Πενία γάρ ἐστιν ὦ πόνηρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον.

Χρ. στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι. Βλ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

Χρ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ 445
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.

428 ἀνέκραγες R : ἀνακέκραγες V : ἐνέκραγες A Ald. 438 φύγοι A Ald. 441 φεύγομεν] ω supra A 446 ἐργασόμεθα, τὸν θεὸν Mein. 447 ἀπολιπόντες εἰ Dobr. 448 δεδιότες V

Βλ. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν δ' ἀσπίδα 450
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;

Χρ. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

Πε. γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω; 455

Χρ. σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;

Πε. οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν; Χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν 461
ἀγαθόν; Πε. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';
Χρ. ὅ τι;
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

Πε. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους; Χρ. ὅ τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα. 466

Πε. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή, 470
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

Χρ. ταυτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;

Πε. καὶ σύ γε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπανθ' ἁμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους. 475

Χρ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;

Πε. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.

454 *καθάρματοι* R : *καθάρματα* A 461–2 *εἰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ πορίζομεν;* | Πε. *τί δ' ἄν ποθ' ὑμεῖς* Elmsl. 461 *ἐκπορίζομεν*] *ἐκποριζοίμεθ'* V : *πορίζομεν* Ald. 464 *νομίζετε* R 465 *ἀνθρώποις* R V 472 *τουτὶ* A Ald. 476 *καὶ*] *ὦ* Bentl.

Χρ. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν 'ἰοὺ ἰοὺ'
τοιαῦτ' ἀκούων; Πε. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
Χρ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, 480
ἐὰν ἁλῷς; Πε. ὅ τι σοι δοκεῖ. Χρ. καλῶς λέγεις.
Πε. τὸ γὰρ αὔτ', ἐὰν ἡττᾶσθε, καὶ σφὼ δεῖ παθεῖν.
Χρ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
Βλ. ταύτῃ γε· νῷν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
Πε. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ', ἢ τί γ' ἂν 485
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;
Χο. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ᾧ νικήσετε τηνδὶ
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες, μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν.
Χρ. φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον, 490
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τἀναντία δήπου.
τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις ηὕρομεν, ὥστε γενέσθαι
βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
ἢν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοὐκ ἀπολείψει, 495
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται· κᾆτα ποιήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε θεῖα σέβοντας.

480 ἐπεγράψω R 485 φθάνοιτον . . . πράττοντ' Ald. : φθάνοιτε . . . πράττοντες codd. ἢ τί γ' ἂν A Ald. : εἴ (ἢ R^2) τι γὰρ R V φθάνοιτε . . . πράττοντες· τί γὰρ Bergk 493 βούλευμα Flor. Laur. 31. 16 et schol. : βούλημα R V A Ald.

καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον;
Βλ. οὐδείς· τούτου μάρτυς ἐγώ σοι· μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.
Χρ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον; 501
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροί,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ
πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.
οὔκουν εἶναί φημ', εἰ παύσει ταύτην βλέψας ποθ' ὁ Πλοῦτος, 505
ὁδὸν ἥντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.
Πε. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν. 509
εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ' ἴσον αὑτόν,
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν μελετῴη
οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχοποιεῖν,
ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυλοδεψεῖν,
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι,
ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμελοῦσιν; 516
Χρ. λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ κατέλεξας
οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. Πε. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;

498 τίς] τὶς Mein.: τί Bamberg 499 οὐδείς] οὔτις Ald.: οὐδέν Cobet ἐγώ σοι τούτου μάρτυς R V A Ald.: correximus 503 αὐτὰ] πολλὰ Reiske 505 εἰ παύσει V: εἰ παῦσαι R: ἢ παύσει A Ald. ταύτην βλέψας R: ταῦτ' ἣν βλέψῃ V A Ald. 506 ἥντιν'] ἥν τις Hemsterhuys 514 σκυτοδεψεῖν R A Ald.: βυρσοδεψεῖν V: corr. Bentl. 517 νῦν δὴ R: νῦν V: νυνὶ A Ald.

Χρ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. Πε. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν,
ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ; Χρ. κερδαίνειν βουλόμενός τις 520
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.
Πε. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστὴς
κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ τοῦτο ποιῆσαι;
ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τἄλλα τε μοχθεῖν 525
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν. Χρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Πε. ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν, οὐ γὰρ ἔσονται,
οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος;
οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον, 529
οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων.
καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστιν τούτων πάντων ἀποροῦντας;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
Χρ. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου 535

519 πρῶτος V A 521 πλείστων] ληστῶν Bergk 528 δάπησι V: τάπησιν A 531 καίτοι] καὶ τῷ Rutherford ἐστιν] ἔσται Pors. ἀποροῦντας V A Ald.: ἀποροῦντα R: ἀποροῦντι Valckenaer

καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κολοσυρτόν;
φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, 'πεινήσεις, ἀλλ' ἐπανίστω.'
πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος· ἀντὶ δὲ κλίνης 540
στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει·
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου
λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων,
ἀντὶ δὲ θράνους στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος, ἀντὶ δὲ μάκτρας 545
φιδάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἆρά γε πολλῶν
ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν;

Πε. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.

Χρ. οὐκοῦν δήπου τῆς Πτωχείας Πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.

Πε. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει. 551
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστιν μηδὲν ἔχοντα·
τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα,

536 κολοσυρτοῦ Kuster 544 φυλλεῖ' schol. ad Ach. 469: φύλλ' codd. 545 θράνου Pollux 547 αἰτίαν codd.: corr. Bentl. 548 ἐπεκρούσω Pollux

περιγίγνεσθαι δ᾽ αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ᾽ ἐπιλείπειν.
Χρ. ὡς μακαρίτην ὦ Δάματερ τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας, 555
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
Πε. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γιγνώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες
καὶ γαστρώδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς,
παρ᾽ ἐμοὶ δ᾽ ἰσχνοὶ καὶ σφηκώδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί. 561
Χρ. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.
Πε. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν κἀναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ᾽ ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ᾽ ἐστὶν ὑβρίζειν.
Χρ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν. 565
Βλ. †νὴ τὸν Δί᾽, εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;†
Πε. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι,
πλουτήσαντες δ᾽ ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχρῆμ᾽ ἄδικοι γεγένηνται, 569
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
Χρ. ἀλλ᾽ οὐ ψεύδει τούτων γ᾽ οὐδέν, καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ᾽ οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς,
ὁτιὴ ζητεῖς τοῦτ᾽ ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἄμεινον
Πενία Πλούτου. Πε. καὶ σύ γ᾽ ἐλέγξαι μ᾽ οὔπω δύνασαι περὶ τούτου,

562 ἀπὸ] ὑπὸ V Ald. 564 ἐνυβρίζειν R (om. ἐστὶν) 566 eicit Bentl. Δί᾽ R V Ald. : Δία γ᾽ A εἰ δεῖ R : εἴ γε A V : εἴ γε δεῖ Ald. πῶς οὐχὶ R : δεῖ V : δεῖ πῶς οὐ A 573 ὁτιὴ Vat.-Urb. 141 : ὅτι γε R V A Ald. ἀναπείσειν R V Ald. : ἀναπείσεις A : corr. Pors. ἀμείνων A Ald.

ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Χρ. καὶ πῶς
φεύγουσί σ' ἅπαντες; 575

Πε. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι φρονοῦντας ἄριστα
αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.

Χρ. τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον·
κἀκεῖνος γὰρ τὸν Πλοῦτον ἔχει. Βλ. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει. 580

Πε. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω,
ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς σε διδάξω.
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγῶνα
ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει, 584
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφανώσας
κοτίνου στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.

Χρ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν Πλοῦτον ἐκεῖνος·
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν Πλοῦτον ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ. 589

Πε. πολὺ τῆς Πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι,
εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.

Χρ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας.

581 γρ. γνώμαις V in marg. 583 αὐτὸς τὸν ὀλυμπικὸν R V : τὸν ὀλυμπιακὸν αὐτὸς A : corr. Kuster 584 eicit Cobet 586 κοτίνου V Ald. : κοτίνῳ R A : κοτινῷ (idemque v. 592) Pors. 587 δηλοῖ] δῆλος Cobet 592 σέ γ' Junt. 2 : σε A : σ' R V Ald. κοτίνου A Ald. : κοτίνῳ R V

Πε. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν
διὰ τὴν Πενίαν. Χρ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι, 594
εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν,
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς
ἔτι μηδ' ὁτιοῦν.
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς. 600
Πε. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει.
Χρ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.
Πε. τί πάθω τλήμων;
Χρ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
Πε. εἶμι δὲ ποῖ γῆς; 605
Χρ. ἐς τὸν κύφων'· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύειν.
Πε. ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
μεταπέμψεσθον.
Χρ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου. 610
κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,
σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.
Βλ. νὴ Δί' ἐγὼ γοῦν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος 615
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου
τῶν χειροτεχνῶν
καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.
Χρ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος οἴχεται.
ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν 620

598 γρύξῃς R A: γρύζεις V: corr. Brunck 607 χρῆν V Ald.: χρή R A

ἐγκατακλινοῦντ᾽ ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
Βλ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.
Χρ. παῖ Καρίων τὰ στρώματ᾽ ἐκφέρειν σ᾽ ἐχρῆν
αὐτόν τ᾽ ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται, 625
καὶ τἄλλ᾽ ὅσ᾽ ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα.

ΧΟΡΟΥ

Κα. ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι
γέροντες ἄνδρες ἐπ᾽ ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ᾽, ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ᾽ ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου. 630
Χο. τί δ᾽ ἔστιν ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
Κα. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ᾽ ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας, 635
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
Χο. λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.
Κα. πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ᾽ ἤν τε μή.
Χο. ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν. 640

ΓΥΝΗ

τίς ἡ βοή ποτ᾽ ἐστίν; ἆρ᾽ ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ᾽ ἐγὼ πάλαι
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.
Κα. ταχέως ταχέως φέρ᾽ οἶνον ὦ δέσποιν᾽, ἵνα
καὐτὴ πίῃς· φιλεῖς δὲ δρῶσ᾽ αὐτὸ σφόδρα· 645
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
Γυ. καὶ ποῦ ᾽στιν; Κα. ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.

621 ἐγκατακλινοῦντες R A Ald. 626 εὐπρεπισμένα R 641 ἆρ᾽ Ald. : ἆρά γ᾽ codd. ἀγγέλλεται R : ἀγγελεῖ V A Ald. 647 post λεγομένοις interpungit Boissonade

Γυ. πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
Κα. ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ. 650
Γυ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν. Κα. μὴ τἀγαθὰ
ἃ νῦν γεγένηται; Γυ. μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
Κα. ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον
νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα, 655
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. Γυ. νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
Κα. ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾖμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα 660
καθωσιώθη πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
Γυ. ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
Κα. εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός, 665
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλεν καθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπών, ἤν τις αἴσθηται ψόφου· 670
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλά με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γρᾳδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι. 675
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας

660 προθύματα] θηλύματα v. l. apud schol. Rav. 661 πέλανος] μέλανος Bergk 662 κατεκλίνομεν A Ald. 666 ὑπερηκόντισεν R¹ Ald. 668 ἀποσβέσαι R 669 παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν Pors. 670 πρόσπολος V A

ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς· μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον· 680
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν ἐς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.

Γυ. ταλάντατ' ἀνδρῶν οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;

Κα. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με 685
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα·
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
τὸ γρᾴδιον δ' ὡς ᾔσθετο δή μου τὸν ψόφον,
ἄρασ' ὑφήρει· κᾆτα συρίξας ἐγὼ
ὀδὰξ ἐλαβόμην ὡς παρείας ὢν ὄφις. 690
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν,
κατέκειτο δ' αὑτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων·
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαλλόμην. 695

Γυ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν; Κα. οὐδέπω.
μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

Γυ. ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο. 700

Κα. οὔκ, ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα
ὑπηρυθρίασε χἠ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

Γυ. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; Κα. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόν-
τισεν.

Γυ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν. 705

678 ταῦτα V 681 ἥγιζεν] ηἵτιζεν R : ἥικιζεν V : ἥλιζεν Blaydes σάκταν] σάκκον v. l. apud schol. 688 ᾐσθάνετό (om. δή) Pors. δή om. R V 689 ἄρασ' Dobr. : τὴν χεῖρ' codd. 692 συντυλίξασ' V 695 om. A ἀνεπαυόμην V γρ. Vat.-Urb. 141 701 τις A Ald. : γέ τις R : γε V : γ' ἐπ- Reisig 702 ὑπερυθρίασε R : ὑπερηρυθρίασε Bergk

Κα. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. Γυ. αἶ τάλαν.
Κα. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον 710
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
Γυ. λίθινον; Κα. μὰ Δί' οὐ δῆτ' οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
Γυ. σὺ δὲ πῶς ἑώρας ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς; Κα. διὰ τοῦ τριβωνίου·
ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία. 715
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ συμπαραμιγνύων ὀπὸν
καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ 720
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν
ἔφευγ' ἀνᾴξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
'ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ὑπομνύμενον παύσω σε τὰς ἐκκλησίας.' 725
Γυ. ὡς φιλόπολίς τίς ἐσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
Κα. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν
τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ 730
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
ἐξῃξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. Γυ. ὦ φίλοι θεοί.
Κα. τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ 735

721 ἐκτρέψας R V 725 ἐπομνύμενον codd.: corr. Brunck τὰς ἐκκλησίας] τῆς ἐκκλησίας A: ταῖς ἐκκλησίαις Bergk (cf. schol.) 727 τοῦτο] ταῦτα V Πλούτῳ 'τι Mein. 729 ἡμιτύβιον Ald., lemma schol. Rav.: ἡμιτύμβιον codd. 731 κατεπέτασ'] κατέπασσ' R: κατέπλασ' V

τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ·
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ Πλοῦτος ὦ δέσποιν' ἀνειστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως 740
ἠφάνισεν αὑτὸν οἵ τ' ὄφεις ἐς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα, 745
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχύ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
Γυ. ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦναξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος; Κα. ἔρχεται.
ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος. 750
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι, 755
ὀφρῦς ξυνῆγον ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι
γελῶντες εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ' εἶ' ἁπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου 760
ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
Γυ. νὴ τὴν Ἑκάτην κἀγὼ δ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγέλιά σε κριβανωτῶν ὁρμαθῷ 765
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. Κα. μή νυν μέλλ' ἔτι,

736 γέ μοι δοκεῖν Ald., lemma schol. : γ' ἐμοὐδόκει Dind. 755 om. R[1] A : in marg. add. R[2] 759 προβήμασιν] κροτήμασιν Mein. 765 κριβανιτῶν Caninius

ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
Γυ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Κα. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι. 770

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ

Πλ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος ἥ μ' ἐδέξατο.
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς,
οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον, 775
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὢ τλήμων ἐγώ,
ὡς οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι 780
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐπεδίδουν.
Χρ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅταν πράττῃ τις εὖ.
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα. 785
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;
Γυ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. Πλ. μηδαμῶς. 790
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος ἐς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐσφέρειν.
Γυ. εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;

769 secl. Rutherford 770 ὑπαντῆσαι Mein. κομμάτιον χοροῦ om. A 772 κλεινὴν πόλιν Steph. Byz. 779 αὐτὰ] αὖ τὰ Bentl. 781 ἐνεδίδουν R A 783 οἱ φαινόμενοι] ὀσφραινόμενοι Hemsterhuys

Πλ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος· 795
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ᾽ ἐπὶ τούτοις εἶτ᾽ ἀναγκάζειν γελᾶν.
Γυ. εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξίνικός γ᾽ οὑτοσὶ 800
ἀνίσταθ᾽ ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΥ

Κα. ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρές ἐστ᾽ εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ᾽ οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς ἐς τὴν οἰκίαν
ἐπεσπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν. 805
[οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμα δή.] 805 a
ἡ μὲν σιπύη μεστή ᾽στι λευκῶν ἀλφίτων,
οἱ δ᾽ ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
ἅπαντα δ᾽ ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη ᾽στίν, ὥστε θαυμάσαι.
τὸ φρέαρ δ᾽ ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι 810
μύρου γέμουσι, τὸ δ᾽ ὑπερῷον ἰσχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ᾽ ὁρᾶν.
ὁ δ᾽ ἰπνὸς γέγον᾽ ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος. 815
στατῆρσι δ᾽ οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς· ἀποψώμεσθα δ᾽ οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ὗν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος· 820
ἐμὲ δ᾽ ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

801 *τῶν ἰσχάδων* Suid. *χοροῦ* R² Ald. : om. vulg. 805 a *δή*] *πού* A h. v. eicit Bentl. 813 *σαθροὺς* Kuster 815 *ἰπνὸς γέγον᾽*] *ἰπνὸς* A Ald. : *ἶπος* Bentl. ex Polluce

ΔΙΚΑΙΟΣ

ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. Κα. ἔα τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί;
Δι. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής. 825
Κα. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.
Δι. μάλιστ'. Κα. ἔπειτα τοῦ δέει; Δι. πρὸς τὸν θεὸν
ἥκω· μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων, 830
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Κα. ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.
Δι. κομιδῇ μὲν οὖν. Κα. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.
Δι. κομιδῇ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην οὓς τέως
εὐηργέτησα δεομένους ἕξειν φίλους 835
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
Κα. καὶ κατεγέλων δ' εὖ οἶδ' ὅτι. Δι. κομιδῇ μὲν οὖν·
αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
Κα. ἀλλ' οὐχὶ νῦν. Δι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν 840
προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
Κα. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
Δι. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
Κα. μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα; 845
Δι. οὔκ ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.
Κα. τὰ δ' ἐμβάδια; Δι. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Κα. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; Δι. νὴ τὸν Δία.
Κα. χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος, 850
καὶ τρὶς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις

824 ἴωμεν] ἔλθωμεν V 833 om. R 834 τέως] τότε V
842 πρὸς τὸν θεὸν Hemsterhuys 843 μετὰ σοῦ τὸ] τὸ μετὰ σοῦ Mein. 845 οὖν om R V ἐνεμυήθης R 848 secl. Rutherford

καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰοὺ ἰού.
οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
Κα. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν; 855
Συ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ 'λλίπωσιν αἱ δίκαι;
Δι. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ. 860
προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Κα. νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
Συ. ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως, 865
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
Κα. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; Συ. ἐμὲ τουτονί.
Κα. ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;
Συ. μὰ Δί' οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός, 870
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
Κα. ὡς σοβαρὸς ὦ Δάματερ εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
Συ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις·
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον 875
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Κα. οἰμώξἄρα σύ.
Δι. νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεός ἐσθ' ὅτι
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
Συ. οἴμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς; 880
ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί;

852 *καὶ ἰοὺ ἰού* codd.: corr. edd. 859 *λίπωσιν* R A Ald.: *λείπωσιν* V: corr. Dawes 870 *οὐδενός*] *οὐδὲ ἓν* Scaliger 871 *χρήματα*] *πράγματα* (*γρ. χρήματα*) V 876 *οἴμωζ' ἄρα σὺ* V A Ald. 878 *ἔσθ' ὅτι* V: *ἔσθ' οὑτοσὶ* R A: *οὗτος εἰ* Vat.-Urb. 141

ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
Δι. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.
Κα. †ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος†. 885
Συ. ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.
Δι. μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
Συ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον. 890
Κα. ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης μηδενός γ' ἐμπλήμενος.
Συ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν ὦ μιαρωτάτω
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὗ ῦ ὗ ῦ ὗ ῦ ὗ ῦ ὗ ῦ ὗ ῦ. 895
Κα. κακόδαιμον ὀσφραίνει τι; Δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
Συ. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστὶν ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ' ὡς ἄχθομαι
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς. 900
Δι. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; Συ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.
Δι. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. Συ. τὸ τί;
Δι. γεωργὸς εἶ; Συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
Δι. ἀλλ' ἔμπορος; Συ. ναί, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.
Δι. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; Συ. οὐ μὰ τὸν Δία. 905
Δι. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν;
Συ. τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων
καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δι. σύ; τί μαθών; Συ.
βούλομαι.
Δι. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει; 910
Συ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν

885 ἀλλ' οὐκ] φάρμακα δ' Velsen ἔνεστι] ἔστι Suid. 895 ὗῦ septies deinde ῦ V 897 secl. Rutherford γ' om. V 901 γ' om. V 908 τί παθών; Brunck 910 μηδὲν] δεινὸν R

εὐεργετεῖν ὦ κέπφε καθ' ὅσον ἂν σθένω;
Δι. εὐεργετεῖν οὖν ἐστι τὸ πολυπραγμονεῖν;
Συ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις
καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ. 915
Δι. οὔκουν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν; Συ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
Δι. ὁ βουλόμενος. Συ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ,
ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Δι. νὴ Δία πονηρόν γ' ἆρα προστάτην ἔχει. 920
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός; Συ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
Δι. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Συ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. 925
Δι. κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. Κα. οὗτος, σοὶ λέγει.
Δι. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. Κα. ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.
Συ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. Κα. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
Συ. οἴμοι τάλας ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. 930
Κα. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
Συ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Δι. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.
Συ. οἴμοι περιείλημμαι μόνος. Κα. νυνὶ βοᾷς;
Συ. οἴμοι μάλ' αὖθις. Κα. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον, 935
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δι. μὴ δῆθ'· ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
Κα. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει. 940
Δι. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις; εἰπέ μοι.
Κα. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα

917 ἄρχειν] κἀρχὰς Herwerden 919 ὥστ'] ὡς Mein. 920 γ' ἆρα] τἄρα Dind. 932 ποιεῖ Budaeus 933 ἦγες V Ald.: εἶχες R A

ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳί.
Συ. ἄπειμι· γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ 945
καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὁτιὴ καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν. 950
Δι. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἔπειτ᾽ ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς θέρου.
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
Κα. ἀλλ᾽ ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ᾽ αὐτὸν λαβὼν 955
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γνώσεται
ὅτι ἔστ᾽ ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νὼ δ᾽ εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΥ

ΓΡΑΥΣ

ἆρ᾽ ὦ φίλοι γέροντες ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ᾽ ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ, 960
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;
Χο. ἀλλ᾽ ἴσθ᾽ ἐπ᾽ αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.
Γρ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.
Χρ. μὴ δῆτ᾽· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα. 965
ἀλλ᾽ ὅ τι μάλιστ᾽ ἐλήλυθας λέγειν σ᾽ ἐχρῆν.
Γρ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ᾽ ὦ φίλτατε·
ἀφ᾽ οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
Χρ. τί δ᾽ ἔστιν; ἦ που καὶ σὺ συκοφάντρια 970

946 καὶ] κἂν Hemsterhuys 948 ὁτιὴ Bentl. : ὅτι ἢ V : ὅτι R A Ald. 949–50 fortasse οὔτε τὴν ἐκκλησίαν | τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν βουλὴν πιθών : cf. schol. τὴν τῶν πολιτῶν· ἤγουν τοὺς πολίτας ὅλους 957 del. Hamaker

ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Γρ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
Γρ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.
Χρ. οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
Γρ. ἄκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον, 975
πενιχρὸν μέν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν.
Χρ. τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε; 980
Γρ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ᾐσχύνετο.
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱμάτιον, ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
ἐκέλευσεν ἂν τῇ μητρί θ' ἱματίδιον· 985
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
Χρ. οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
Γρ. καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκα μισητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα, 990
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.
Χρ. λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
Γρ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτόν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ 995
καὶ τἄλλα τἀπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι— Χρ. τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
Γρ. ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί,
ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι, 1000

979 πάντα ταῦθ' V Ald. : ταῦτα πάνθ' R A : γ' αὖ τὰ πάνθ' Holden
985 θ' ἱματίδιον Urbinas : τε θοἰματίδιον R A Ald. : τ' εισ ἱμάτιον V
988 ὅτι σ'] ὡς A 993 νῦν] τοίνυν R : νυνί γ' Ald. ἔτι V : om. R A Ald.

καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι
'πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.'
Χρ. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν,
ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ·
πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπανθ' ὑπήσθιεν. 1005
Γρ. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι νὴ τὼ θεὼ
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
Χρ. ἐπ' ἐκφοράν; Γρ. μὰ Δί' ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι. Χρ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
Γρ. καὶ νὴ Δί' εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με, 1010
νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο.
Χρ. ἔπειτ' ἴσως ᾔτει σ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
Γρ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. 1015
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
Χρ. μόνος γὰρ ἥδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
Γρ. καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.
Χρ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
Γρ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου. 1020
Χρ. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
Γρ. τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
Χρ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.
Γρ. ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς ὦ φίλ' ἄνερ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ, 1025
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
Χρ. τί γὰρ ποιήσει; φράζε, καὶ πεπράξεται.
Γρ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία

1004 ἐπεὶ ζαπλουτῶν Mein. 1005 ἅπανθ' ὑπηίσθιεν R : ἅπαντα γ ἤσθιεν V : ἅπαντα κατήσθιε(ν) A Ald. : ἅπαντ' ἂν ἤσθιεν Dobr. 1010 γ' om. R 1011 νίταριον codd. : corr. Bentl. φάττιον Bentl. : βάτιον codd. : φάβιον Mein. 1012 ᾔτει σ' R[2] : ᾔτησ' vulg. 1013 μεγάλοις ὀχουμένην] μεγάλοισι νὴ δία V 1016 secl. Rutherford qui huc refert schol. Veneti verba. ἐν τῇ οἰκείᾳ (sc. βίβλῳ) διαγράφεται 1018 παγκάλους Ald. 1027 ποιήσῃ Bekker

τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποιεῖν,
ἢ μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιόν ἐστ' ἔχειν. 1030

Χρ. οὔκουν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;
Γρ. ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
Χρ. ὀρθῶς γε· νῦν δέ γ' οὐκέτι ζῆν σ' οἴεται.
Γρ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ' ὦ φίλτατε.
Χρ. οὐκ ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 1035
Γρ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διελκύσαις.
Χρ. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία.
Γρ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. Χρ. φαίνεται. 1040
στέφανόν γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ἀσπάζομαί σε. Γρ. τί φησιν; Νε. ἀρχαία φίλη,
πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν.
Γρ. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
Χρ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑορακέναι. 1045
Γρ. ποίου χρόνου ταλάνταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;
Χρ. τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Γρ. οὔκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.
Νε. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί, 1050
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.
Γρ. ἆ ἆ,
τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'. Χρ. εὖ μέντοι λέγει.
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται. 1054
Νε. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; Γρ. ποῖ τάλαν;

1029 μ' Mut. 2, 3: om. RVA Ald. 1030 δίκαιός Brunck 1033 ζῆν σ'] σε ζῆν R 1037 τηλίας R 1041 στεφάνους R 1042 ἀσπάζομαι— Χρ. σέ φησιν Bergk σε om. V Ald. Γρ. τί om. R 1044 ὑβρίζομαι] αἰσχύνομαι V 1047 πολλοῖς] ἄλλοις V 1052 λέγεις R 1053 λάβῃ] βάλῃ Wakefield 1054 παλαιά γ' εἰρεσιώνη Wakefield 1055 ποῖ] ποῦ Herwerden

Νε. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα. Γρ. παιδιὰν τίνα;
Νε. πόσους ἔχεις ὀδόντας. Χρ. ἀλλὰ γνώσομαι
κἄγωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
Νε. ἀπότεισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
Γρ. ταλάνταθ' ἀνδρῶν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς, 1060
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
Νε. ὄναιο μέντἄν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
Χρ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη. 1065
Γρ. γέρων ἀνὴρ ὢν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Νε. πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τιτθίων
ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
Γρ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ' ὦ βδελυρὲ σύ.
Χρ. μὰ τὴν Ἑκάτην οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν. 1070
ἀλλ' ὦ νεανίσκ' οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην. Νε. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.
Χρ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. Νε. τί κατηγορεῖ;
Χρ. εἶναί σ' ὑβριστήν φησι καὶ λέγειν ὅτι
'πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.' 1075
Νε. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. Χρ. τὸ τί;
Νε. αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν, ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγὼ ποιεῖν·
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.
Χρ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως 1080
εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
Νε. οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένῃ
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.
Χρ. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
πίνειν, συνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. 1085
Νε. ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.

1064 ἐκπλυνεῖ τις Wakefield 1078 ἐπέτρεψ' ἐγὼ V : ἐπέτρεπον R A Ald. : ἐπέτρεπον ἂν Blaydes 1081 Γρ.] Νε. R ἐπιτρέπων V lemma schol. Rav. 1082 διεσπεκλωμενη R V[2] A Ald. 1083 ὑπὸ] ἀπὸ Kuster

Χρ. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
Νε. ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὓς ἔχω.
Γρ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι. 1090
Νε. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. Χρ. θάρρει, μὴ φοβοῦ.
οὐ γὰρ βιάσεται. Νε. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.
Γρ. βάδιζ'· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
Χρ. ὡς εὐτόνως ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ γρᾴδιον 1095
ὥσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσείχετο.

ΧΟΡΟΥ

Κα. τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ.

ΕΡΜΗΣ

σέ τοι λέγω,
ὁ Καρίων, ἀνάμεινον. Κα. οὗτος εἰπέ μοι, 1100
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;
Ερ. μὰ Δί' ἀλλ' ἔμελλον· εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα, 1105
ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὗν. Κα. εἰπέ μοι,
τί δ' ἔστιν; Ερ. ὁ Ζεὺς ὦ πόνηρε βούλεται
ἐς ταὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον
ἁπαξάπαντας ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
Κα. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται. 1110
ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς; Ερ. ὅτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων

1093 ὑπεπίττουν Ald.: ὑπέπιττον γρ. ὑπεπείρων R V: ἐπίττουν A
1096 προσείχετο] προσίσχεται A post h. v. Χοροῦ Ald.: om. vulg.
1100 ὁ A: ὦ R V 1110 τούτων R V: τούτω A τέμνεται] γίνεται R V γρ.

εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἓν 1115
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. Κα. μὰ Δί' οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
Ερ. καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. Κα. σωφρονεῖς.
Ερ. πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν 1120
πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθύς, οἰνοῦτταν μέλι
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
Κα. οὔκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν
ἐνίοτε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; Ερ. οἴμοι τάλας, 1125
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένου.
Κα. ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.
Ερ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον.
Κα. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Ερ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον. 1130
Κα. ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τι στρέφειν.
Ερ. οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
Κα. ταύτην ἐπιπιὼν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.
Ερ. ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
Κα. εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν. 1135
Ερ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. Κα. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
Ερ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι', ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί. 1140
Κα. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτὸς ὦ τοιχωρύχε.

1116 ἔτι θύει V: ἐπιθύει R A 1120 μὲν Ald.: om. codd. 1128 ἧς ἐγὼ Bentl. 1131 ἔοικ(εν) ἐπιστρέφειν A Ald.: ἔοικ' ἔτι στρέφειν Hemsterhuys: ἔοικέ τις στρέφειν dett. aliquot 1138 ἐκφορά] ἔκφορα R A Ald. 1139 ὁπότε τι V Ald.: ὅτε γε R A 1140 ὑφέλοι' V: ὑφέλοις R A: ὑφείλου Ald. σε] σ' ἂν R

ἧκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
Ερ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
Κα. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ. 1145
Ερ. μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
Κα. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
Ερ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.
Κα. τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ; 1150
Ερ. πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
Κα. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;
Ερ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.
Κα. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
Ερ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. Κα. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν; 1156
Ερ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Κα. δόλιον; ἥκιστά γε·
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ερ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. Κα. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι. 1160
Ερ. ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. τί δῆτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον
ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
Κα. ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
οὗτος γὰρ ἐξηύρηκεν αὑτῷ βιότιον. 1165
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
Ερ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; Κα. καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς. 1170

⟨ΧΟΡΟΥ⟩

1161 τί δῆτ' V: καὶ τί ἔτ' RA 1163 μουσικῆς Hemsterhuys 1170 εἶναί μοι codd.: corr. Brunck Χοροῦ add. Bergk

ΙΕΡΕΥΣ

τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στὶ Χρεμύλος μοι σαφῶς;

Χρ. τί δ' ἔστιν ὦ βέλτιστε; Ιε. τί γὰρ ἀλλ' ἢ κακῶς;

ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,

ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,

καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός. 1175

Χρ. ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν ὦ πρὸς τῶν θεῶν;

Ιε. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. Χρ. τίνος οὕνεκα;

Ιε. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,

ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος

ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς, ὁ δέ τις ἂν 1180

δίκην ἀποφυγών, ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις

κἀμέ γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἷς

θύει τὸ παράπαν οὐδὲν οὐδ' εἰσέρχεται,

πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.

Χρ. οὔκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις; 1185

Ιε. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ

χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμένειν.

Χρ. θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.

ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε, 1189

αὐτόματος ἥκων. Ιε. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.

Χρ. ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε

τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος

τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.

ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας, 1194

ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. Ιε. πάνυ μὲν οὖν

δρᾶν ταῦτα χρή. Χρ. τὸν Πλοῦτον ἔξω τις καλεῖ.

Γρ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; Χρ. τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν

ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε

σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα. 1199

Γρ. ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον; Χρ. πάντα σοι πεπράξεται.

1171 φράσει' ὅπου 'στὶ Cobet 1173 Πλοῦτος] θεὸς Elmsl. οὗτος om. R V βλέπειν ante ὁ habet V 1182 κἀμέ γ' ἐκάλει] καὶ μετεκάλει A 1183 οὐδεὶς ἔρχεται R 1190 ἥκων] ἐλθών V

ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἑσπέραν. 1201

Γρ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νὴ Δί' ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.

Χρ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
αὗται ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις 1205
ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.

Χο. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
ἐς τοὔπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

1207 ἔνεισιν A Ald. in exitu fabulae aliquot versus videntur excidisse

FRAGMENTA

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ

1 ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον
λιπών, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἑδώλια.

2 ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν· ὡς ἀγοράσω
ἁπαξάπανθ' ὅσ' ⟨ἂν⟩ κελεύῃς, ὦ γύναι.

3 ὅπερ ⟨δὲ⟩ λοιπὸν μόνον ⟨ἔτ'⟩ ἦν ἐν τῇ γνάθῳ
διώβολον, γεγένητ' ἐμοὶ δικόλλυβον.

4 καὶ μὴν τὸ δεῖν', ἀκροκώλια δή σοι τέτταρα
ἥψησα τακερά.

In fragmentis digerendis numeros editionis Kockianae plerumque secuti sumus.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ] τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην (sc. Plutum) ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὑτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα. (Arg. Plut. iv) ἐπέλιπον οἱ χορηγοί. οὐ γὰρ ἔτι προθυμίαν εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς χορηγοὺς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας χειροτονεῖν. τὸν γοῦν Αἰολοσίκωνα Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικὰ μέλη. τῶν γὰρ χορηγῶν μὴ χειροτονουμένων καὶ τῶν χορευτῶν οὐκ ἐχόντων τὰς τροφὰς ὑπεξῃρέθη τῆς κωμῳδίας τὰ χορικὰ μέλη καὶ τῶν ὑποθέσεων ὁ τρόπος μετεβλήθη. σκοποῦ γὰρ ὄντος τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας τοῦ σκώπτειν δήμους καὶ δικαστὰς καὶ στρατηγούς, παρεὶς ὁ Ἀριστοφάνης τοῦ συνήθως ἀποσκῶψαι διὰ τὸν πολὺν φόβον, Αἴολον τὸ δρᾶμα τὸ γραφὲν τοῖς τραγῳδοῖς ὡς κακῶς ἔχον διασύρει. τοιοῦτος οὖν ἐστιν ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας τύπος οἷός ἐστιν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσσεῖς Κρατίνου καὶ πλεῖστα τῶν παλαιῶν δραμάτων οὔτε χορικὰ οὔτε παραβάσεις ἔχοντα. (Platonius xiii. 28 Dübner) Αἰολοσίκων δεύτερον commemoratur apud Ath. 372 a, Schol. Hephaest. Gaisf.[2] p. 56 1 Ath. 112 e 2 Bekk. An. 331. 24 : Suid. (ἀγοράσαι ὅσα κελεύεις codd. : corr. Bekker 3 Poll. 9. 63 δὲ et ἔτ' add. Bergk γεγένητ' ἐμοὶ δικόλλυβον Bergk : γένηταί μοι ἰδικόλλοικον margo Falckenburgii : γένηταί μοι vulg. 4 Ath. 95 e δή Bergk : δέ vulg.

5 τῶν δὲ γηθύων
ῥίζας ἐχούσας σκοροδομίμητον φύσιν.

6 κοιτὼν ἁπάσαις εἷς, πύελος δὲ μί' ἀρκέσει.

7 δοῖδυξ, θυεία, τυροκνῆστις, ἐσχάρα.

8 καὶ διαστίλβονθ' ὁρῶμεν
ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνούχῳ
πάντα τῆς ἐξωμίδος.

9 καί ⟨κ'⟩ ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπόλοιο.

10 οὐκ ἐτός, ὦ γυναῖκες,
πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς
φλῶσιν ἑκάστοθ' ἄνδρες·
δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι
λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

11 καὶ δι' ὀπῆς κἀπὶ τέγους

12 Ἀριστοφάνης ὡς γαστρίμαργον τὸν Ἡρακλέα κωμῳδεῖ καὶ ἐν Ὄρνισι καὶ ἐν Αἰολοσίκωνι.

13 τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς τὴν τοῦ δείπνου παρασκευὴν ἔφη, εἶτα πῶς δειπνήσομεν τοσαῦτα δεῖπνα; ἴσως διὰ νυκτός; ὡς ⟨ὁ⟩ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέγων οἱονεὶ δι' ὅλης νυκτός.

14 δυοῖν λυχνειδίοιν

15 ἀκερματίαν

16 κλῃδίον

17 σμηματοφορεῖον

5 Ath. 372 a σκοροδομίμητον Toup: σκοροδόμητον codd. 6 Poll. 1. 79 7 Poll. 10. 104 8 Poll. 10. 116: Ath. 699 f καινῷ Salmasius: κενῷ codd.: ἐκ καινοῦ λυχνούχου Kock 9 Herod. i. 405. 10: ii. 912. 4 κ' add. Dind. 10 Heph. 9. 3 11 Poll. 10. 25 12 schol. Pac. 741 13 Ath. 276 c 14 Poll. 10. 118 15 Poll. 9. 89 ἀκερμίαν cod. Florent. Pollucis: ἀκερματιᾶν Fritzsche 16 κλειδίον Poll. 10. 24· corr. Dind. 17 Poll. 10. 127.

18 Α. *γύναι τί τὸ ψοφῆσάν ἐσθ'*; Β. *ἀλεκτρυὼν*
τὴν κύλικα καταβέβληκεν. Α. *οἰμώζουσά γε.*

19 *καὶ νὴ Δί' ἐκ τοῦ δωματίου γε νῷν φέρε*
κνέφαλλον ἅμα καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.

20 *νόσῳ βιασθεὶς ἢ φίλων ἀχηνίᾳ;*

21 ‘*ἀλλ' ὦ θύγατερ*’ *ἔλεξ'* ‘*'Ιασοῖ πρευμενής*’

22 *ἔπειτ' ἔρειξον ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πίσους.*

23 *ὅστις φακῆν ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς.*

24 *πόθεν ἂν λάβοιμι βῦσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;*

25 *ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.*

26 a *ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνῶνδα καὶ πόνηρε σύ.*

26 b *πρῶτον γὰρ ἐπὶ θήραν τὸν ἄνδρ' ἐξήγαγον.*

27 a *Λαμπτρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω*

27 b *ἐμβαλὼν ἀχηνίαν.*

28 *καὶ τοὺς μὲν ὄφεις, οὓς ἐπιπέμπεις*
ἐν κίστῃ που κατασήμηναι
καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ] *ἐπὶ Χαβρίου τὸ δρᾶμα* (sc. Aves) *καθῆκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Λήναια τὸν 'Αμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου.* Arg. Av. ii) 18 schol. Nub. 663 *οἰμώξουσά* Brunck 19 Herod. i. 319. 18: ii. 348. 10, 944. 23: Poll. 10. 40 20 Suid. (*ἀχηνία*) 21 schol. Plut. 701 *ἔλεξ' 'Ιασοῖ* Seidler : *ἔλεξά σοι* codd. 22 Poll. 7. 181 *ἔρειξον* Dobr.: *ἔρειξεν ὡς* codd. 23 Ath. 158 c 24 schol. Ran. 244, Suid. (*φλέων*) 25 Phot. Suid. (*τοὺ*) 26 a Suid. (*Φρυνώνδας*) 26 b cod. Vat. Gr. 2226, Cohn. *Rh. M.* 43 (1888) 27 a Harp. (*Λαμπτρεῖς*) 27 b Lex. Sabbaiticum 28 Poll. 10. 180

29 ὀσφῦν δ' ἐξ ἄκρων διακίγκλισον ἠύτε κίγκλου
ἀνδρὸς πρεσβύτου· τελέειν δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.

30 οἶδα μὲν ἀρχαῖόν τι δρῶν κοὐχὶ λέληθ' ἐμαυτόν.

31 – ◡ ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολυκεῖον ἔγνων.

32 ἀκραιφνὲς ὕδωρ

33 ἱερὸν συμβουλή

34 πλεκτὴν σχοῖνον

35 τυφλότερος λεβηρίδος

36 ἀναφλᾶν καὶ ἀνακνῆν

37 ἀνθρωπίζεται

38 ἠντεβόλησε

39 ῥόπτρον

40 καὶ νὴ Δί' εἰ Πάμφιλόν γε φαίης
κλέπτειν τὰ κοίν' ἅμα τε συκοφαντεῖν.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ

41 μὴ κλᾶ', ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι

42 ψήχει . . . ἠρέμα
τὸν βουκέφαλον καὶ κοππατίαν.

43 A. ὡς δ' ὀρθοπλήξ. B. πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

29 Ael. N. A. 12. 9 τελέειν Bergk : τελέει codd. 30 Heph. 9. 5 31 schol. Pac. 474 32 Bekk. An. 81. 24. 23. 4 33 schol. Platon. 383 (Bekk.) 34 Poll. 10. 92 35 Hesych. (γυμνότερος λεβηρίδος) 36 Poll. 2. 176 ἀναφλᾶν] ἀναφᾶν A : om. B ἀνακνῆν] ἀνακλᾶν B : ἀνακνᾶν καὶ ἀνακλᾶν A 37 Bekk. An. 82. 15 : Poll. 2. 5 38 E. M. 112. 52 39 Harp. (s. v.) 40 schol. Plut. 174 συκοφάντην codd. : corr. Hemsterhuys ΑΝΑΓΥΡΟΣ] 41 E. M. 207. 55 : Et. Gud. 113. 47 42 E. M., Gud. ibid. lacunam indicavimus 43 Phot. Suid. (ὀρθοπλὴξ ἵππος)

44 A. τοῦτ' αὐτὸ πράττω, δύ' ὀβολὼ καὶ σύμβολον
ὑπὸ τῷ 'πικλίντρῳ. B. μῶν τις αὔτ' ἀνείλετο;

45 εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις ἑκάστοτε.

46 καὶ ξυννένοφε καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' αὖ.

47 ὅρμου παρόντος τὴν ἀτραπὸν κατερρύην.

48 ἐν τῷ στόματι τριημιωβόλιον ἔχων

49 †καὶ ἡμισκάφης δ' ὡς ἐν τι ἐνποδιλονίων ἐμοῦμεν†

50 πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας

51 πρὸς θεῶν ἔραμαι τέττιγα φαγεῖν
καὶ κερκώπην θηρευσαμένη
καλάμῳ λεπτῷ.

52 οὐχ ἑψητῶν λοπάς ἐστιν.

53 καὶ μὴν χθές γ' ἦν Πέρδιξ χωλός.

54 ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἁπληγίδας ποιῶν

55 ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν.

56 ἀναχύρωτον τὸν πηλόν

57 'Αργεῖοι φῶρες

58 στόμια πριονωτά

44 Poll. 9. 72 δύ' ὀβολὼ Pors. : διωβόλω codd. 45 Ath. 385 f 46 Phot. Suid. (ξυννένοφε) 47 Phot. Suid. (ὁδοῦ παρούσης) ὅρμου] φορμοῦ Kock 48 Poll. 9. 64 49 Poll. 10. 76 χἠμῖν σκάφην δὸς νῦν τινα πτίλον θ' ἵν' ἐξεμῶμεν Bentl. 50 Ath. 650 e 51 Ath. 133 b 1 ἐρᾷ Ath. : corr. Pors. 3 cf. Anth. Pal. 9. 264, 9. 273 52 Ath. 301 a 53 schol. Av. 1292 καὶ μὴ Πέρδιξ χθὲς ἦν χωλός R : καὶ μὴν χθὲς γὰρ ἦν Πέρδιξ χωλός vulg. : corr. Pors. : καὶ μὴν χθὲς παρῆν Πέρδιξ ὁ χωλός Nauck 54 Bekk. An. 425. 20 : Suid. (ἁπλήγιος) 55 Phot. Suid. (παραλοῦμαι) 56 Poll. 7. 164 57 Suid. (s. v.) 58 Poll. 10. 56

59 ἀμφιανακτίζειν

60 τὸν πνιγέα ἐπὶ ἵππου Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

61 ὑφόλμιον

62 τὴν ψήκτραν

63a ἀλλ' Ἀριφράδη δέδοικα μὴ τὰ πράγματα
ἡμῶν διακναίσῃ.

63b ἐκλιμάκισεν, ὥστ' εἰς μέσην
ἔπιπτε τὴν τάφρον.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ

64 Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν· ὡς πολυγράμματος.

65 ἀνὴρ πεδήτης ἰτέαν ἐνημμένος.

66 ἵστασθ' ἐφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.

67 ὦ Ζεῦ τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν.

68 ἀνέχασκον εἷς ἕκαστος ἐμφερέστατα
ὀπτωμέναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

69 ἀνήρ τις ἡμῖν ἐστιν ἐγκινούμενος.

59 Suid. (s. v.) 60 Poll. 10. 54 61 Poll. 10. 114 62 Poll. 10. 55 63 a Et. Gud. 330. 52 ἀλλ' Ἀριφράδη . . . διακναίσῃ Dobr.: ἀλλὰ ῥίμφα . . . διακνήσει codd. 63 b Lex. Sabbaiticum ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ] τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης . . . ἐπὶ Εὐκλέους. Suid. (Σαμίων ὁ δῆμος) τὴν πέρυσι κωμῳδίαν· τοὺς Βαβυλωνίους· τούτους πρὸ τῶν Ἀχαρνέων Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ἐν οἷς πολλοὺς κακῶς εἶπεν· ἐκωμῴδησε γὰρ τάς τε κληρωτὰς καὶ χειροτονητὰς ἀρχὰς καὶ Κλέωνα παρόντων ξένων. εἶπε γὰρ δρᾶμα τοὺς Βαβυλωνίους τῇ τῶν Διονυσίων ἑορτῇ . . . ἐν τῷ ἔαρι. schol. Ach. 378 64 Hesych. Phot. (Σαμίων ὁ δῆμος) Plut. Pericl. 26 65 Eustath. 911. 63 66 schol. Lysistr. 282 67 Phot. (νεολαίαν) 68 Ath. 86 f 69 E. M. 311. 1

70 κἀν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα ποτήριον τὸ ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν ὡς αὐτὸν ᾔτουν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξυβάφω δύο.

71 Α. δεῖ διακοσίων δραχμῶν.
Β. πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν; Α. τὸν κότυλον τοῦτον φέρε.

72 πόσους ἔχει στρωτῆρας ἀνδρῶν οὑτοσί;

73 ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφεν.

74 μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμόν.

75 ἐννεύει με φεύγειν οἴκαδε.

76 εἰς ἄχυρα καὶ χνοῦν

77 τὴν αὑτοῦ σκιὰν δέδοικεν.

78 ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ

79 ᾗ που κατὰ στοίχους κεκράξονταί τι βαρβαριστί.

80 εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' οὑπιβάτης ὡς ἐξοίσων ἐπίγυον.

81 ἢ δῶρ' αἰτῶν ἀρχὴν πολέμου μετὰ Πεισάνδρου πορίσειεν.

82 ἢ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος χολίκων ἐπιθυμῶν.

83 κατάγου ῥοθιάζων

84 ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ

85 ἐς τὸν λιμένα

70 Ath. 494 d poetae verba ita restituit Kock ᾔτουν δ' ἐμὲ | ἐπὶ τὴν δίκην ἄγοντες ὀξυβάφω δύο 71 Poll. 10. 85: cf. Ath. 478 c 72 Poll. 10. 173 73 ibid. οὐ] εὖ Bergk 74 schol. Lysistr. 288: Suid. (σιμός) 75 Prisc. 18. 207 76 Poll. 10. 38 77 schol. Platon. 381 (Bekk.) 78 Phot. (ναυλοχεῖν) 79 Phot. (στοῖχος) 80 Harp. (ἐπιβάτης) 81 schol. Av. 1556 αἰτῶν Dind.: αἰτοῦντες codd. πορίσειεν μετὰ Πεισάνδρου codd.: transposuit Bergk 82 Amm. 149: App. Et. Gud. 640. 44: Bachm. An. 2. 381. 10 83–84 Suid. (ῥοθιάζουσιν): Phot. (ῥόθιον) 85 Hesych. (s. v.)

86 Φορμίων . . . αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἱππεῦσι καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις.

87 ἀνθ' Ἑρμίωνος: εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σῳζόντων τοὺς ἱκέτας, ἐπειδὴ ἐν Ἑρμιόνῃ τῆς Πελοποννήσου ἱερὸν ἦν Κόρης καὶ Δήμητρος ἀσφάλειαν παρέχον τοῖς καταφεύγουσι. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

88 Ἰστριανά. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν Ἰστριανά φησιν, ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ παρὰ τῷ Ἴστρῳ οἰκοῦντες στίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθήσεσι χρῶνται. Διονύσιος δέ φησιν, ἐπεὶ πρότερός τις Ἰστριανὸς λέγεται, ὁ λευκός, κατὰ ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τὰ μέτωπα, τοὐναντίον δὲ νοεῖσθαι ἐστιγμένα.

89 πόδα βαλλαντίου

90 ἔστι δὲ ὁ ὑποκορισμός, ὃς ἔλαττον ποιεῖ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις ἀντὶ μὲν χρυσίου χρυσιδάριον, ἀντὶ δ' ἱματίου ἱματιδάριον, ἀντὶ δὲ λοιδορίας λοιδορημάτιον καὶ νοσημάτιον.

91 ἁλυκόν

92 δύσριγος

93 ζώστειον

94 θωμόν

95 λακεδαιμονιάζω

96 ὁρκωμοτεῖν

97 στίγων, ὁ στιγματίας

98 ὠτοκάταξιν τὸν συντετριμμένον τὸ οὖς.

99 Κράτης μέντοι δύο οἶδεν δράματα γράφων οὕτως· 'ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ.'

86 schol. Pac. 347 **87** Zen. 2. 22 Ἑρμίωνος] Ἑρμιόνος Fritzsche: fortasse Ἑρμιόνης **88** Hesych. (s. v.) **89** Poll. 10. 152 **90** Aristot. Rhet. 3. 2 νοσημάτιον] νοημάτιον Fritzsche **91** Bekk. An. 80. 14 **92** Poll. 4. 186 **93** E. M. 414. 40 **94** Moer. 199 **95** Steph. Byz. (Λακεδαίμων) **96** Phot. (s. v.) **97** Phot. (s. v.) **98** Bekk. An. 116. 32 **99** Arg. Pac. iii

100 Α. ἐθέλω γεωργεῖν· Β. εἶτα τίς σε κωλύει;
Α. ὑμεῖς. ἐπεὶ δίδωμι χιλίας δραχμάς,
ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε. Β. δεχόμεθα·
δισχίλιαι γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.

101 Α. ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει.
Β. ἐμοὶ μὲν †ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι†· οὐκ ἀκήκοας;

102 τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει;

103 εἶτ' ἄρτον ὀπτῶν τυγχάνει τις ὀβελίαν.

104 ὥσπερ κυλικείου τοὐθόνιον προπέπταται

105 'εἴ γ' ἐγκιλικίσαιμ', ἐξολοίμην' φαθὶ λέγων

106 †καχέτας καὶ Μεγακλέας καὶ μαλακοὺς†

107 ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν· ὡς πάλαι δεῖ
ἡμᾶς ἐκεῖ ⟨'ν⟩ τῷ χαλκίῳ λελουμένους σχολάζειν.

108 – ◡ – συκᾶς φυτεύω †πάντα† πλὴν Λακωνικῆς·
τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν·
οὐ γὰρ ἦν ἂν μικρόν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

109 Εἰρήνη βαθύπλουτε καὶ ζευγάριον βοεικόν,
εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο

ΓΕΩΡΓΟΙ] **100** Plut. Nic. 8 2 ἐπεὶ] τί δ' εἰ Kock **101** schol. Eq. 963 1 ὅτου Brunck : οὕτω Θ : ὅτῳ vulg. 2 ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι] αἴνειν μολγόν Bergk : ἐπὶ τὸν μολγόν Pors. : εἶναι μολγόν Herwerden **102** E. M. 234. 35 **103** Ath. 111 b εἶτ'] εἴτ' Bergk **104** Ath. 460 d **105** Prisc. 18. 303 εἴ γ' ἐγκιλικίσαιμ' Bergk : eirekiaMA M : ΕΙΓΕ ΚΙΜΚΙΑΣΑΙΜΑ L : κιλικίας διμα C : εἴρηκεν (cum praecedentibus Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς coniungendum) ἀλλ' Jacobi **106** Suid. (Ἀτρέα) Λάχητας Μεγακλέας καὶ Λαμάχους Bergk : Λάχητα Μεγακλέα καὶ Λάμαχον Kock **107** Poll. 9. 69 2 'ν add. Kock χαλκῷ ἐλλουσάμενον κολάζειν codd. : corr. Pors. **108** Ath. 75 a 1 πάντα] κάρτα Kock : πάνυ τι Meineke : ⟨καὶ γένη⟩ συκῆς φυτεύω πάντα Blaydes **109** Stob. Flor. 55. 2 1 βοεικόν Dind. : βοϊκόν codd.

σκάψαι κἀποκλάσαι τε καὶ λουσαμένῳ †διελκύσαι†
τῆς τρυγὸς ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φαγόντι.

110 ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττική,
χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός.

111 ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.

112 τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν· οὗτοι ὡς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο. καὶ τάχ' ἂν ἦσαν προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησι καὶ ἐν Τριφάλητι.

113 τοῦ δὲ Φιλίππου καὶ ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει Ἀριστοφάνης.

114 Μέλητος τραγῳδίας φαῦλος ποιητής. ἐν δὲ Γεωργοῖς (Ἀριστοφάνης) ὡς Καλλίαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται.

115 †αὐτῷ μελητέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον† μέμνηται αὐτῆς Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς καὶ Πλάτων ὁ κωμικός. ἦν δὲ οὗτος ὁ οἶκος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθουμένων.

116 καλὰ δὴ παταγεῖς.

117 ἀγαθήν γε κωδίαν

118 τῶν γὰρ ἀπυρήνων (ῥοῶν) Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει.

119 ἐλαΐζειν

120 μετόρχιον

121 πορνεύτριαν

3 σκάψαι κἀποκλάσαι Dind. : σκάψαντ' (vel σκάψαι τ') ἀποκλάσαι codd. 4 φαγόντι Bothe : φέροντι codd. 110 Heph. 13. 3 : Marc. Aurel. 4. 23 111 Heph. 13. 4 112 Suid. (τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν) 113 schol. Av. 1701 114 schol. Platon. 330 (Bekk.) ὡς Καλλίου περαίνοντος αὐτὸν Bergk 115 Zen. 2. 27 αὐτῷ μελητέον] ἐν τῷ Μελιτέων Mein. ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον] λείπει (τῷ οἴκῳ Kock : fortasse ἐλλείπει τὸ οἴκῳ 116 schol. Platon. 369 (Bekk.) 117 Harp. (κωδία) 118 Ath. 650 e 119 E. M. 326. 20 120 E. M. 634. 38 121 Poll. 7. 201

122 Σηράγγιον

123 Στρεψαίους

124 τραπεζοφόρον

ΓΗΡΑΣ

125 Κριβανίτην· τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ· ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπωλιν διηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβαλλόντων

Α. Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Β. θερμοὺς ὦ τέκνον.
Α. ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς; Β. κριβανίτας ὦ τέκνον.
Α. τί κριβανίτας; Β. πάνυ δὲ λευκούς, ὦ τέκνον.

126 ὁ δὲ μεθύων ἥμει παρὰ τοὺς ἀρχηγέτας.

127 πτωχικοῦ βακτηρίου

128 βακτηρία δὲ Περσὶς ἀντὶ καμπύλης

129 ὀφθαλμιάσας πέρυσιν εἶτ' ἔσχον κακῶς,
ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῷ

130 ὀξωτὰ σιλφιωτὰ βολβὸς τευτλίον,
περίκομμα θρῖον ἐγκέφαλος ὀρίγανον,
καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.

131 Α. τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι τὸ Διονύσιον;
Β. ὅπου τὰ μορμολυκεῖα προσκρεμάννυται.

132 ἔδει δέ γέ σε βληθεῖσαν εἰς Ἁλμυρίδας
. . . τῃδὶ μὴ παρέχειν σε πράγματα.

122 Harp. (s. v.) 123 Phot. (s. v.) 124 Poll. 10. 69 ΓΗΡΑΣ] 125 Ath. 109 f 126 Bekk. An. 449. 14 ἥμει Bekk.: ἡμεῖς codd. 127. 128 Poll. 10. 173 129 Poll. 4. 180 130 1, 2 Poll. 6. 69 3 Diog. Laert. 4. 18, Suid. (ὀζωτά) 131 Phryn. Epit. 367 132 Bekk. An. 383. 16 ubi Aristophanis 'Τηρεῖ' tribuitur: Γήρᾳ Seidler ⟨γυναικὶ⟩ τῃδὶ Bergk

133 ἐπὶ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς συνοικίας

134 Α. σὺ δ' οὐκ ἐγήμω; Β. νὴ Δί' ὀλίγας ἡμέρας

135 ἐγὼ δ' ἀπολοπίζειν τε κᾆτ' ἐπ' ἀνθράκων

136 ὑδρίαν διανίζειν πεντέχουν ἢ μείζονα

137 ταῖς πολιόχρωσι μεμβράσιν τεθραμμένη

138 κοπίδι τῶν μαγειρικῶν

139 εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

140 λορδοῦ κιγκλοβάταν ῥυθμόν

141 ὦ πρεσβῦτα πότερα φιλεῖς τὰς δρυπεπεῖς ἑταίρας
ἢ ⟨σὺ⟩ τὰς ὑποπαρθένους, ἁλμάδας ὡς ἐλάας
στιφράς;

142 καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὀχουμένην παράγει τινὰ ἐρῶντα αὐτῆς, ἣ καὶ ἐρεθίζουσά φησι πρὸς αὐτόν

ἀποπλευστέον ἐπὶ τὸν νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι τήμερον.

143 Μελιτέα κάπρον

144 καλαμίνους αὐλούς

145 καταλαλεῖν

146 κληρωτήριον

133 Poll. 9. 39 134 Prisc. 18. 246 ἐγήμω Haupt: ΕΓΗΙΜΟΤ vel similia codd. 135 Bekk. An. 430. 15 ἐγὼ δ'] ἐγᾦδ' Fritzsche 136 Poll. 10. 74 δανείζειν codd.: corr. Herwerden 137 Ath. 287 d μεμβράσιν scripsimus: βεμβράσιν codd. 138 Poll. 10. 104 139 schol. Eq. 580: schol. Platon. 334 (Bekk.): Phot. Suid. (στλεγγίς) 140 Ael. N. A. 12. 9 141 Ath. 133 a 1 δρυπεπεῖς V: δρυπετεῖς vulg. 2 σὺ add. Bergk 142 schol. Nicandr. Ther. 295 ἀποπλευστέον Toup: ἀπέπλεις τεὸν vel similia codd. ἐπὶ τὸν νυμφίον | ἀποπλευστέ' ἐστὶν Blaydes 143 Phot. (s. v.) 144 Poll. 10. 173 145 Bekk. An. 102. 15 146 Poll. 10. 61

147 σκάφιον

148a τῆτες

148b ᾠδικός

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ

149 καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γηρυτάδῃ λεπτοὺς τούσδε καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησιν εἰς Ἅιδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητάς, λέγων οὑτωσί

Α. καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
ἔτλη κατελθεῖν; Β. ἕνα γὰρ ἀφ' ἑκάστης τέχνης
εἱλόμεθα κοινῇ, γενομένης ἐκκλησίας,
οὓς ᾔσμεν ὄντας Ἁιδοφοίτας καὶ θαμὰ
ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. Α. εἰσὶ γάρ τινες 5
ἄνδρες παρ' ὑμῖν Ἁιδοφοῖται; Β. νὴ Δία
μάλιστά γ', ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται. πάντ' ἔχεις.
Α. καὶ τίνες ἂν εἶεν; Β. πρῶτα μὲν Σαννυρίων
ἀπὸ τῶν τρυγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν
Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων Κινησίας. 10

150 εἶθ' ἑξῆς φησιν

ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα·
τούτους γάρ, ἢν †πολλῷ ξυνέλθῃ†, ξυλλαβὼν
ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχήσεται.

151 Α. καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα;
Β. εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος ἢ ξηροὺς ἅλας.

147 Harp. (s. v.) Eust. 1292. 61 148a Harp. 148b Lex. Messanense 149, 150 Ath. 551 a 149 2 ἕνα γὰρ Herm.: ἕνα δ' codd. 4 οὓς ᾔσμεν ὄντας Tyrwhitt: οὐ σῃ μένοντας vel similia codd. 9 τρυγῳδῶν Bentl.: τραγῳδῶν codd. 10 κυκλίων Bentl.: κυλίκων vel κυκλικῶν codd. 150 2 πολλῷ A: πολλῶν V L: πολὺς Bergk ξυνέλθῃ] κατέλθῃ Blaydes 3 ἐξοιχήσεται codd.: corr. Dawes 151 schol. Vesp. 1312: Ath. 367 b: v. 2 etiam Poll. 6. 65 ξηροὺς schol.: λευκοὺς Ath.: λεπτοὺς Poll.

152 *τότε μὲν . . . σου κατεκοττάβιζον ⟨ἂν⟩*
νυνὶ δὲ ⟨καὶ⟩ κατεμοῦσι, τάχα δ' εὖ οἶδ' ὅτι
καὶ καταχέσονται

153 *ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον*

154 *θεράπευε καὶ χόρταζε τῶν μονῳδιῶν.*

155 *ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον*
λιπών, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἑδώλια.

156 *ἆρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;*
ὡς μὲν γάρ ἐστε νήστιδες, γιγνώσκετε.

157 *τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἤσθιον.*

158 *ἀκροκώλι' ἄρτοι κάραβοι βολβοὶ φακῆ.*

159 *πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἕψειν ἢ φακῆν;*

160 *†ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κανισκίῳ†*
ἄρτων περίλοιπα θρύμματα.

161 *ᾖσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου.*

162 *ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.*

163 *πόλος τόδ' ἐστίν; εἶτα πόστην ἥλιος τέτραπται;*

164 *†φήμαις οὖν ἐγὼ† βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπῆναι.*

152 Poll. 6. 111   1 *ἂν* add. Bergk   2 *καὶ* add. Dind. **153** Ath. 365 b   **154** Ath. 99 f   **155** Ath. 112 e: cf. Fr. 1 **156** Ath. 307 e   2 *ἐστε*] *ἐστι* (*ἐ* supra) P: *ἐστι* vulg.: *εἰσι* Casaubon   *γιγνώσκετε* A: *γιγνώσκεται* vulg.   **157** Poll. 10. 59 **158** *ἀκροκώλι' ἄρτοι κάραβοι* Ath. 95 f: *ἀκροκώλι' ἄρτοι βολβοὶ φακῆ* E. M. 53. 14: corr. Dind.   **159** Ath. 158 c   **160** Poll. 10. 91 **161** E. M. 420. 5: Herod. ii. 517. 8   **162** schol. Ven. Ran. 436 **163** Poll. 9. 46   *πόλος τοῦτ' ἐστὶν ἑκασταποστὴν* codd.: corr. Pors.   **164** Erot. 68. 5 (Klein)   *φήμη 'στιν ἐξ ᾠῶν βροτοὺς* Bothe

165 †ἦν δὲ τὸ πρᾶγμ' ἑορτή· περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε σφόδρα κυανοβενθῆ†.

166 χαριεντίζει καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει.

167 ψίθυρός τε καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ.

168 'ὦ δύσθεον μίσημα, σοὶ μόνη πατὴρ τέθνηκεν;' καὶ ταῦτα Ἀριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν Γηρυτάδῃ.

169 Ἀγάθων, τραγῳδίας ποιητὴς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει Γηρυτάδῃ.

170 Ναΐς

171 αὐτοὶ θύομεν.

172 φορμῷ σχοινίνῳ

173 ῥόαι

174 ἀσκοθύλακος

175 γαργαλισμοῦ

176 ἕρμα

177 καρπεῖα

178 κατάπλασμα

179 μέτοχος

180 οἰκοδόμους

165 Ath. 485 a περιέφερε δὲ κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς ἐνέχει τε Poll. 10. 75 166 Harp. (βωμολοχεύεσθαι) 167 Ath. 261 f 168 schol. Soph. Elect. 289 169 schol. Lucian. 222 (Jacobitz): cf. schol. Platon. 373 (Bekk.) 170 Ath. 592 c 171 Hesych. (s. v.) 172 Poll. 10. 169 173 Ath. 650 e 174 Poll. 10. 160 175 Erot. 61. 6 (Klein) 176 ἑρμὰν Harp. Phot. (s. v.) Suid. (ἑρμαῖος): ἑρμᾶ Suidae A: corr. Valesius 177 Poll. 7. 149 178 Poll. 4. 181 179 Bekk. An. 107. 32 180 Poll. 7. 117

181 *περίθεσιν*

182 *σκόμβρος*

183 *σύντεχνοι*

ΔΑΙΔΑΛΟΣ

184 Εὐρυβάτος· πονηρός· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα καὶ πλάττοντα

ἤδη τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία;

185 *ᾠὸν μέγιστον τέτοκεν ὡς ἀλεκτρυών.*

186 *†ἐνίοτε† πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ*
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

187 *πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου*
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

188 *ὁ μηχανοποιός, ὁπότε βούλει τὸν τροχὸν*
†ἐᾶν† ἀνεκάς, λέγε ʻχαῖρε φέγγος ἡλίου.ʼ

189 *καὶ ταῦτ᾿ ἔχοντα πουλύπους καὶ σηπίας.*

190 *τὸν πουλύπουν μοὔθηκε.*

191 *πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.*

192 *περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλεμος*
νῦν ἐστι; περὶ ὄνου σκιᾶς.

181 Poll. 10. 170 182 Ath. 321 a 183 Poll. 7. 7 ΔΑΙΔΑΛΟΣ] cf. Clem. Alex. Strom. 6. p. 753 Πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Δαιδάλῳ τὰ ἀλλήλων ὑφαιροῦνται 184 Suid. (Εὐρύβατος): cf. Eust. 1864. 31 πλάττοντα Bothe: πλουτοῦντα Suid.: πλουτοῦντα καὶ πανουργοῦντα Eust. ἤδη Eust.: εἰ δὴ Suid. εἶδεν] οἶδεν Eust. 185, 186 Ath. 374 c 186 Phot. Suid. (ὑπηνέμια) 1 ἐνίοτε] om. Ath.: εὖ ἴστε Mein. 187 Ath. 367 d, 368 b, c 188 Erot. 42. 5 (Klein) 2 ἐᾶν] ἱμᾶν Kock: ἕλκειν Cobet κἀνεκὰς codd.: corr. Brunck 189–191 Ath. 316 b 189 etiam Ath. 323 c 191 πληγαὶ Casaubon: πηγαὶ A C 192 Phot. Suid. (ὄνου σκιά)

193 *κογχυλίας λίθος*

194 *Δαιδάλεια· Ἀριστοφάνης τὸν ἀπὸ Δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα, ὡς διὰ τὸ ἀποδιδράσκειν δεδεμένον.*

195 *ἀρχιτεκτονεῖν*

196 *δορυφόνον*

197 *κακκάβη*

ΔΑΙΤΑΛΗΣ

198 Α. *ἀλλ' εἶ σορέλλη καὶ μύρον καὶ ταινίαι.*
Β. *ἰδοὺ σορέλλη· τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.*
Α. *ἦ μὴν ἴσως σὺ καταπλαγήσει τῷ χρόνῳ.*
Β. *τὸ καταπλαγήσει τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων.*
Α. *ἀποβήσεταί σοι ταῦτά ποι τὰ ῥήματα.* 5
Β. *παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο τἀποβήσεται.*
Α. *τί ὑποτεκμαίρει καὶ κακῶς ἄνδρας λέγεις*
καλοκἀγαθίαν ἀσκοῦντας; Β. *οἴμ', ὦ Θρασύμαχε,*
τίς τοῦτο τῶν ξυνηγόρων τερατεύεται;

199 *σοὶ γὰρ σοφίσματ' †ἐστίν· ἐγὼ κτησάμην†*
οὐκ εὐθὺς ἀπεδίδρασκες ἐκ διδασκάλου;

200 *οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ*
πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὑτῷ κακά.

193 Poll. 7. 100 194 Hesych. (s. v.) 195 Poll. 7. 117
196 Hesych. (s. v.) *δολοφόνον* Blaydes 197 Phryn. Ecl. 427
ΔΑΙΤΑΛΗΣ] 198 Galen. Gloss. Hippocr. prooem. xix. 66 (Kuehn)
1 *ἀλλ' εἶ σορέλλη* Elmsl. : *ἄλις ὀρέλλη* codd. 2 *ἰδοὺ σορέλλη* : *ἤδου σωρέλη* Ald. : *ἤδουσ' ὀρέλη* Dorv. 3 *ἡμῶν ἴσως οὐ* codd. : corr. Pors. 3, 4 *καταπληγήσῃ* codd. : corr. Pors. : *καταπλιγήσει* Dind. 6 *ἀποβήσεται* codd. : corr. Brunck 7 *κακῶς* Elmsl. : *κακοὺς* codd. 8 *καλοκἀγαθίαν* H. Stephanus : *καλοκἀγαθῶν* Ald. : *καλοκἀγαθεῖον* ed. Basil. : *καλοκἀγαθεῖν* Bergk *οἴμ'* Elmsl. : *οἶμαι* vulg. 9 *τοῦτο* Brunck : *τούτων* codd. *τερατεύεται* Dobr. : *τηρεύεται* codd. : *γηρύεται* Brunck 199 schol. Hippocr. Vatic. De Fractur. p. 212. 3 *ἐστίν· ἐγὼ κτησάμην*] *εἴ τιν' εἰσηγησάμην* Dübner : fort. *εἴ τιν' ἐγὼ 'σοφιζόμην* 200 Ath. 119c

201 ἢν μὴ μεταλαβῃ τοὐπίπεμπτον, κλαέτω.

202 ἐγὼ δὲ νῷν
πέψω πλακοῦντ' ⟨εἰς⟩ ἑσπέραν χαρίσιον.

203 ἢ χόνδρον ἕψων εἶτα μυῖαν ἐμβαλὼν
ἐδίδου ῥοφεῖν ἄν.

204 τί δαί; κυνίδιον λευκὸν ἐπρίω τῇ θεῷ
εἰς τὰς τριόδους;

205 τῆς μυρηρᾶς ληκύθου
πρὶν κατελάσαι τὴν σπαθίδα, γεύσασθαι μύρου.

206 φέρ' ἴδω, τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

207 οὐδ' ἐστὶν αὕτη στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος.

208 οὐδ' ἀργύριόν ἐστιν κεκερματισμένον.

209 ἕτερον δ' ἐστὶν εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ . . . τὸ δ' ἆθλον Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν ἔγνωκεν· ἐγὼ δὲ χαλκίον (τοῦτ' ἐστὶ κοτταβεῖον) ἱστάναι καὶ μυρρίνας.

210 ὁ δ' ἡλιαστὴς εἷρπε πρὸς τὴν κιγκλίδα.

211 τὸν Ἐρεχθέα μοι καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.

212 ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι.

213 ταχύ νυν πέτου καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

201 Harp. (ἐπίπεμπτον) ἢν Brunck : εἰ codd. 202 Ath. 646 b 1 δὲ νῷν] δ' ἰὼν Dind. 2 πέψω Fritzsche : πεμψω codd. εἰς add. Bentl. 203 Ath. 127 c 204 schol. Theocr. 2. 12 1 δαί Toup : δέ codd. λευκὸν] λεπρὸν λευκὸν codd. : λεπτὸν Bergk 205 Poll. 10. 120 2 κατελάσαι Hemsterhuys : κατήλασας codd. 206 Ath. 690 e 207 Phot. Suid. (στλεγγίς) : schol. Eq. 577 : schol. Platon. 334 (Bekk.) αὕτη] αὐτῇ scholl. Eq. et Platon. : αὐτῷ Bergk 208 Poll. 7. 170, 9 88 209 Ath. 667 f ἔγνωκεν scripsimus : ἔγνωκ' editores, quod Aristophani tribuunt ἐγὼ δὲ] ἐγῷδα Mein. χαλκίον] χαλκοῦν Blaydes τοῦτ' ἐστὶ κοτταβεῖον glossema esse cognovit Jacobs ἱστάναι eicit Kock 210 Harp. (κιγκλίς) 211 Suid. (Αἰγέα) κάλει] καλεῖ A Suidae 212 Ath. 400 a 213 Phot. Suid. (τροπίας οἶνος) ταχύ νυν Pors. : τάχυνον codd. πέτου] πότον Suidae nonnulli codd.

214 οὐκ, ἀλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.

215 κἄγειν ἐκεῖθεν κακκάβην

216 ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ μᾶλλον
πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν κακῶς, Συρακοσίων τράπεζαν,
Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λακαινᾶν.

217 εἰ μὴ δικῶν τε γυργάθους ψηφισμάτων τε θωμοὺς
φέροντες

218 καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς χρυσοῦς ἔχων κικίννους.

219 ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν ἐσυκοφάντουν.

220 ἐς τὰς τριήρεις δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα καὶ τὰ τείχη.

221 ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραισι κατατέτριμμαι χρώμενος
εἶτά με σκάπτειν κελεύεις;

222 A. πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὁμηρείους γλώττας, τί καλοῦσι κόρυμβα;
. . . . τί καλοῦσ' ἀμενηνὰ κάρηνα;
B. ὁ μὲν οὖν σός, ἐμὸς δ' οὗτος ἀδελφὸς φρασάτω, τί καλοῦσιν ἰδυίους
. . . . τί ποτ' ἐστὶ τὸ †εὖ ποιεῖν†;

214 Poll. 10. 109 215 Ath. 169 c 216 Ath. 527 c
1 ἔμαθε ταῦτ' Elmsl.: ἐμάθετε ταῦτ' codd.: ἐμάθετ' αὔτ' Pors.
2 Συρακοσίων] Συρακοσίαν Pors. 3 etiam apud Ath. 484 f ubi sequuntur verba κυλίκων μέθυ ἡδέως καὶ φίλως 217 Poll. 10. 158 ubi legitur εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος ψηφισμάτων τε θωμός (om. φέροντες): corr. Kock ex Ath. 4 d γυργάθους ψηφισμάτων φέροντες
218 Ath. 299 b et schol. ad Theocr. 11. 10 219 Phot. Suid. (σεῖσαι) ἐσυκοφάντουν Bergk: ἐσυκοφάντουν πάλιν codd.: πάλιν | ἐσυκοφάντουν Brunck 220 Suid. (ἀναλίσκειν), qui addit καὶ αὖθις· εἰς οἷ' ἀνάλουν οἱ πρὸ τοῦ τὰ χρήματα, quem versum ad Daetalenses refert Pors. δεῖ μ'] δεῖν Bergk 221 Ath. 184 e 1 ὅστις Brunck: ὅστις δ' codd. αὐλοῖς Casaubon: αὐτὴν αὐλοῖς codd. κατατέτριμμαι] κατατέθρυμμαι Bergk 222 Galen. Gloss. Hippocr. prooem. xix. 66 (Kuehn): v. 1 etiam apud Poll. 2. 109 1 Ὁμηρείους Dind.: Ὅμηρε Galen.: Ὁμήρου Poll. 3 ἰδυίους Seidler: ἰδοῦσ' Galen. 4 τὸ εὖ ποιεῖν] ὀπυίειν Dind.: ἀποινᾶν Bergk: fortasse ⟨δόλους⟩ τολυπεύειν

223 ᾆσον δή μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέοντος.

224 καὶ δελφακίων ἁπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτερόεντα

225 ἐθέλω βάψας πρὸς ναυτοδίκας ξένον ἐξαίφνης

226 ὦ παρανοία καὶ ἀναιδεία

227 καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι

228 ὅτε τὰς ὀὰς ἴσας ἐποιήσατο

229 εἶχον δε καὶ οἱ ἥρωες πανοπλίαν, καὶ δῆλον ἐκ τῶν Δαιταλέων.

230 ἐγένετο χρησμὸς Ἀθηναίοις ἐπὶ τοῦ δήμου αὐτῶν λεγόμενος·
'εὔδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης
πολλὰ ἰδὸν καὶ πολλὰ παθὸν καὶ πολλὰ μογῆσαν
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι ἤματα πάντα'
. . . τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ . . . καὶ ἐν Δαιταλεῦσι μέμνηται.

231 ὁ Ἀριστόδημος δὲ μιαρὸς καὶ καταπύγων εἰς ὑπερβολήν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ πρωκτὸς Ἀριστόδημος καλεῖται . . . Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

232 θῆτες . . . ὅτι δὲ οὐκ ἐστρατεύοντο εἴρηκε καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν.

233 ἐν ἀλιπέδῳ

234 ἄγγη μυρηρά

235 ὡρικὴν ὑληφόρον· ἀντὶ τοῦ ὡραίαν καὶ ἀκμαίαν· ὡρικὸν δὲ μειράκιον καὶ †κόρη, ὡς† ἐν Δαιταλεῦσιν αὐτός.

236 ἀποβροχθίσαι

237 ἐψυχρολουτήσαμεν

223 Ath. 694 a 224 Ath. 368 e χναυμάτι' ἄττ' ἐρόεντα Herwerden 225 Harp. (ναυτοδίκαι) 226 Eust. 1579. 30 παρανοία Dind. : προνοία Eust. : πορνεία Bergk 227 Phryn. Ecl. 91 228 Phot. (ὀαὶ τῶν ἱματίων) : Eust. 1828. 54 (om. ἴσας 229 schol. Vesp. 823 230 schol. Eq. 1013 231 schol. Lucian. 140 (Jacobitz) 232 Harp. (θῆτες) 233 Harp. (ἀλίπεδον) 234 Poll. 10. 119 235 schol. Ach. 272 καὶ κόρη ὡς] καὶ ὡρικῶς Dobr. 236 Bekk. An. 427. 3 237 Poll. 7. 168

238 θυλακίσκον

239 κλινάριον

240 λυρωνίαν

241 νεβλάρετοι· περαίνει· ἄσημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν.

242 ὀρτυγοκόμον

243 ῥαγδαίους

244 τρίγωνον

ΔΑΝΑΙΔΕΣ

245 μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς ἑρκείου χύτρας,
μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

246 ἀλλ' εἴσιθ' ὡς τὸ πρᾶγμ' ἐλέγξαι βούλομαι
τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ τού μοι δοκεῖ.

247 τραπόμενον εἰς τοὔψον λαβεῖν
ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.

248 κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος.

249 ἤδη παροινεῖς ⟨εἰς⟩ ἐμὲ πρὶν δεδειπνάναι.

250 δακτύλιον χαλκοῦν φέρων ἀπείρονα

251 οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν.

252 λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν ξυναρπάσειεν ἡμῶν.

238 Poll. 10. 172 239 Poll. 10. 32: cf. Bekk. An. 104. 28 240 Poll. 7. 153 λυρῳδίαν Bothe 241 Phot. (s. v.) νεβλάρεται Alberti 242 Phot. (s. v.) ὀρτυγοκόπον Fritzsche 243 Phot. Suid. (s. v.) 244 Ath. 183 e ΔΑΝΑΙΔΕΣ] 245 schol. Pac. 923 et Plut. 1198 2 μεθ' ὧν] παρ' αἷς schol. Plut. 246 Phot. Suid. (τοῦ) 1 ἐλέγξαι Dobr.: λέξαι codd. 247 Poll. 2. 76: 2 etiam apud. Phot. (ὀσμύλια) Ath. 324 b 248 Poll. 10. 130 249 Ath. 422 e εἰς add. Brunck 250 schol. Il. 14. 200 251 Poll. 10. 26: ad Eccl. 361 referendum censet Dind. 252 Ath. 400 a λύσας] Ὕλας Mein.: μύσας Jacobs: ἀνύσας Kock ἡμῶν] ὑμῶν tres codd.: ἡμῖν Jacobs

253 ὁ χορὸς δ᾿ ὠρχεῖτ᾿ ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ στρωματόδεσμα,
διαμασχαλίσας αὑτὸν σχελίσιν καὶ φύσκαις καὶ ῥαφανῖσιν.

254 οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο.

255 πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας σχίνου κεφαλὴν κατορύττειν

256 μήτ᾿ ἄρα μ᾿ εἶναι ἐγκριδοπώλην.

257 καὶ τὸν κυλλάστιν φθέγγου καὶ τὸν Πετόσιριν.

258 μνοῦς

259 Δαναώτατος

260 a ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως· Λυγκεύς, ὡς αὐτὸς ἐν Δαναΐσι φησίν, υἱὸς Αἰγύπτου. ἐροῦμεν δ᾿ ἐκεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ, ἐπεὶ δοκεῖ παρ᾿ ἱστορίαν λέγειν.

260 b Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις· οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἴδα, ὡς δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν, υἱὸς Αἰγύπτου.

261 Κλειταγόρα ποιήτρια ἦν Λακωνική, ἧς μέμνηται καὶ ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης.

262 ἀργύριον

263 ἐχῖνος

253 Ath. 57 a 254 Bekk. An. 457. 29: E. M. 162. 40: Gud. 88. 31: Suid. (ἀταλαίπωρον) διέκειτο] διάκειται E. M., Gud. 255 Suid. (αὔλειος) σχίνου Dobr.: ἐχίνου codd. κεφαλὴν Kuster: κεφαλῆς codd. 256 Ath. 645 e μήτ᾿ ἄρα μ᾿ εἶναι Jacobs: μήτ᾿ ἅρμα εἶναι codd.: μή τἄρ᾿ εἶναί μ᾿ Bergk 257 Ath. 114 c 258 Poll. 10. 38 ἐν δὲ Δαναΐσι τῶν χειρῶν ἔργα μνοῦς ἐστιν] τῶν χηνῶν πτερὰ μνοῦς ἐστιν Bentl., quem secuti praeter μνοῦς verba Pollucis non comici esse statuimus: τῶν χοίρων μνοῦς ἔρι᾿ ἐστίν Bergk: at setas porci, non lanuginem praebent 259 Apoll. Pron. 64. 11 260 (a) schol. Plut. 210 (b) Suid. (Λυγκεύς) 261 schol. Lys. 1237 262 Bekk. An. 442. 10: Suid. (ἀργύρειος) 263 Harp. (s. v.)

264 *προσωπίδιον*

265 *συρμαιοπῶλαι*

ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ

266 *τί ὦ πόνηρέ μ' ἐξορίζεις ὡσπερεὶ*
κλιντήριον;

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

267 *ἐγὼ γάρ, εἴ τί σ' ἠδίκηκ' ἐθέλω δίκην*
δοῦναι πρόδικον ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνί.

268 *ἀνοιγέτω τις δώματ'· αὐτὸς ἔρχεται.*

269 *ἀλλ' ἐς κάδον λαβών τιν' οὔρει πίττινον.*

270 *ἐκκρουσαμένους τοὺς πύνδακας*

271 *πτίττω βράττω μάττω δεύω πέττω καταλῶ.*

272 *χωρεῖ δ' . . . ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων· οὐ γὰρ ἄκανθαι.*

273 *τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πήρα.*

274 *κωμήτας τοὺς γείτονας καὶ κωμήτιδας ὠνόμαζον. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ ἔφη 'ἐν κωμήτισι καπήλοις ἐπίχαρτον.'*

264 Poll. 10. 127 265 Poll. 7. 199 ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ] *ἐν Δὶ ναυαγῷ Ἀριστοφάνης ἔφη* Poll. 10. 33 codd. Voss, ubi *διοναυαγῷ* plerique codd.: *Ναυαγός* Vita Aristoph. i. 84 (Dind.): *Διόνυσος ναυαγός* index cod. Ambros.: inter spurias referebant hanc fabulam veteres critici, cf. Vitam Aristophanis l. c. *ἔγραψε δὲ δράματα μδ', ὧν ἀντιλέγεται δ' ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ· ἔστι δὲ ταῦτα Ποίησις, Ναυαγός, Νῆσοι, Νίοβος, ἅ τινες εἶναι ἔφασαν Ἀρχίππου.* 266 Poll. l. c. 1 *ἐξορίζεις*] *ἐκκορίζεις* Bergk ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ] 267 Phot. (*πρόδικον δίκην*) Suid. (*πρόδικον*) 2 *ἐν* Pors.: *ἓν* Phot.: *ἑνὶ* Suid. 268 Poll. 3. 74 269 Poll. 10. 185 270 Poll. 10. 79 *ἐκκρουσάμενος* Casaubon 271 Poll. 7. 24 *πτίττω* Dind.: *πίττω* vel *πήττω* vel *πίπτω* codd. 272 Hesych. (*οὐ γὰρ ἄκανθαι*) 273 Hesych. (*Κύλλου πήρα*) 274 Poll. 9. 36

275 ἀπόκινον

276 λίθος δεκατάλαντος

277 κλιμακτῆρες

ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΝΙΟΒΟΣ

278 ἔστιν γὰρ ἡμῖν τοῖς κάτω πρὸς τοὺς ἄνω
ἀπὸ συμβόλων, καὶ μὴν ὁ Μαιμακτηριών,
ἐν ᾧ ποιοῦμεν τὰς δίκας καὶ τὰς γραφάς.

279 οἴμοι κακοδαίμων ὁ λύχνος ἡμῖν οἴχεται.

280 καὶ πῶς ὑπερβὰς τὸν λυχνοῦχον οἴχεται
κἄλαθέ σ' . . .

281 ἀλλ' ὥσπερ λύχνος
ὁμοιότατα καθηῦδ' ἐπὶ τοῦ λυχνειδίου.

282 οὐδὲν μὰ Δί' ἐρῶ λοπάδος ἑψητῶν.

283 ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ Ἀριστοφάνης περὶ τοῦ Κυκλοβόρου τοῦ ποταμοῦ λέγων

ὁ δ' ἐς τὸ πλινθεῖον γενόμενος ἐξέτρεψε . . .

284 περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν Κρεσφόντῃ φησὶ
'καὶ δὶς ἕπτ' αὐτῆς τέκνα
Νιόβης θανόντα Λοξίου τοξεύμασιν.'
ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ ὁμοίως ζ' αὐτὰς λέγουσιν, εἶναι δὲ ἑπτὰ καὶ τοὺς ἄρρενας.

285 καττύς

275 Ath. 629 c 276 Poll. 9. 53 277 Poll. 10. 171 ΔΡΑΜΑΤΑ Η ΝΙΟΒΟΣ] cf. quae ad Δὶς ναυαγὸν adnotavimus 278 Et. Mag. Milleri (*Mélanges* 210) 279 Ath. 699 f ὁ λύχνος Bergk: λυχνοῦχος codd. 280–281 Ath. 699 f 281 etiam Poll. 10. 119 282 Ath. 301 b πλέον in fine versus add. Herwerden 283 Poll. 10. 185 284 schol. Eurip. Phoen. 159 ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῳ Dind.: ἐν δράματι Νιόβης codd. 285 Poll. 10. 166

ΔΡΑΜΑΤΑ

286 *ἀλλ᾽ εὔχομαι ᾽γωγ᾽ ἑλκύσαι σε τὸν ζυγόν,*
ἵνα μή με προσπράττωσι †γραῦν† οἱ φράτερες.

287 *αὐτοῖς σταθμοῖς ἐξέβαλε τὰς σιαγόνας.*

288 *πάντες δ᾽ ἔνδον †πεταχνεῦται†.*

289 *ἐν τοῖς πρὸ τούτου δεδιδαγμένοις Δράμασιν εἰς τὴν Ἡρακλέους ἀπληστίαν πολλὰ προείρηται.*

290 *οὐ μόνον ἐν τοῖς Δράμασιν εἰσῆκται οὕτως Εὐριπίδης, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Προαγῶνι καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν.*

291 Χ α ι ρ ε φ ῶ ν τ α . . . . Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι κ λ έ π τ η ν (λέγει).

292 *βύρσαν*

293 *κιχόρεια*

ΕΙΡΗΝΗ ΕΤΕΡΑ

294 Γε. *τῆς πᾶσιν ἀνθρώποισιν Εἰρήνης φίλης*
πιστὴ τροφὸς ταμία συνεργὸς ἐπίτροπος
θυγάτηρ ἀδελφή· πάντα ταῦτ᾽ ἐχρῆτό μοι.
Β. *σοὶ δ᾽ ὄνομα δὴ τί ἐστιν;* Γε. *ὅ τι; Γεωργία.*

295 *τὴν δ᾽ ἀσπίδα*
ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες εὐθέως.

286 schol. Ran. 798 1 *ζυγόν* Raspe : *σφυγμόν* codd. : *σταθμόν* Brunck 2 *προσπράττωσι*] *προστάττωσι* V *γραῦν* om. V : *ἕτερον* Kock : fortasse *ἑτέραν* (sc. *οἶν*) *φράτορες* codd. : corr. Dind. 287 Phot. (*σταθμούς*) 288 Ath. 496 a *πεταχνεῦται*] *πεταχνοῦνται* Casaubon ex Photio : sed postulant Athenaei verba *πέταχν᾽ εὔχονται* vel simile quiddam 289 schol. Vesp. 60 *δράμασιν* codd. : *Δράμασιν* Wilamowitz 290 schol. Ven. Vesp. 61 *ἐν τοῖς Δράμασιν*] *ἐν τούτῳ τῷ δράματι* schol. Ald., quod falsum est 291 schol. Platon. 331 (Bekk.) 292 Hesych. (s. v.) 293 Bekk. An. 105. 21 ΕΙΡΗΝΗ ΕΤΕΡΑ] de Pace bis docta, vide quae feruntur in Arg. Pacis iii 294 Stob. Flor. 56. 1 : sequuntur apud Stobaeum Pacis quam habemus vv. 556–7 1 *τῆς*] *τοῖς* duo codd. 295 Poll. 10. 188

296 ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τήμερον;

297 πόθεν τὸ φῖτυ; τί τὸ γένος; τίς ἡ σπορά;

ΗΡΩΕΣ

298 A. οὐκ ἠγόρευον; οὗτός ἐστ' οὐκ Ἀργόλας.
B. μὰ Δί' οὐδέ γ' Ἕλλην, ὅσον ἔμοιγε φαίνεται.

299 τρέχ' ἐς τὸν οἶνον ἀμφορέα κενὸν λαβὼν
τῶν ἔνδοθεν καὶ βῦσμα καὶ γευστήριον,
κἄπειτα μίσθου σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.

300 ὀβολῶν δεουσῶν τεττάρων καὶ τῆς φορᾶς

301 ἢ καρδοπείῳ περιπαγῇ τὸν αὐχένα

302 παύσειν ἔοιχ' ἡ παυσικάπη κάπτοντά σε.

303 ἴθι δὴ λαβὼν τὸν ῥόμβον ἀνακωδώνισον.

304 οἱ γὰρ ἥρως ἐγγύς εἰσιν.

305 a τὰ δὲ πεσόντα μὴ ἀναιρεῖσθαι, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζεσθαι μὴ ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινός. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα, λέγων ἐν τοῖς Ἥρωσι μὴ γεύεσθ' ἅττ' ἂν καταπέσῃ τῆς τραπέζης ἐντός. ἀλεκτρυόνος μὴ ἅπτεσθαι λευκοῦ.

305 b τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελετῇ τινός. Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων εἶναί φησι τὰ πίπτοντα, μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐσθίειν.

296 scholl. Rav. et Ven. Nub. 699: Suid. (τήμερος) h. v. Ὁλκάσιν tribuit schol. Ald. Nub. 699 Λακεδαῖμον scholl.: Λακεδαίμων Suid. τήμερον Blaydes, qui monet, si adiectivum esset, τημέρα scribendum fuisse: τήμερα scholl., Suid. **297** Eust. 1291. 26 ΗΡΩΕΣ] **298** Steph. Byz. (Ἄργος 1 ἐστ' οὐκ Scaliger: ἐστί γ' οὐκ codd. 2 οὐδέ γ' Scaliger: οὐδ' codd. **299** Suid. ἀμφορεαφόρους: vv. 1–2 etiam Poll. 10. 75 2 τῶν . . . βῦσμα Poll.: τὸν . . . γεῦμα Suid. **300** Poll. 7. 133 **301** Poll. 10. 113 **302** schol. Ven. Pac. 14, cf. Poll. 7. 20, 10. 113 παυσικάη codd.: corr. Dind. **303** Poll. 10. 173 ῥόμβον] ῥύμβον Mein. **304** Bekk. An. 1197 **305** (a) Diog. Laert. 8. 34 (b) Suid. Πυθαγόρα τὰ σύμβολα) τελετῇ] τελευτῇ edd.

306 μήτε ποδάνιπτρον θύραζ' ἐκχεῖτε μήτε λούτριον

307 κἀπὸ τῆς Διειτρέφους τραπέζης

308 'οἷόν τέ πού 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι' διὰ τούτου φαίνεται ὑπονοῶν Εὐριπίδου εἶναι τὸ 'σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.' ἔστι δὲ Σοφοκλέους ἐξ Αἴαντος Λοκροῦ. ἐνταῦθα μέντοι ὑπονοεῖ μόνον, ἐν δὲ τοῖς Ἥρωσιν ἄντικρυς ἀποφαίνεται.

309 δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς, ὡς . . . καὶ Ἀριστοφάνης Ἥρωσιν.

310 ἐμπόλω Διοσκόρω

311 πῶς πίομαι;

312 ἀνδραποδώνης

313 ἀρτοποιία

314 ἡλίσκον

315 πυελίδα

316 χερνιβεῖον

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ

317 οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐχὶ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
οὐδ' ἄλλον ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

318 Α. ἰχθὺς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον
ἢ τῶν πλατειῶν καρίδων ἢ πουλύπους,

306 Poll. 7. 167 μήτ' ἀπόνιπτρον codd.: corr. Seidler 307 schol. Av. 798 308 schol. Thesm. 21 309 schol. Soph. Oed. Col. 793 310 Poll. 7. 15 311 E. M. 673. 1: Draco 73. 14 312 Poll. 7. 16 313 Poll. 7. 21 314 Poll. 10. 61 315 Harp. (s. v.) 316 Ath. 409 c χερνίβιον codd.: corr. Riemann ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ] 317 Ath. 29 a, cf. Hesych. (ἔμβολον) 2 οὐχὶ Dind.: οὐ codd. 3 ἐπεγερεῖ Brunck: ἐπεγείρει codd. 318 Ath. 104 e: v. 1 etiam 324 b 1 ἰχθὺς Brunck: ἰχθῦς codd.

ἢ νῆστις ὀπτᾶτ', ἢ γαλεός, ἢ τευθίδες;
Β. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. Α. οὐδὲ βατίς; Β. οὔ
φημ' ἐγώ.
Α. οὐ χόριον οὐδὲ πυός, οὐδ' ἧπαρ κάπρου, 5
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἠτριαῖον δέλφακος,
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβος; μέγ' ἂν
γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε.

319 ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μιαρὸς
φάσκωλος εὐθὺς λυόμενός μοι τοῦ μύρου
καὶ βακκάριδος.

320 Α. ξυρόν, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτήν, λίτρον
προκόμιον, ὀχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα,
ἔγχουσαν, ὄλεθρον τὸν βαθύν, ψιμύθιον,
μύρον, κίσηριν, στρόφον, ὀπισθοσφενδόνην,
κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογράμματα, 5
τρυφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον,
ζῶμ', ἀμπέχονον, τρύφημα, παρυφές, ξυστίδα,
χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμώτριον·
τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων. Β. εἶτα τί;
Α. διόπας, διάλιθον, πλάστρα, μαλάχιον, βότρυς, 10
χλίδωνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας,
σφραγῖδας, ἁλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια,
ὑποδερίδας, ἑλικτῆρας, †ἄλλ' ἀφ' ὧν
οὐδ' ἂν λέγων λέξαις†. 15

4 οὐδὲ φήμ' codd.: corr. Pors. 5 οὐ Pors.: οὐδὲ codd. 6 οὐδὲ Brunck: οὐ δὴ codd. 7 κάραβος Blaydes: κάραβον codd. μέγ' ἂν Wilamowitz: μέγα A: μέγαν vulg. **319** Ath. 690 d 1 ἐνέπνευσ' Dobr.: ἔπνευσ' codd. 2 λυόμενος Dalecamp.: λουόμενος codd. **320** Poll. 7. 95: μίτρας (v. 2) usque ad ἑλικτῆρας (v. 14) etiam apud Clem. Alex. Paedag. 2. 245 3 om. Clemens ἄγχουσαν Poll.: corr. Dind. 4 μύρον] νίτρον Clemens στρόφον B C Pollucis: στρόφιον A Pollucis, Clemens: στρόφι' Bergk 8 post h. v. ἕτερά τε ὅσα οὐδεὶς μνημονεύσειε ποτὲ λέγων add. Pollucis A 10 βότρυν Bergk 14, 15 ἄλλα πολλά θ' ὧν οὐδ' ἂν λέγων λῆξαι τις Fritzsche

321 *ὅσ᾽ ἦν περίεργ᾽ αὐταῖσι τῶν φορημάτων*
ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς προσθέτοις.

322 *ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει*
ἥκειν φέροντάς φασι τοὺς πυλαγόρας
. . . . *καὶ τὸν ἱερομνήμονα.*

323 *ὡς διά γε τοῦτο τοὔπος οὐ δύναμαι φέρειν*
σκεύη τοσαῦτα καὶ τὸν ὦμον θλίβομαι.

324 *οἴμοι κακοδαίμων τῆς τόθ᾽ ἡμέρας ὅτε*
εἶπέν μ᾽ ὁ κῆρυξ ‘οὗτος ἀλφάνει . . .’

325 *τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου*
καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τιτθίδια.

326 *καὶ κατ᾽ Ἀγάθων᾽ ἀντίθετον ἐξευρημένον*

327 *Ἄμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τίθεσθαι τοὔνομα*

328 *σακίον ἐν οἷσπερ τἀργύριον ταμιεύεται*

329 *ἀναβῆναι τὴν γυναῖκα βούλομαι.*

330 *τὸ χαλκίον θερμαίνεται.*

331 *ἀγὼν πρόφασιν οὐ δέχεται.*

332 *ἅμα δ᾽ ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος*

321 schol. Plut. 159 1 *ὅσα* Bergk (om. *ἦν*) 2 *ὅσαις* V: *ὅσαι ἔτι* Ald.: *ὅσοις* Bergk 322 schol. Nub. 623 323–324 in unum coniungit Weil 323 schol. Ran. 3 *φέρειν σκεύη* Seidler: *σκεύη* (*σκεύει* R) *φέρειν* codd. 324 Bekk. An. 382. 8: Suid. (*ἀλφάνει*) 325 Poll. 7. 66 2 *τὸν ἀπόδεσμον* Bergk *τὰ τιτθία* Brunck 326 Bekk. An. 410. 14 *ἐξυρημένον* Jahn: cf. Pers. Sat. 1. 85 327 Poll. 9. 36 *τεθεῖσθαι* codd.: corr. Cobet 328 Poll. 10. 152 329 Zon. 1. 195 330 Poll. 9. 69 331 schol. Platon. 370 (Bekk.) 332 schol. Vesp. 1038

333 ἦ μέγα τι βρῶμ' †ἐστὶν ἢ† τρυγῳδοποιομουσική,
ἡνίκα Κράτητί τε τάριχος ἐλεφάντινον
λαμπρὸν ἐκόμιζεν ἀπόνως παραβεβλημένον,
ἄλλα τε τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκιχλίζετο.

334 μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοστρύχους
μήτε Χάριτας βοᾶν ἐς χορὸν Ὀλυμπίας·
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

335 a Καλλιγένεια· δαίμων περὶ τὴν Δήμητραν, ἣν προλογίζουσαν ἐν ταῖς ἑτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν.

335 b Καλλιγένειαν· Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν, οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.

336 οἶνος ἀνθοσμίας

337 λύκος ἔχανεν

338 λακωνίζειν

339 καὶ τῶν πτισσουσῶν ἄλλη τις (ᾠδή), ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

340 ἀμεινόνως

341 βαρβός

342 βαυκίδων

343 διαλέξασθαι

344 a ἐπανορθώσασθαι

344 b ὄκλασμα

333 Ath. 117 c 1 ἦ] ἦν Elmsl. βρῶμ'] χρῆμ' Bergk ἐστὶν ἢ] ἔτι Elmsl. 2 ἡνίκα Pors. : ἡνὶ codd. Κράτητί τε] Κράτης ποτὲ Kock 3 ἐκόμιζεν Casaubon : ἐνόμιζεν codd. παραβεβλημένον] παρακεκλημένον duo codd. 334 Heph. 13. 5 335 a schol. Thesm. 298 335 b Phot. (Καλλιγένειαν) 336 Erot. 104. 14 337 Phot. (s. v.) 338 Phot. Suid. (s. v.) 339 Ath. 619 a 340 Bekk. An. 78. 24 341 Hesych. (s. v.) 342 Aspas. Arist. Eth. 58 a 343 Bekk. An. 88. 28 : cf. Poll. 2. 125 344 a Bekk. An. 96. 25 344 b Poll. 4. 100

345 Α. †παρέσο† κατέτριβεν ἱμάτια· Β. κᾆπειτα πῶς
φῷδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμῶν' ὅλον;

346 Α. ⟨ἦ⟩ λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; Β. πώμαλα·
οὐδ' εἶπον οὐδέν.

347 ἀλλ' ἐστὶν ὦ πάτερ κομιδῇ μεσημβρία,
ἡνίκα γε τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών.

348 ἐκδότω δέ τις
καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο.

349 κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευες
ἡμᾶς ⟨ἱμᾶν⟩ ἐπὶ τὸν κέραμον.

350 †ἄλλαι ὑποπρεσβύτεραι γρᾶες Θασίου μέλανος μεστὸν κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον ἐς σφέτερον δέμας οὐδένα κόσμον, ἔρωτι βιαζόμεναι μέλανος οἴνου ἀκράτου†.

351 *illud antiquo poeta teste monstrabo, hunc morem loquendi pervagatum fuisse ut Acheloum pro quavis aqua dicerent. Aristophanes vetus comicus in comoedia Cocalo sic ait,* ἤμουν ἄγριον βάρος. †ἤτειρεν γάρ τοί μ'† οἶνος οὐ μείξας πόμα Ἀχελῴῳ. *gravabar, inquit, vino, cui aqua non fuisset admixta, id est mero.*

ΚΩΚΑΛΟΣ] πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμῳδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ (Vit. Aristoph. 1. 8 (Dind.). ἔγραψε Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμὸν καὶ τἄλλα πάντα ἃ ἐζήλωσε Μένανδρος (Vita Aristoph. 1. 69 (Dind.)). τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην (Plutum) ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα (Arg. Plut. iv) **345** Erot. 133. 9, 134. 3 1 παρέσο] πάρες ὦ Fritzsche : πατρὸς Dind. : fortasse πέρυσιν 2 χειμώναυλον codd. : corr. Seidler **346** Harp. (πώμαλα) 1 ἦ add. Bergk **347** Ath. 156 b 2 γε Dind. : καὶ codd. **348** Phot. Suid. (ὧδε) 2 ψηφολογεῖον Pors. : ψηφολόγιον Plut. : ψηφολόγον vel ψοφολόγον Suid. **349** Poll. 7. 162 ἱμᾶν add. Bergk : ἱμᾶν (om. ἡμᾶς) Kuehn **350** Ath. 478 d κεραμευόμεναι κοτύλας μεγάλας Bergk δέμας] δέπας Blaydes οὐδὲν ἄκοσμον codd. : corr. Toup **351** Macrob. Sat. 5. 18. 4, 5 ΗΓΕΙΡΕΝΤΑΡΟΙΝΟΣ cod. Parisinus ἤτειρεν] ἔτειρε Cobet μείξας Kock : μείζας codd. : μιγεὶς editores πόμα] πῶμ' Eyssenhardt

352 χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος

353 ἰπνός

354 κορινθιάζομαι

355 στραγγουρία

ΛΗΜΝΙΑΙ

356 Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς.

357 ἐνταῦθα ⟨δ'⟩ ἐτυράννευεν Ὑψιπύλης πατὴρ
Θόας, βραδύτατος ὢν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν.

358 τοὺς ἄνδρας ἀπεχρήσαντο τοὺς παιδοσπόρους.

359 ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἑστία.

360 ἀλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὴν σμωμένην
ἐν τῇ πυέλῳ.

361 ἕως νεαλής ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.

362 ἦ καρδιώττεις; ἀλλὰ πῶς χρῆσται ποιεῖν;

363 οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι,

364 οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
ὑπογάστριον.

365 τὴν κρατίστην δαίμον' ἧς νῦν θερμός ἐσθ' ὁ βωμός.

352 Zen. 6. 47 353 Hesych. (s. v.): cf. Poll. 5. 91 354 Steph. Byz. (Κόρινθος) 355 Poll. 4. 187 ΛΗΜΝΙΑΙ] 356 Ath. 366 c, d 357 Amm. 138 Valck. 1 δ' add. Bergk 2 ὢν Bergk : τῶν codd. 358 Bekk. An. 423. 32: Suid. (ἀπεχρήσαντο) 359 schol. Ach. 3: Suid. (γάργαρα) γάργαιρ' codd. : corr. Toup 360 Poll. 7. 166 361 Phot. (νεαλής) 362 Suid. (χρή) ἦ καρδιώττεις Dobr. : ἡ καρδία δὲ τίς codd. χρῆσται Herm. : χρῆσθαι codd. 363–364 in unum coniunxit Dobr. 363 Ath. 311 c 364 Ath. 302 d, cf 299 b 365 Suid. (ᾧ νῦν θερμοὶ βωμοί)

366 *πεντελίθοισί θ' ὁμοῦ λεκάνης παραθραύμασι*

367 *αἱ ⟨δὲ⟩ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγνυνται.*

368 *μεγάλην θεόν· Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις· ἴσως †τέλβαιναιν† Θρᾴκιος γάρ.*

369 *μόχλωσον τὴν θύραν*

370 *ἄρκτοι*

371 *μέταυλος*

372 *ναυφύλαξ*

373 *πρῷμος*

374 *συκίδας*

375 *φανόν.*

ΝΕΦΕΛΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ

376 *Εὐριπίδῃ δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν*
τὰς περιλαλούσας οὗτός ἐστι τὰς σοφάς.

377 *κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βινουμένω.*

378 *δὶς παῖδες οἱ γέροντες.*

379 *ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν.*

380 *μηδὲ στέψω κοτυλίσκον.*

366 Poll. 9. 126 367 E. M. 283. 45 δὲ add. Bentl. Δόριλλος Suid. (s.v.) 368 Phot. (s.v.) τέλβαιναιν] τὴν Βενδῖν Kock, coll. Hesych. μεγάλη θεός· Ἀριστοφάνης ἔφη τὴν Βενδῖν 369 Poll. 10. 25 370 Harp. (ἀρκτεῦσαι) 371 Harp. (s.v.) 372 Poll. 7. 139 373 Poll. 7. 152 πρῷος Bergk 374 Poll. 7. 152 375 schol. Lys. 308 ΝΕΦΕΛΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ] cf. Arg. Nub. v 376 Diog. Laert. 2. 18 377 Phot. Suid. (πηνίον) πηνίωι κινούμενοι Phot. 378 schol. Platon. 465 (Bekk.) cf. Nub. 1417 379 Phot. (Πάρνης) ἐς τὴν Pors. : ἐστὶν codd. κατὰ] καὶ Dind. : κὰς Kock 380 Ath. 479 c

381 οὐ μετὸν αὐτῷ

382 Φορμίων . . . αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἱππεῦσι καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις.

383 ζυμήσασθαι

384 ἠπίαλος

385 κόλασμα

386 μετεωρολέσχας

ΝΗΣΟΙ

387 ὦ μῶρε μῶρε ταῦτα πάντ' ἐν τῇδ' ἔνι,
οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γηδίῳ
ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων,
κεκτημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν,
ἔπειτ' ἀκούειν προβατίων βληχωμένων, 5
τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠθουμένης,
ὄψῳ δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις,
καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια
τριταῖα πολυτίμητα βεβασανισμένα
ἐπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομωτάτῃ. 10

388 A. τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δὲ ποῦ;
B. αἱδὶ κατ' αὐτὴν ἣν βλέπεις τὴν εἴσοδον.

389 λέξεις ἄρα
ὥσπερ τὰ παιδί' 'ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.'

381 Suid. (s. v.) 382 schol. Pac. 347 383 Bekk. An. 98. 1 ζημιώσασθαι Fritzsche : ζυμώσασθαι vel ζωμεύσασθαι Kock 384 schol. Vesp. 1038 385 Bekk. An. 105. 2 386 schol. Pac. 92 ΝΗΣΟΙ cf. quae ad Δὶς ναυαγὸν adnotavimus 387 Stob. Flor. 55. 7 2 ἐν ἀγρῷ τοῦτον | ἀργὸν αὐτὸν Bergk 5 προβάτων codd. : corr. Grotius 6 τρυγός] αἰγός Trincavelli ὠθουμένης] ἠθουμένης Herwerden 7 ὄψῳ . . . σπινιδίοις Salmas. : ὄψων . . . πηνιδίοις codd. 388 schol. Av. 296 2 κατ' αὐτὴν vulg. : κατὰ ταύτην V ἣν] ἥ Richards 389 Suid. (ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε)

390 ἀλλ' οὐ τυγχάνει
ἐπίδημος ὤν.

λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ Ἰσθμοῖ.

391 θλαστὰς ποιεῖν ἐλάας.

392 οὐ ταὐτόν ἐστιν ἁλμάδες καὶ στέμφυλα.

393 θλαστὰς γὰρ εἶναι κρεῖττόν ἐστιν ἁλμάδος.

394 ἔοικε δὲ Παναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις
'καταλιπὼν Παναίτιον
πίθηκον.'

ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει. πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον.

395 ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει.

396 θύρσου κυνῆ· Ἀριστοφάνης ἐν Νήσοις, οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους.

397 ἀργύρια

398 ἔλυμος

399 θρᾶνοι, θρανία, θρανίδια

ΟΛΚΑΔΕΣ

400 βαβαί, Λάκων· ὡς ἀμφοτέρων ὑμῶν πρὶν ἦν
τὰ πράγματ' οἰσυπηρὰ καὶ βαρύσταθμα.

401 ἰὼ Λακεδαῖμον τί ἄρα πείσει τήμερον;

390 E. M. 338. 53 Lex. Sabbaiticum 391–393 Ath. 56b: cf. Poll. 6. 45 393 ἁλμάδος] ἁλμάδας Steph. Thes. 394 schol. Av. 440 395 Phot. Suid. (ξυννένοφε) 396 Hesych. Θύρσου γυνὴ Bergk 397 Poll. 9. 89, 7. 104 398 E. M. 333. 33 399 Poll. 10. 47 ΟΛΚΑΔΕΣ] οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης τὸ δρᾶμα τέθεικεν, ἀλλὰ καὶ . . . Ὁλκάδας (Arg. Pac. i) 400 E. M. Milleri (*Mélanges* 224) ὑμῶν] ἡμῶν Wilamowitz πρὶν ἦν Dind.: πρινὴ cod. Flor. 401 schol. Ald. Nub. (9) τήμερον Blaydes: τήμερα Ald., cf. 296

402 a ἀλλ᾿ ἱμάντα μοι
δὸς καὶ ζμινύην· ἐγὼ γὰρ εἶμ᾿ ἐπὶ ξύλα.

402 b φαίης δ᾿ ἂν κατ᾿ Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν Ὁλκάσι καὶ παττάλους ἐκκρούειν καὶ σκύταλον ὑποσίδηρον καὶ σμινύδας.

403 ἐπεὶ δ᾿ ἐγενόμην οἷπερ ᾖ᾿ ἐπὶ ξύλα.

404 λόγχαι δ᾿ ἐκαυλίζοντο καὶ ξυστὴ κάμαξ.

405 τί δαὶ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις;

406 καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθειον καὶ οἰκίσκον περδικικὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν ἔφη.

407 παῖδες ἀγένειοι, Στράτων

408 πρώην ἐρανιστὰς ἑστιῶν ἥψησ᾿ ἔτνος.

409 – ⏑ δαρδάπτοντα μιστύλλοντα διαλείχοντά μου
τὸν κάτω ⏓ – σπατάγγην.

410 ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἄχορ᾿ ἐκλέγει τ᾿ ἀεὶ
ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς †τοῦ Διός†.

411 ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος
ὥσπερ Εὔαθλος παρ᾿ ὑμῖν τοῖς νέοις . . . . .

412 ἀράκους, πυρούς, πτισάνην, χόνδρον, ζειάς, αἴρας, σεμίδαλιν.

402 a Aelius Dionysius apud Eustath. 217. 29 nullo fabulae nomine: Ὁλκάσι tribuit Bergk 402 b Poll. 10. 173 ἐγκρούειν, σκυτάλιον, σμινύας Bergk 403 Phot. (ᾖα) 404 Poll. 10. 144 405 Eust. 1423. 4 δαὶ Brunck: δὲ codd. 406 Poll. 10. 159 407 schol. Ach. 122 Στράτων Κλεισθένης τε καὶ Στράτων Fritzsche 408 Phot. (ἐρανίσας) 409 Ath. 91 c 1 δαρδάπτοντα] δάπτοντα Pors. 2 τὰ κάτω Blaydes 410 Bekk. An. 474. 31: v. 1 etiam Phot. Suid. (ἀδαχεῖ) Bekk. An. 340. 28 2 τοῦ Διός] τουδί Dobr.: ⟨τὰς⟩ τοῦ Δίος Bergk. 411 schol. Ach. 710, Suid. (Εὐάθλους δέκα) ⟨τοῖς παλαιοῖς⟩ ὥσπερ Elmsl. 412 Galen. περὶ τροφῶν δυνάμεως 1. 27, vi. p. 541 (Kuehn)

413 καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν διὰ τοὺν Μαραθῶνι τροπαῖον.

414 σκόμβροι, κολίαι, λεβίαι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες

415 σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκίς, ἣ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει.

416 ὦ κακοδαίμων, ὅστις ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη.

417 σκαφίδας, μάκτρας, Μοσσυνικὰ μαζονομεῖα.

418 ἀγκαλίδες ξύλων

419 ἁλμαίαν πιών

420 δρομάδες ὁλκάδες

421—2 *v.* 402 b

423 ὕρχας οἴνου

424 ἀπεσφακέλισεν

425 δραχμιαῖον

426 ἐπίγυον

427 νάνους

413 Ath. 111 a τοῖσι περῶσιν] τοῖσι γέρουσιν Bergk : τοῖς πεινῶσι Wilamowitz 414 Ath. 118 d λέβιοι codd. : corr. Dind. ex Poll. 6. 48 415 Eust. 1534. 47 416 Ath. 329 b κακόδαιμον codd. : corr. Brunck 417 Phot. (σκαφίδας) 418 Bekk. An. 13. 10 419 Bekk. An. 82. 23 420 Poll. 1. 83 423 Poll. 10. 73 424 Hesych. Suid. (s. v.), Bekk. An. 422. 25 425 Poll. 9. 60 426 Harp. (s. v.) ἀπόγυιον cod. N 427 Gell. 19. 13 ubi legitur 'si memoria, inquit, mihi non labat, scriptum hoc est in comoedia Aristophanis cui nomen est †ἀκαλές†': Ὁλκάδες corrigit Hertz : Κώκαλος Brunck

428 τροχιλεία

429 Φασιανός

ΠΕΛΑΡΓΟΙ

430 ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην
ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος.

431 a τὸν Πατροκλέα κωμῳδεῖ ὡς Ἀθηναῖον μὲν καὶ πλούσιον, σκνιπὸν δὲ καὶ φειδωλόν. ἦν δὲ τραγῳδίας ποιητής, ἄλλως δὲ καὶ κακόβιος καὶ φιλοχρήματος, ὡς καὶ ἐν Πελαργοῖς εἴρηται περὶ τούτου, ὅστις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα εἴα προσιέσθαι φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου.

431 b εἷς ἦν τῶν τὸν Λακωνικὸν βίον ζηλούντων, Ἀθηναῖος πλούσιος μὲν σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις καὶ φιλοχρήματος καὶ σκνιφὸς κωμῳδεῖται ὡς ἐν τοῖς Πελαργοῖς.

432 ἀπεσημηνάμην
τὰς τῶν κακούργων οἰκίας.

433 ἀτταγᾶς ἥδιστον ἕψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

434 κεφαλὰς ἀρνῶν κωλᾶς τ' ἐρίφων

435 βαλανεὺς δ' ὠθεῖ ταῖς ἀρυταίναις.

436 χαλκώματα, προσκεφάλαια

437 ἢν γὰρ ἕν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκῃς, ἀντιμαρτυροῦσι
δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι.

438 Μέλητος δὲ τραγῳδίας φαῦλος ποιητής, Θρᾷξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις, Πελαργοῖς, Λαΐου υἱὸν αὐτὸν λέγων. ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν καθῆκεν, ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίαις.

428 schol. Lysistr. 722 **429** Steph. Byz. (Φᾶσις) ΠΕΛΑΡΓΟΙ] **430** schol. Vesp. 1239 2 μέλος] μέρος V **431 a** schol. Ven. Plut. 84 προσιέσθαι] προσικέσθαι Fritzsche **431 b** schol. Rav. Plut. 84 **432** Herodian. 462 (Pierson) **433** Ath. 387 f ἥδιστον om. A **434** Ath. 368 e κεφαλάς ⟨τ'⟩ Bergk **435** Poll. 10. 63 **436** Poll. 10. 174 **437** Ath. 247 a 1 σὺ διώκῃς Pors. : συνδιώκῃς codd. 2 ἐπίσιτοι Dind. **438** schol. Platon. 330 (Bekk.)

439 *εἷς μέν γε Νεοκλείδης· . . . εἴρηται δὲ καὶ ἐν Πελαργοῖς περὶ αὐτοῦ ὅτι ῥήτωρ καὶ συκοφάντης ἐστίν.*

440 *ὀβολίας ἄρτους*

441 *οἰκίσκος*

ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΡΟΤΕΡΟΣ

442 *τῶν λαμπαδηφόρων τε πλεί-*
στων αἰτίαν
τοῖς ὑστάτοις πλατειῶν

443 *βλᾶκες φύγεργοι.*

444 [*ἦν ἐγώ.*]

445 *ἀναπηρίαν*

446 *γραΐζειν*

447 *ἐμπαίζειν*

448 *ἐπικρούσασθαι*

449 *ζυγοποιεῖν*

450 *ῥυφῆσαι*

ΠΟΙΗΣΙΣ

451 *γυναῖκα δὴ ζητοῦντες ἐνθάδ' ἤκομεν,*
ἥν φασιν εἶναι παρὰ σέ.

439 schol. Plut. 665 **440** Bekk. An. 111. 7 **441** Harp. Phot. (s. v.) ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΡΟΤΕΡΟΣ] *τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ . . . ὡς ἀεὶ ξενικόν τι ἐχόντων Κορινθίων καὶ οὐχ ὡς ἔνιοι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον· δῆλον δὲ ἐκ τοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ φέρεσθαι, ὃς ἔσχατος ἐδιδάχθη ὑπ' αὐτοῦ εἰκοστῷ ἔτει ὕστερον· εἰ μὴ ὅπερ εἰκὸς ἐκ τοῦ δευτέρου Πλούτου μετενήνεκται. ἐκεῖ γὰρ ὀρθῶς ἔχει. ἤδη γὰρ ὁ Κορινθιακὸς πόλεμος συνέστη τρισὶν ἢ τετράσιν ἔτεσι πρότερον τοῦ Ἀντιπάτρου, ἐφ' οὗ ἐδιδάχθη, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἐπανήθροιστο ἐν Κορίνθῳ, τὸ δὲ Λακεδαιμόνιον ἐν Σικυῶνι.* (schol. Plut. 173) **442** schol. Ran. 1093 1 *πλείστων*] *πλεῖστον* Θ **443** Bekk. An. 84. 4: E. M. 198. 57: Zon. 1. 390 *πύγαργοι* Hemsterhuys **444** Bekk. An. 1380: sed cf. Plut. 29 **445** Bekk. An. 78. 11: Suid. (s. v.) **446** Bekk. An. 88. 7 **447** Bekk. An. 95. 29 **448** Poll. 9. 139 **449** Poll. 7. 115 **450** Bekk. An. 113. 11 ΠΟΙΗΣΙΣ] cf. ad *Δὶς ναυαγόν* **451** Priscian. 18. 264 1 *δὴ* M: *δὲ* O *ἐνθάδ' ἤκομεν* | *ἥν φασιν* Haupt ex vestigiis cod. Monacensis: ΕΙΚΟΜΗΝ. ΗΝΘΑΣΙΝ V R: ΕΝΕΑΔΕ ΙΚΟΜΝΝΗΝΕΑΣΙΝ M

ΠΟΛΥΙΔΟΣ

452 τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος πολύς·
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ᾽ ὀφείλεται παθεῖν.

453 ἰδοὺ δίδωμι τήνδ᾽ ἐγὼ γυναῖκά σοι
Φαίδραν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ᾽ ἥκειν ἄγων.

454 διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχων, ἀναρίστητος ὤν.

455 ἐλλιμενίζεις ἢ δεκατεύεις.

456 ἔρημον ἐμβλέπειν

457 οὐκ ἀπήρκει.

458 Θησειότριψ

459 †θησομύζειν†　　460 προσεμφερής

ΠΡΟΑΓΩΝ

461 ἐγευσάμην χορδῆς ὁ δύστηνος τέκνων·
πῶς ἐσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον;

462 οἴμοι τάλας, τί μου στρέφει τὴν γαστέρα;
βάλλ᾽ ἐς κόρακας. πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

463 κάμνοντα δ᾽ αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδών ποτε
ἔτρωγ᾽, ἵνα κάμνοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας.

464 ὥρα βαδίζειν μοὔστὶν ἐπὶ τὸν δεσπότην·
ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἴομαι δεδειπνάναι.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ] Πολύιδος . . . διὰ τοῦ ι γράφεται . . . οὕτω δὲ καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφεται παρ᾽ Ἀριστοφάνει. μαρτυρεῖ δὲ Φιλόξενος (Herodian. ii. 572. 12)　　452 Stob. Flor. 118. 16　　453 Stob. Flor. 68. 17 ἥκειν Herwerden : ἥξειν codd.　　454 Suid. (ἀνάριστος　　455 Poll. 9. 31　　456 Phot. Suid. (s. v.) : E. M. 373. 19 : Apostol. 7. 92　　457 Moeris 205. 19　　458 E. M. 451. 52 : Suid. (s. v.)　　459 E. M. 451. 52 : Et. Gud. 85　　θησειομύζειν anon. ap. Gaisford　　460 Poll. 9. 130　　ΠΡΟΑΓΩΝ] 461 Ath. 95 d　　1 τέκνων A : τέκνον V L : κύων Jacobs　　2 πῶς] πῶς σ᾽ Dobr. : πῶς σφ᾽ Kock περικεκαυμένος Kock　　462 Poll. 10. 44　　463 Ath. 80 a　　464 Ath. 422 e　　μοὔστὶν Bergk : μοι ᾽στὶ(ν) codd.　　ἐπὶ] πρὸς L

465 ὁ δ' ἀλφίτων ⟨γε⟩ πριάμενος τρεῖς χοίνικας
κοτύλης δεούσας, εἴκοσ' ἀπολογίζεται.

466 τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

467 σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης

468 ὁ Φρυνώνδας ἐπὶ πονηρίᾳ βοᾶται Εὐπολίδι ἐν Ἀστρατεύτοις, Δήμοις, Ἀριστοφάνει δὲ Προαγῶνι.

469 ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν

470 ἀντλίον

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ

471 χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ,
τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἧττον ἢ 'κεῖνος ποιῶ.

472 λήκυθον
τὴν ἑπτακότυλον, τὴν χυτρεᾶν, τὴν ἀγκύλην,
ἣν ἐφερόμην, ἵν' ἔχοιμι συνθεάτριαν.

473 καὶ μὴν ἄκουσον, ὦ γύναι, θυμοῦ δίχα
καὶ κρῖνον αὐτὴ μὴ μετ' ὀξυρεγμίας.

474 ὡσπερεὶ Καλλιππίδης
ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

475 ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα
μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

465 Ath. 478 f 1 ἀλφιτώνης Nauck γε add. Schweighaüser 2 δὲ οὔσης B : δεούσης Casaubon εἴκοσ'] οἰκάδ' A ἑκτέα λογίζεται Dobr. 466 Ath. 380 d 467 Phot. Suid. (σταθερόν) 468 schol. Lucian. 140 (Jacobitz) 469 schol. Platon. 322 (Bekk.) : Zenob. 3. 65 470 Bekk. An. 411. 17 ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ] 471 schol. Platon. Clark. 330 (Bekk.) : Plut. Mor. 30 d 472 Poll. 10. 67 2 τὴν χυτραίαν τὴν καλήν codd. : corr. Lobeck 473 Phot. (ὀξυρεγμεῖν) 474 Poll. 10. 29 ὡσπερεὶ Καλλιππίδης Toup : ὥσπερ ἐν Καλλιππίδῃ codd. 475 Ath. 287 a

476 καὶ τῶν πλατυλόγχων διβολίαν ἀκοντίων

477 καὶ τῶν πλατυλόγχων, ὡς ὁρᾷς, ἀκοντίων

478 τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

479 τὴν κακκάβην γὰρ κᾶε τοῦ διδασκάλου.

480 ὥσπερ κόσκινον αἰρόπινον τέτρηται.

481 τοῖχον μοχλίσκῳ σκαλεύειν

482 ἀλλὰ συσπάσαι δεῖ τὰς κοχώνας.

483 †οὐδ' ἴσως† ἀντέλεγες τούτῳ τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἄκανθαι.

484 δήμαρχος· ὅτι δὲ ἠνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηνὰς Καταλαμβανούσαις.

485 πεζίδα 486 πηρίδιον

487 τριτοστάτης

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ

488 καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο,
εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἓν δέ σοι φράσω,
ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω 'στὶν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει·
ὅταν γὰρ ἱστῇς, τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον
κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δία. 5
. . . .
†οὐ γὰρ ἄν ποτε οὕτως ἐστεφανωμένοι†

476 Poll. 7. 157 477 Poll. 10. 144 478 Poll. 7. 202 479 Ath. 169 c: Poll. 10. 106 *κᾶε τοῦ* Poll.: *καστοῦ* A Athenaei 480 Poll. 10. 114 *κόσκινον* ut glossema eicit Kock 481 Poll. 10. 147 *μοχλισκίῳ* Bergk *σκαλεύειν* Kuehn: *καλάνειν* A: *καλαύειν* C: *κλαύειν* B 482 schol. Eq. 424 *συσπᾶσθαι* praeter Θ codd. 483 Hesych. (*οὐ γὰρ ἄκανθαι*) *οὐδ' ἂν ἴσως* Dind.: *οὐ γὰρ σῶς* Bergk 484 Harp. (*δήμαρχος*) 485 Phot. (s. v.) 486 Poll. 10. 172 487 Hesych. (s. v.) *τριτοστάτις* Dind. ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ] 488 Stob. Flor. 121. 18 5 lacunam indicavit Bergk 6 *οὐδ' ἄν ποθ' οὕτως ἐστεφανωμένοι ⟨νεκροὶ⟩* Bergk

προὐκείμεθ', †οὐδ' ἂν κατακεκριμένοι†
εἰ μὴ καταβάντας εὐθέως πίνειν ἔδει.
διὰ ταῦτα γάρ τοι καὶ καλοῦνται μακάριοι·
πᾶς γὰρ λέγει τις, 'ὁ μακαρίτης οἴχεται, 10
κατέδαρθεν· εὐδαίμων ὅτι οὐκ ἀνιάσεται.'
καὶ θύομεν ⟨γ'⟩ αὐτοῖσι τοῖς ἐναγίσμασιν
ὥσπερ θεοῖσι καὶ χοάς γε χεόμενοι
αἰτούμεθ' αὐτοὺς δεῦρ' ἀνεῖναι τἀγαθά.

489 *ἀλλὰ στεφάνωσαι· καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις*
ἀποχρῶσαν ἤδη.

490 *τοῦτον τὸν ἄνδρ' ἢ βιβλίον διέφθορεν*
ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις.

491 *τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν·*
εἶτ' Ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ
ᾄδωμεν ἐς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

492 A. *τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;*
B. *τὰ Θετταλικὰ μὲν πολὺ καπανικώτερα.*

493 *ἐρείδετον, κἀγὼ κατόπιν σφῷν ἕψομαι.*

494 *οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὖ ἀπελάγχανεν.*

495 *ἀπασκαρίζειν ὡσπερεὶ πέρκην χαμαί*

496 *ὑποπεπώκαμεν ⟨γὰρ⟩ ὦνδρες καὶ καλῶς ἠρίσταμεν.*

497 *λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος.*

7 *οὐδ' ἂν κατακεχριμένοι ⟨μύροις⟩* Gesner et Dind. 12 *γ'* add. Grotius 13 *χεόμενοι* Seidler: *χέομεν* codd. 14 *ἀνεῖναι* Fritzsche: *ἀνιέναι* codd. 489 Bekk. An. 439. 22: Suid. (*ἀποχρώντως*) 490 schol. Nub. 361: Suid. (*Πρόδικος*) 1 *τὸν ἄνδρα τοῦτον* codd.: corr. Herm. 491 Ath. 677 c 492 Ath. 418 d 1 *δεῖπνα καὶ*] *δεῖπνά σοι* Kock 2 *τὰ* Steph. Thes.: *καὶ τὰ* codd. 493 Phot. (*ἐρείδειν*) 494 Harp. (*ἀπολαχεῖν*) 495 Suid. (*ἀπασκαρίζειν*) 496 Ath. 422 f *γὰρ* add. Pors. 497 Ath. 110 f

498 τὸ δ' ἔτνος τοὐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν καὶ τοῦτο
παφλάζον.

499 †γενναῖα βοιώτιος ἐν 'Αγχομενοῦ†

500–1 . . . . χθονία θ' Ἑκάτη
σπείρας ὄφεων ἐλελιζομένη.
. . τί καλεῖς τὴν Ἔμπουσαν;

502 φέρε παῖ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

503 ὡς οὐψώνης διατρίβειν
ἡμῶν τἄριστον ἔοικεν.

504 ὁ δὲ λύων κύστιν ὑείαν
κἀξαιρῶν τοὺς Δαρεικούς.

505 δεῦρο δ' ἂν οὐκ ἀπέδρᾱμεν.

506 ἅλις ἀφύης μοι· παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων.
ἀλλὰ φέρετ' †ἀπόβασιν† ἡπάτιον ἢ καπριδίου νέου
κόλλοπά τιν'· εἰ δὲ μὴ πλευρὸν ἢ γλῶτταν ἢ
σπλῆνά γ' ἢ νῆστιν, ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς
ἠτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων 5
χλιαρῶν.

507 μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια

498 Poll. 10. 88 τοὺν Dind. : ἐν codd. 499 Herod. i. 180. 32, ii. 913. 23 γενναία· | Βοιωτὶς δ' ἦν, ἐξ 'Αγχομενοῦ· Lehrs 500–501 schol. Ran. 293 1–2 χθονίας Ἑκάτης πεῖρα σοφῶν codd. : corr. Pors. 2 ἐλελιζομένη Seidler: ἐξελιζομένη codd. 3 ⟨οὗτος,⟩ τί καλεῖς Kock 502 Ath. 410 b 503 Ath. 171 b 504 Poll. 10. 151 505 Bekk. An. 1066 : Herod. ex schol. Ach. 465 (Pierson) 506 Ath. 96 c : cf. schol. Ach. 640 1 παρατέταγμαι Ath. : corr. 2 φέρετ' ἀπόβασιν] φέρεθ' Dind. 4 σπλῆνά γ' Herm. : σπληνὸς codd. 507 Ath. 285 c τὰ μικρὰ τὰ Φαληρικὰ codd. : corr. Pors.

508 τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους; πάντες γὰρ τῆς καταχήνης αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ.

509 Διὸς Κόρινθος

510 λίθους πωρίνους

511 μελιτηρὸν ἄγγος

512 ἀμφαρίστερον

513–4 βάθρα, βαθρίδια

515 δόκος

516 ἐσχάρια

517 καρπεύειν

518 κηρύκιον

519 κύπασσις

520 κωνῆσαι

521 μυρίδιον

522 νεβρίδα

523 πέρδιξ ὄρουσον

524 παραλοῦται

525 σπινός

526 τέλειον

527 φήληξ

ΤΕΛΕΜΗΣΣΗΣ

528 οὐ γὰρ τίθεμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον
ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων.

529 ἡ κωμῳδία γε τὸ λοιπόν ἐστιν, ἔλεγον δὲ ἀναφέρων εἰς τοὺς Τελμισσέας τοῦ Ἀριστοφάνους ὡς ἐκεῖ λόγῳ τις ἠγωνίζετο, ἔργῳ δὲ οὔ.

508 Ath. 269 e καταχήνης Schweighaüser: κατ' ἀχαρνεῖς A 509 schol. Plat. 368 (Bekk.) 510 Poll. 10. 173 511 Poll. 10. 93 μελιτήριον codd.: corr. Cobet 512 Galen. Hipp. aphor. xviii (2. 147. 8 Kuehn) 513 514 Poll. 10. 47 βαθράδια codd.: corr. Hemsterhuys 515 Cram. An. Ox. i. 223. 19: Herod. i. 148. 27 516 Poll. 10. 101 517 Poll. 7. 149 518 Poll. 10. 173 519 Harp. (s. v.) 520 E. M. 551. 23: Et. Gud. 358. 22: Cramer An. Par. iv. 52. 17 521 Poll. 10. 119 522 Poll. 10. 173 523 Phot. Suid. Apostol. 13. 87 qui παραιξορουσον vel similia praebent: corr. Crusius ex cod. Pal. Gr. 129 (*Philologus* 1888: *N. F.* i. 196, 207) 524 Poll. 7. 168 525 Phot. (s. v.) 526 schol. Plat. 383 (Bekk.) 527 schol. Ven. Pac. 1165 ΤΕΛΕΜΗΣΣΗΣ 528 schol. Plat. 335 (Bekk.) 529 Aristid. i. 277. 6 (Jebb) versum fuisse λόγῳ γὰρ ἠγωνιζόμεσθ' (fort. ἠγωνιζόμην) ἔργοισι δ' οὔ coni. Bergk

530 Α. τράπεζαν ἡμῖν ἔσφερε
τρεῖς πόδας ἔχουσαν, τέτταρας δὲ μὴ 'χέτω,
Β. καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπουν τράπεζαν λήψομαι;

531 οἴνου τε Χίου στάμνον ἥκειν καὶ μύρον.

532 πινακίσκον ἄπυρον ἰχθυηρόν.

533 ἀλφιτόχρωτος κεφαλῆς.

534 ὡς ἂν τίς ἂν οὖν ἢ – ∪ ∪ – τί ποιήσας ὦ Τελεμησσῆς;

535 φέρε δὴ τοίνυν ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ' ὦ Τελεμησσῆς;

536 μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὕρημα Μεγάλλου.

537 μελανοπτερύγων κορακίνων

538 'Αρίστυλλος

539 ἐν Τελμισσεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκώπτει (τὸν Χαιρεφῶντα).

540 πύλαι

541 σιπύα

ΤΡΙΦΑΛΗΣ

542 λάβεσθε καὶ γάρ ἐσθ' ὁμοῦ.

543 ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐπίσημοι ξένοι
ἐπηκολούθουν κἠντεβόλουν προσκείμενοι,

530 Ath. 49 c : Eust. 1398. 17 et alibi 1 ἔσφερε Pors. : φέρε codd. 531 Poll. 10. 72 532 Poll. 10. 82 533 Bekk. An. 386. 6 : Eust. 1258. 57 et alibi 534-535 Steph. Byz. Τελμησσός : Herod. ii. 227. 28 et alibi 536 Hesych. Μετάλλειον μύρον : Ath. 690 f : E. M. 587. 7 Μεγάλλου] Μετάλλου Hesych. 537 Ath. 308 f 538 E. M. 142. 143 539 schol. Plat. 331 (Bekk.) 540 Hesych. s. v.) 541 Harp. (s. v.) ΤΡΙΦΑΛΗΣ] 542 schol. Plat. 380 (Bekk.) 543 Ath. 525 a

‘ὅκως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει ’s Χίον,’
ἕτερος δ’ ‘ὅκως ἐς Κλαζομενάς,’ ἕτερος δ’ ‘ὅκως
εἰς Ἔφεσον’ . . . 5
οἱ δ’ ‘εἰς Ἄβυδον·’ †ἦν δ’ ἐκεῖνα πάνθ’ ὁδῷ†

544 †τίς δ’ εἷς ἐγγύτατα ὁ λοιπὸς τὰς ὀσφύας†
ἐπὶ τῶν κοχωνῶν ἀργοναύτης οὑτοσί;

545 ἔπειτ’ ἐπὶ τοὔψον ἧκε τὴν σπυρίδα λαβὼν
καὶ θυλακίσκον καὶ τὸ μέγα βαλλάντιον.

546 καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς.

547 ᾔτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.

548 ἀλαβαστροθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς.

549 ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

550 μανθάνοντες τοὺς Ἴβηρας τοὺς Ἀριστάρχου πάλαι.

551 τοὺς Ἴβηρας, οὓς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ.

552 κοὐδὲν †ἄνδρα εἰς ἄτοπον οὐδ’ ἂν ἐπιῆλαι μέν.†

553 Ἑρμῆς †τρικέφαλος†

554 τὸν Ἀλκιβιάδην φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος ἐπὶ Φαληνίου γεγενῆσθαι. σκώπτων παρὰ τὸν φάλητα· ἐπασχητία γάρ.

5 ἐς Ἔφεσον, ὁ δ’ ἐς Ἄβυδον· ἦν δ’ ἐκεῖνα πάνθ’ ὁδῷ Mein.: ἦν δὲ πάνθ’ ‘ὅκως’ Blaydes 544 schol. Hippocr. Epidem. 5. 7 1 sub λοιπὸς latere λίσπος videt Schneidewin: ὁ λίσπος τὰς ὀσφύας pro glossemate habet Kaibel 2 ἀργοναύτης Schneidewin: ἀργὸς αὐτὸς codd. 545 Poll. 10. 151 546 Poll. 10. 162 547 Poll. 9. 90 548 Poll. 10. 121 549 Phot. Suid. (τῶν τριῶν κακῶν ἕν) 550–551 Steph. Byz. (Ἰβηρίαι) 552 schol. Vesp. 1348 κοὐδὲν ἂν δρασείας ἄτοπον οὐδ’ ἂν ἐπιήλαιμεν ⟨ἂν⟩ Bergk 553 Hesych. s.v. Ἑρμῆς τετραφάλης Goettling 554 Hesych. (ἐπὶ Φαληνίου) Ἀρίσταρχος] Ἀριστοφάνης Pearson, sed cf. frag. 550 et Thuc. 8. 98

555 Ἰλάων ἥρως· ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι ἰλάονας ἔφη τοὺς φάλητας, ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει.

556 τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι, τοῦ τε βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τούτων ἐλέγετο τὸ νότιον.

557 *vide Frag.* 112.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ

558 ἐς Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχω κόρω,
Ἄρης κατέσκηψ', ⟨ἔς⟩ τε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα νῦν ἑστᾶσιν.

559 καὶ τὸν ἱμάντα μου
ἔχουσι καὶ τἀνάφορον.

560 εἰκὸς δή που πρῶτον ἁπάντων
ἴφυα φῦναι
καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

561 στίλβη θ' ἣ κατὰ νύκτα μοι
†φλογάνας ἠράζεις† ἐπὶ τῷ
λυχνείῳ.

562 θεατροπώλης.

563 μυάγρα.

ΩΡΑΙ

564–5 τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ.

555 Hesych. (Ἰλάων) 556 Harp. (διὰ μέσου τεῖχος) ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ] 558 Ath. 154 e 1 δὲ παῖδε Heringa: δετταιδε Ath. 2 ἔς add. Pors. 559 Poll. 10. 17 560 Ath. 90 a, 62 d: Suid. (ἀκαλήφη): Bekk. An. 370. 20 561 Poll. 10. 119 2 φλογάνας ἠράζεις vel φλόγα ἥξει codd.: φλόγ' ἀνασειράζεις excerpt. Voss.: φλόγα στάζεις Pors. 562 Poll. 7. 199 563 Poll. 10. 155 ΩΡΑΙ] 564-565 Eust. 1720. 24: Bekk. An. 425. 3: Poll. 6. 41

566 τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον

567 ἐμοὶ
κράτιστόν ἐστιν ἐς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
ἐκεῖ δ' ἕως ἂν πρᾶσιν εὕρωμεν μένειν.

568 διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν.

569 Α. ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυούς, βότρυς, ὀπώραν,
στεφάνους ἴων ⟨ῥόδων, κρίνων⟩ κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα.
αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας,
πυόν, χόρια, χελιδόνια, τέττιγας, ἐμβρύεια.
ὑρίχους δ' ἴδοις ἂν νειφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων·
ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν. 6
ὥστ' οὐκ ἔτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ.
. . . μέγιστον ἀγαθόν, εἴπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν. Β. κακὸν μὲν οὖν μέγιστον.
εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο. 10
ἐγὼ δὲ τοῦτ' ὀλίγον χρόνον χρήσας ἀφειλόμην ἄν.
Α. κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα πλὴν
Ἀθηνῶν·
τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν.
Β. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς.
Α. τιὴ τί; 14
Β. Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν.

570 Ἀνδροκλέα δὲ Κρατῖνος Σερίφοις φησὶ δοῦλον καὶ πτωχόν,
ἐν δὲ Ὥραις ἡταιρηκότα †ἆρα† τὸν αὐτόν.

566 schol. Av. 874 567 Poll. 7. 13 1 ἐμοὶ Toup: εἴ μοι codd. 568 Ammonius 41: Bachmann An. ii. 377. 11 569 Ath. 372b 2 ῥόδων, κρίνων supplet Pors. 3 αὐτὸς Dind.: ωυετος vel ὠυτὸς codd. 4 χελιδόνα codd.: corr. Pors. 5 ὑρισοὺς A: corr. Pors. 6 ἀροῦσιν] ἄγουσιν Kaibel 8 εἶπες post ἀγαθόν add. Pors.: ⟨τοῦτ' οὐ⟩ μέγιστον . . . λαβεῖν; Kaibel 11 τοῦτ' Brunck: τοῦτον A χρήσας Pors.: φήσας A 12 δρῶ Casaubon: δρῶν A 14 τιὴ τί] τί δὴ σύ Kock: τί, εἴ τι Kaibel 570 schol. Vesp. 1187 ἆρα V: Ἀριστοφάνης Bergk

571 ὁ Θεογένης οὗτός ἐστιν ὁ Ἀχαρνεύς, ὃν καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλα ἀποπατεῖν κωμῳδοῦσιν, δῆλον δὲ ἐν ταῖς Ὥραις.

572 ὁ μὲν Καλλίας οὗτος . . . Ἱππονίκου υἱὸς ἦν, τὸν δῆμον Μελιτεύς, ὡς Ἀριστοφάνης Ὥραις.

573 (Χαιρεφῶντα) . . . *νυκτὸς παῖδα* καλεῖ.

574 δικαστικόν· Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις τριώβολόν φησιν εἶναι.

575 ἱερὸν Ἀρᾶς

576 ζεῦγος τρίδουλον

577 ἀσκοπήρα

578 χοιροπῶλαι

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

579 γίνεται δὲ ἐν Ἰκάρῳ, φησὶν Ἐπαρχίδης, ὁ Πράμνιος. ἔστι δὲ οὗτος γένος τι οἴνου. καὶ ἔστιν οὗτος οὔτε γλυκὺς οὔτε παχύς, ἀλλ᾽ αὐστηρὸς καὶ σκληρὸς καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν, οἵῳ Ἀριστοφάνης *οὐχ ἥδεσθαι* Ἀθηναίους φησί, λέγων τὸν Ἀθηναίων δῆμον *οὔτε ποιηταῖς ἥδεσθαι σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν οὔτε Πραμνίοις †σκληροῖσιν† οἴνοις συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν, ἀλλ᾽ ἀνθοσμίᾳ καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ.*

580 Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,
σὺ δὲ ξυνέζης ἐς τὰ πόλλ᾽ Εὐριπίδῃ
καὶ συνεποίεις, ὥς φασι, τὴν τραγῳδίαν.

581 ὁ δ᾽ αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχριμένου
ὥσπερ καδίσκου περιέλειχε τὸ στόμα.

571 schol. Vesp. 1183 **572** schol. Luciani p. 186 Jacobitz **573** schol. Plat. 331 (Bekk.) **574** Hesych. (δικαστικόν) **575** Hesych. s.v. **576** Hesych. (ζεῦγος τριπαρθένον) **577** Poll. 10. 160 **578** Poll. 7. 187 ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ] **579** Ath. 30 b σκληροῖσι] Ἰκαρίοισι Kock ex Ath. 30 d: del. Herwerden **580** Vit. Eur. i. 72 (Dind.): ad Gerytadem refert Bergk 1 κισοφῶν cod.: corr. Rossignol 2 Εὐριπίδου cod.: corr. Ross. 3 φασι Ross.: φησὶ καὶ cod. **581** Dio Chrysost. 2. 273 (Reisk.): Vit. Soph. 118 (Dind.): Cram. An. Par. 1. 19 1 κεχριμένου] κεχρισμένου vulg.: κεκραμμένου cod. Par. 2720

582 ἄλλαι δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν· εἰσὶ δὲ
ἤδη πρὸς ἄνδρας ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

583 ἵνα ξυνῶσιν ᾧπερ ἤδεσθον βίῳ,
σκώληκας ἐσθίοντε καὶ μυλακρίδας.

584 οὐκ εἶ λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα
καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί;

585 ‘ἄκων κτενῶ σε τέκνον·’ ὁ δ’ ὑπεκρίνετο,
‘ἐπὶ Παλλαδίῳ τἄρ’ ὦ πάτερ δώσεις δίκην.’

586 οὐδὲν γὰρ ὄντως γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων.

587 ἀλλ’ οὐδὲ τὸ μέλι γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων.

588 τὴν γυναῖκα δὲ
αἰσχύνομαι τώ τ’ οὐ φρονοῦντε παιδίω.

589 οἴμοι,
τουτὶ τί ἦν; ἀδιάφορός μοι φαίνεται
ὁδί.

590 ἄγε νυν τὰς ἀμυγδαλᾶς λαβὼν
τασδὶ κάταξον τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ.

591 τὴν χύτραν,
ἐν ᾗ τὰ κρεᾴδι’ ἧψες ἐζωμευμένα.

592 πλὴν εἴ τις πρίαιτο δεόμενος
βασκάνιον ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκέως

582 Poll. 2. 18 583 Poll. 2. 189 584 Poll. 8. 17 1 εἶ Pors. : ἴῃ codd. 2 ἐντεῦθεν codd. : corr. Jungermann 585 Eust. 1419. 52 1 ἀπεκρίνατο Cobet 2 τἄρ’ ὦ Elmsl. : παρ’ ᾧ codd. 586 Ath. 652 f : Julian. Epp. 24 587 ex Julian. Epp. 24 effinxit Cobet 588 Vit. Aristoph. 1. 88 (Dind.) 589 cod. Laurent. plut. 57 apud Herwerden *Stud. Crit.* 93. 4 590 Ath. 53 a 2 τὴν κεφαλὴν vulg. : corr. Dobr. λίθῳ secl. Kaibel 591 Poll. 7. 26 2 ἧψες Dobr. : ἕψεις codd. 592 Poll. 7. 108

593 τί δῆτά σοι δράσω, κακόδαιμον, ἀμφορεὺς
ἐξοστρακισθείς;

594 a καὶ κύων ἀκράχολος
Ἑκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι.

594 b ἤτουν δὲ οὐδέν . . . καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους λόγος ἦν οὐκ ἐῶν κακὸν τὸν τοιοῦτον δοκεῖν.

595 λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

596 ἡδύς γε πίνειν οἶνος, Ἀφροδίτης γάλα.

597 πικρότατον οἶνον τήμερον πίει τάχα.

598 τὸ δ' αἷμα λέλαφας τοὐμόν, ὦναξ δέσποτα.

599 ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.

600 αἰσχρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

601 πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται.

602 ὁπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι.

603 λούσησθε καὶ κτενίσησθε πρὸς τὸν ἥλιον.

604 ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ.

605 φθέγξαι σὺ τὴν φωνὴν †ἀναστοιχήσας† ἄνω.

606 φθέγμα κεκράτηκε.

607 τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κοκκύμηλ' ἠκρατίσω,

593 Plutarchus Mor. 853 b δῆτά Dübner : δέ codd. **594 a** Eust. 1467. 35 : cf. Eur. Frag. 959 (Nauck) **594 b** Liban. i. 83. 15 (R) **595** Ath. 310 f **596** Ath. 444 d : Eust. 1624. 17 γε Pors. : τε codd. **597** Ath. 416 e : Eust. 1253. 50 : Cram. An. Par. iv. 246. 7 **598** Ath. 485 a **599** Ath. 701 b et fort. apud *Oxyrhynch. Pap.* ii. ccxii. p. 20 cf. fr. 969 **600** Clem. Alex. Strom. 6. 745 : cf. Eur. fr. 319, 804 (Nauck) **601 602** schol. Plat. 372 (Bekk.) : E. M. 167. 14 : Harp. (s. v.) : Eust. 148. 40 **603** Poll. 2. 34 **604** Poll. 2. 39 **605 606** Poll. 4. 114 ἀναστοιχήσας] ἀναστήσας Bergk **607** Poll. 6. 24

608 τὸν Πειραιᾶ ⟨δὲ⟩ μὴ κεναγγίαν ἄγειν.

609 ἥτις κυοῦσ᾽ ἐφάνη κύος τοσουτονί.

610 ὀξυγλύκειάν τἄρα κοκκιεῖς ῥόαν.

611 τὸ παραπέτασμα, τὸ Κύπριον, τὸ ποικίλον.

612 ἐνταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαναίνεται.

613 ὥστ᾽ ἔγωγ᾽ ηὑαινόμην
θεώμενος.

614 τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἕξει μόνας.

615 τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

616 ἔφευγε κἀγὼ τῆς ὑπαντὰξ εἰχόμην.

617 οὔκουν μ᾽ ἐάσεις ἀναμετρήσασθαι τάδε;

618 ὑπὸ ⟨τοῦ⟩ γέλωτος εἰς Γέλαν ἀφίξομαι.

619 χωρεῖ 'πι γραμμὴν λορδὸς ὡς ⟨εἰς⟩ ἐμβολήν.

620 οὐχ ὅ τι ἐκεῖνος ἔλαχεν. οἰμώζων κάθου.

621 σὺ δ᾽ οὐκ ἀνεῖχες σαυτὸν ὥσπερ εἰκὸς ἦν.

622 οὕτως τι τἀπόρρητα δρᾶν †ἔστι μέλει†

608 Poll. 6. 31 δὲ add. Mein. 609 Poll. 2. 6 610 Poll. 6. 80 611 Poll. 10. 32 612–613 Suid. (αὑαίνεται) 614 Phot. et Suid. (μηλῶσαι) μηλῶν Pors.: μηλῶσαι codd. 615 Phot. et Suid. (πρόσισχε) 616 Eust. 1442. 3 617 Bekk. An. 57. 14 618 Plutarchus Mor. 853b τοῦ add. Elmsl. Γέλαν Xylander: τὸ γελᾶν codd. 619 Galen. xviii (2). p. 347 (Chartier) εἰς ἐμβολήν Dind.: ἐμβολῇ codd. 620 Zon. ii. 1168 ἔλαχον Bergk 621 Bekk. An. 400. 9: Lex. Vindobonense: Varin. Horti Adonidis 16 a 622 Bekk. An. 434. 5: Suid. (ἀπόρρητα) ἔστι μέλει] ἔτι μέλλει Suid.: ἐστιν μέλι C. F. Hermann: ἐτημέλει Bergk

623 γίγνωσκε τὸν ἄλεισόν ⟨τε⟩ καὶ τὰ γράμματα.

624 ὁρῶ γὰρ ὡς ὀτόμφακα διασαυλούμενον.

625 καταντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες.

626 ἐκμαίνετον τὸν πάτερα τοῖς ὀρχήμασι.

627 καὶ τῶν πρὸς εἵλην ἰχθύων ὠπτημένων.

628 ἰκτῖνα παντόφθαλμον ἁρπαγαῖς τρέφων.

629 †μέλαινα δεινὴ γλῶσσα† Βρεττία παρῆν.

630 ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι;

631 ἡ μᾶζα γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα χὠ κάραβος.

632 ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτώνιον.

633 ἑστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους

634 πόθεν δ' ἐγώ σοι συγγενὴς ὦ φαρμακέ;

635 λίθος τις ὤζησεν τεθυμιαμένος.

636 ᾤμην δ' ἔγωγε τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.

637 ἐβάδιζέ μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων.

623 E. M. 61. 17 *τε* add. Pors. 624 E. M. 270. 45: Cram. An. Par. iv. 198. 26: Zon. i. 539 *ὄμφακα* codd.: corr. Gaisf. 625–626 E. M. 280. 28 625 *κᾆτ' ἀντιβολεῖτον* Kock 626 *ἐκμαίνετον* D M: *ἐκβαίνετον* vulg.: *εὐφραίνετον* Kock 627 E. M. 293. 54 628 E. M. 470. 99: Choeroboscus 278. 24, 279. 3 *ἅρπαγα στρέφων* vel *ἅρπαγας τρέφων* codd.: corr. Nauck 629 Steph. Byz. (*Βρέττος*) *δεινὴ* pro adscripto habet Kaibel, coll. Hesych. *μέλαιναι φρένες· αἱ δειναί* *γλῶσσα*] *πίττα* Bochart 630 Eust. 73 (extr.): Herod. i. 226. 14 631 Eust. 959. 44: Cram. An. Ox. i. 399. 18 632 Eust. 1166. 52 633 Eust. 1387. 4 634 Eust. 1415. 62 635 Bekk. An. 1403: Cram. An. Ox. ii. 142. 20: Herod. i. 444. 3 *ὄζησεν* codd.: corr. Dind. 636 schol. Eq. 137 *ἔγωγε* Brunck: *ἐγὼ* codd. 637 schol. Eur. Med. 46 *ἐβάδιζε* Elmsl.: *βαδίζει* codd.

638 καὶ στρεψίμαλλος τὴν τέχνην Εὐριπίδης

639 καὶ πρός γε τούτοις ἥκετον πρέσβη δύο.

640 ἑκτεὺς δέ ⟨γ'⟩ ἐστὶν ἐξαχοίνικον μέτρον.

641 Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς μνημονεύει τοῦ Φιλοξένου καί φησιν, ὅτι εἰς τοὺς κυκλίους χοροὺς μέλη εἰσηνέγκατο.

642 θύειν με μέλλει καὶ κελεύει βῆ λέγειν.

643 φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου σκότον εἶναι τεθνηκότος.

644 a φωνάριον ⟨εἶχεν⟩ ᾠδικὸν καὶ καμπτικόν.

644 b †ὅταν φίλοι παρῆσαν† ἐπὶ τὴν ἐκφοράν

645 a εἰ μὴ Προμηθεύς εἰμι· τἄλλα ψεύδομαι.

645 b εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.

646 οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι
ἐοικέναι.

647 ἀλλὰ τὸ στρόφιον λυθὲν
τὰ κάρυά μοὐξέπιπτεν.

648 οὔτε νύκτωρ παύεται
οὔθ' ἡμέραν.

638 schol. Ran. 775 : Eust. 1561. 36 : Hesych. Phot. (στρεψίμαλλος) 639 Ioannes Alex. 14. 24 : Bekk. An. 1247 : Herod. ii. 324. 7, i. 420. 14 640 Erot. 76. 1. 4 (Klein) 641 Plut. Mor. 1142 a 642 Bekk. An. 86. 3 θύειν με Mein. : θύτην codd. 643 Aristides 1. 87. 19 644 a Poll. 4. 64 εἶχεν add. Kock 644 b schol. Oribas. 3. 680 ὅτων Nauck παρῶσιν Daremberg 645 a schol. Bachm. Lycophr. p. 347 645 b Aristides 2. 204 646 E. M. 526. 20 : Cram. An. Par. iv. 75. 4 647 Poll. 7. 67 648 Prisc. 18. 240

649 ἀγρὸν γὰρ ἔλαβεν
ἀργὸν παρ' αὐτοῦ.

650 μεσέγγυον τὴν μείρακα
⏑ – καταθέσθαι

651 ἀνήσω κροκύδα μαστιγουμένη.

652 ἐγὼ δ' ὑπερῶ τὸν ὅρκον.

653 φαύλως φέρει νῦν τὸ κακόν.

654 τὴν θύραν ἀναζυγώσας.

655 σὺ δ' ὁμέστιος θεοῖς; πόθεν;

656 A. ποῖ κῆχος; B. εὐθὺ Σικελίας.

657 εἴ τις †κολακεύει παρὼν† καὶ τὰς κροκύδας ἀφαιρῶν.

658 οὕτω γὰρ ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη.

659 οὐχ οἷα πρῶτον ᾖδον ἑπτάχορδα πάνθ' ὅμοια.

660 πόσος ἔσθ' ὁ καῦνος;

661 ἀλοᾶν χρὴ τὰς γνάθους.

662 κοπρολογεῖ κόφινον λαβών.

663 ἀωρὶ θανάτῳ ἀπέθανεν.

664 γαλῆν καταπέπωκεν.

649 Aristot. Rhet. p. 1410. 23   650 Poll. 8. 28   651 Poll. 7. 64   ἀνήσεις cod. Falck.   μαστιγουμένην codd.: corr. Schneider   652 Ammonius 140: Thom. Mag. 368. 16 .   ὑπερῶ Valckenaer: ὑπαίρω codd.   653 Eust. 1357. 1   654 Varin. Horti Adonidis p. 15 b   655 Moschop. ap. Thom. Mag. 274. 16   656 E. M. 682. 52: Herod. i. 512. 20, 513. 1, ii. 295. 14   εὐθὺ Valck.: εὐθὺς codd.   657 Bekk. An. 468. 19: Suid. (ἀφαιρεῖν κροκύδας)   παρὼν] περιιὼν Bergk   658 Eust. 959. 42   γὰρ Dobr.: παρ' codd.   659 Et. Florent. Milleri (*Mélanges* p. 124)   ᾖδον Kock: ᾖδ' cod.   660 schol. Pac. 1081   661 Bekk. An. 384. 3   662 Poll. 7. 134   663 Bekk. An. 476. 10   ἀωροθάνατος Dind.   664 Bekk. An. 31. 27   καταπέπτωκεν cod.: corr. Bekk.

665 νεῖν ἐξ ὑπτίας

666 αἱ τῶν γυναικῶν παγίδες

667 ἀπεριλάλητος Αἰσχύλος

668 λαλίστερόν σ' ηὕρηκα

669 ἄχθομ' αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ

670 ἔχε δὴ καὶ σκόπει

671 ⟨Ἐξηκεστίδης⟩ ἔχων λύραν,
ἔργον Εὐδόξου, τιταίνει ψίθυρον εὐήθη νόμον.

672 ὃς τὰ ⟨μὲν⟩ ἀφανῆ μεριμνᾷ, τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει.

673 φράζε τοίνυν, ὡς ἐγώ σοι πᾶς ἀνέρριμμαι κύβος.

674 σφοδελὸν ἐν χύτραισι μεγάλαις ἑψόμενον

675 ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιά 'στιν·
†ἢ 'πὶ τὸ δεῖπνον ὡς ἤδη καλεῖ μ'†
ὁ χορὸς ὁ φιλοτήσιος.

676 a μὰ τοὺς πρόσωθεν

676 b ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφιμος χαιοῦ στριφνὸς μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν
καὶ μισόγελως καὶ τωθάζειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμαθηκώς,
ἀλλ' ὅ τι γράψαι, ταῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει.

677 τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν.

678 τοὺς Φρύγας οἶδα θεωρῶν,

665 Poll. 7. 138 666 Bekk. An. 18. 23 667 Poll. 2. 125 668 E. M. 31. 14 εὕρηκά σε codd.: corr. Dind. 669 Suid. (ἄχθομαι) 670 cod. Laurent. plut. 57 apud Herwerden *Stud. Crit.* 93 ἔχε Herwerd.: ἔχει cod. 671 schol. Av. 11 Ἐξηκεστίδης add. Bergk 672 Achill. Tat. Isagoge p. 121 τὰ μὲν ἀφανῆ Bergk: τὰ φανῆ codd. 673 Bekk. An. 398. 26 674 Cram. An. Ox. i. 264: Herod. i. 108. 30 675 Ath. 502 b 2 ὡς καλεῖ μ' ἤδη 'πὶ δεῖπνον Herm. 3 χορὸς Casaubon: χρόνος Ath.: καιρὸς Nauck 676 a schol. M. Eurip. Hippol. 102 676 b Aul. Gellius 15. 20. 8 qui Alexandro Aetolo tribuit. Aristophani vindicavit Nauck coll. Euripidis Vit. ii. 92 et 116 (Dind.) 1 χαιοῦ Valckenaer: ἀρχαίου codd. 3 ἐπεπνεύκει Nauck 677–678 Ath. 21 f

ὅτε τῷ Πριάμῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἦλθον τεθνεῶτα,
πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας.

679 ὥστ' ἀνακύπτων καὶ κατακύπτων τοῦ σχήματος εἵνεκα
τοῦδε
κηλωνείου τοῖς κηπούροις

680 ἐν τοῖς ὄρεσιν ⟨δ'⟩ αὐτομάτοισιν τὰ μιμαίκυλ' ἐφύετο
πολλά.

681 πολφοὺς δ' οὐχ ἧψον ὁμοῦ βολβοῖς.

. . . .

682 ἵν' ἐπαγλαΐσῃ τὸ παλημάτιον καὶ μὴ βήττων καταπίνῃ

683 κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν.

684 ἀλλ' ὦ Δέλφων πλείστας ἀκονῶν
Φοῖβε μαχαίρας
καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους

685 διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως
οὔτ' ἀστείαν ὑποθηλυτέραν
οὔτ' ἀνελεύθερον ὑπαγροικοτέραν

686 τὸν σαπέρδην ἀποτῖλαι χρὴ
κᾆτ' ἐκπλῦναι καὶ διαπλῦναι

687 χορδαὶ φῦσκαι πασταὶ ζωμὸς
χόλικες

688 ἐν δὲ Κλεωναῖς ὀξίδες εἰσίν.

689 εἰκοβολοῦντες καὶ πλάττοντες

3 *πολλὰ τοιαυτὶ τηδὶ κἀκεῖ καὶ δεῦρο σχ.* Kaibel 679 Poll. 7. 143 680 Ath. 50 e δ' add. Dobr. *αὐτόματ' αὐτοῖς* Mein. *μιμαίκυλα φύεται* Ath.: corr. Dind. 681–682 Poll. 6. 62 683 Poll. 7. 195 *τοῖς σιτοπένησιν* A 684 Ath. 173 d 685 Sext. Emp. adv. gramm. 1. 10, p. 264 686 Poll. 6. 49 687 Poll. 6. 56 688 Ath. 67 d *ὀξίτιδες* E : *ὀξύτιδες* C : corr. Casaubon 689 Poll. 9. 154

690 ὁ δ' ἔχων θέρμαν καὶ πῦρ ἧκεν.

691 δύναται γὰρ ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.

692 a ἀλλ' εἷς ἥρων τι παρήμαρτον.

692 b διὰ τῆς τρήμης παρακύπτων.

693 οὐκ ἔσθω κενέβρειον· ὅταν θύῃς τι, κάλει με

694 μή μοι Ἀθηναίους αἰνεῖθ', οἳ μολγοὶ ἔσονται.

695 ὅστις ἐν ἡδυόσμοις
στρώμασι παννυχίζων
τὴν δέσποιναν ἐρείδεις.

696 καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα
Εὔκρατες στύππαξ.

697 τί γὰρ ἐπὶ κακότροπον ἐμόλετον βίον
ἀδικομηχάνῳ τέχνῃ;

698 τίς ὄρεα βαθύκομα τάδ' ἐπέσυτο βροτῶν;

699 ῥήματά τε κομψὰ καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι
πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων κἀπὸ καναβευμάτων.

700 a Ἰσοκράτης . . . εἰς τοὺς αὐλοὺς κεκωμῴδηται ὑπ' Ἀριστοφάνους.

700 b [Ἀριστοφάνης] τοὺς ταμίας ἐβάπτισεν οὐχὶ ταμίας ἀλλὰ Λαμίας ὄντας.

690 Poll. 4. 186 691 Clem. Alex. Strom. 6. 749 692 a schol. Hom. Il. 13. 428 692 b Etym. Florent. Milleri (στελειῆς) (*Mélanges* 271) : E. M. 726. 53 693 Erot. 82. 8 (Klein) : schol. Av. 538 ἔσθω Heringa : ἔσθ' ὃ vel ἔσθ' ᾧ codd. κενέβρει' ὁπόταν Blaydes θύσῃς Bergk 694 Poll. 10. 187 695 Ath. 48 c : Eust. 1570. 5 696 schol. Eq. 254 στύπαξ codd. : corr. Bergk 697 Bekk. An. 343. 21 ἐμόλετε cod. : corr. Bekk. 698 Hephaest. 8. 11 699 Bekk. An. 415. 29 : Suid. (ἀπ' ἀκροφυσίων) κἀπὸ καναβευμάτων Kock : καὶ τῶν ἀποκινναβευμάτων codd. 700 a Plutarch. Mor. 836 e 700 b Plutarch. Mor. 853 b

701 κρήνη δ' ἐν Βοιωτίᾳ ἡ Τιλφῶσσα· ἀφ' ἧς Ἀριστοφάνης φησὶ Τειρεσίαν πιόντα . . . ἀποθανεῖν.

702 Ἀφρόδιτος

703 Ἱπποκλείδης

704 Κλύμενος· ἰατρὸς ἀφυής, ὃν Ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμεμῖχθαι τῷ Μορσίμῳ διὰ τὸ καὶ τὸν Μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ· ἦν δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ Μόρσιμος.

705 Σέριφος· Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον.

706 παῖ Τελαμῶνος αἰχμητά.

707 a τὸν χορταῖον τοῖς προπώλαις φορεῖν ὡς ἀγοραῖον Ἀριστοφάνης ἔφη.

707 b Ἀριστοφάνης φησὶ ταὐτὸν κώνωπας καὶ ἐμπίδας.

708 ἀκύμων θάλασσα

709 ἀλφίτων μελάνων ἄδδιχα

710 ἀμεταχειρίστων τῶν κοινῶν

711 ἄνδρα σάρκινον

712 ἀπόμακτρ' ἀπεσκοτωμένα

713 αὐτὸς λέγει

714 ἀφαιρεῖ τρίχας

715 γερόντειαι παλαῖστραι

716 Δαυλίαν κορώνην

717 ἔξαινε τῶν ἐρίων

701 Ath. 41 e sed rectius Aristophani Boeoto vindicat Kaibel 702 Macrob. Sat. 3. 8: cf. Serv. Aen. 2. 632 703 Hesych. (s. v.) τὸ τῆς γυναικὸς μόριον vult dicere 704 Hesych. (s. v.) 705 Hesych. (s. v.) 706 schol. Lysistr. 1237 707 a Poll. 7. 60 cf. 7. 12 707 b Bachm. An. 2. 320. 30 708 Bekk. An. 6. 1 709 Eust. 1854. 12 710 Poll. 2. 150: apud Bekk. An. 23. 27 ἀμεταχείριστα· τὰ καινά legitur 711 Poll. 2. 233 712 Suid. (ἀπόμακτρα et ἀπεσκοτωμένα): Bekk. An. 431. 26 713 Bekk. An. 78. 29 714 Bekk. An. 4. 30 715 Poll. 2. 13 716 E. M. 250. 8 717 Poll. 7. 30

718 ἰξοί, ῥυποκόνδυλοι

719 καλαμίνην σύριγγα

720 κάμινον βαλανείου

721 ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας

722 κνημιοπαχὲς ξύλον

723 λεπρᾶν κεράμιον ὀξηρόν.

724 μέλλει δὲ πέμπειν τοὺς εἰς ἀφορμήν.

725 μεσαύχενας νέκυας

726 ὀ πίττομαι

727 πάγκυφος ἐλαία

728 στήμονα δὲ ἐξεσμένον

729 συστάδας ἀμπέλους

730 τρήμας ἔχει

731 ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα

732 φιλοκηδῆ λόγον

733 Ἀβυδοκόμην

734 ἄγλωττον

735 ἄγυνον

736 ἀδηφάγοι

737 Ἀδώνιον

738 ἀείταν

739 a ἀθλοθετία

739 b ἀκάτια

740 ἀλειφόβιον

741 ἁλουργιαῖον

718 Bekk. An. 43. 33 719 Poll. 4. 67 720 Poll. 7. 166 721 Poll. 10. 27 722 Phot. (κνημία) 723 Poll. 7. 161, 162 724 Hesych. (ἀφορμή) 725 Hesych. (s. v.) ubi μ. νέκυας ἀσώτους· διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον μεσαύχενας legitur: μ. νέκυας οὕτως διὰ κ.τ.λ. M. Schmidt ἀσώτους] ἀσκούς Bergk ex Poll. 2. 135 726 ὀπλίττομαι Phot. οὐ πείθομαι interpretatus: corr. Bergk 727 Poll. 6. 163 728 Poll. 7. 32 729 Poll. 6. 159 730 E. M. 726. 53 731 E. M. 782. 22 732 Poll. 6. 167 733 Zenob. 1. 1 ubi Ἀβυδηνοκώμην vel -κόμον legitur: corr. Dind. ex Bekk. An. 215. 6 734 Poll. 2. 108 735 Poll. 3. 48 736 Phot. (s. v.) 737 Bekk. An. 346. 1 738 Bekk. An. 348. 2. ἀίταν Dind. 739 a Poll. 3. 140 739 b Poll. 7. 93 740 Bekk. An. 382. 17 741 Bekk. An. 380. 14.

742 ἀναβιών

743 ἀνασηκῶσαι

744 ἀνδρίζεσθαι

745 ἀνεψιαδαῖ

746 ἀνοητία

747 ἀπαίροντες

748 ἀρτοστροφεῖν

749 ὁ ἀσπάλαθος

750 a αὐόμενος

750 b αὐτοχειρία

751 ἀψευδοῦντες

752 βαρβιτίζειν

753 βαρύφωνος

754 ὁ βάτος, ὁ νάρκισσος

755 βελέκκων

756 βιβλιδάριον

757 βλέπησιν

758 βοηλατεῖν

759 βοῦκλεψ

760 βοῦς (*i. e.* βόες)

761 βωλοκοπεῖν

762 γεῖσα

763 γέρρα

764 δαφνοπώλην

765 διαβάτην

766 διετησίως

767 δράκαιναν

768 δράψ

769 δυάκις καὶ τριάκις

770–1 ἐγχειρητής, ἐγχείρησις

742 Harp. (s. v.) 743 Suid. (s. v.) 744 Poll. 2. 20 745 Bekk. An. 401. 18 746 Poll. 2. 228: Bekk. An. 406. 16 747 Zonar. 1. 258: Bekk. An. 6. 16 748 Poll. 7. 22 749 Bekk. An. 10. 9 750 a Bekk. An. 13. 19 750 b Lex. Sabbaiticum 751 Bekk. An. 13. 28 752 Poll. 4. 63 753 Poll. 4. 64 754 schol. Theocr. 1. 132 ubi ὁ νάρκισσος legitur in cod. Ambr. Ziegleri 755 E. M. 194. 31 756 Poll. 7. 210 757 Poll. 2. 56 758 Poll. 7. 187 759 Cram. An. Ox. 1. 269. 9: Herod. i. 246. 23 760 Thom. Mag. 55. 11 761 Poll. 7. 141 cf. schol. Pac. 566, 1148 762 E. M. 229. 4: Bekk. An. 231. 2 763 schol. Lucian. 220 (Jacobitz): Bachm. An. 2. 339. 29: Osann Auct. Lex. Gr. 47 764 Hesych. (s. v.) 765 Poll. 2. 200 766 Bekk. An. 35. 30 767 Hesych. (s. v.) 768 Gramm. Herm. p. 436: Cram. An. Ox. 3. 286. 15: Herod. i. 404. 13 769 Bekk. An. 942. 22 770–771 Poll. 2. 154

772 ἐμπεδορκεῖν

773 ἐπιπταίσματα

774 ἐπιφορήματα

775 ἐπροξένει

776 ἑστιοῦχον

777 ἐσχαρίδα

778 ἑτερεγκεφαλᾶν

779 ἐτνήρυσις

780 εὔειλος

781 εὐζωρότερον

782 εὐθετῆσαι

783 εὐκόπως

784 ἡμιφωσώνιον

785 ἤ ποθέν

786–7 θεοποιούς, θεοπλάστας

788 θερίστριαν

789 θυλακοφορεῖν

790 θυμάγροικος

791 κάνδυτος

792 καρηβαριᾶν

793 καταχυτρίσαι

794 καχύποπτος

795 κελέοντες

796 κλέος

797 κοινοθυλακεῖν

798 κρᾶστις

799 κρεοστάθμης

800 κυνοσουρίδες

801 κωλήν

802 Κωπαῖοι

772 Hesych. (s. v.) 773 Poll. 2. 199 774 Poll. 6. 79 775 Cram. An. Par. 4. 114. 12 776 Poll. 6. 11: (?) Aves 866 777 Poll. 10. 101 778 Poll. 2. 42 779 Hesych. (s. v.) 780 Phot. (s. v.) εὔηλος codd.: corr. Kock 781 Phrynich. Ecl. 145 782 Suid. (s. v.) 783 Poll. 9. 162 784 Poll. 6. 161 785 Phot. (s. v.) Aristophani Byz. tribuit Nauck 786–787 Poll. 1. 12 738 Poll. 7. 150 789 Poll. 7. 100 790 Poll. 6. 125 791 Phot. (s. v.) 792 Poll. 2. 41 793 schol. Ald. Vesp. 289: schol. Plat. 336 (Bekk.) 794 Poll. 2. 57 795 Harp. (s. v.) 796 Phot. (s. v.) 797 Bekk. An. 47. 7 798 Harp. (s. v.) 799 Poll. 6. 91 800 Cram. An. Ox. 2. 452. 19 801 Phot. (s. v.) 802 Phot. (s. v.) 'σφῆκες' interpretatus

803 τὸ καταλαλεῖν, λάλησις

804 λεγωνῆσαι

805 λεκανίσκην, λεκανίδα

806 λεπτόφωνος

807 λιβανωτοπωλεῖν

808 λιποναῦται, λιποταξίου

809 λίστρον

810 λογάρια

811 λογγάζειν

812 λοφοπωλεῖν

813 μαγίδες

814 μάθος

815 μαλθακόν

816 μάμμην

817 μελαναίων

818 μελῳδός

819 μικροπολιτικόν

820 μύξαν (i. e. τὸν μυκτῆρα

821–4 μυροπωλεῖν, μυροπώλιον, μύρου ἀλάβαστρον, μυρίδα

825 ναύτριαι

826 νεαλές

827 νεανιεύεσθαι

828 νεόφυτον

829 Νωνακριεύς

830 νωτοπλῆγα

831 ξειρίς

832 Ὀλυμπίειον

833 ὀνηλατεῖν

834 ὀνυχίζεται

803 Poll. 2. 125 804 Phot. (s. v.) λαγονίσαι L. Dind. 805 Poll. 6. 86 : Phot. 213. 4 806 Poll. 4. 64 807 Poll. 7. 196 808 Cram. An. Ox. 2. 239. 11 809 Phrynich. Epit. 321 : formam λίστριον ex Bekk. An. 51. 9 adfert Dind. 810 Suid. (s. v.) 811 Bekk. An. 50. 33 et 51. 1 812 Poll. 7. 157 813 Phot. (s. v.) 814 Phot. (s. v.) 815 Phot. (s. v.) 816 Phot. (s. v.) μάνην Phot. : corr. Nauck 817 Phot. (s. v.) μελανεών Bergk 818 Poll. 4. 64 819 Poll. 9. 25 820 Phot. (s. v.) 821–824 Poll. 7. 177 825 Poll. 7. 139 826 Bekk. An. 52. 22 827 Poll. 2. 20 828 Poll. 1. 231 829 Steph. Byz. (Νώνακρις) : formam Νωνακρεύς dant Hesych. Phot. 830 Poll. 2. 180 831 Phot. (ξείρης) : corr. ex Hesych. 832 Phot. (s. v.) 833 Poll. 7. 187 834 Phot. Suid. (s. v.)

835 οὐδαμᾷ

836 Παμβωτάδαι

837 πέδων

838 περίζυξ

839 πέτευρον

840 πλεισταχόθεν

841 πλυντρίδες

842 προσχίσματα

843 πρόσχορον

844 προσῳδός

845–6 πυξίον, πυξίδιον

847 πυτίνη

848 σαγήν

849 σαικωνίσαι

850 σεῖν

851 σκελετεύεσθαι

852 σκευοφόριον

853 σκιμβάζειν

854 σκοπᾶν

855 σμινύδιον

856 σπογγίας

857 σπυρθίζειν

858 σταδιοδρόμης

859 στάσις

860 Στρεψαῖος (Ἑρμῆς)

861 στρογγυλοναύτας

862 συγκοίτας

863 συγχορεύτριαν

864 συλλήπτριαν

865 σύμποδα

866 συρβάβυττα

867 ταμιεῖον

835 Phot. (s. v.) **836** Steph. Byz. **837** Eust. 1542. 48 **838** Bekk. An. 58. 10 **839** Phot. Poll. 10. 156 **840** Poll. 4. 163 **841** Phot. (λουτρίδες) **842** Phot. (s. v.) **843** Poll. 4. 106 **844** Poll. 4. 64 **845–846** Poll. 4. 18 et 10. 59, 60 **847** Phot. (s. v.) **848** Poll. 7. 157 **849** Bachm. An. 1. 360. 26: Phot. (s. v.) **850** Phot. (s. v.) Bachm. An. 1. 362. 31 **851** Phot. (s. v.) **852** Poll. 10. 17 **853** Phot. Bachm. An. 1. 366. 9 **854** Phot. (σκοπήν) **855** Poll. 7. 148 **856** schol. Aeschin. 3. 112 **857** Phot. (s. v.) **858** Poll. 3. 146 **859** Phot. (s. v.) **860** Cram. An. Ox. 2. 53. 14: Herod. 1. 133. 26 **861** Poll. 7. 190 **862** Poll. 6. 159 **863** Poll. 4. 106 **864** Poll. 6. 158 **865** Poll. 6. 159 **866** Phot. σύρβα τύρβα Nauck Aristoph. Byz. 242 **867** Herod. 1. 375. 26: Steph. Byz.

868 *τάρρωμα*

869 *τάχας*

870 *τετραχίζειν*

871 *τίζειν*

872 *τικτικόν*

873 *τραγωδεῖν*

874 *τράπεζαν*

875 *τρίκλυστος*

876 *τροχίμαλλον*

877 *τύρβη*

878 *τὸν Ὕην*

879 *ὕλην*

880 *ὑπογεγραμμένη*

881 *ὑπόξυλος*

882 *φαυλουργούς*

883 *φαύστιγγες*

884 *Φλεήσιον*

885 *φνεί*

886 *φορτηγούς*

887 *φρυγανίστριαν*

888 *χείμαστρον*

889 *χιδρίαν*

890 *ψευδίστατον*

891 *ψίλαξ*

892–3 *ψό*

894 *ὠξυθυμήθη*

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

898 *ἐγὼ διὰ ταῦτα μὴ γέλων ὀφλῶν λάθω*
περὶ τὴν κεφαλὴν †ἐξῆμμαι† πηνίκην τινά.

868 E. M. 747. 3 **869** Phot. (s. v.) Bachm. An. 1. 382. 20 **870** E. M. 754. 34 : Phot. (s. v.) **871** Phot. (s. v.) **872** Phot. (s. v.) **873** Phot. (s. v.) **874** Poll. 7. 11 **875** Poll. 6. 165 **876** Phot. (s. v.) **877** Phot. (*συρβάβυττα*) **878** E. M. 775. 5 : Phot. 616. 14 **879** Phot. (s. v.) **880** Phot. E. M. 782. 10 **881** E. M. 783. 17 **882** Poll. 7. 7 **883** E. M. 789. 52 **884** Phot. E. M. 796. 5 **885** E. M. 796. 46 *φλίει* Phot. Suid. (s. v.) : *φνη* Cram. An. Ox. 2. 155. 23 **886** Bekk. An. 71. 13 **887** Poll. 7. 150 **888** Poll. 10. 123 et 7. 61 **889** Poll. 6. 62 **890** E. M. 31. 13 **891** Moeris 214 : Thom. Mag. 403. 8 **892–893** Phot. (s. v.) etiam quae sequuntur '*πλέω ψοθοίου καὶ γράσου*' et '*ῥύπου τε καὶ ψόθου*' Aristophani vindicat Nauck **894** Poll. 2. 231 **895, 896, 897** sub his numeris 346. 367. 435 inter incerta iterat Kock ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ] **898** Gramm. Herm. Opusc. 3. 40, Aristophani tribuit Bergk coll. Plut. Symp. 3. 2

899 a βέβαιον ἕξεις τὸν βίον δίκαιος ὤν,
χωρίς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.

899 b ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει
ἀλκήν.

900 a καὶ γὰρ πρότερον δὶς ἀνθρακίδων ἅλμην πιών.

900 b κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητὸς βάβαξ.

901 b ἄγροικός εἰμι· τὴν σκάφην σκάφην λέγω.

902 a οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς.

902 b σὺ δ' ἐκ ποίου τελεῖς τοῦ δαπέδου;

903 Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰάσατο.

904 ἔμπορός εἰμι σκηπτόμενος.

905 Καπαῖον [ἤτοι Φάλτον] Δία.

906 αἱματοσταγῆ
κηλῖδα τέγγῃ

907 Κυσολάκων ὁ Κλεινίου

908 λάχανα κνῆστ' ἢ στέμφυλα

909 οὐδὲ πάτταλον δίδωσι

910 [τίν' οἱ δατηταί;]

899 a Clem. Alex. Strom. 6. 751 **899 b** Macar. 1. 16 inter tragicorum adespota numerat Nauck **900 a** Ath. 329 b fort. ad Vesp. 1127 referendum **900 b** E. M. 184. 50: Etym. Florent. Milleri (*Mélanges* 60) **901 a** versus a Kockio citatus Euripidis est 871 (Nauck) **901 b** Tzetzes Chil. 8. 567 **902 a** Hesych. (s. v.) **902 b** Thom. Mag. 289 R, adn. 13 **903** Zenob. 1. 52: Aristoph. Byz. tribuit Dobree **904** Suid. (s. v.) ex Plut. 904 vel Eccl. 1027 fort. conflatum **905** Cram. An. Ox. 3. 83. 14: Eust. 722. 2: Antiphani trib. Mein. **906** Bekk. An. 362. 9: cf. Ran. 471 **907** Phot. (s. v.) Κλεινίου Ruhnken: Κλεινίας codd. **908** Ath. 373 a: Eust. 872. 9 *κνιστά* Ath. Antiphani trib. Mein. **909** Bekk. An. 55. 1: cf. Eccl. 284 **910** E. M. 249. 43: ubi recte Aristoteli tribuitur

911 a οὐδὲ ἐθελήσει μαθεῖν

911 b †πέδει τὰς πλευρὰς καὶ ἐκάθηρεν†

912 αὐτὸς δείξας ἐν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων

913 εὔξασθαι κατὰ χρυσόκερω λιβανωτοῦ.

914 δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρα.

915 Ἐνδυμίωνα Κᾶρά φησι διὰ τὸ περὶ τὸν Λάτμον δοκεῖν αὐτὸν τεθάφθαι.

916 ὅτι πάντας τοὺς Ἕλληνας Ἰάονας ἐκάλουν οἱ βάρβαροι, προείρηται.

917 Γρίσσων

918 Οἴαγρος (τραγικὸς ὑποκριτής)

919 ἄγαμαι τούτου, ἄγαμαι κεραμεῖ.

920 ἀκρατιοῦμαι μικρόν

921 ἀμφήκης γνάθος

922 γραῦς βακχεύουσα

923 κόπρου ἀγωγάς

924 Κυδώνια μῆλα

925 λύσιοι τελεταί

926 ἄανθα

927 ἀγῶνα

911 a Cram. An. Par. 4. 198. 27: cf. Pac. 852 **911 b** schol. Theocrit. 5. 118 verbum σποδεῖν latere iudicat Jacobs: cf. Ran. 622, Nub. 1379 **912** Suid. (χιάζειν) post Nubes 969 intulit Brunck **913** Aristid. 1. 321 ποιητὴς ἤδη τις εἶπε σκώψας: Aristophani trib. Cobet **914** Suid. (δεξιόν): Aristoph. Byz. trib. Dind. **915** Hesych. **916** schol. Ach. 106: haec ad nostrum refert Bergk sed quomodo vix liquet **917** Zon. 1. 451: Aristoteli tribuit Kuster, Aristophani Byz. Alberti Κρίσων edd. **918** schol. Vesp. 579: ad Vesp. 566 refert Dind. **919** Bekk. An. 335. 32 **920** Bekk. An. 23. 16: Aristomeni tribuit Ath. 11 d **921** schol. Soph. Ai. 277 **922** Diogenian. 3. 74 **923** Poll. 7. 134 κοπραγωγεῖν Dind. quod ad Lys. 1174 invenitur **924** Poll. 6. 47 ad Ach. 1199 refert Brunck **925** Phot. (s. v.): inter frag. Aristoph. Byz. recipit Nauck **926** Hesych. qui Ἀλκμᾶνι ἢ Ἀριστοφάνει tribuit: Cram. An. Par. 4. 81. 18 **927** Phot. (s. v.): cf. Ach. 504

928 *ἀκατάπληκτον*

929 *ἀλέοιμι*

930 *ἀνδρεράστριαν*

931 *ἀνθρήνη*

932 *ἀπέκλισεν*

933 Ἀχραδοῦς

934 *βρόταχος*

935 *γραβίων*

936 *διδοῦσιν*

937 *δοκήσει*

938 *ἡμερίδα*

939 *ἰσχνός*

940 *κροαίνω*

941 *νοβακκίζειν*

942 *ὀραγυίας*

943 *περιγίγνεται*

944 *πτωχίστερον*

945 *ῥήτορα*

946 *σίλουρος*

947 *στρουθίζων*

948 *συνθήκην*

949 *τύλη*

950 *μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν*

951–962 *v. infra*

928 Cram. An. Par. 4. 124. 26: fortasse ex *ἀκατάβλητον* Nub. 1229 corruptum **929** Bekk. An. 376. 1: cf. Eccl. 540 *ἵν' ἀλεαίνοιμι* **930** Poll. 3. 70: cf. Thesm. 392 **931** Hesych. qui Aristarcho tribuit: Aristophani trib. Mein. cf. Vesp. 1080, Nub. 947 **932** Cram. An. Par. 4. 198 *ἀπέβλισε* Kock: cf. Av. 498 **933** Herod. 1. 242. 28: cf. Eccl. 362 **934** E. M. 214. 44: Archilocho trib. Mein. **935** Ath. 699 f '. . . *ἐν Φοινίσσαις*' lacunae '*Στράττις*' solum aptum (Kaibel) **936** Bekk. An. 88. 24: Antiphani trib. Mein. **937** Bekk. An. 89. 18: cf. Ran. 737 et 1485 **938** Phot. (s. v.): cf. Ach. 997 **939** Phot. (s. v.): cf. Plut. 561 **940** E. M. 539. 38: Et. Gud. 348. 7: Aristoph. Byz. tribuit Dind. **941** Phot. (s. v.) ad nostri Niobum refert Kock **942** Phot. (s. v.): cf. Av. 1131 **943** Phot. (s. v.): cf. Plut. 554 **944** E. M. 31 (cod. D): cf. Ach. 425 **945** Phot. (s. v.): cf. Thesm. 292 **946** Cram. An. Par. 4. 190. 12 **947** Eust. 228 et 1411. 15 *ὅ φησιν ὁ κωμικός*, sed neutiquam liquet hunc Aristophanem esse **948** Poll. 6. 159: cf. Pac. 1065, Lys. 1267 **949** Phot. (s. v.): cf. Ach. 860, 954 **950** Greg. Cor. 69: cf. Av. 3, 4 **951–962** quae sub his numeris adfert Kockius aut manifesto Aristophanis non sunt aut in superstitibus fabulis adhuc exstant

963 τὸ φημὶ παρὰ Ἀριστοφάνει, οἷον παίφημι

964 ἀναχαίνειν 965 λείψας 966 λίξαι

967 σποδοῦν 968 τάλιδος

969 ὑβριζόμεναι. Β. μὰ Δί' ἀλλ' ἐγὼ . . .
ἢν νοῦν ἔχωμεν, σκεψ⟨όμεθα . . .⟩
μηδὲν πλέον τούτου σθ⟨ένωσιν . . .⟩
Α. τί οὖν γένοιτ' ἄν; Β. ἔχ' ἀ⟨πόκριναί μοι τάδε·⟩
τί ἐστι τοῦθ' ὃ λέγουσι τὰς ⟨Μιλησίας⟩ 5
παίζειν ἐχούσας, ἀντιβολῶ, ⟨τὸ σκύτινον;⟩
Α. φλυαρία καὶ λῆρος ὕβρεως ⟨ἔμπλεως⟩
κἄλλως ὄνειδος καὶ κατ⟨άγελως ἄντικρυς·⟩
τούτῳ γὰρ ὥσπερ τοῖσιν ⟨ᾠοῖς χρηστέον⟩
τοῖς ἀνεμιαίοις ὅτι νεοτ⟨τοὺς οὐ ποιεῖ.⟩ 10
εὐ⟨χὴ⟩ δὲ καὶ τοῦτ' ἔστιν· ευ . . .
ἐς τοῦτο χρήσει· καὶ πονο . . .
Β. καὶ μὴν λέγεταί γ' ὥς ἐσθ' ⟨ὅμοιον . . .
ἀληθινῷ καὶ τοῦτο. Α. νὴ Δί' . . .
ὥσπερ σελήνη γ' ἡλίῳ· τὴν μὲν ⟨χρόαν⟩ 15
ἰδεῖν ὁμοῖον ἐστι, θάλπει δ' οὐ⟨δαμῶς.⟩
Β. οὐκ ἄξιον γάρ ἐστι; Α. διὰ τοὐπὸν . . .
Β. φέρ', εἰ δὲ τοῖς θεράπουσι κοινω⟨σαίμεθα⟩
τὸ πρᾶγμα, τί ἂν εἴη; λάθρᾳ . . .
ἐγὼ μὲν οὔτε πιότερον αὐτῆς . . . 20

963 Cram. An. Par. 4. 217. 19: ad Ran. 37 refert Kock 964 Poll. 2. 97 sed forma verbi non est Attica 965 Bekk. An. 106. 24: Antiphani tribuit Mein. 966 Phot. (s.v.): cf. Eq. 103 967 Phot. (s. v.) 968 Phot. (s. v.): Sophocli tribuit Mein. (Antig. 629) 969 Grenfell and Hunt *Oxyrhynchus Papyri* ii. ccxii. pp. 20–23 In laciniis quae huc pertinent occurrunt verba mutila ταγάθω quae eadem atque fr. 599 promittere videntur 1 ἐγὼ ⟨οὐκ ἀνέξομαι⟩ Platt 2 σκεψ⟨όμεθα . . . ὅπως⟩ Blass: σκεψόμεθα ⟨τοὺς ἄνδρας. ὡς⟩ Platt 4 restituit Blass 5–6 rest. Platt 7 ⟨ἔμπλεως⟩ Postgate 8 ⟨κατάγελως⟩ Blass ⟨ἄντικρυς⟩ Postgate 9 rest. Blass 10 rest. Platt 11 εὐ⟨χὴ⟩ Blass, sed vestigia admodum incerta sunt 13–18 rest. Blass 13 fort. ⟨ὅμοιον παττάλῳ⟩

INDEX NOMINVM

INDEX NOMINVM

INDEX NOMINVM

CONSPECTVS NVMERORVM HVIVS EDITIONIS ET DINDORFIANAE QVINTAE

Ed. Dind.	Ed. nostra
Δαιταλῆς	
1	222
2	223
3	216
4	221
5[a]	224
5[b]	199
6	202
7	206
8	205
9	209
10	203
11	212
12	214
13	213
14	207
15	220
16	225
17	201
18	210
19	217
20	219
21	200
22	211
23	204
24	208
25	218
26	215
27	228
28	227
29	226
30	233
31	236
32	238
33	239
34	240
35	241
36	242
37	243
38	244
39	237
40	235
41	232
42[a]	229
42[b]	231
Βαβυλώνιοι	
43	64
44	88
45	79
46	97
47	66
48	70
49	68
50	81
51	80
52	82
53	71
54	72, 73
55	74
56	69
57	67
58	75
59	76
60	83
61	85
62	77
63	87
64	90
65	91
66[a]	92
66[b]	93
67	94
68	95
69	78
70	96
71	89
72	98
73	86
Προαγών	
74	467
76	461
77	463
78	464
79	465
80	462
81	469
82	470
Ἀμφιάρεως	
83	21
84	19
85	24
86	18
87	23
88	22
89	34
90	25
91	20
92	26[a]
93	27[a]
94	29
95	28
96	30
97	31
98	32
99	36
100	37
101	38
102	35
103	39
104	33
Πλοῦτος α	
105	442
106	445
107	450
108[a]	446
108[b]	447
108[c]	443
Αἰολοσίκων	
109	4
110	2
111	3
112	7
113	6
114	8
115	14
116	10
117	11
118	13
119	15
120	16
121	12
122	5
123	9
Κώκαλος	
124	345
125	347
126	346
127	348
128	350
129	349
130	351
131	352
132	353
133[a]	354
133[b]	355

CONSPECTVS

Ed. Dind.	Ed. nostra
Ἀνάγυρος	
135	41
136	43
137	60
138	62
139	58
140	45
141	50
142	46
143	47
144	48
145	44
146	51
147	52
148	53
149	54
150	55
151	59
152	56
153	57
154	49
155	61
Γεωργοί	
156	100
157	101
158	103
159	104
160	102
161	105
162	110
163	109
164	108
165	118
166	117
167	119
168	120
169	107
170	115
171	116
172	121
173	122
174	123
175	124
176	114
177ᵃ	113
177ᵇ	106
177ᶜ	112
Γῆρας	
178	125
179	137
180	130
181	129
182	133
183	136
184	138
185ᵃ	135
185ᵇ	132
186	126
187	131
188	134
189	139
190	141
191	140
192	142
193	143
194	146
195	147
196	148ᵃ
197	145
Γηρυτάδης	
198	149
199ᵃ	155
199ᵇ	162
200	158
201	159
202	154
203	156
204	153
205	151
206	157
207	152
208	160
209	165
210	163
211	164
212	166
213	167
214	171
215	168
216	161
217	174
218	175
219	176
220	177
221	178
222	179
223	180
224	181
225	182
226	183
227	172
228	173
229	169
230	170
231ᵃ	581
231ᵇ	580
Δαίδαλος	
232	194
233	184
234	188
235	189–191
236	187
237	185
238	192
239	196
240	193
241	195
Δαναΐδες	
242	247
243	249
244	248
245	245
246	246
247	250
248	252
249	253
250	254
251	255
252	256
253	257
254	258
255	262
256	264
257	261
258	260
259ᵃ	251
259ᵇ	259
Δράματα ἢ Κένταυρος	
260	267
261	268
262	269
263	270
264	276
265	274
266	272
267	271
268	273
269	275
270	277
Δράματα ἢ Νίοβος	
272	284
273	282
274	279, 280
275	283
276	285
Δράματα	
277	286
278	287
279	288
280	292
281	293
282	291
Ἥρωες	
283	304
284	298
285	299
286	301
287	302
288	303
289	308
290	306
291	305
292	307
293	300
294	311
295	312
296	314
297	315
298	316
299	309
Θεσμοφ. β	
300ᵃ	335
300ᵇ	326
301	317
302	318
303	319
304	327
305	328
306	322
307	323

Ed. Dind.	Ed. nostra
308	324
309	320
310	321
311	342
312	325
313	333
314	334
315	332
316	330
317	329
318	331
319	339
320	341
321	340
322	338
323	339

Λήμνιαι

Ed. Dind.	Ed. nostra
324	357
325	356
326	360
327	359
328	358
329	362
330	361
331	369
332	365
333	363
334	364
335	366
336	367
337	370
338	371
339	372
340	373
341	375

Δὶς Ναυαγός

Ed. Dind.	Ed. nostra
342	266

Νῆσοι

Ed. Dind.	Ed. nostra
343	388
344	387
345	391–3
346	389
347	394
348	390
349	395
350	397
351	398
352	399
353	396

Ὁλκάδες

Ed. Dind.	Ed. nostra
354	401
355	408
356	403
357	404
358	405–6
359	409
360	410
361	407
362	411
363	413
364	412
365	414
366	416
367	417
368	415
369	424
370	425
371	426
372	422
373	428
374	429
375	420

Πελαργοί

Ed. Dind.	Ed. nostra
376	438
377	430
378	432
379	433
380	434
381	436
382	437
383	435
384	440
385	441
386	431
387	439

Ποίησις

Ed. Dind.	Ed. nostra
388	451

Πολύιδος

Ed. Dind.	Ed. nostra
389	453
390	452
391	454
392	455
393	456
394	458
395	457
396	460

Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι

Ed. Dind.	Ed. nostra
397	471
398	473
399	472
400	475
401	476
402	478
403	479
404	480
405	481
406	482
407	483
408	474
409	485
410	486
411	487
412	484

Ταγηνισταί

Ed. Dind.	Ed. nostra
413	492
414	491
415	493
416	495
417	489
418	490
419	494
420	497
421	506
422	507
423	498
424	503
425	504
426	500–1
427	502
428	496
429	510, 518, 522
430	499
431	505
432	512
433	513, 514
434	509
435	516
436	517
437	526
438	519
439	520
440	511
441	521
442	523
443	525
444	508
445[a]	488
445[b]	488

Τελμησσῆς

Ed. Dind.	Ed. nostra
446	528
447	530
448	531
449	532
450	534–5
451	536
452	537
453	533
454	540
455	541
456	538
457	539

Τριφάλης

Ed. Dind.	Ed. nostra
458	542
459	555
460	543
461	552
462	547
463	548
464	545
465	546
466	549
467	550–1
468	553
469[a]	556
469[b]	557
469[c]	544

Φοίνισσαι

Ed. Dind.	Ed. nostra
470	561
471	558
472	559
473	560
474	563
475	562

Ὧραι

Ed. Dind.	Ed. nostra
476	569
477	567
478	566
479	568
480	564–5
481	575

CONSPECTVS

Ed. Dind.	Ed. nostra
482	577
483	574
484	576
485	578
486[a]	573
486[b]	570
486[c]	571
486[d]	572
'Αδήλων δραμάτων	
487	588
488	590
489	595
490	596
491	597
492	598
493	586
494	599
495	639
496	619
497	600
498	899
499	601–2
500	582
501	603
502	604
503	583
504	711
505[a]	607
505[b]	608
506	610
507	591
508	651
509	647
510	592
511	723
512	584
513	611
514	612–3
515	614
516	615
517	605–6
518	617
519	621
520	622
521	623
522	624
523	625–6
524	627

Ed. Dind.	Ed. nostra
525	628
526	646
527	656
528	630
529	631
530	632
531	633
532	634
533	585
534	616
535	594
538	635
539	636
540	696
541	637
542	638
543	660
544	661
545	673
546	686
547	687
548	681–2
549	689
550	688
551	684
552	685
553	691
554	679
555	683
556	680
557	698
558	912
559	693
560	697
561	699
562	642
563	579
564	675
565	643
566	700
567	926
568	733
569	662, 923
570	734
571	735
572	927
573	709
574	736
575	737
576	738

Ed. Dind.	Ed. nostra
577	708
578	740
579	710
580	785
581	654
582	773
583	743
584	745
585	746
586	712
587	748
588	749
589	750[a]
590	724
591	751
592	663
593	754
594	752
595	755
596	756
597	757
598	758, 833
599	760
600	761
601	664
602	762
603	715
604	764
605	766
606	767
607	769
608	721
609	773
610	774
611	778
612	779
613	780
614	782
615	783
616	784
617	786–7
618	788, 887
619	789
620	718
621	703
622	719
623	720
624	645[a]
625	792
626	793

Ed. Dind.	Ed. nostra
627	794
628	795
629	796
630	722
631	797
632	798
633	799
634	924
635	802
636	804
637	805
638	807
639	809
640	810
641	811
642	841
643	812
644	813
645	814
646	815
647	816
648	725
649	819
650	820
651	821
652	825
653	744, 827
654	665
655	829
656	830
657	717
658	831
659	832
660	834
661	942
662	835
663	666
664	727
665	836
667	839
668	840
669	707
670	842
671	845–6
672	847
673	945
674	849
675	850
676	705
677	851

Ed. Dind.	Ed. nostra	Ed. Dind.	Ed. nostra	Ed. Dind.	Ed. nostra	Ed. Dind.	Ed. nostra
678	853	694	876	718	593, 618	736	668
679	854	695	880	719	629	737	775
680	763	696	731	720	65	738	800
681	857	697	879	723	655	739	653
682	858	698	882	724	648	740	781
683	859	699	883	725	742		
684	728	700	732	726	765	Frag. dubia.	
685	861	701	884	727	716		
686	868	702	885	728	808	I	677-8
687	869	703	886	729	768	III	950
688	870	704	707	730	620	IV	726
689	871	705	891	731	640	V	881
690	872	706	892	732	641	VI	940
691	873	707	790	733	674	VII	902
692	730	708	888	734	704	VIII	934
693	875	717	947	735	649	IX	817